

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KRESLEY COLE

Sisters Planet

ZEVK MAHKÛM

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

PEGASUS

KARANLIKTA TUTKUDAN KAÇIŞ YOKTUR...

SAHİP OLAMAYACAĞI, BAŞTAN ÇIKARICI BİR GÜZELLİK...
Cadeon Woode sonsuza dek unutamayacağı hatasını telafi edebilmek için her şeyi yapmaya hazırdır. Bu uğurda kullanıp atmayı planladığı Holly Ashwin'i ele geçirmesine rağmen, kefaretinin anahtarı olan kadın, Cadeon'un geçmişindeki hata kadar zihnini meşgul etmeye başlar.

**KORKMASI GEREKEN FAKAT UZAK DURAMADIĞI,
ACILARIN PENÇESİNDEKİ BİR SAVAŞÇI...**

İnsan olarak yetiştirilmiş Holly onu nedense paha biçilemez bir hazine gibi koruyan vahşi bir iblisle karşılaşınca tüm korkunç efsanelerin gerçek olduğunu öğrenir. Cadeon'un kanatları altında mit ve büyü dolu yepyeni bir dünyaya savrulan Holly, iblisin dokunuşlarını arzulamaya başlayacaktır...

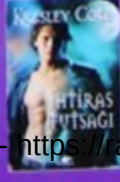
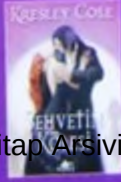
KARANLIK TUTKULARA TESLİMİYET...

Holly'nin şüphelerini zorla da olsa yıkan Cade, en derin ihtiyaçlarını giderebilecek tek kadının kalbini mi çalacak, yoksa güvenine ihanet mi edecektir?

"Büyü ile tutkunun simsiyak bir karışımı..."

Romantic Times

Pegasus Yayınları: 1031

Bestseller Roman: 456

Zevk Mahkûmu

Kresley Cole

Özgün Adı: Dark Desires After Dusk

Yayın Koordinatörü: Berna Sirman

Editör: Çiçek Eriş

Düzeltili: Pervin Salman

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Kapak Uygulama: Pınar Yıldız

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 11946

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Şubat 2015

ISBN: 978-605-343-501-3

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2015

Copyright © Kresley Cole, 2008

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Pocket Books, Simon & Schuster Inc.'ten alınmıştır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti'den izin alınmadan fotokopi dâhil, optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz, çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 12177

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

KRESLEY COLE

ZEVK MAHKÛMU

İngilizceden Çeviren:

Aydan Şanlısoy Özbek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
PEGASUS YAYINLARI

Richard için
Çünkü sayılarla uğraşan Yağmur Adam gibisin
ve ben değilim diye bana gülmüyorsun.

Jag älskar dig för alltid.

TEŞEKKÜRLER

Gibson Hall Grid'e içten teşekkürler. Siz kriptografiden o kadar iyi anlıyorsunuz ki benim anlamama gerek kalmıyor. Ve olağan şüphelilere sevgiler: Gena, Boo, Beth ve Rocki. Hepsi müthiş yazarlar ve harika arkadaşlar.

"Pek çok insan değişimden korkar. Ve seyahatten. Ve düzensizlikten. Kaldırım taşlarındaki çatlaklara basmamaya çalışanların sayısı tahmin edilenden fazladır."

—Holly Ashwin,

Tulane'de matematik öğretmeni, resmî ve bilgisayar kriptografisi ağırlıklı çalışan doktora adayı

"Paralı asker olmanın ilk kuralı mı? Müşterinin ne istediğini öğren ve ardından a) ona istediğini verebileceğine ve b) ona istediğini verebilecek tek kişinin sen olduğuna onu ikna et. İkinci kural mı? Yalan söyle. Sık sık. Gerçekler bu işte işinize yaramaz."

—Cadeon Woede,

paralı asker, öfke iblislerinin tahtının ikinci vârisi,
namıdiğer Yüce Cade.

GİRİŞ

Öfke İblislerinin Krallığı, Rothkalina

Çok eski çağlar

Cadeon Woede önce üvey babasının ve ağabeylerinin başsız bedenleriyle karşılaştı, üçü de evlerini umutsuzca savunurken katledilmişlerdi.

Bedenleri, çiftliğin çevresine kurdukları yıkık bir barikatın yakınındaydı. Cadeon acımasızca yapılmış katliamın, krallıklarının en korkunç düşmanı Ölümsüz Omort tarafından gönderilen ölü yaratıklar olan hortlakların işi olduğunu fark etti.

İnanamıyordu, afallamış bir halde titredi, zihni bunu kabul etmeyi reddediyordu...

Kızlar...

Hemen bir tepeye doğru fırlayıp ailesinin evinin, içten içe yanan dış duvarlarına doğru koştu. Üvey kız kardeşleri ormana kaçmış olmalıydı. Kalbi delicesine çarpar bir halde, bir şey bulmamak için dua ederek enkazı inceledi. Yüzünden akan ter, uçuşan kül ve kurumla karışarak gözlerine giriyordu.

Eskiden şöminenin olduğu yerde, üvey kız kardeşlerinden geriye kalanı buldu. Yanmışlardı, üstelik diri diri. Kasları sıcaktan büzülmüş ve küçük bedenleri yerde kıvrılmış bir haldeydi.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Yalpalayarak dışarı çıktı ve boğazı kuruyana kadar kustu. Hiçbiri hayatta kalmamıştı.

Kolunun ön kısmını yüzünde gezdirerek sendeleye sendeleye yaşlı bir meşe ağacına doğru gidip dibine çöktü. Bir gün içinde dünyadaki sevdiği her şey ölmüştü.

Omort'un tehdidi onlarca yıldır ülkenin üzerinde dolaşıp duruyordu ama kötü büyücü, saldırmak için bu zamanı seçmişti. Cadeon bunun nedenini bildiğinden korkuyordu.

Benim hatam. Başını ellerinin arasına gömdü. Bütün bunlar benim yüzümden.

Onu tanıyanların birçoğuna göre, Cadeon çok derdi tasası olmayan, basit bir çiftçiydi. Ama o, bir prens olarak doğmuştu ve ağabeyinden sonra tek vâristi. Ona, merkez binalarını savunmak için Tornin Kalesi'ne dönmesi emredilmişti.

Cadeon emre karşı gelmişti. *Tornin'i kontrol eden, krallığı kontrol eder...*

Soğuk çelik ansızın Cadeon'un boynuna bastırıldı. Cadeon ilgisizce yukarı baktı. Ağacın ardına saklanmış bir iblis, şimdi üzerine gelmişti. Bir öfke iblisi.

"Efendim senin döneceğini söyledi," dedi silahşör. Silahının ve gömleğinin görüntüsüne bakılırsa, Omort'un gönderdiği bir suikastçıydı. Kendi türüne karşı bir hain.

Cadeon, kılıcın kenarından kan sızdığında, "İşini çabuk bitir," diye mırıldandı. Artık umurunda bile değildi. "Ne bekliyorsun..."

Aniden suikastçının boynuna bir ok saplanıverince kılıcı düştü ve Cadeon soğukkanlılıkla onu izlerken, derisini parçalayarak oku çıkarmaya çalıştı. Adi herif bir yandan oku çıkarmaya çalışarak dizlerinin üzerine düştüğünde, bir bölük süvari yaklaştı.

Hafif zırlı, ürkütücü bir miğfer takmış liderleri adı çıkmış biriydi. Bu bütün öfke iblislerinin lideri olan Kral Rydstrom'du. Cadeon'un öz ağabeyi.

Rydstrom miğferi çıkararak savaş izleriyle dolu görüntüsünü ortaya çıkardı. Bu manzarayı görenlerin çoğu korkudan titrerdi.

Cadeon'un damarları kırgınlıkla kaynadı. Zihninde Rydstrom'u son gördüğü zaman belirdi; yedi yaşında olduğu zaman. On iki yıl önce ağabeyinin vârisi olarak kraliyet ailesinden uzaklaştırılmış ve Tornin'in uzağındaki gizli bir yere gönderilmişti.

Sürgündeki anıları gözünün önünden geçti... Cadeon'u taşıyan araba uzaklaşırken, Rydstrom –bir zamanlar ona bir babadan daha yakın olan ağabeyi– omuzlarını geriye atmış ve yüzü ifadesiz bir halde öylece durmuştu.

Cadeon, ayrılmasının ağabeyinin umurunda olup olmadığını merak ettiğini hatırladı.

Şimdiyse Kral, kardeşini selamlamak için ne nefesini tüketiyor ne de atından inme zahmetine giriyordu. "Senin Tornin'de olmanı emretmiştim."

Rydstrom saldıran Yağmacı vampirlere karşı savunma seferleri yaparken, kral naibi olarak oturmak...

"Oysa sen korumalarımla dönmeyi reddettin ha?" dedi Rydstrom sertçe. "Sonra da bir korkak gibi onları atlattın mı?"

Cadeon korumaları korkaklıktan atlatmamıştı. Onu evlat edinen ailesine olan sadakati her şeyden önce geliyordu ve ondan yardım istemişlerdi. Okuyup yazabildiği ve ışınlanabildiğinden, ekin alanındaki hastalıkları bulup yardım etmek üzere araziye gönderilecek kişi olarak en doğal seçim Cadeon'du.

Ayrıca hiç kimse Omort'un gerçekten saldıracığından şüphe etmiyordu. "Bunun için mi beni öldürmeye geldin?" diye soran Cadeon'un ses tonu kayıtsızdı.

“Öyle yapmam gerekir,” dedi Rydstrom. “Bana tavsiye edilen bu.” Cadeon’un bakışları, ona olan düşmanlıklarını pek gizlemeyen Rydstrom’un güvenilir subaylarının üzerinde gezindi. “Bir korkak olarak damgalandın. Ve sadece düşmanlarımız tarafından da değil.”

“Ben korkak değilim. O benim hayatım değildi... ne seni ne de o aileyi tanıyorum.”

“Bunların bir önemi yok. Orada olmak senin görevindi,” dedi Rydstrom. “Kalenin içinde bir lider yoktu. Omort buna güvenerek isyan başlattı ve tüm topraklara bela saldı. Tornin’in kontrolünü ele geçirdi. Tacıma sahip oldu.”

“Bir karar yüzünden tacını kaybetmedim. Bu o kadar basit bir şey değil,” dese de Cadeon tam tersinden kuşkulanıyordu.

“Öyle. Savaşın dengeleri bir kelime, hareket ve hatta krallığın kalesindeki bir liderin yokluğuyla sarsılabilir.”

Bu doğruysa Cadeon’un sevdikleri hâlâ hayatta olacaktı.

“Açıklayayım,” diye haykırdı Rydstrom. “Çocuksuz bir kral sürpriz bir saldırıyı bastırmak için gider, onun tek vârisi ve son veliaht olan erkekse sorumluluklarını reddeder. Zafiyetimizi bundan daha iyi gösteremezdik.”

Cadeon boğazındaki kanı sildi. “O benim tacım değildi ve umurumda da değil.”

Öfkeden köpek dişleri sivrilen Rydstrom atından indi. Cadeon’a doğru yürüyerek kılıcını çekip kaldırdı ve Cadeon gerilemeyince şaşırılmış göründü.

Rydstrom anlamıyordu; Cadeon’un burada ölmesi gerekirdi. Onun kaybedecek hiçbir şeyi yoktu.

Kılıç aşağı indiğinde, Cadeon ne irkildi ne de gözlerini kırptı. Rydstrom, Cadeon’un arkasındaki suikastçının başını gövdesinden ayırırken gözlerinde bir ilgi ışıltısı titreşti.

“Bu ölenlerin öcünü almak istiyor musun, kardeşim?”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Bu düşünce ve içinde kaynayan kararlılık, Cadeon'un göğsünün öfkeyle şişmesine neden oldu. Diliyle dışı arasından, "Evet. Omort'u öldürmek istiyorum," dedi.

"Eğitim almadan bunu yapmayı nasıl beklersin?"

Cadeon'un huzurlu hayatı, savaş için onu çok hazırlıksız bırakmıştı. "Eğer bana öğretirsen, onun kellesini alıncaya kadar durmam," diye yemin etti. "Ve bunu yapar yapmaz tacını ondan alır ve sana iade ederim."

Uzunca bir sessizlikten sonra Rydstrom, "İntikamla güdülenmiş bir hayat hiçbir güdüsü olmayan bir hayattan daha iyidir," dedi. Atına döndü ve omzunun üzerinden geriye doğru, "Bu akşam ormanda kamp kuracağız. Ölülerini göm ve beni orada bul," dedi.

Cadeon bunu yapacaktı çünkü Omort'u öldürmek istiyordu. Ama aynı zamanda hatasını da telafi etmek istiyordu.

Öz akrabasına sırtını dönme kararı yüzünden, Omort Rothkalina'yı ele geçirmişti ve Cadeon'un üvey ailesi ölmüştü.

İntikam ve kefaret. Cadeon bunlardan biri olmadan diğerini yapamazdı.

Ancak Rydstrom aygırına binerken, askerleri Cadeon'a iğrenmeyle karışık bir nefretle bakıyorlardı. Cadeon'un ölmesi gerektiğini düşündükleri her hallerinden belliydi. *Bu bakışa alışsam iyi olur*, diye düşündü. Genç yaşına rağmen, ömrünün geri kalanında bu tarz bakışları göreceğini biliyordu.

Ya da o tacı geri alıncaya kadar...

1. Bölüm

New Orleans

Günümüz

Holly Ashwin, “*Aptal... güvenlik kilidi,*” diye homurdandı çantasındaki göz yaşartıcı spreyin başlığıyla oynarken.

Boştaki eliyle gözlüğünü kaldırırken, omzundan geriye doğru huzursuz bir bakış attı. Karanlıkta arkasından ayak sesleri geldiğini sanmıştı. Takip mi ediliyordu yoksa paranoya mı yapıyordu?

Aylardır birinin kendisini takip ettiğine dair bir hisse kapılmıştı. Ama işin ilginç tarafı, bu durum daha önce onu rahatsız etmemişti. Bunu açıklayamıyordu ancak hissettiği varlığın neredeyse rahatlatıcı bir etkisi vardı.

Bu gece, bütün bunlar değişmişti.

Yoğun bir tehdit seziyordu ve park alanından Gibson Hall’e yalnız yürümemiş olmayı diliyordu. Erkek arkadaşı ona genellikle sınıfa kadar eşlik ederdi ama Tom son makalelerini sunmak için bir sempozyumdaydı. Yalnız gitmişti çünkü Holly’nin koşulları seyahat etmesini neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sınıfa giden yoldaki biçilmiş çimenlik alan sıradışı bir şekilde boştu. Bu gece simsiyah gökyüzünde yoğun ve sapsarı renkteki dolunayı kutlamak için, geniş alana yayılmış partiler olacağından hiç kuşku yoktu.

Titremesine rağmen, çalılıkları görebileceği kadar ışık vardı. Paniğe kapıldığı için spreyn başlığını kırdı.

“Lanet olsun.” Telaşa tek silahını bıraktı ve sakinleşmek için onun yanındaki cepte duran ilaç şişesine uzanmayı düşündü. Bunun yerine adımlarını varış noktasına, tıpkı bir fener gibi ışıklandırılmış matematik binasına doğru sıklaştırdı.

Neredeyse geldim. Kaldırımında tıkırdayan topukları, telaşına rağmen kaldırımdaki boşluklara hiç denk gelmiyordu. Görünüşe bakılırsa obsesif kompulsif bozukluk, panikten etkilenmiyordu...

Saatini kontrol etti. Tabii ki zamanlaması doğruydu ama Hazırlık Matematiği 101 öğrencilerinin çoktan sınıfa girmelerine yetecek bir süre geçmişti.

Birkaç adım kalmıştı. Neredeyse güvendeydi...

Kapılara doğru altı güçlü adım atmayı başardığında huzur içinde nefesini bıraktı. İçeride, koridor floresanla ısl ısl parlıyordu. *Başardım.*

Sınıfı sağdaki ikinci odaydı ve otuz üç tane oldukça iri yarı ve oldukça sadık Tulane futbol oyuncusuyla dolmuş olacaktı. Onu korkutmaya çalışan her kimse, bir kum torbası olmanın nasıl bir duygu olduğunu çok yakında öğrenecekti.

Meslektaşları, bazı öğretim üyelerinin dediği gibi “aptallara saymayı öğretmek için”, Holly’nin kısa çubuğu çekmiş olduğuna inanıyorlardı. Oysa Holly aslında bu görev için gönüllü olmuştu.

Eğer matematik öğretecekse, o zaman neden öğrenme konusunda fazla inatçı olanları eğitmeyecekti ki?

İşin gerçeği neredeyse hep uslu duruyorlardı. Gerçi her salı ve perşembe gecesi bazı oyuncular oraya erken gelip tahtaya onun

için mesajlar çiziktiriyorlardı. Bir öğretim üyesi arkadaşı konuyu Holly'ye anlatmıştı: Ondan sadece beş ya da altı yaş küçük olan *oğlanlar*, Holly'nin *o etekler* içinde tahtayı silmesinden keyif alıyorlardı.

Holly dizinin altına kadar inen eski moda kalem etekler giyerdi.

Bu gece neyi sileceğini merak ediyordu. Geçmişteki bazı yazılar şöyleydi: "Bu kötü, çok kötü. Öğretmen için yanıyorum," "Ben çok yaramazım, Bayan Ashwin," ve "Profesör + Kızıl saçlı = Holly Ashwin."

Şimdiye kadar hiçbiri Holly'nin tahtada yazanların her milimetresini silmek ya da tabladaki tebeşirleri mükemmel bir üçlü haline getirip üçün katlarını oluşturmak için tebeşirleri kırmak istediğini fark etmemişti...

Sınıfın kapısının önünde rahat bir nefes alarak sıkı topuzunu düzeltti. İnci tokasının tam ensesinin ortasında olduğundan emin olduktan sonra bluzuyla takım oluşturan hırkasının kollarını, manşetleri bilek kemiği hizasına gelinceye kadar çekti. Kükelerinin klipslerini kontrol ettikten sonra kapıyı açtı.

Boştu. Bütün sandalyeler bomboş duruyordu.

Tahtada boyly boyunca DERS İPTAL EDİLDİ yazısı vardı. Bu defa çok ileri gitmişlerdi.

Yoksa onlar değil miydi? Yutkundu ve hızla etrafında döndü.

Yüzünü sert bir kumaş sardı, is kokuyor ve çığlığını bastırıyordu.

Gözleri kapandığı ve bedeni yenik düştüğü sırada uzaktan bir adamın tatsız kükremesini duydu.

Namussuz iblisler kadını aldı.

Cade'in eski Ford kamyoneti yine bir başka iblis inine gitmek üzere trafiği yararken, kendi iblis türünün özelliği olan öfkeyi kontrol etmekle cebelleşiyordu.

Holly'yi aldılar...

Neredeyse bir yıl önce Cade'in yolu Holly Ashwin'inkiyle çakışmıştı ve Cade, eşinin bu insan olduğunu fark etmişti. Bir ölümlüyü sahiplenemediğinden, onu sadece takip edip korumakla yetinmek zorunda kalmıştı.

Bir grup iblis onu izleyip Tanrı bilir nereye ışınladıkları sırada orada olma nedeni de buydu. Ancak kampüste avlandıklarına göre inleri mutlaka yakınlardaydı.

Onu neden istemişlerdi ki? Masum olduğu için mi? O zaman yanlış bakireyi almışlardı... Eğer saçının bir teline bile dokunurlarsa Cade onları iç organlarından asıp dans edişlerini seyredecekti.

Sarhoş olduğu belli olan bir sürücüyü hızla geçerken telefonu çaldı. Sarhoşların yavaş araba kullanması tıpkı fısıltıyla konuşmaya çalışıp herkesin ilgisini üzerine çekmeye benziyordu.

"Ne var?" diye bağırarak cevap verdi. Bu gece ondan son görevinin detaylarını alması bekleniyordu. Bu, asırlar önce paralı bir asker olduğundan beri en önemli görevi olacaktı.

"Toplantıdan yeni ayrıldım," dedi ağabeyi Rydstrom. "İstediğimiz bilgiyi aldım."

Önündeki tampona çarpmak istercesine süren Cade dalgın dalgın, "Peki, ödemeyi yapan kim?" diye sordu.

"Müşteri, Demirci Groot."

Bu normalde Cade'in kaşlarını kaldırmasına neden olurdu. Groot, Ölümsüz Omort'un üvey kardeşiydi. "Omort'a karşı bize yardım etmeyi mi tasarlıyor?" Cade'in kamyoneti neredeyse sıyrırmasına bir başka arabayı geçti.

"Groot, onu öldürebilecek bir kılıç yapmış."

O halde bunu yapabilen tek varlıktı. Ölümsüz Omort adı nedensiz ortaya çıkmamıştı. "Görev nedir?"

"Groot, Aracı'yı bulup bir sonraki dolunaydan önce ona götürmemizi istiyor."

Aracı. Her Tahta Çıkış'ta İrfan'dan bir dişi cinsel olgunluğa erişirdi. Onun çocuğu, babasının eğilimine göre ya çok kötü ya da çok iyi bir savaşçı olurdu.

Cade'in önündeki araba zikzak yaptı. "Hay lanet olası..."

"Sen ne yapıyorsun?" diye sordu Rydstrom.

"Trafikteyim." Ağabeyinin bu konuda bir şey öğrenmesini istemiyordu. Cade, ona Holly'yi izlemeyi bırakacağını söylemişti. Her ikisi de Holly'nin onun kadını olduğundan şüphe etse de, onunla bir geleceği olması imkânsızdı.

İnsanlar ibislere yasaktı. Çünkü ilk sahiplenme aşamasında asla hayatta kalamazlardı.

Ancak Cade onu uzaktan izlemekten, onu incelemekten ve genç ölümlüye her gün biraz daha hayranlık duymaktan kendini alamamıştı. Böyle yaptıkça da onun kendisine ait olduğuna iyice ikna olmuştu.

Bunun saçma olduğunu biliyordu. O kadim bir ölümsüz, acımasız bir paralı asker ve paralı asker takımının lideriydi. Öte yandan Cade'in gözü ondan başkasını görmüyordu.

Holly ise, bin yaşındaki bir iblisin sinir bozucu varlığının odak noktası olduğundan habersiz bir şekilde hayatına devam ediyordu.

Bu yeni görevin, tacı geri almak için onunla Rydstrom'un son şansı olduğu varsayılıyordu. Eğer Rydstrom, Cade'in iş başında olmadığını fark ederse, ikisi meşhur gürültülü patırtılı kavgalarından bir diğerine tutuşurlardı. Cade eskiden öfkesini üzerinden atmaktan hoşlanırdı. Şimdiyse bu fikir onu bunaltıyordu.

"Aracı'yı nasıl bulacağız?" diye sordu Cade.

"Bana onun bu kez bir Valkyrie olduğu söylendi."

"Bir Valkyrie'yi kullanması için kötü bir büyücüye vermek mi? Onlarla olan dostluğumuz konusunda endişelenmiyor musun?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Senin kitabından bir sayfa alıp bilmedikleri şeyin onlara zarar vermeceğini söyleyeceğim."

"Öğrenecekler. Nix bunu görebilir." Yarı deli Valkyrie kâhini Nix, geçmişte Cade'le Rydstrom'a yardım etmişti. Aslında kimin için çalışacakları konusunda bir ipucu vermese de bu işi ortaya koyan oydu.

Cade bir haftadan kısa süre önce onunla Holly hakkında konuşmuştu. Nix, bu geceyle ilgili hiçbir şeyi ele vermemişti.

"Eğer Nix daha önce Aracı'nın kendilerinden biri olacağını görmediyse şimdi de göremeyebilir. Ayrıca yapılacak bir şey yok," dedi Rydstrom. "Hiçbir şey bu görevden daha önemli değil. Omort'u alt etmek için bunun son şansımız olduğunu söyleyen Nix'ti."

"Hedeflediğin bir yer var mı?"

"Groot'un kâhinleri onu arıyor. Beklenildiği gibi o burada, bu şehirde."

Yaklaşan Tahta Çıkış, tıpkı New Orleans gibi gizemli ve popüler noktalarda bütün grupları bir araya getirmeye başlamıştı.

"Ayrıca onu isteyen sadece biz değiliz," diye ekledi Rydstrom. "Kâhinler, cadılar ve büyücülerin hepsi onu araştırıyor."

Cade bunu hayal edebiliyordu. "Bir isme ulaştın mı?"

"İsmi yok. Ama en son nerelerde olduğu bilgisine sahibiz, Hall of the Son of Gib denilen bir yer. Bunun kulağa tipik bir falcı yeri gibi geldiğinin farkındayım ama yine de bir ipucu."

Cade'in omurgasına bir soğukluk yayıldı. *Hayır. Olamaz.* Hall of the Son of Gib. Veya Gibson Hall... Tulane kampüsündeki matematik binası.

Holly bir Valkyrie değildi ama o iblisler onu tahmini yerde görüp yanlışlıkla onlardan biri sanmışlardı. Kızın tam bir Valkyrie gibi ufak tefek, zarif hatları vardı. İblisler onun Aracı olduğunu zannedebiliyorlardı.

Cade ve Rydstrom'dan önce Aracı'nın yerini belirleme kaynaklarına sahip olacak tek iblis grubu vardı: Demonaeus Tarikatı.

"Bu gece Valkyrie için gidiyoruz," dedi Rydstrom. "İki saat içinde eve döneceğim. Orada buluşalım."

İki saat. Cade, Demonaeus için ağabeyinin yardımını istemeye kalksa bile onu beklemek için yeteri kadar zaman olmayacaktı. "Tamam." Klik.

Cade trafikteki üç şeridi boylu boyunca kesip diğer yöne gitmek için yan yatarak refüjden geçerken kamyonetinin geniş tekerlekleri tiz bir ses çıkardı.

Demonaeus Tarikatı'nın nerede olduğunu biliyordu, türleriyle birden fazla durumda bir araya gelmek zorunda kalmıştı. Hatta onların tören sunağını bile görmüştü. Tatlı ve inanılmaz derecede masum Holly acaba şu anda onun üzerinde miydi?

Sıkıca kavradığı direksiyon eğildi.

2. Bölüm

Uyandı.
Göz kapakları ağırlıktan açılmıyordu ve zaten görmek isteyip istemediğini de bilmiyordu. Vücudunu zihninden geçirmek bile korkunç şeyleri gün yüzüne çıkarıyordu.

Taş tabla hissi veren bir yerde, takıları dışında çınlıplak yatıyordu ve uzun saçları taşın pürüzlü uçlarından aşağı sarkıyordu. Taş bedenine yoğun bir ürperti yayıyordu, o kadar soğuktu ki dişleri birbirine vuruyordu.

Gözlüğünü çıkarmışlar böylece on adım ötesindeki her şeyi bulanık görmesine sebep olmuşlardı.

Şimdiye dek hiç duymadığı bir dilde şarkı söyleyen derinden gelen sesler her yanını sarıyordu.

Holly en sonunda gözlerini yavaşça açtı. Daha önce hiçbir erkek onu tamamen çıplak halde görmemişti. Şimdiyse bir düzine bulanık şekil onu süzüyordu.

Biri kollarına, diğeriye bacaklarına bastırıyordu. Holly çılgın atarak onlardan kurtulmaya çabaladı. "Bırakın beni!" *Bu bir rüya. Bir kâbus.* "Bırakın! Aman Tanrım, ne yapıyorsunuz?"

İlaçlar beynini bulandırmıştı. Kesinlikle halüsinasyon görüyordu

Cevap vermeyip şarkılarına devam ettikleri zaman Holly yalvararak, "Bunu yapmayın," dedi ama "bunun" tam olarak ne olabileceğini bilmiyordu.

Bu karanlık odada lamba yoktu, her tarafa siyah mumlar konulmuştu ve ay ışığı bir şekilde etrafı aydınlatıyordu. Gözlerini kısarak etrafına bakındı ve adamların kaftan giydiklerini gördü ve... *boynuz kostümleri* mi vardı?

Şarkılarının içinde bir kelime sürekli tekrarlanıyor gibiydi. *Demonæus*. Bu bir tür iblise tapan sapık bir mezhep olmalıydı.

Ancak kimliklerini gizlemek için maske takmıyorlardı. Holly bunun tek anlamı olduğuna emindi; onun buradan sağ olarak çıkmasına izin vermeyi planlamıyorlardı.

"Ailem beni arayacaktır," diye yalan söyledi. Anne ve babası ölmüştü. Kardeşi yoktu. "Bunun için aradığınız kişi... kurban... ben değilim." Gözyaşları gözüne doldu ve ardından şakaklarından aşağı süzüldü. "Ben özel biri değilim."

Birkaç bu sözlerle haşince güldü.

"*Böyle bir şey olmuyor,*" diye paniği bastırmaya çalışarak kendi kendine fısıldadı. "*Böyle bir şey olmuyor.*"

Üzerindeki cam kubbeyi süzdü. Ay neredeyse camın merkezindeki tuhaf, boynuzlu bir iblisin yüzü gibi tasvir edilmiş gravürün tam üzerine gelmişti.

Ay üzerine gelince gravürün gölgesi tam sunağın, yani onun üzerine gelecekti. Bu bir güneş saatine benzer güneş ibresi, bir gölge yapıcıydı.

Sık sık yukarı bakan adamlar gölgenin ortaya çıkmasını bekler gibiydi. Neyi bekliyorlardı?

Ay yükselmeye devam ederken şarkıyı daha da yüksek sesle söylemeye başladılar. Holly daha kuvvetli bir şekilde çaballıyor, tekme savurmaya ve kollarını çekmeye çalışıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gökyüzünü boydan boya kesen bir şimşek çaktı. Holly serbest kalmak için gösterdiği çaba arttıkça yukarıdaki şimşeklerin çakma sıklığının da arttığını hayal meyal fark etti.

Adamların en iri kıyım olanı Holly'nin ayrılmış bacaklarının arasına kaydı. Kaftanını çıkardığı zaman Holly durumun farkına vardı. Adamın belden aşağısını göremiyordu ama çıplak olduğunu biliyordu. *"Hayır, hayır, hayır... bunu sakın yapma!"*

Adamın gözlerinin beyaz kısmı... siyahla mı kaplanmıştı? Adam bacaklarını kavrayarak onu pürüzlü taştan sunağın kenarına doğru çekti.

Çığlık attı. Ve birden kıyamet koptu.

Adamlar elleriyle kulaklarını kapadılar; yukarılarındaki cam tehlikeli çatallar halinde dağılarak iblislerin yüzlerini sıyırdı, sonra da tamamen parçalandı ve dokunulmamış sunağın dört bir yanına yoğun bir şekilde yağdı.

Bir şimşek açılan aralıktan dosdoğru Holly'nin göğsüne çakıp adamı uzağa fırlattı.

Darbenin etkisiyle çığlık atan Holly yumruklarını sıkarak geriye doğru yay gibi gerildi. Şimşek sürekli baskı yapan fiziksel bir kuvvet uyguluyordu.

Damarlarında inanılmaz bir sıcaklık dolaştı. Parmaklarındaki iki yüzük ve kulağındaki küpeler eridi. Kolyesi ve saati kavrularak sivilaştı ve vücudundan aktı.

Zarar görmedi çünkü vücudu bir şekilde eriyen metalden daha sıcaktı.

Elektriğin baskın ağırlığı, onu kuvvetle doldurdu ve... rahatlattı. Sona erdiği zaman Holly değişmişti. Burada yalnız hissetmiyordu.

Onları cezalandır, diyen bir ses zihninde fısıldar gibi oldu. Sana zarar vermeye cüret ettiler...

Daha önce hissettiği dehşet duygusu taze bir öfke tarafından bastırıldı. Parmakları aniden keskin pençeler halinde sivrildi. Görme yeteneği karanlıkta bile hiç olmadığı kadar keskinleşti. Köpek dişleri ağzının içinde uzadı.

Her ne kadar şimşekten zarar görmediğini hissetse de, iblisler şaşkına dönmüş ve kör olmuş görünüyorlardı. Düşen camlar yüzünden kan içindeydiler.

Ama çabucak toparlanarak bir araya geldiler. Holly kalktı ve sunağın üzerine sinerek yaklaşımlarını bekledi. Birinde golf sopası vardı... Holly'nin gözleri ona odaklanmıştı.

Bir golf sopası. Onu bayıltmak ve sapık törenlerine devam edebilmek için.

Holly'nin görüşü kırmızıyla kaplandı. Biri ona doğru atılınca, adamı boynuzlarından yakaladı. Boynuzları... kafatasma bitişikti. Bir kostüm değildi. Bu da onların gerçek iblisler olduğu anlamına mı geliyordu?

Bunun bir halüsinasyon olduğu anlamına geliyordu. Bu gerçekten gerçekleşiyor olamazdı. İblisin başını döndürürken bunun bir tür kâbus olduğundan emin bir halde kahkaha attı.

Ve kâbusunda yeni gücü ve öfkesiyle içgüdüsel öldürme dürtüsü onu etkisi altına almıştı.

Diğerleri saldırdığı zaman Holly hiç korkmadı.

Sanki binlerce yıldır onları avlayıp katlediormuş gibi *nasıl* öldüreceğini biliyordu. Kafalarını boyunlarından çekmeyi, pençelerle derilerini ve atardamarlarını sanki kâğıt mendillermiş gibi parçalayacak tırmıklar atmaya biliyordu.

Cezalandır...

Kan fışkırmaya başlayınca üzerindeki gökyüzünde sanki onu teşvik edercesine şimşekler çakıyordu.

Birinin şahdamarını hedefleyip parçalarken, "Anlıyorum," diye mırıldandı. "Anlıyorum." *Evet, yeryüzünde gördükleri son şey benim gülen yüzüm olmalı.*

Cade, Holly'nin çıplak bir halde sindiği köşeye doğru yavaşça yaklaşıırken, "Sakin ol, kadın," diye onu yatıştırdı.

Holly kana bulanmıştı. Ama bu onun kanı mıydı yoksa katlettiği aşikâr olan on iki iblisin miydi?

Gözleri... incecik bir şerit halinde, karanlığın içinde *gümüş* renkte parlıyordu. Bu da onun Valkyrie olduğu anlamına gelirdi. Bir şekilde artık sadece bir insan değildi.

Gibson Hall'de bir Valkyrie. Holly gerçekten de Aracı'ydı.

Dizlerini göğsüne doğru çekmiş ve göğüslerini kapamaya çalışırken onu uzak tutmak için küçük pençelerini gösteriyordu. Korkudan şoke olmuş bir halde titriyordu ve gözyaşları kanla kaplı yüzünden süzülüyordu.

Bu Cade'i öldürüyordu.

"Sakin ol," diye mırıldandı. "Seni incitmek istemiyorum."

Kadının bakışları onun boynuzlarından taş zeminde dilleri dışarı sarkmış kafalardan birine doğru hızla çevrildi.

"Evet, ben de bir iblisim," dedi. "Ama kesinlikle onlar gibi değilim. Adım Cadeon Woede."

Holly dönüşüp onlara saldırmadan önce acaba ne kadar ileri gitmişlerdi? Gerçi katliam bir süre önce gerçekleşmiş gibi görünse de. Holly o iblislerden birinin pençelerinin açtığı yaraları hâlâ taşıyordu.

Bir Valkyrie'ye dönüşmüş olabilirdi ama henüz onlar gibi hızla iyileşme yeteneği ve ölümsüzlüğe çabucak ulaşmış olduğu kesin değildi. Bu da onun hâlâ inanılmaz derecede savunmasız olduğu anlamına gelirdi. Bir insan gibi.

İnsanlar çok kolay ölürler.

“Kolundan başka yerini yaraladılar mı?”

Nihayet kadın başını iki yana salladı.

“Başka bir yerin incindi mi? Seni hastaneye götürmem gerekir mi?” diye sordu bunun işe yaramayacağını bile bile.

Diğer gruplar onu arıyordu. Uzaktan gördüğü şimşekleri eğer çoktan görmedilerse şaşardı. Ondan fışkırmaya devam eden güç, odayı çatırdatıyordu. Kolaylıkla takip edilebilen yeni güç.

Holly fısıldadı. “O-Onlar bana zarar vermediler.”

“Güzel. Sana yardım etmek istiyorum Holly.”

Cade’in, ismini söylemesine kaşlarını çatan kadın, onun yüzünü inceledi.

Cade, “Daha önceden karşılaştık,” dese de Holly’nin sakinleşmesinin bir yolu yoktu... şimşekler sürekli çakmaya devam ediyordu. Şimşekler Valkyrie’lere güç verirdi ama aynı zamanda onların duygularını yansıttı.

Cade gömleğinin düğmelerini çözmeye başlayınca, Holly bir çığlık atarak kanlı pençelerini ona doğru salladı. Ardından dehşet içinde parmak uçlarını süzdü.

Yalnızca saatler öncesinde normal bir insan gibi yaşıyordu... ya da bazı acayipliklerle birlikte normale yakın bir insan gibi. Şimdiyse Cade’in asla tahmin edemeyeceği bir şey olmuştu. Bir Valkyrie. Ya da kısmen. Cade, onun böyle bir potansiyele sahip olduğunun farkına varmamıştı. Ayinin şoku, dönüşümü ateşlemiş olmalıydı.

Eğer bu kuvvet olmasaydı Holly’ye merhametsizce davranılacak ve rahmi bu tarikatın ibadetinde karanlık tanrıya sunulacaktı.

Gömleğini çıkardığında Holly küçük köpek dişlerini göstererek tısladı ve sonra da tepkisine şaşırmış gibi göründü.

“İşte bu, güzel bir tıslamanın kimseye zararı dokunmaz.” Cade onu göğsüne bastırma dürtüsüyle savaş vererek kadının yanına çömeldi. “Bunu üzerine koyacağım. Sakin ol...”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kadın, Cade'in bildiği, gümüşle koyu menekşe rengi arası gözleriyle onu süzdü. "B-bana neler oluyor?"

"Bütün bu yaratıkların mit olduğunu sanıyordun değil mi?" Holly titrekçe başıyla onaylayınca Cade açıklama yaptı. "Şey, değiliz. Ayrıca sen bir insandan bir ölümsüze dönüşüyorsun."

Bu da Cade'in onu sahiplenmesinin mümkün olacağı anlamına gelirdi.

Ve sen şimdi benim hedefim oldun. Aracı. Düşmanımızı öldürmek için bir kılıç karşılığı...

Holly, onun dokuz yüz yıldır sahip olmak için çabaladığı ve yılmadan ararken ona yaşama sebebi veren taçla eş değerdii.

Şimdiye dek hiç bu kadar yakında olmamıştı...

Tek yapması gereken, bir o kadar süredir sahip olmak için beklediği kadını kullanmak ve ona ihanet etmekti.

3. Bölüm

Holly döndü ve gömleğin düğmelerini iliklemek için eğilirken bir yandan da omzunun üzerinden Cade'i gözetledi.

Onunla daha önce karşılaştığını hatırlıyordu. Sanki o büyüleyici yeşil gözleri unutabilirmiş gibi. İngiliz aksanına benzeyen aksanını ve alışılmadık bir tonlamayla konuştuğunu da hatırlıyordu.

Adam aylar önce kampüste ona yaklaşmıştı. Başlangıçta ukala bir görüntü sergilemiş, ardından hatlarını cesurca incelemesine rağmen dili tutulup kekelemişti.

Holly onu garip bulmuştu. Ve bu, adamın taktığı şapkanın altında ne saklı olduğunu öğrenmeden önceydi.

Şimdiyse gömleğinin örttüğünü de görebiliyordu. Çıplak göğsündeki kaslar titreşiyordu ve şişkin pazısının hemen üzerinde geniş bir altın bant taşıyordu.

Diğerleri gibi o da iri yarıydı, kuşkusuz onlardan biriydi. Titreyerek etrafını saran cesetleri görmemeye çalıştı.

Ama adam farklı görünüyordu, yüz hatları daha çok insana benziyordu. Boynuzları ileri çıkıntı yapmak yerine açık kahverengi saçlarının arasından başına doğru yatıktı.

Gözlüğüm olmadan nasıl bu kadar iyi görebiliyorsun ki? "Sana neden g-güvenmiydim ki?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Çünkü seni korumak benim işim. Daha fazlası gelecek... Sana sonra her şeyi açıklayacağım.”

Holly yine de tereddüt edince, “Bu on iki kişi seni hedef alan sadece ilk grup,” dedi.

“İlk grup mu?” diye haykırdı Holly.

Yukarıdaki bir kattan kapı çatırtısı duyuldu. Cade hızla ayağa kalktı. “Eğer buradan sağ çıkmak istiyorsan benimle gel.”

“Ne-nereye gidiyoruz?”

“Koşmamız gerek. Seni güvende tutacağım ama bunun için bana güvenmek zorundasın.” İri elini kadına doğru uzattı.

Başka şansı olmadığını anlayan Holly, uzanan elini tuttu ve Cade çekerek onu kaldırdı. Her şey göz önünde bulundurulursa ayaklarının üzerinde sallanmadan durması şaşırtıcıydı. Cade elini hiç bırakmadan onu odadan dışarı çıkardı, sonra da kasvetli taş bir koridora götürdü.

Geçit bir girintiyle kesişince, öncekiler gibi giyinmiş ve aynı tuhaf dili konuşan üç adamın oluşturduğu bir grubu gördüler. Cadeon onu duvara doğru çekti ve ardından kulağına fısıldadı. “Sakin en ufak ses bile çıkarma. Senin için geri dönene kadar burada kal. Anlaşıldı mı?”

Holly başıyla onayladı ve Cade arkasını döndü. Saldırmak için hazırlandığında sırtındaki geniş kaslar Holly’nin gözlerinin önünde büyüdü. Boynuzları dikleşti ve siyahlaştı.

Cade diğerlerinin üzerine saldırdığı zaman Holly’nin dudakları aralandı. Akıl almaz bir hıza sahipti ve odayı sarsan kükremesi Holly’nin hassas kulaklarına acı veriyordu. Cade diğer iblislerden birinin boynuzlarını yakaladı ve duyulabilir bir patlama sesi gelinceye kadar kafasını bükü.

Diğer ikisiyle yüzleştigi zaman, alt ve üst köpek dişleri birden uzadı. Dişlerini, ısırıp tırmalarken bir hayvan gibi kullanıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kendisi öldürürken de öfkesine bu denli yenik düşmüş gibi mi görünmüştü? Önceki korkusuzluğu ortadan kayboldu. Cade'in gözleri de diğerininki gibi simsiyah olunca, Holly titreyerek geri çekildi.

Onun farklı olduğunu mu sanmıştı? *Sadece eve gitmek istiyorum Bu olanları unutmak. Neden ona güvenecekti ki? Dışarı çıkmak için kendi yolumu bulabilirim.*

Arbedeye karışmadan gittikleri yöne doğru hızla ilerlerken sonunda sendeleyerek açık bir dehlize girdi.

Ahşap sandalyelere ve taş zeminin üzerine daha da garip semboller çizilmişti. Duvarlara antika görünümlü kilimler asılmıştı. Bir rafta insan kafatasına benzeyen kafatasları vardı ama bunlar boynuzluydu ve alt ve üst köpek dişleri vardı.

Holly daha sonra dışarıya açılır gibi görünen çift kanatlı kapıyı gördü. Dışarı çıkabilirse, bir araba bulabilir ya da saklanabilirdi...

Sağında sadece bir adımlık mesafedeki alçıda kurşunlar patladı. Nefesi kesildi ve sola doğru koşarken bakma cesaretini gösterdi. Adamlar makineli tüfeklerini öldürme niyetiyle ona doğrultmuşlardı.

İkinci adam diğer yönden ateş etmeye başladı. Mermiler iki tarafındaki duvarı delik deşik ederek ona doğru yaklaşıyordu. Sağa doğru fırladı, sonra da bir kez daha vazgeçti, her yol kapalıydı. Ateş gittikçe yaklaşıyor... yaklaşıyordu.

İki yanından bir adım mesafedeydi. Dehşet içinde donakaldı.

Yaylım ateşini bastıran bir haykırma sesi geldi. Cadeon ona ulaşmak için mermilerin önüne atladı. Onu kollarına alarak göğsüne bastırdı. Atışlar tam da onlara ulaştığı sırada Cadeon vücudu onunkini milimi milimine kaplayıncaya kadar onu duvara bastırdı.

İlk mermi isabet ettiği zaman, kadını tehlikeye atmamak için dönüp kaçmayı göze alamadığından, dişlerini gıcırdatmakla yetindi. Holly gözyaşlarına boğuldu. İki mermi, üç, dört...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Cadeon başını eğerek onu süzdüğünde o keskin gözleri Holly'yi yivip bitirir gibiydi, tıslarcasına, "Bir daha asla... benden kaçmayacaksın. Tamam mı?" dedi.

"T-tamam," diye kırılgan bir sesle fısıldayan Holly adamın iri bedeninin her sarsılışında daha güçlü çığlık atıyordu.

Cadeon omzunun üzerinden onlara doğru kükredi, bu korkunç bir uyarı homurtusuydu; Holly inledi. Haşın bir hırıltıyla Holly'ye, "*Hayır, hayır, kadın. Şışşt,*" dedi. Kadının gözyaşlarını kısa siyah pençeli devasa parmak uçlarıyla sildi.

Silah patlamaları birdenbire kesiliverdi. Holly, Cadeon'un omzunun üzerinden dikkatle baktı. Cübbeli iblisler silahlı adamlara saldırıyorlardı.

Diğerleri çarpışırken Cadeon kollarındaki Holly'yle birlikte çift kanatlı kapılara doğru hızla koştu. Koşarken birden döndü ve delik deşik olmuş sırtıyla çarptığı kapıları menteşelerinden ayırdı.

Karanlığın içine doğru fırlayıp malikânenin yanına park ettiği eski kamyonete doğru gitti. Aracın kapısını gıcırtyla açtıktan sonra Holly'yi içeriye, çatlak suni deri kaplı koltuğun üzerine attı ve kendisi de girdi. Anahtarı soktu ve çevirdi. Hiçbir şey olmadı.

"Akü mü bitti?" diye soran Holly şoktan biraz sıyrılmıştı. "Bu şey hâlâ çalışıyor mu?" Ambalaj kâğıtları ve sıkılmış kola kutuları yere saçılmıştı.

"Hey, hey, kamyonete saygısızlık etme. Beni bir sürü beladan kurtardı." Vitesi yukarıya ve geriye doğru çekti. "Ben sadece... vitesi boşa geçirdiğimi fark etmesini sağlamak istiyorum." Holly bir klik sesi duyduğunu sandı. "İşte."

Motor gümbürtüyle çalıştı. Hızla yola koyulduklarında Cadeon, Holly'ye kendini beğenmiş bir bakış attı.

Holly gerideki malikâneye dikkatle baktı. Ev dışarıdan gayet düzgün ve arazi temiz görünüyordu. Bu yerin içinde ne biçim yaratıkların pusu kurduğunu asla tahmin etmezdi.

Ve şimdi onların türünden biriyle beraberdi. Ona döndü ve bu yarattığı –bu... *iblisi*– inceledi.

Bronzlaşmış yüzünde sarı kirli sakalları vardı ve gür, düz saçları erkeksi çenesini geçecek kadar uzundu. Uzunlu kısıklı saçları güneşten açılmış gibi görünüyordu.

Sağ kolundaki sarı bant sanki şişkin pazısına ulaşmak için onu kesmek zorunda kalması gerekirmiş gibi kalıcı görünüyordu. Ve o boynuzlar...

Daha önce dikleştikleri zaman daha uzun ve koyu bir hale bürünmüşlerdi. Şimdiyse deniz kabuğu rengindeki düzgün boynuzları başına yakın bir şekilde yatmıştı. Saçları üzerine gelince büyük bir olasılıkla fark edilmezlerdi.

“Nasıl, beğendin mi?” diye soran Cadeon’un sesi gür ve derinden geliyordu.

Holly kızardı. “Ben bu gecedan önce hiç... hiç boynuz görmemiştim.”

“Senin için bir şok olduğunu tahmin ederim.”

“Şimdi nereye gidiyoruz?”

“Seni şehirden çıkarmam gerekiyor,” dedi Cadeon. “Burası fena karıştı.”

Holly, Cadeon’un koltuğunun sırtındaki kanı fark etti. “Onca mermiden sonra hâlâ nasıl hareket ediyorsun?”

“Oldukça boktan bir acıyla, Holly.”

Holly nefesini tuttu, Cadeon’un bozuk ağız tahtaya tırnak sür-tülürmüş gibi içini gıcıkliyordu.

“Ah, hadi ama ufaklık! Konuşmam bu noktadan sonra daha da beterleşecek.”

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ben... bu sadece huy. İyileşecek misin?"

"Mermiler dökülecektir." Holly kaşlarını çatınca açıklama yaptı: "İyileştiğim zaman derimin onları dışarı itmesi gerekir."

Holly'nin aklı bu düşünceye pek yatmış sayılmazdı. "O adamlar benden ne istiyordu? Ateş açanlar kimdi?"

"Ateş açanlar asalaklardı. Vampirler."

"Vampirler," dedi Holly usulca ama zihni çılgılık çılgılığa, *bu delilik*, diyordu.

"Henüz tamamen ölümsüz olmadığım biliyor olmalılar. Boktan nişan alışlardan anlaşıldığı gibi, bizim türümüz hiç silah kullanmaz."

Holly, Cadeon'un kabalığından irkildi ama bu defa soluğunu tutmayı başardı. "Tekrar soruyorum, neden?"

"Çünkü şehirdeki en popüler kız oluverdin."

"Bu ne anlama geliyor?" Öğrencilerine sakladığı sert bir tonla mayla ekledi: "Şifreli cevaplar vermenin sırası değil, Cadeon."

"Sorular sormanın da hiç sırası değil, Holly."

Yolda onları farlar karşıladı. Geçit çıkışını bir arazi aracı kapatmıştı.

"Lanet olsun," diye parlayan Cadeon hızla etrafında dönerek kaportayı sıyırdı. "Daha fazla vampir."

Holly torpidoya tutunarak dengesini korumaya çalıştı. "Şimdi nereye gidiyoruz?"

"Bu malikânenin arazisinden çıkmak için sadece bir yol daha var. Bataklık."

"Nereden biliyorsun?"

"Daha önce buraya geldim." Holly'nin bakışlarına karşı, "İblislerle birkaç kere burada buluştum. Kendi soyumun bir temsilcisi olarak," dedi.

"Sen... o hayvanlarla arkadaşlık mı kurdun? Senin soyun da kadınları kaçırmı?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Kadınları kaçırmak mı? Toy kızları çükümden güçlkle uzak tutabiliyorum, bebeğim.”

Holly gözleri büyümüş bir halde konuştu: “Toy kızlar mı? Bebeğim mi? On dokuzuncu yüzyıldan mı geliyorsun yoksa kadın düşmanlığına mı soyundun?”

“Ben ortaçağdanım ve asla kadın düşmanlığına soyunmadım.” Frene bastı ve arabayı dört çekerli bir arabanın vites sistemine geçirirken ona sertçe baktı. “Bu bana doğal geliyor, tıpkı bir yetenek gibi.” Gaza bir kez daha basıp birden ileri atılarak bakir yeşilliğin içinde hızla ilerlediklerinde Holly’yi tekrar koltuğuna doğru uçurdu.

“Neden bana zarar vermek istediler? Bunu hak etmek için hiçbir şey yapmadım ki!”

“Bu yaptığın bir şeyle ilgili değil, ne olduğunla ilgili.”

“Bir matematik öğretmeni mi?” dedi boğulur gibi bir tonlamayla.

“Artık bir Valkyrie’sin. Ve özel bir Valkyrie. Annen öyleydi muhtemelen.”

“Valkyrie’ymiş! Annem bir pasta yarışması şampiyonuydu! Ayrıca o *insandı*. İki yıl önce öldü.”

“O zaman seni doğuran annen öyle olmalı.”

Holly bir an şoka girerek sessiz kaldı. Evlatlık olduğunu bu iblis nereden biliyordu? “Onu tanımadım bile.” Holly onu, bebeğini hayal edilebilecek en harika kapının eşiğine bırakacak kadar akıllı ve çok korkmuş bir genç kız olarak hayal etmişti hep. Şimdiyse bu iblis onun bir Valkyrie olduğunu mu söylüyordu? “Valkyrie tam olarak nedir? Ve sen benim evlatlık olduğumu nereden biliyorsun?”

“Sorular sonra. Şu anda bataklığı geçmemiz gerekiyor.”

Karanlık çalılık hattı belirdi. “Ben bir yol görmüyorum!”

“Bir servis yolu var,” diyen Cadeon sıradan bir tonlamayla ekledi: “Üzerini bitkiler kaplamış olabilir.”

"Bitkiler mi! Buradan kurtulmak için başka bir yol olmadığından emin misin?"

Cadeon başını onaylar gibi salladı. "Arazi nehir ve bataklıkla çevrili."

"Başarma ihtimalimiz nedir?"

"Bize on beşte bir veririm."

Holly'nin gözleri büyüdü. "Ben o ihtimali göze almazdım!"

"Öteki türlü şans *sıfır*sa, alırdın."

"Ah, Tanrım." diye homurdanırken koltuğun etrafını yokladı. "Emniyet kemeri nerede?"

"Birkaç yıl önce koptu."

"Ve tamir ettirmedin mi?" diye parladı Holly.

"O zamanlar genellikle ölümlülerin çevresinde dolaşmıyordum!" diye karşılık verdi Cadeon.

Holly sakinleşmek için çabaladı. "Cadeon, bir patika olduğuna dair hiçbir işaret görmüyorum."

"İblis sezgileri. Ben bulabilirim." Ama yaklaşırlarken uzattığı elini kadının göğsüne bastırdı.

"Sen... sen gerçekten oraya girmiyorsun değil mi?"

"Bana güven."

Bu yaratık onun hayatını kurtarmış, hatta onun için mermilerin önüne atlamıştı ama öte yandan onda belirgin bir şekilde *güvenilmez* bir şey vardı...

Cadeon hemen hemen hiç fark edilmeyen köpek dişlerini göstererek ona çapkın bir gülümseme gönderdi. "Gerçi dua eden biriysen, şimdi tam zamanı."

4. Bölüm

Kamyonet alıllığın içine dalınca Holly, Cadeon'un koluna doğru savruldu.

Araç zıplarken yapraklar ve ağaç dalları n cama çarpıyordu. Öfkeyle ciyaklayıp tüylerini bırakan bir Şeyi ezdiler. Holly döndü ve arkalarını kolaçan etmek için koltuğun arkasını kavradı. "Bizi takip edip burada kapana kısıracaklar!"

"Onların güzel ve fiyakalı arazi arabaları yere benimki gibi eski kamyonetlerden daha yakın. Birazcık Şansımız varsa araçları mahvolur. En azından bizimkinden önce."

Holly, doğal bitki örtüsünü ve hayvanları toptan yok ediŐlerinin sesini bastırarak, "Bana neden yardım ediyorsun?" diye sordu.

"Ben bir paralı askerim. Şu anki grevimse seni hayatta tutmak."

"*Paralı asker* mi? Sana kim para veriyor? Beni bir iblis tehdidinden korumak için bir iblis kiralamayı kim akıl eder ki?"

"Orada asalaklar da vardı."

"Nasıl unutabilirim ki?" Alnına vurdu. "Seni kim kiraladı?"

"Bunu sonra konuŐacağız."

"En azından o iblislerin neden beni Őetiđini söyle. Ben Şimdiye dek karŐılaŐtıđın en sıkıcı kiŐiyim!"

Cadeon kadının gözlerine baktı. "Artık değilsin, ufaklık."

Holly tekrar arkalarına baktı ve far ışıklarını gördü. "Geliyorlar."

Cadeon, Holly'nin şimdiye kadar hiç duymadığı bir dilde sözcükler savurarak daha da hızlandı.

"Cadeon, bu kadar hızlı gitmek güven..."

Silahlar ateşlendi, mermiler kamyonetin arkasına ve Holly'nin tarafındaki yan aynaya isabet etti. Cadeon iri eliyle onun kafasını tuttu ve aşağı iterek koltuğa gömülmesini sağladı.

Aynadan kopan parçalar cama çarpınca Holly çığlık attı.

Etraflarındaki camlar parçalanırken Cadeon acıyla kükredi. Ön cam çatlayıp diğerleri gibi patladığı için üzerlerine cam parçaları yağdı.

"Çığlık atma, bebeğim!"

"Bunu nasıl yaptım?" diye haykıran Holly üzerine gelen cam parçalarını çılgın gibi silkeliyordu.

Cadeon, "Yaratığın doğası," diye homurdandı. "Valkyrie'lerin çığlığı cam kırar. Dersini aldın herhalde, değil mi?"

Holly adamın kulağından kan sızdığını görünce, dudağını ısırdı ve onun üzerindeki camları da silkeledi.

Cadeon ilgisine şaşırmış gibiydi. "Çok sevimli bir ufaklıksın sen. Ama biraz aşağı ve sağ taraf daha tatlı olurdu..."

"Dikkatli ol!"

Patikanın ucu görünmüyordu. En az üç metre uzunluğunda siyah bulanık suyla kaplıydı.

"Sıkı tutun!" Cadeon onu dik tutarak kolunu bir kez daha üzerine koydu.

"Neden ona doğru *daha da* hızlı gidiyoruz?"

Çarpmalarından hemen önce Cadeon, "Böylece bataklığa gömülmeyiz!" dedi.

Holly bir kez daha Cadeon'un koluna doğru uçtu. Ön cam kırıldığı için ön kaputun üzerine fışkıran su suratlarına çarptı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kamyonetin önu suya daldı. Araç suyla doldu. Çamur, nilüfer yaprakları ve birkaç kerevit sanki bir ağdaymış gibi yukanı çıktı. Diğer tarafa geçmeye çalışırken aracın motoru kükrüyordu.

Tekrar yarı katı toprağa çıktıklarında Cadeon başını bir canavar gibi salladı. "Lanet olsun bunu başardığımıza inanamıyorum!"

Holly sırsıklam saçlarını gözlerinin önünden çekti, ardından manşetiyle ıslak yüzünü silerek daha önce bulaşan kanı temizledi.

Cadeon ona sırıttı. Holly şaşkınlıkla bakıyordu.

Peşlerinde hâlâ far ışıkları vardı. O vampirler azimli çıkmışlardı. İblislerin Holly'yle işlerini bitirdiklerini sanıyor olmalıydılar. Bütün iyiliğin veya bütün kötülüğün bir ibliste cisim bulmasını riske atamazlardı. "Kahretsin."

Holly yine çılgık attı.

"Dil mi? Bu mu? Nedeni..."

Holly ok gibi kendini onun kucağına attı ve inledi.

Holly'nin dizlerinin kasıklarının her iki tarafına doğru açılmış ve gömleğinin altına hiçbir şey giymemiş olduğunun yoğun bir şekilde farkında olan Cadeon yutkundu. Başka herhangi bir zaman olsa bu pozisyonlarına bayılırdı ve ona tıpkı bu şekilde sahip olmak için bir senaryo üretebilirdi. Ama Holly'nin aşağı yukarı sallanan başından etrafı güçlkle görebiliyordu.

"Sadece bir kerevit!"

"Hayır, sadece, sadece o değil."

Kamyonet sertçe derin bir dereye daldı, sonra da şaha kalkar gibi çıktı. Ardından bir başkasına ve bir diğerine girip çıktı. Cade Holly'yi belinden kavramaya çalışırken Holly yana doğru eğildi. "Dizlerini nereme bastığına dikkat et, bebeğim."

Cadeon kadının bacaklarının arasını avuçlamıştı. Yumuşacık tenini ve avcunun içindeki sıcaklığını hissettiğinde hahhçe inledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Motor kükriyor, kamyonet zıplayıp duruyordu ama buna rağmen gözleri birbirine kenetliydi. Cadeon'un elini iterek uzaklaştıran Holly'nin gözleri büyümüştü. Fakat üzerinden kalkmadı. "Sadece kerevit değil!" diye haykırdı.

Cadeon, "O zaman ne?" diye parladı.

"İşte... şul!" Holly kamyonetin zeminini kaplayan çalkantılı su havuzunu işaret etti.

Küçük bir su yılanı arabanın zemininde şaşkın bir halde süzüle süzüle buruşturulmuş Red Bull kutularının arasından yüzüyordu ve en az Holly kadar aklını kaçırmış gibi görünüyordu.

Cade hızlı bir hamleyle onu kapmayı göze aldı ancak hayvan koltuğun altına süzüldü. Cade bunu söyleyeceğini hiç sanmazdı ama... "Üzerimden kalk, Holly. Kendi koltuğuna otur. Bacaklarını yukarı kaldır," dedi.

Holly başını iki yana salladı. "O gidinceye kadar olmaz!"

"O halde sen sürmek zorunda kalacaksın."

Holly titrek bir sesle, "Tamam," dedi ve Cade altından sıyrılırken direksiyonu tuttu.

Cade elini koltuğun altına soktu. "Buraya gel seni küçük boktan şey."

"Cadeon!"

"Ah, hadi ama bebeğim!"

Kamyonet yavaşlamaya başladı. Cade sıçrayarak dikeldi ve arkaya bakınca yaklaşan farlar gözlerini kör etti. "Lanet olsun sen ne yapıyorsun?" diye Holly'ye bağırdı.

"Orada suyun içinde bir şey hareket etti."

"Holly, o gaz pedalına bas yoksa ölürsün! Anlaşıldı mı?"

Holly gözle görülür bir titremeye bacağına aşağı doğru iyice gerdi ve pedala zar zor ulaşarak parmak uçlarıyla bastırdı.

Her zıplayışında gaz kesiliyordu ama ısrarla pedala bastı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Cade su yılanını kısırdı. Kadının inanmak için görmesi gerektiğini bildiğinden keyifle onu sokan yılanı kaldırdı. "İşte, bak. Görsel teyit." Yılan camdaki boşluktan dışarı fırlattı. "Şimdi kışını oradan kaldır ve şu adi herifleri atlatalım, olur mu?"

"Olur."

Holly kucağında titreyince Cade onu oraya oturtma dürtüsüne karşı koydu ve direksiyonu tuttu. Küçük bir tepeyi aşip aşağı inerlerken Cade bir başka su çukuru daha olduğunu gördü. Hızı artırarak Holly'yi yanına doğru çekti. "Bana tutun."

Holly incecik kollarını adamın bedenine sarıp yüzünü ona gömdü. Cade çok gergindi, şu anda bile Holly'ye duyduğu arzu onu yiyip bitiyordu.

Cade, Holly'yi tutmaya devam etti. *Saatte atmış beş kilometre.* Onun kadını. *Yetmiş beş kilometre.* Kamyonet sarsılıp teneke kutunun içinde tıngırdayan çakıl taşı sesinin bin katı yükseklikte bir ses çıkardığında Holly'yi saran kolunu iyice sıktı.

Kamyonet su çukuruna saatte yetmiş beş kilometreye yakın bir hızla çarparak içine daldı. Çukurun ortasında motor tekledi. *Egzozu su girdi.* Cade gazı kökledi.

"Hadi bebeğim," diye homurdandı. Farklı bir duman kokusu aldı. Araç sallandı, sallandı ve ardından...

Yaşlı araba birden diğer tarafa çıktı. Cade geriye doğru bir bakış atıp arazi aracının suda kaldığını görünce, çatlak kontrol panelinin üzerine okşar gibi vurmaktan kendini alamadı.

"Onları atlattık. Kamyonet pek de kötü değilmiş, ne dersin?" dedi. "Holly?" Kafası karışmış bir halde kaşlarını çatarak eğilip ona baktı. Holly hâlâ Cade'e sarılıyordu. Sanki huzur bulmak için ona ihtiyaç duyuyormuş gibi.

Cade en son ne zaman kendini bu kadar iyi hissettiğini hatırlayamıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

5. Bölüm

Ağabeyi tekrar aradığı zaman Cade, "Burada biraz meşgulüm Rydstrom," diye parladı.

"Telefonuna ne oldu?"

"İslandı."

"Hâlâ eve dönmedin mi?"

"Yoldayım," diye cevap verdi Cade. "On beş dakika uzaklık-tayım. Sen neredesin?"

"Şehirden bir saat uzakta." Duraksadı. "Sesin heyecanlı geliyor. Yani... mutsuz değil."

Zeki Rydstrom onu çok iyi tanıyordu. Cade o kadar uzun süredir Holly'yi uzaktan istemişti ki... ve şimdi onunla birlikteydi, onunla konuşuyor, ona *dokunuyordu*... "Defol, Rydstrom."

"Sana bir şey olmuş. Her ne olduysa unutmaya çalış. Yapmamız gereken şeyler var."

Cade hâlâ ona kenetli duran Holly'ye, sonra tekrar yola baktı. İblis dilinde konuştu. "Bunu unutmamı istemezsin. Valkyrie'yi ele geçirdim."

"Bu nasıl mümkün olabilir? Onun kim olduğunu bilmiyorduk ki..."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"O benim kadını. Onun hedefin ta kendisi olduğunu biliyor muydun?"

"Bu imkânsız. Holly Ashwin insan."

"Artık değil."

"Emin misin? Ve onun Aracı olduğundan kuşkun yok mu?"

"Söylediğin mekân onun matematik dersi verdiği yer. Ayrıca Demonaeus Tarikatı tarafından ele geçirilmişti. Onlardan yeni kurtulduk. Vampirler de peşimizdeydi. Onu öldürmeye çalışıyorlardı."

Rydstrom nefes verdi. "Aracı'nın sana ait olduğunu bilmiyordum. Ama gerçek şu ki... bu hiçbir şeyi değiştirmez. Seçme şansımız yok."

Cade hemen karşılık vermeyince Rydstrom devam etti: "Daha geçen hafta Nix sana krallığı geri almak için kadınından vazgeçip geçmeyeceğini sordu. Sen de geçeceğini söyledin. Yalan mı söyledin?" dedi.

"Ne yapmam gerekiyorsa yapacağım."

"Omort'u öldüremezsek, Rothkalina'yı sonsuza dek kaybederiz."

"Bunu gayet iyi hatırlıyorum!" diye parladı. "Bunu kalın kafama sokmak için dokuz asır harcadım."

"Güzel. Şimdi, havaalanlarına gidemeyiz. Onu şehirden arabayla çıkaracağız."

"Nereye?"

"Groot'un evine."

"O hangi cehennemde ki?"

"Varış noktasının neresi olduğunu bilmiyoruz," dedi Rydstrom. "Ülkenin farklı yerlerinde üç durak olacak. Her birinde bir sonrakine dair bilgi verilecek, ta ki biz evin nerede olduğuna dair son bilgiyi edinene kadar. Bende sadece ilk durağın bilgisi var."

"Bu karmaşa niye?"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Groot, Aracı'yı istiyor ama kalesinin keşfedilmesini istemiyor. Bizi kimsenin takip etmediğinden emin olmak için ekstra önlemler alıyor."

"Nerede olabileceği hakkında hiçbir fikrin yok mu?"

"Ulaşılmaması zor olan ve geniş arazilerin olduğu, bilinmeyen bir yer. Yukon'a dair masallar duydum. Hatta Alaska bile olabilir."

"Bu konuda bize güven duyduğundan şüpheliyim."

"Yöntemlerin sorgulanabilir olsa da işlerini tamamlarsın. Zor işleri. Ve bizim o kılıcı ne kadar çok istediğimizi biliyor."

"Neden bizimle buluşmuyor?"

"Saklandığı yerden asla çıkmaz. Omort onu yok eder. Groot, Omort'u öldürecek imkânâ sahip tek kişi. En azından bizim bildiğimiz tek kişi."

"Bu da ne demek?" diye soran Cade, ağabeyinin ne ima ettiğini biliyordu. Bir ipucu bulmuşlardı; büyücüyü öldürmenin yolunu bilen bir vampir. Ancak Cade, o asalağı ölümden kurtarmak için yanlışlıkla vampirin gelininin canını almıştı. Adı Néomi olan genç bir insanın.

Kılıcının Néomi'nin bedenine kayışı istemeden gözünün önüne geldi... Aklından çıkarmaya çalıştı. Cade istenmeyen gerçekleri aklından çıkarmakta ustaydı.

Vampiri kaçırıp bilgi almak için işkence etseler bile, ona gelinini öldürmekten daha beter bir şey yapamazlardı. Dolayısıyla o ipucu işe yaramazdı.

Yine Cade'in suçuydu.

"Büyük bir olasılıkla Omort niyetimizi biliyor," dedi Rydstrom. "Aracı'yı Groot'a götürmemizi engellemek için göndermesi gereken her şeyi gönderecektir."

"Kadınının artık yasaklı bir insan olmadığını öğrendiğim anda ona sırtımı dönmek zorunda kalmam biraz ironik oldu."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Onun sana ait olduğundan emin olamazsın. Ayrıca öyleyse bile, sorumluluklarını düşünmek zorundasın. Krallığın son defa sana bağlı olduğu zaman..." Sesi kısıldı. "Şimdi doğru olanı yapmak zorundasın."

Hatalarının hatırlatılmasıyla Cade'in suçluluk duygusu tekrar harekete geçti ve Holly'yi kendinden uzaklaştırdı. Birden doğrulan Holly hâlâ ona sarıldığı için utanmış görünüyordu.

"O halde eve dönmeme gerek kalmadı," dedi Rydstrom. "Saat on birde gölün kuzeyindeki benzin istasyonunda buluşalım. Oradan yola koyuluruz."

"On birde orada olacağım."

Rydstrom'la konuşmasını bitiren Cade, sağ kolu ve ev arkadaşı olan Rök'ü aradı. İblis dilinde konuşan Cade, "Daha önce bana yardım etmen için seni aradım. Tek başıma Demonaeus'un inine dalmadan hemen önce," dedi.

"Öyle mi?" diye sordu Rök bezgin bir ses tonuyla. "Sevişiyordum."

"Ne zaman sevişmiyorsun ki? Eve dönmen gerekiyor."

"Ne için?" diye soran Rök sonra mırıltıyla, "Yatağa gel," diyen bir kadını susturdu.

Cade çabucak gelişmeleri anlattıktan sonra, "On dakika içinde orada ol," diyerek sözlerini tamamladı.

Telefonu kapadığı zaman şaşkın bir halde pencereden dışarıyı seyreden Holly'ye baktı. Bakır rengi saçları asi bukleler halinde kurumaya yüz tutmuştu. Cade bir yıldan uzun süredir saçlarının her zaman yaptığı o sınıksız topuzdan kurtulmasını beklemişti ve binlerce kez açık saçlı halini hayal etmişti.

Saçlarının dalgalı olduğunu düşünmemişti. Holly bundan nefret ediyor olmalıydı; saçlarını hayatının kontrol edemediği bir başka açısı gibi görüyordu muhtemelen.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

O kadar kaybolmuş gibi görünüyordu ki, Cade kendini ona tekrar dokunmaktan alıkoymak için elini yumruk yaptı. Ama direnmek zorundaydı. Çünkü bu ona daha çok bağlanmaktan başka bir işe yaramayacaktı.

Onu seyrettiği onca aydan sonra Holly'ye duyduğu hayranlık giderek artmıştı. Onun dairesine komşu olan çatıda otururken, kadının oldukça disiplinli günlük aktivitelerini gözlemlemişti. Bu aktiviteler arasında özel terasındaki havuzda bir saat yüzme turu, doktora tezi için üç saatlik çalışma ve sabah akşam birer saat zaten tertemiz olan çatı katının temizliği vardı.

Cade başlangıçta bu garip küçük ölümünün tekrar eden davranışları ve takıntılı temizliğine şaşırılmıştı. Artık omuz silkmekle yetiniyordu. Bu, Holly'yi özgün kılan şeydi.

Kampüste onu düşünceler içinde kaybolmuş halde, inci kolyesini dudaklarının arasında gezdirirken ya da küplere binmiş halde dizüstü bilgisayarına vururken görmüştü.

Ve Cade onu erkek arkadaşıyla birlikteyken seyretmiş, Holly her defasında o beş para etmez herifin dudaklarından kurtulup yanağını uzattığında, vahşi bir heyecana kapılmıştı. O adam hiçbir geceyi onunla birlikte geçirmemişti, Holly onunla asla birlikte olmamıştı.

Bu nedenle o insan hâlâ yaşıyordu.

Cade onun hakkında çok şey öğrendiğini sanmıştı ama bu kadar cesur olacağını hiç bilmiyordu. Bir düzine iblisi alt etmek şöyle dursun, ayağını körü körüne yılanın dolaştığı bir su havuzuna sokmak pek çok kadının harcı değildi.

Ancak onun bu sessizliği Cade'i huzursuz ediyordu. Bütün acayıplıklarına karşın o utangaç biri değildi ve aklındakileri söylemekten kaçınmazdı. "Şey, senin soracakların mı var?"

Holly hiç duraksamadan sordu: "Bu bendeki değişiklik geri alınabilir mi?"

Cade kaşlarını çattı. "Bunu neden istiyorsun ki? Ölümsüzlükten vazgeçmek için çok acelecisin." İrfan'la zor yoldan tanışmış olabilirdi ama yine de...

"Ben böyle olmak istemiyorum. Daha önce nasılsam yine öyle olmak istiyorum."

Bir paralı asker olarak ilk işi birinin isteğini belirlemektir. Ardından müşterileri iki şeye ikna etmek zorundaydı.

Bunu onlar için yapabileceğine. Ve bunu onlar için yapabilecek tek kişinin kendisi olduğuna.

Holly ona anahtarı vermişti. Bu iyiydi çünkü Holly'yi işbirliği yapmaya sevk edecek bir şey söylemek zorundaydı. *Bir silah edinmek için seni büyük ihtimalle kendisiyle yatmaya zorlayacak kötü bir büyüciye vermek zorundayım. Ona sonsuza dek kötü olacak bir çocuk verdiğin zaman gitmene izin verebilir gerçeğinin dışında bir şey.*

"Değişikliği düzeltmek için bir yol olabilir." Tabii ki değişikliği düzeltecek hiçbir yol yoktu.

Holly gözlerinde umutla ona baktı. Cade eğer biraz daha iyi biri olsaydı o bakıştan rahatsız olurdu. Öyle olmadığı için bunu güçlkle fark etti. Kesinlikle çok güç.

"Nasıl? Bu nasıl mümkün olur?"

"Dinle, bu konuda konuşmak bana düşmez ve sana yerine getirebileceğimden fazla sözler vermek istemem," dedi. "Şimdi şehri terk etmeden önce gerekli şeyleri almak için evime gideceğiz, sonra bütün bunlar hakkında daha fazla bilgiye sahip olan ağabeyimle buluşacağız. O zamana kadar bana katlan ve herkesi mutlu edecek bir yol bulalım."

Holly en sonunda başını onaylarcasına salladı. "Evime gidip birkaç giysi almalıyım..."

"Mümkün değil. Evini izliyorlardır."

"Ama... ilaçlarıma ihtiyacım var. Çantamdaydılar."

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

"Ne tür ilaçlar?" diye sorsa da onun hastalığını biliyordu ve araştırmıştı. Sadece Holly'nin bunu itiraf edip etmeyeceğini görmek istiyordu.

Holly çenesini kaldırdı. "Bir hastalık için ilaçlar. Obsesif..."

"...kompulsif kişilik bozukluğu. Bunu duymuştum." Holly evine *bayılacaktı*.

"O halde neden onları almak zorunda olduğumu anlarsın."

"O ilaçlar olmadan ölür müsün? Çünkü onları almak istersen öleceksin. Apartman dairen suikastçılarla dolup taşmış olacak."

Holly'nin kaşları çatıldı. "Apartman dairen dedin. Müstakil bir evde yaşamadığımı nereden bildin? Ayrıca bu akşam beni nerede bulacağını nereden bildin?"

"Senin hakkında bilgi topluyorduk. Bu akşam seni izliyordum ve seni ele geçirdiklerini gördüm."

"Söylesene, beni koruman için seni kim kiraladı?"

Holly baskı yaparsa işler sarpa saracaktı. "Tam olarak bilmiyorum. Yalnızca seni hayatta tutmamı talimat veren görev ayrıntılarını ve ödemeyi aldım. Benim için bundan başka hiçbir şeyin önemi yok."

Holly bir süreliğine sessiz kaldı. "Benim hakkımda bilgi mi?" diye sordu en sonunda. "Casusluğu mu kastediyorsun?"

"Bunun için özür dilemeyeceğim, özellikle de konu hayatını kurtarmak olunca."

"Peki, hakkımda ne buldun?"

Ona nasıl cevap verecekti? Holly'yi ne zaman çözdüğünü düşünse, Holly onu şaşırtıyordu. Son birkaç ay boyunca onun bir matematik dâhisi, kampüsün feministi, şakacı, doğa âşığı ve gizli bir seks bombası olduğunu düşünmüştü.

En nihayetinde neden onun neye benzediğini bulamadığını çözmüştü. Çünkü Holly de kendini hiçbir şekilde çözemiyordu. Hatta kim olduğunu bile bilmiyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Yirmi altı yaşındasın ve tek kardeşsin, evlat edinilmişsin,” dedi en sonunda. “Seni evlat edinen ebeveynlerin son iki yıl içinde doğal sebeplerden öldüler. Sana bir servet bıraktılar...” Yan gözle kadına bir bakış attı.

Holly’nin yüzünde hiçbir tepki yoktu. “Devam et.”

“Cepte iki yüksek lisans derecen var ve matematik doktoranı tamamlamak üzeresin.” *Zeki ve lanet derecede tahrik edici olduğunu bilen bir kadının özgüvenine sahiptin.*

“Yüzmeyi seviyorsun.” *Mütevazı bir mayo giysen de vücudun bu iblise diz çöktürüyor.*

“Bir erkek arkadaşın var ve o da doktora programında.” *Tim evhamlı pezevenğin teki.*

“Sayıları seven futbol oyuncularına ders veriyorsun.” *O adiler senin hakkında yaptıkları seks şakaları yüzünden iblis ısırtığından ölmeye biraz daha yaklaşıyorlar...*

“Hepsi doğru,” dedi Holly. “Öte yandan ben senin hakkında, paralı askerlik yapan bir iblis olduğundan ve en az bir kardeşin olduğundan başka bir şey bilmiyorum.”

Cade sert kahkahasını bastırdı. *Benimle ilgili bilineceklerin hepsi bu,* diye acıyla düşündü ama yine de, “Bu büyük olasılıkla iyi. Ne kadar az bilersen o kadar iyi,” dedi.

6. Bölüm

Cade'le konuşup telefonu kapadıktan uzun süre sonra Rydstrom hâlâ huzursuzdu.

Bu kötü.

Groot'un temsilcisi şehirden dört yüz seksen kilometre uzakta buluşmakta ısrar etmişti ve Rydstrom hâlâ Cade'le buluşacağı benzin istasyonundan yarım saatten fazla bir mesafedeydi.

Hızını daha da artırdı, Mercedes McLaren'i nehir kıyısında uzanan eski yol boyunca uçuyordu. En azından saatte iki yüz yirmi kilometre hızla gidiyordu ve o kadar sarsıntısız ilerliyordu ki sıkılmış görünen arabaya kasvetli bir sessizlik çökmüştü.

Rydstrom, düşüncesizce hareket etmeden önce kardeşine ulaşmalıydı. O kadını ne kadar çok istediğini Cade'in bile idrak ettiğini sanmıyordu.

Bu çok kötü. Çünkü Cade'in, artık ona sahip olabilecekken Holly'yle kaçmayacağından emin değildi.

Rydstrom, kadının Cade'in eşi olduğundan kuşkulunmuş muydu? Evet. Ama birlikte olamayacakları ortadaydı.

Daha önce ölümlü olması nedeniyle ulaşamazdı.

Şimdiyse Rydstrom'un krallığını yeniden elde etmesi veya etmemesi arasındaki fark olacaktı.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Rothkalina'yı tekrar elde etmek... Ülkesini özgürlüğüne kavuşturma ve bin yıldır ilk defa halkının refaha kavuşması için çalışma fikri kalp atışlarını hızlandırdı.

Omort onlara karşı acımasız davranmış, başkaldırları bastırmış ve suçluları sadistçe cezalandırmıştı.

Oysa şimdi hürriyetleri... *Cade'in* avuçlarının içinde duruyordu. Bu da pek tekin bir pozisyon değildi.

Cade onu korkunç bir hayal kırıklığına uğratmıştı. Rydstrom mantığa göre hareket eden bir erkekti ve onun gibi öfkesine asla yenilemeyen öfke iblislerine ender rastlanırdı. Damarına basmak konusunda kimseye benzemeyen Cade ise onu delirtiyordu. Ve karşılık olarak Rydstrom da ona sert davranmıştı. Bazıları çok sert olduğunu söylüyordu.

Ancak meşhur yumruklaşmalarının her birinin sonunda, yani tam Rydstrom yollarını tamamen ayırmaya karar verdiği zaman, kardeşinin yedi yaşındaki sırma saçlı ve hâlâ bebek boynuzlu halini ve kahramanı gibi taparcasına peşinden ayrılmayışını hatırlardı. Rydstrom içinde, Cade'in hâlâ uçurumun kıyısından dönüp hayatında anlamlı bir şey yapabileceği konusunda bir umut ışığı taşıyordu.

Ama doğru şeyi şimdi yapmazsa, Rydstrom'un o umudu son-suza dek kaybolacaktı.

Cade'in, Holly'yi ilk gördüğü günü hatırlayan Rydstrom hızlandı...

Bir yıldan daha kısa bir süre önce Cade'e soylu bir iblisin oğlunu Tulane kampüsünden getirme görevi verilmişti. Oğlan sadece bir insan gibi olmayı denemiyordu, boynuzlarını kesen, köpek dişlerini törpüleyen genç adam gerçekten hayatını yaşıyordu ve ışınlanmayı reddediyordu.

Dehşete düşen anne babası, arkadaşları ve iş ortakları bu "utanç verici" sırrı öğrenmeden, onun eve getirilmesini istemişti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Cade ailenin bakış açısını kabul etmemişti, onun sloganlarından biri *herkesin zevki kendisine* idi. Bununla birlikte öncelikli bakış açısı daha fazla, *başka bir gün, başka bir ödeme* çizgisindeydi. Görev yerine getirilmişti.

Rydstrom görevin yolunda gittiğinden emin olmak için Cade'e kampüse kadar eşlik etmişti. Oğlanın kaldığı yurda giderlerken kapısında *Matematik Ödülleri Bugün!* yazılı bir konferans salonunun önünden geçmişlerdi.

Cade neşelenmişti ve dalga geçmeye hazırdı. "İnekler devriyede, ha?"

Yazı, matematik ve dil konusunda temel eğitimleri almış olmasına rağmen Cade evlatlık olarak yetiştiği ve diğer asiller gibi eğitim almadığı için öfkeliydi. Felsefe, astronomi ya da edebiyat gibi alanlarda yüksek eğitim almamıştı. Ve onca asırdan sonra bile eksikliğini hissediyordu.

Rydstrom yıllar boyunca çoğu kez, Cade'in eşyaları arasında bu konularda kitaplar bulmuştu. Boğaz kesen paralı asker kardeşi gizlice kendini eğitiyordu...

Daha sonra Cade, sahnede matematik birincisi ödülünü alan Holly Ashwin'i görmüştü. "Tam inletmelik, ha?" Rydstrom, Cade'in sırf onu sinirlendirmek için zaten alt sınıftan olan aksanını daha da alçalttığına yemin edebilirdi.

O zaman Cade'in etkilendiğini anlamamıştı. Kız güzeldi. hiç kuşku yoktu ama gözlüklü, makyajsız ve saçları sımsıkı topuz yapılmış haliyle mütevazı biriydi. Kendine güvenli ve zeki olduğu ortadaydı ve kesinlikle Cade'in tipik sürtükleri ya da boş beyinlilere benzemiyordu.

"Hadi Cade, ortama uyum sağlamadığımız ortada." demişti Rydstrom. İkisi de bir doksan beşlik boyları ve sapkalarıyla düküliyordu

Ama Cade kalabalık dağılına kadar beklemişti. Holly konferans salonundan çıkınca ona seslenmişti. “Buraya gel, ufaklık. Demin herkesi gölgede bıraktığın güzellik yarışması hakkında bir sorum var.”

Kadın dönmüş, gözlüğünü işaret parmağıyla iterek kısık gözlerle ona bakmıştı.

Rydstrom duvara yaslanmış, trenin geldiğini görüp ilerideki rayların söküldüğünü bilen bir görgü tanığı gibi amansız bir şaşkınlıkla seyrediyordu.

Cade’in basit bir gülüşü bile tüm kadınları büyülerdi ve onun bu kadında da aynı etkiyi uyandırmayı beklediğinden Rydstrom’un hiç şüphesi yoktu. Kadın bunun yerine ayakları yere sımsıkı basar bir halde ona burun kıvrarak bakmıştı. “Bir şey mi istemiştiniz?”

Afallayan Cade sanki elinden başka bir şey gelmiyormuş gibi aradaki mesafeyi kapamıştı. “Ah, evet. Burada napıyosun, ha?”

Kadın, “*Napıyosun* mu?” diye tekrarlamıştı.

Kadın asılmasına karşılık vermeyince gardı düşen Cade bakakalmış ve kekeleyerek onunla konuşmaya çabalarken yüzü kızarmıştı. Bir yandan da sanki kendini tutamıyormuş gibi terbiyesizce kadını incelemişti.

Cade tam kadının saçını açmak istermiş gibi ileri doğru uzandığında ve kadın bu yüzden suratının ortasına okkalı bir tokat atacakmış gibi dururken Rydstrom aralarına girmişti.

Kız tek kelime bile etmeden arkasını dönüp gitmişti.

Rydstrom, kardeşini aksi yöne doğru çektiştirken Cade omzunun üzerinden bakmıştı. Ezik bir tonlamayla, “Bana dönüp bakmadı. Bir kere bile,” demişti.

Cade ilerleyen aylarda onunla ilgili bilmesi gereken her şeyi öğrenmişti. Rydstrom, daha geçen hafta onu şehir merkezindeki bir çatıda elinde iblis içkisi dolu şişesiyle keyifli keyifli kızın yüzmesini izlerken yakalamıştı. Böylesine kritik bir zamanda.

Evet, kadın büyük bir ihtimalle Cade'in sonsuza dek birlikte olabileceği, çocuk yapabileceği ve gerçek mutluluğu tadabileceği biri olabilirdi ama Rydstrom yine de anlayamıyordu. Krallık daima önce gelirdi.

O, halkı için ölebilirdi. Cade neden...

Farların içinden geriye bakan gözler onu süzdü. Bir hayvan değil kadındı.

Hızla frene bastı ve direksiyonu çevirince McLaren savrularak kontrolden çıktı. Aracın tam sağından geçecekti ki, birdenbire nereden çıktığı belli olmayan bir köprü ayağı belirdi ve Rydstrom çarptı.

Nihayet durduğu zaman, başını tutarak dönmesini gidermeye çalıştı.

Hasarı tespit etmek üzere sendeleyerek dışarı çıktı; beton, cam, parçalanmış tekerlek, hatta kaporta parçacıklarının oluşturduğu karışımın üzerinde çömeldi.

Manzara karşısında ıslık çaldı. *Pert olmuş.* Arabanın sağ tarafı tamamen gitmişti. *Peki, kadın nerede?*

Onu ıskaladığında kızıl saçları savrulan ve kocaman gözlerle bakan kadının görüntüsü zihninde canlandı.

Yalpalayarak geldiği yöne doğru gitti. "Burada kimse var mı?" diye seslendi. "Yaralandın mı?"

Cevap yoktu. En yakın benzin istasyonu en az kırk kilometre uzaklıktaydı. Telefonunu almak için elini cebine attı.

Kırmızı ekranda, *sadece acil çağrılar*, yazıyordu. "Kahretsin."

Tekrar dönüp baktığında ıssız yolda yalnız duran kadını fark etti.

Burada bir başına ne yapıyor bu kadın?

Göz göze geldiler. Rydstrom o anda kadının ihtarlı, kadınsı kokusunu aldı.

Gece, gerçek dışı, rüyaya benzer bir his vermeye başladı.

Geri dönüp şapkasını alma zahmetine girmeden, kadına doğru yürüdü. Uhrevi güzelliğine bakılırsa, kadının kesinlikle İrfan'dan olduğunu söyleyebilirdi.

Parlak kızıl saçları beline doğru dalga dalga iniyordu. Yaklaştığında gözlerinin gece kadar koyu olduğunu gördü. Soluk mavi ipek elbisesi dolgun hatlarını sarıyordu. Sert göğüs uçlarına kısa bir bakış atınca, elini ağzında gezdirdi.

Bin beş yüz yaşındaydı. Bir kadının çekim gücüne şimdiye dek hiç bu kadar çabuk ve güçlü bir şekilde kapılmış mıydı?

Kadm yol boyunca yavaş yavaş ondan uzaklaşıyordu.

"Hayır, dur! İyi misin?"

Kadın ona döndü ama geri geri yürümeyi sürdürdü.

"Sana zarar vermeyeceğim," diye seslenen Rydstrom onu takip ediyordu. "Orada araban mı var?"

Kadın, "Yardıma ihtiyacım var," dedi gırtlaktan gelen bir sesle.

"Tabii ki." Kadın, onu yakından görünce savaş yaralarıyla dolu yüzü hakkında ne düşünecekti? Geçmişte bunu pek umursamazdı ama onun... iğrendiğini görme fikri Rydstrom'un duraksamasına neden oldu. Ta ki kadın dönüp toprak banketten aşağı kayıncaya kadar.

Rydstrom hızla peşinden gitti. "Yakınlarda mı yaşıyorsun?"

"Yardıma ihtiyacım var," diye tekrar eden kadm suyun kıyısındaki bir ağacın arkasına sindi.

Rydstrom ağacın altında duran kadının yanına gitti. "Şehre dönmek zorundayım ama sana yardım etmek için geri gelebilirim." *Ve bütün bilgilerini alabilirim, böylece sorumluluklarımı yerine getirir getirmez senin yanına gelirim.*

Başını eğip kadının yüzünü süzdüğünde tekrar başı dönmeye başladı, hatta kendini sınıra gelmiş gibi hissetti. Ona verdiği tepki çok kuvvetli görünüyordu, kadının görüntüsü gerçek olamayacak kadar büyüleyiciydi. Çıkık elmacık kemikleri ve Rydstrom'un bu-

güne dek gördüğü en mükemmel tene sahipti. Pembe dudakları dolgun ve parlaktı.

Rydstrom tam geri çekilmek üzereydi ki kadın, “Bana şimdi yardım et,” dedi. Küçük elleriyle Rydstrom’unkileri kavradı ve o gülümseyen küçük dudaklarıyla avcunun içini öptü, ardından adamın elini dolgun göğüslerinden birinin üzerine koydu.

Rydstrom’un vücudundaki bütün kaslar arzuyla gerildi. Rydstrom kendine hâkim olamadan hafif bir iniltiyle göğsünü okşadı. Kadının büyüleyici gözleri zevk vaadiyle ışıldayınca Rydstrom kendini süngülerini indirmiş bir halde buldu.

“İhtiyacım olan şey bu,” diye büyüleyici sesiyle mırıldanan kadın vücudunu Rydstrom’un eline doğru kavis yaptı.

“Ve tanrılar biliyor ki istediğini vermeye can atıyorum ama işimi hallettikten hemen sonra...”

“Buna ihtiyacım var...” Rydstrom’un diğer elini tutup bacağına iç kısmına doğru götürdü. “...hemen.”

Rydstrom kendine gelmeye çalıştı. Sorumlulukları vardı. *Ama bir kadınla birlikte olmayalı o kadar uzun zaman oldu ki.*

Kadın ellerini boynuzlarına doğru kaldırıp cesurca kavrayarak onu kendine çekti. “Öp beni, iblis.”

Bir kadın bir iblise bu şekilde yol gösterince... Kadın davetkâr bir şekilde ona sarıldığında, Rydstrom vahşi bir heyecanla titreyerek başını eğdi. Dudakları buluştu ve Rydstrom şehvetle sarsıldı.

Onunla bir bağı olduğunu hissetti. Hatta belki de özel bir bağ...

Zihnindeki bu düşünceyle kadının dudaklarını daha sert öpmeye başladı. Kadın tecrübeliydi, devam etmesini sağlıyor, dilinin her darbesini karşılıyordu. Sonunda Rydstrom ellerini yumuşak kalçasına koydu ve penisine doğru bastırdı.

Yine de bir şekilde ondan uzaklaşmayı başardı. “Bunu şimdi yapamam. Biriyle buluşmak zorundayım. Çok şey buna bağlı.”

"Benimle seviş," diye fısıldayan kadın şimdi de ona sokuluyordu. "Burada. Bu ağacın ve ay ışığının altında. Seni çok *arzuluyorum*."

Rydstrom'un boynuzları dikleşiyor, penisi nabız gibi atıyordu. Kadının nefis vücudunun içinde olma isteğine güçlkle karşı koyabiliyordu.

Ama dayanmalıydı. *Krallığın ihtiyaçları daima kralınkinden önce gelir.* "Hayır. Yükümlülüklerim var," diye çıktı, ilk defa yükümlülüklerden nefret ediyordu. Onlara kızıyordu.

Rydstrom gerileyince kadının kaşları çatıldı. "O zaman bana başka seçenek bırakmıyorsun, Rydstrom."

Rydstrom, ismini onun nereden bildiğini sormak üzereydi ki, yol sanki üzerini toprak örtüp gizliyormuş gibi gözden kaybolmaya başladı. Rydstrom etrafında döndü.

Etrafı illüzyonla sarılmıştı. Arkasında bir hapishane hücresinin kapısının kapatılması gibi bir çınlama sesi duydu. Gerçekle yüzleşti.

"Sen, Omort ve Groot'un kız kardeşisin. İllüzyon Kraliçesi Sabine." Kadın bir zindanın içine kapı açmış, sonra da tıpkı yolun devamıymış gibi gizlemişti.

"Aferin Rydstrom."

Kılıcı ararlarken düşmanlarının kendilerine engel olmak için asla durup dinlenmeyeceği konusunda Cade'i uyarmıştı. Rydstrom, büyücünün kız kardeşinin Omort'un tarafında olacağını veya kendi başına bu kadar güçlü olduğunu bilmiyordu.

Ayrıca söylentiler doğruysa...

O zaman iki ağabeyinden bile daha tehlikeliydi.

Rydstrom'un şimdiye kadar gördüğü en güzel kadın, en kötü olanıydı. Ya da belki bu onun gerçek sureti değildi. Büyük olasılıkla büyüyle bağlamak için, ona görmek istediğini göstermişti. "Bana gerçek halini göster."

"İşte bu." Avuçlarını göğüslerinin üzerinde koyup aşağı indirdi.
"Seni böylesine tahrik etmesine çok memnun oldum."

Şu anda bile tahrik ediyordu ve Rydstrom bu nedenle ondan nefret etti. "Bunu bana neden yaptın, Sabine?"

"Açık değil mi?" Solgun elinin bir hareketiyle, Rydstrom'un bakışlarının hücrenin ortasındaki yatağa yönelmesini sağladı. Yatak örtüsüzdü ve üzerinde bir şey yoktu ama kelepçeler için ayak ve baş kısmı vardı.

7. Bölüm

Cadeon'un yaşadığı yer karşısında afallayan Holly, "Sen biraz... pasaklısın," diye mırıldandı ürpererek.

"Gerçek hislerini söyle, Holly. Kendini tutmana gerek yok."

Gömlekler abajurların üzerinden sarkıyordu. Zemin eski pizza kutuları ve sıkılmış bira tenekeleriyle doluydu. Her yere saçılmış DVD'lerin bazılarının başlıkları Holly'nin utançtan kızarmasına neden oldu.

Tepeden sarkan avizedeki on yedi ampulden onu yanmıyordu. Holly ikisini daha kırıp her ikisinin de üçe bölünebilir olmasını sağlamak için can atıyordu. "Bu... sen nasıl... nasıl bu şekilde yaşayabiliyorsun?"

Bu eve yaklaştıkları sırada Holly çocukluğunun geçtiği evden pek farklı olmayan lüks malikânenen oldukça etkilenmişti. Ahşap kapılardan ve malikânenin yanından geçip -yine çarpıcı ve kendi ferah çatı katının iki katı büyüklüğünde olan- bu havuz kenarındaki kulübeye gelmişlerdi.

Oysa içeride karmaşa hüküm sürüyordu.

"Misafirim olacağını bilmiyordum."

"Eğer bilsen temizleyecek miydin?" diye sordu.

Cade arsız bir gülümsemeyle, "Yoo," dedi. Onu dirseğinden tutarak yatak odasına, oradan da neyse ki beklediği gibi biyolojik tehlike arz etmeyen banyoya götürdü. "Beş dakikan var. Tamam mı?"

Hâlâ düzensizlikten serserime dönmüş olan Holly, ortalığı toparlama isteğine karşı mücadele ederek sessizce başını salladı.

"Aynada yeni kulaklarına bakmanın veya pençelerini incelemenin zamanı değil." Suyu açtı ve ısıyı ayarladı. "Sadece kandan ve bataklık suyundan arın."

Bir şampuan şişesini aldı ve boş bulmuş olmalı ki bir tarafa attı. "Hemen geleceğim." Hızla çıktı.

Geri döndüğü zaman omzunun üzerinde bir havlu ve kese vardı, elleriyse küçük şampuan ve krem şişeleriyle doluydu. "Ev arkadaşım beleş olan hiçbir şeyi kaçırmaz. Hoşlanacağın çıkacaktır."

Cam kapıyı açtı ve elindekileri dikkatsizce duş teknesinin içine bıraktınca şişeler yere dağıldı.

Rastgele. Holly rastgeleden nefret ederdi.

Cade havlu ile keseyi lavabo tezgâhına atarak, "Etrafı araştırıp içinde kaybolmayacağın giysi bulabilir miyim diye bakacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa seslen," dedi.

Cade kapıyı ardından kapatınca, Holly kilitledi. Kirli gömleği çıkardıktan sonra onu ve havluyu da katladı. Keseyi aldı ve buharlı şelalenin altına girdi.

Ayaklarının etrafında şişeler düzensiz bir şekilde yuvarlanıyorlardı. Onunla dalga geçer gibiydiler.

Onları üçerli olarak ayıracak vaktinin olmadığını farkındaydı ama yine de bu dürtüyü güç bela bastırabiliyordu. *Sakin aşağı bakma.*

Oysa şampuanı almak için bakmak zorundaydı. Derin bir nefes alarak bir şişeyi koparırcasına aldı.

Ardından gözlerini kapayıp hassas ve keskin uçları olan kullaklarına ve daha uzun, daha güçlü... pençelerine aldırış etmemeye çalışarak saçlarını şampuanladı.

Saçlarını iki kere şampuanlayıp kremi duruladıktan sonra, derisini acıtıncaya kadar keseledi.

Cadeon, yeni vücut hatlarına bakmasını istememişti ki onun da öyle bir niyeti yoktu. Sadece bu kâbusun dışına çıkmak, düzenli hayatına, düzenli evine ve kariyerine geri dönmek istiyordu...

Aman Tanrım, Tim!

İki yıldan uzun zamandır birlikte olduğu erkek arkadaşı şu anda Kaliforniya'daki bir konferansta araştırmalarına dair sunum yapıyor, gelecekleri için çalışıyordu. Onun, yerel bir bilgisayar güvenliği firmasında işe girmesini ve Holly eğitim verirken onun da araştırmasına devam etmesini planlamışlardı.

Bu halde nasıl onun karşısına çıkacaktı? Nasıl açıklayacaktı? *Şey, tepeme yıldırım düştü ve bir de bakmışsın bir düzine iblisi öldürmüşüm. Yıldırım canımı acıttı mı? Hayır, harika hissettirdi. Gerçekten özlediğin birinin seni kucaklaması gibi...*

Bu durumu tersine çevirmek zorundaydı ve daha fazla böyle kalmamak için her şeyi yapmaya kararlıydı.

Yardım edeceği konusunda Cadeon'a güvenecek miyim? Uzun süredir kendisini izlediğini sezdiği huzur veren varlık Cadeon olabilir miydi?

Onu, diferansiyel denklemler konusunda yılın öğrencisi ödülü aldığı günden hatırlıyordu. Kekelemiş, yanakları kızarmış ve bu geceki güçlü ve kendinden emin halinden çok farklı bir tavır takınmıştı. Ve ukala. Daha fazla kibirli olamazdı. Sanki iki farklı karakteri ya da ikizi varmış ve bu daha gözü kara olanıymış gibiydi.

Kamyonetteki halini, ona... mahrem bir yerine dokunduğunu hatırlayınca gözleri büyüdü. Onca karmaşanın içinde, o ateşli elin

bacaklarının arasına girdiğini ve onu kaldıran nasırlı avcu... nefesinin kesilmesine neden olan hafif hırlama sesini hatırladı.

Suyun altında dönünce su göğüslerine çarptı ve harika bir his verdi. İçine doğru hoş karıncalanmalar yayıldı...

Bu gece yaşadıklarından sonra hâlâ nasıl tahrik olabiliyordu? Tabii bir de neredeyse yaşamak üzere olduklarından sonra?

O adam –o zebani– taştan bir sunağın üzerinde ona tecavüz etmek üzereydi. Hepsi edecekti. Hepsinin kötü niyetli bakışlarla onu süzüşünü hatırlayınca ve içine gireceklerini düşününce tiksintiyle titredi, içine yayılan tüm sıcaklık kayboluverdi.

Ancak ona zarar verememişlerdi çünkü kendini korumuştı. Bu gece cinayet işlemişti. Vahşice...

Ve bunu neşeyle yaptım.

Bu düşünceyle çılgık atarak gözlerini birden açtı ve şişeleri toparlamak için ellerini suya daldırdı. Rastgeleyi düzenleme dürtüsüne karşı konulamazdı. Yere çömelip on bir eşantionu topladı. Üçün katları değildi ama elindekiyle yetinmesi gerekiyordu.

Duş teknesinin yanına aralarında mesafe bırakarak üçerli gruplar yaptı ve tabii etiketlerini dışa bakacak şekilde yerleştirdi. Geriye doğru gidip aralıklarına baktı ve mesafeyi eşitledi.

Geri kalan iki şişeyi ters bir şekilde duş teknesinin diğer iki yanına koydu. Baş aşağı ve ayrı ayrı dururlarsa diğerleriyle aynı grupta olmazlardı. Diğerlerine eklenmeleri gerekmiyordu. Onları hükümsüz kılmıştı.

Ayağa kalktı ve gözleri anında düzelterek başka bir şey aradı...

Birden suyun içine dalan bir el, kolunu kavrayarak onu duşun dışına çekti. Yüzü çıplak ve kaslı bir göğüsle çarpıştı.

Tam çılgık atmak üzereydi ki, Cadeon nasırlı avcunu ağzına kapadı. "Geliyorlar..." Sesi kesildi, Holly çıplaklığını örtmek için

boşu boşuna çabalarken o yeşil gözler vücuduna kenetlenmişti. Cade kendini toparlamaya çalışır bir halde bir tişört uzattı.

"Hadi. Kollar havaya!"

"Bana bakmayı kes! Kurulanmam gerekiyor..."

"Holly, o lanet kollarını kaldır!"

Uygunsuz durumu yüzünden afallamış bir halde kollarını kaldırdı ve Cadeon bir erkek tişörtünü çıplak vücuduna giydirdi. Tişörtü cesurca ve teklifsizce aşağı doğru çekştirerek düzeltti.

"Bakmıyorum, hayatım," dedi ama sesi boğuktu ve Holly adamın bakışlarını göğüslerinde *hissedebiliyordu*.

Utançtan başını eğince onun kot pantolonunun düğmelerinin açık olduğunu gördü, sanki giyinmesini yanda bırakıp telaşla buraya koşmuş gibiydi.

Dümdüz karnının altından aşağı inen altın sarısı tüyler sadece üç düğmenin iliklendiği yere kadar iniyordu.

Cadeon iç çamaşırı giymiyordu. *Bunu düşünmeyi kes. Bunu düşünmeyi kes!*

Yutkunarak bakışlarını bir kez daha kaçırdı. Bakışları banyonun kapısından görünen, yapılmamış yatağın yanındaki masaya gitti. Masanın üzerindeki şeylerin en üstünde bir psikiyatri kitabı duruyordu.

Cade, hâlâ hızla bir şeyler geveleyen Holly'yi banyodan dışarı sürükledi ve ardından odanın her yerine saçılmış eşyaların ortasına eğildi. "Dışarıda iki tane siyah arazi aracı var."

Holly'yi telaşlandırmak istemiyordu ama Cade bazı vampirlerin evin ana binasına girmiş olduklarını düşünüyordu.

"Bu çantayı al." Önceden hazırlanmış kalın kumaştan çantayı ona attı. İçinde giysileri, safari şapkası, nakit para ve alet edevat vardı.

"Aradığını nasıl bulabiliyorsun?" Holly sanki yeniden dehşete düşmüş gibi karışıklığı inceledi.

"Benim sistemim böyle," diye dalgın bir şekilde cevap veren Cade'in dikkatini Holly'nin ıslak tişörtü dağıttı.

Holly, adamın bakışlarını takip edince kıpkırmızı oldu ve kumaşı sertleşmiş göğüs uçlarının üzerinden çekti. Oysa Cade onu banyoda görmüştü.

Tanırlar aşkına, onu gördüm. Cade daha önce onun gerçek sarışın olduğunun farkına varmamıştı. Göğüs uçlarının ne kadar pembe ve gergin olduğunu tahmin etmemişti. Ve göğüsleri eskiden görüldüğünden daha büyüktü, hatta mayoyla gördüğü halinden bile büyüktü.

Tam onun eline göreydiler.

Cade başını iki yana salladı, onu buradan çıkarmak için yoğunlaşması gerekiyordu.

"Cadeon bu bir sistem değil. Bu olmaması için çalışılmış hali."

"Evet, senin şampuanlarda kullandığın kadar iyi değil. Kabul." Holly'nin şampuanları çok muntazam dizdiği gözünden kaçmamıştı.

Holly hastalığı yüzünden Cade'in düzensizliğine katlanamıyordu. Daha sonra birazcık gevşemesi hakkında konuşmaları gerekecekti.

Dikkatini tekrar işine veren Cade siyah bir tişörtü çektiikten sonra koltuktan deri bir ceketini aldı. İblis içkisinin olduğu yassı şişe gözüne ilişti. "Yakala." Hiç bakmadan şişeyi Holly'ye attı ama düştüğünü de duymadı.

Holly'nin olduğu tarafa doğru bir uydu telefonu fırlatarak, "Dikkat," dedi. Holly yine yakaladı. Valkyrie refleksleri devreye girmişti. Kılıcını ve uyku tulumunu kaparak ona döndü.

Holly önce ona, sonra da şişeye gözlerini kırıştırarak baktı. "Buraya gelmemizi gerektiren malzemeler bunlar mı? Tedarikimizin yüzde yirmisini alkol mü oluşturuyor?"

"İyi saptama. Yüzde yirmisi az kalıyor gerçekten..." Havada bir değişiklik sezerek uyku tulumunu da Holly'ye attı ve kılıcını çekti.

Rök, bir duman bulutunun içinde kanlı kılıcını havaya kaldırmış halde belirdi.

Holly geri sıçradı ama Rök saniye şaşmadan silahını indirerek onu çapkın çapkın süzdü. Gözleri hâlâ Holly'nin üzerindeyken Cade'e, "Ona ıslak bir tişört giydirip çantaları mı taşıyorsun? Lanet olsun Cade, tarzına bayılıyorum," dedi.

Cade iblis dilinde, "Kız bana ait olduğunu bilmiyor. Ona iştahla baktığın için gırtlığını kestiğim zaman bir fikri olacaktır," dedi.

"Anlaşıldı," diye aynı dilden cevap veren Rök, Cade'e döndü. "Cadde seni paralamayı bekleyen bir yığın asalakla dolu. Ve ana binada ikisi ölmüş bir halde yatıyor."

Cade kılıcını kınına soktu. "Neyse ki bir arka çıkış var."

"Rydstrom'la mı buluşacaksın?" Cade başıyla onayladı. "Sana bol şans. Fırsatın varken kızla keyfini çıkar."

"Dikkatlerini dağıtacak mısın? Yoksa tam da sana en ihtiyacım olduğu sırada, bir yerden mı çağırılacaksın?"

Rök, Cade'in en iyi adamlarından biriydi ama Cade'in hiç tanımadığı kişiler tarafından çağrılıp dururdu.

"Yöneten Hatunlar," dedi Rök masum bir omuz silkmeyle. Rök seviştiği kadınlara Yöneten Hatunlar diyordu. "Benim elimden ne gelir ki?"

"Çabala, Rök." Duman iblisleri her cinsel ilişkide geçici antlaşmalar yaparlardı. Antlaşmalar kişinin bir iblisi istediği zaman çağırmasını sağlardı. "Bekarlığa bir şans tan."

"Yapmamı istediğin başka bir şey var mı? *Mümkün* olabilecek bir şey."

"Bilgi alabilmek için o vampirlerden birini ele geçir. İzi takip et ve kimden emir aldıkların öğren. Aynı zamanda bizim ekibi de topla ve Demonaeus Tarikatı'nın geri kalanını kökünden temüle

"Gayet kolay."

Cade, Holly'nin elini tuttu ve onu garaja doğru götürdü ama ondan önce Rök kadını arkadan görüp bir ıslık çaldı.

Rök, İngilizce konuştu. "Görünüşe göre kendi Yöneten Hatununu götürüyorsunuz."

Cade ceketini çıkarıp kadının omuzlarına koydu. Rök'e köpek dişlerini gösterdi ama o sadece boğuk bir kahkaha atmakla yetindi.

"O kim?" diye fısıldayan Holly'nin yanakları alev almıştı.

"Rök, bir duman iblisi. Benim ekibimdeki bir paralı asker. Bir serseri. İki farklı boyutta suikastçı olarak yaşıyor." Cade çantaları Holly'den aldı. "Gördüğün gibi halinden hiç hoşnut değil."

Garajın içinde sadece bir araç vardı. Rydstrom "normal" arabası olan, nadir bulunan bir Mercedes McLaren kullanıyordu. Ve Cade eski kamyonetini daha yeni pert etmişti.

Geriye sadece Rydstrom'un gururu ve neşesi –Cade ile Rök'ün kullanması kesinlikle yasak– olan araç kalmıştı.

Vahim zamandayız, Rydstrom...

8. Bölüm

Cade, Holly'nin şimdiye kadar gördüğü en olağanüstü aracın bagajını açtı, sonra da araç gereçleri telaşla içine yerleştirdi.

"Bu ne tür bir araba?" diye soran Holly kollarını Cade'in ceke-
tinin içine soktu. Ceketin içinde kaybolmuştu. Ceket Cade'in beline
ulaşılıyor olmalıydı ama Holly'nin neredeyse dizlerine geliyordu.

"Buna Veyron deniyor. Ağabeyimin." Kapıları kilitledi. "Ça-
buk... bin."

Holly koltuğa oturunca, Cade de kendi tarafına geçti ve bacağına
içeri sokmak için tutup çekmek zorunda kaldı. Holly'nin bakışına
karşılık, "Küçük spor arabadaki uzun adamın laneti," dedi.

Arabanın konforlu döşemesi Holly'nin kaşlarını kaldırmasına
neden oldu. Ön panel mat metaldendi. Anahtar ise küçük bir USB
aygıtına benziyordu.

Holly'nin babası spor arabalara hayrandı. Araba kullanmayı onun
Porsche Carrera'sında ve Maserati'sinde öğrenmişti, ayrıca genelde
cumartesi günleri babası onu fuarlara ve açık artırmalara götürmüştü.
Ama Holly bunun gibi bir arabayı daha önce hiç görmemişti.

Cadeon üzerinde *Start* yazan düğmeye bastı, aynı anda garajın
kapısı açıldı. "Kemerini bağla."

Enniyet kemeri dört noktadan bağlanılan yarış arabası keme-riydi. Holly alelacele kucağında bağlarken Cade arabayı vitesle takip hareket etti.

Garajın çıkışında yol iki yöne ayrılıyordu.

Cade sola saptı ve beton zemin kısa zamanda biterek ağaç kaplı bir yola dönuştü. Arka sokaklardaki dar yolların birinden diğereine kayan Cade, "Sanırım onları atlattık," dedi.

Holly yan aynadan baktı. Bomboş sokaklardan başka bir şey yoktu. Sonra kaşları çatık bir halde Cade'e döndü. "Sen kemerini takmayacak mısın?"

"Bir ölümsüzün bunu yapması neden gereksin ki?"

"Kurallar takmanı söylüyor."

"İnsanoğlunun kuralları benim türüme uygun değil."

"İnsanoğlunun yollarında onların yaptığı bir aracı sürdüğün sürece uygun olması gerekir."

"Sen öyle san. Sen külot giymediğine tak kafanı."

Holly kollarını göğsünde kavuşturdu. "İlgimi dağıtamayacaksın."

"Sen de bana kemer bağlatamayacaksın." Holly'nin bakışına karşılık verdi. "Gelmiş geçmiş en yaşlı, en inatçı ve en huysuz köpeği düşün. Yeri numaraları benden daha iyi öğrenirdi."

Çenesindeki inatçı kasılmayı gören Holly bu konuyu şimdilik rafa kaldırmaya karar verdi. "Evin arka tarafındakiler kimlerdi?"

"Vampirler. Nedense bizi takip etmekte çok ısrar ediyorlar. Havuz başındaki kulübeye girecekler, orayı dumanla kaplı bulacaklar ve ardından da Rök'ün kılıcıyla kellelerinden olacaklar."

"Anladım. Yöneten Hatun ne peki? Muhtemelen bana böyle hitap edilmesini istemem, değil mi?"

"Bazı iblisler çağrılabilir ve çoğunlukla karşı cinsten davet alırlar. Rök de çağırın kadınlara şakasına Yöneten Hatun diyor."

"Ama neden benim için de aynısını söyledi?"

"Bu davet almaktan gocunmayacağın kadın için de söylenen bir terim."

"Ah."

"Bir iltifat," diye ekledi.

"Tabii ki. *Sürtük* kategorisine konmak çok hoş."

"Hey, sözcükleri ben yapmıyorum sadece kullanıyorum." Trafik açıldığı zaman Cade vites yükselterek hızlandı. Araba yağ gibi kayıyordu.

Motorun sesi arttığında Cade'in göz kapakları ağırlaşmış gibi oldu. "Bu ses asla eskimez."

Holly, babası öldüğünden beri hızlı bir araba kullanmamıştı –kendi aracı bir hibritti– ve şu ana kadar bunu özlediğini hiç düşünmemişti. "Bunu daha önce hiç görmedim."

"Çünkü bu, yalnızca üç yüz üretimden biri. Dünyanın en hızlı ve en pahalı arabası."

"Ne kadar hızlı gidiyor?" diye sordu.

"Saatte dört yüz kilometreden fazla. Sıfırdan yüz kilometreye iki buçuk saniyede çıkıyor."

Holly bunu hayal etmeye çalıştı. Tam sürata erişmesi bir roket kullanmak gibi olurdu.

"Bin bir beygir gücünde," diye ekledi Cade.

"Porsche'nin iki katı."

Cade şaşırmış gibi baktı. "Sen bunu nereden biliyorsun?"

"Babam araba düşkünüydü ve eskiden onunla açık artırmalara katıldım. Bu araba amacımız için fazla çarpıcı kalmıyor mu peki?"

"Ağabeyimle buluşunca onun arabasını alacağız."

"O ne kullanıyor?"

"Bir McLaren," diye cevapladı. "Yani bir Mercedes."

"Ne olduğunu biliyorum." Bir kahkaha attı. "Gizlenmek için pek uygun bir seçim değil."

Cadeon ona şaşkın bir ifadeyle baktı. "Ben de aynı şeyi düşünüyordum."

Ufaklık arabaları biliyordu.

İblisler arabaları severlerdi. Ve Valkyrie'ler. Cade bitmişti.

Holly o anda bağdaş kurunca Cade Holly'nin külot giymediğini hatırladı...

"Cadeon, bakmasan!" Üzerindeki Cade'in ceketini çekti ama baldırlarının ortasına kadar geliyordu. "Bu şekilde oturamayacağım ortada."

"Dairene gidemeyeceğimizi söyledim."

"O halde bir arkadaşım ile buluşmamıza izin ver," dedi Holly. "Derslerime benim yerime girmesi için her halükârda onu aramam lazım."

"Bu iyi bir arkadaş mı?"

Holly başıyla onaylayınca Cade devam etti: "O iblisler seni kolayca enselemek için ders programını yeterince iyi biliyorlardı. Arkadaşının evinde bir adam tutmaları onlar için çok mu uzak bir ihtimal?"

"Ama gözlüğüm? Yedek gözlüğümü getirebilir. O olmadan hiçbir şey okuyamam."

Gözlüğü. Burnunun ucunda oldukça seksi duran o küçük siyah gözlük. Köşelerinde pek göze çarpmayan neredeyse kedi gözü gibi kıvrımlarıyla ellileri hatırlatmaya yetiyordu. Ellilerin *bombaları* gibi.

Cade o yılları özlüyordu.

"Yolda sana yeni gözlük, giysi ve ayakkabı alınız."

"Ayrıca ilacımı almamız gerekiyor."

"Almazsak ne olur?"

Holly ellerini yumruk yaptı. "Böyle bir seçenek yok."

"O gruplardan bazıları senin eczane kayıtlarına bakmayı akıl edebilir. Bu ölüm kalım meselesi Holly."

"Bu geceyle ilgili çok az şey anlamama rağmen o gerçek kafama iyice dank etti. Ama o ilaçların önemini abartmıyorum."

"Bakarız. Sana verebileceğim en büyük söz bu."

"Ağabeyinle nerede buluşacağız?" diye soran Holly konuyu şimdilik geçiştirdi. Cade, onun eninde sonunda yine aynı konuyu açacağını biliyordu.

"Gölün kuzeyinde."

"O halde otuz dakikamız var. Cadeon, neden şehrin en popüler kızı olduğumu lütfen açıkla mısın?"

"Sen artık bir Valkyrie'sin, dolayısıyla bu seni İrfan'ın bir üyesi yapar. İrfan, efsanevi varlıklardan oluşur, biz pek efsanevi olmasak da. Bugüne dek hayal edebildiğin ya da bir şekilde okuduğun her şeyin var olduğunu düşün."

"Vampirler ve Valkyrie'ler gibi."

Cade başıyla onayladı. "Ve kurtadamlar, sirenler ve tayflar."

"Valkyrie'ler nasıldır?"

Garip, alışılmadık. Mithiş güzel. Holly gibi. "Lanet derecede güçlüdürler. Aynı zamanda hızlı ve akıllılar." Kendini tutamayıp devam etti. "Ama çok uysaldırlar ve bir erkeğin dediklerine uymaktan mutlu olurlar."

Holly bu sözlerle surat astı ancak bir şey sormadan önce Cade sözlerini sürdürdü. "Şimdi, aşağı yukarı her beş yüz yılda bir Tahta Çıkış olduğundan ve..."

"Tahta Çıkış nedir?"

"Türleri birbirine düşürerek İrfan varlıklarını etkileven bir güçtür. Bazıları bunun ölümsüzleri öldüren bir mekanizma olarak başladığını söylüyor, yoksa asla ölmüyoruz. Ve üremeve devam

edersek dünyayı istila edebiliriz. Bu yüzden her beş yüz yılda bir eşsiz şeyler olur. Ve sen de bunlardan birisin.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Her Tahta Çıkış’ta İrfan türünden bir kadın cinsel olgunluğa erişir, ona Aracı denilir. Kadının ilk çocuğu babasının eğilimine bağlı olarak ya çok iyi ya da çok kötü biri olur.”

“O iblislerin yapmak istediği...”

“Senden çocuk yapmak mı? Evet. Ve vampirler, iblislerin ayinlerini tamamlayıp tamamlamadıklarını bilmedikleri için seni öldürmek istediler.”

Holly’nin kaşları çatıldı. “Bir dakika. Bana *Aracı* mı deniliyor? Bundan daha aşağılayıcı bir kelime olabilir mi? Anlamı itibarıyla bir aracının, içeriğiyle kıyaslandığında hiçbir önemi yoktur. Aracılar kullanılıp atılabilir. Bu İrfan türleri *bebek yapıcı* ya da *ekmek fırını* diyemezler miydi?”

“*Kargo bölmesi* denmesi için kulis yaptım ama kaybettim.”

Holly tekrar bağdaş kurdu. Bacakları bronzlaşmıştı ve gergindi... onca yüzme ona yaramıştı. Cade, uzanarak elini dizine koyup baldırına doğru kaydırса Holly’nin ne yapacağını merak etti. Önüne çıkacak külot olmayacaktı...

Holly sanki onun düşündüklerinin farkındaymış gibi öfkeli bir bakışla ceketi aşağı çekti.

Lanet olsun, Cade onu hemen Rydstrom’a vermek zorunda kalabilirdi. *Hayır*. Cade bu düşüncüyü aklına gelmez gelmez savuşturdu. Ona cezaya doymayan biri dense de, Holly’yle elinden geldiğince uzun süre bir arada olmaya çalışacaktı.

“Her türden iyi ve kötü herkes seni arayacak,” diye devam etti Cade. “Seni ya hamile bırakmak ya da öldürmek isteyenler. Hatta bazı iyi adamlar bile seni öldürmeye çalışacak.”

“Neden?”

"Çünkü son yedi Tahta Çıkış'ta sadece bir tane iyi bebek doğdu. Geri kalanların hepsi kötü."

"Yani olasılıklar benimkinin de öyle olacağını söylüyor."

"Kesinlikle. Onlar toplumun iyiliğini düşünerek harekete geçeceklerdir ya da bebeğin kendi egemenlikleri altında olmasını sağlayacaklardır."

"Peki ya tüplerimi bağlatırsam ya da buna benzer bir şey yaptırırsam?"

"Emin olmak için seni öldüreceklerdir." Ve muhtemelen buna gerek kalmayacaktı. Holly Valkyrie'ye dönüşme yolunda çok ilerlemişti. Ameliyat olsa vücudu bunu hemen "iyileştirdi".

Holly uzunca bir süre sessiz kaldı. "Bu beni koruma işi kulağa gerçekten tehlikeli geliyor. Bunu sırf para için mi yapıyorsun?"

Seni aylardır koruyorum. Çünkü beni çılgına çeviriyorsun ve seni gereğinden de fazla istiyorum. "Evet, sırf para için. Zor işleri başardığım bir geçmişe sahibim."

"Ne kadar alacaksın?"

"Ailem için paha biçilmez bir şey."

"Daha açık ol, lütfen," derken ses tonu büyük ihtimalle asi öğrenciler için kullandığı tarzdaydı.

Bir paralı asker olmanın ikinci kuralı: Sonuna kadar yalan söyle ama ikna edici ve daha az komplike olması için gerçeğe mümkün mertebe bağlı kal. "Ağabeyim Rydstrom türümüzün, yani öfke iblislerinin kralıdır. Ama krallığına Ölümsüz Omort denilen kötü bir büyüücü tarafından el kondu. İsimden de anlaşılacağı gibi o alışlagelmiş yollarla öldürülemiyor."

"Alışlagelmiş yollar?"

"Çoğu ölümsüz sadece ruhani bir ateşle ya da başı kestirek öldürülebilir. Omort'un o yöntemlere bile bağışıklığı var. Tahmini edebileceğin gibi onu alt etmek fena halde zor. Ama şimdi seninle

Holly, ağabeyinin adı geçince Cade'deki ani değişikliği fark etti.

Belli ki Rydstrom'la sorunları vardı.

Ağabeyini o ödül gününden hatırlıyordu. Daha mantıklı gibi görünüyordu. Belki de sorularına doğrudan ve anlaşılır cevaplar vermeye daha meyilli olurdu. Cadeon ne zaman bir şey açıklasa, onun yalnızca konunun üstünü örttüğü hissine kapılıyordu.

Ve Cadeon'un bakışları bir kez daha bacaklarında dolaştı. Holly iç çamaşırsız, çorapsız ve sütyensiz olmanın verdiği bu savunmasızlık hissinden nefret ediyordu.

Bugüne kadar duygularını gizlemeye dair ne öğrendiyse şimdi uyguladı. Kendini sakinleştirmek için eli incilerine gitti ama orada değillerdi. Hiçbir şey olması gerektiği gibi değildi ve öfkeden bir şeye vurmak istiyordu.

Bu gece baştan sona yanılttı. Onun gibi birine göre bir kâbus. Ona şehvet dolu bakışlar atan Cadeon gibi bir erkeğe ihtiyacı yoktu; şimdi yoktu ve önceden çıplak olduğu zamanda da kesinlikle yoktu.

Seksi olabilmesi veya seksi *hissedebilmesi* şöyle dursun, çoğu zaman bir vücuda sahip olduğunu bile unutmaya gayret ederdi.

Bu geceden önce hiçbir erkek onu çınlıçıplak görmemişti. Artık on üç iblis görmüştü.

Ancak bunu söyleyecek sadece biri hayata kalmıştı.

Ah, Tanrım, bu çok fazla, anlaması çok zor...

"Tamam, ufaklık, o bağdaş kurma işini bırakmalısın, hemen."

"Rahat değilim!" Hiç bu kadar uzun süre iç çamaşırsız olmamıştı. "Giysilerim, takılarım yok. Dizüstüm de yok. Hatta ayakkabılarım bile yok!"

"Ve şimdi benim de rahatsız olmamı sağladın."

Holly, onun pantolonunu *düzeltiltiğine* yemin edebilirdi. "Sen kendine dokundun."

"Ben bir iblisim. Bu gibi şeyler konusunda pek utangaç değilim."

Holly dehşete düşmüştü. "Ama yapmaman gerekir... yapamazsın..."

"Ne yapmalıyım? Sen arabamdaki külot giymeyen çekici bir kadınsın. Seni daha da rahatlatmak için..."

"Sakin söyleme! Yeter." Tırnakları avcuma batıyordu. Tırnakları değil... pençeleri. Ve nedense şimdi kıvrılıyorlardı, aklıysa adamın sert, bronzlaşmış gövdesinin o iliklenmemiş kotuna doğru indiği görüntüye kilitlenmişti.

"Tepki vereceğim," dedi Cade. "Benim alışlagelmiş tipim olmasan da."

"Alışlagelmiş tip mi? Ah, bırak tahmin edeyim. Beyinden çok göğüslere sahip *Yöneten Hatunlar* mı?"

Cade geniş omuzlarını kaldırdı. "Benim türüm sürtüklerin kemiklerinin biraz etli olmasını tercih eder, böylece bir iblisin şehvetine dayanabilirler."

"Sürtük mü?" Holly'nin ağzı açık kalmıştı. "Aman Tanrım, sen bugüne kadar tanıdığım en kadın düşmanı kişisin. Sürtüğünün çıplak ayaklı ve hamile olmasından hoşlandığına bahse girerim."

"Hayır, çıplak ayaklı, doğum kontrolü yapan ve yatağında daima hazır olmasından hoşlanırım."

Holly anlaşılmaz bir şeyler geveledi. Ardından durumun gerçeği yüzüne bir tokat gibi çarptı.

Kaderim, şartlarımı kötüleştirmeye çalışır gibi görünen şovenist bir iblisin ellerinde.

İlaçlarına hiç şimdiki kadar çok ihtiyaç duymamıştı ve içmesi de mümkün görünmüyordu.

Zihni orada olmaması gereken fikirler ve görüntülerle eziyet çekiyordu. Adamın göbeğinden aşağı inen sarı tüylerin gözünün önüne gelmesini engelleyemiyordu. Bunu düşünmemek için ne kadar çaba harcarsa, görüntü kafasında bir o kadar iyi canlanıyordu.

O çizgiye burun sürmek nasıl bir şey olurdu? Kalçalarını kavrayıp yüzünü oraya doğru indirmek...

Kontrolünü kaybederse yapabileceklerinin korkusuyla kalbi deli gibi çarptı.

Sonuncusu sekiz yıl önce olmuştu. Genç bir adamı dehşete düşürmüştü, hatta... *canını yakmıştı.*

Ayrıca o adam bir ilk değildi.

9. Bölüm

“Rydstrom burada değil. O her zaman söylediği yerde olur.”

Benzin istasyonunun yanındaki park alanına yirmi dakika önce gelmişlerdi. Cade, Rydstrom’un cep telefonunu tekrar aradı ama kapsam dışı mesajı veriyordu.

Holly, “Belki de trafiğe yakalanmıştır,” dedi.

“Mümkün değil.” Cade bir boynuzunu ovuşturdu, sonra da arabadan çıkıp farların önünde bir ileri bir geri yürüdü. On dakika daha geçti. *Kesin bir sorun var.*

Ağabeyi daha bu akşam ona Omort’un onları durdurmak için elindeki her şeyi göndereceğini söylemişti. Rydstrom bir şekilde o adi herifin kurbanı mı olmuştu?

Cade, Rydstrom olmadan bu göreve devam edemezdi; ilk durağın neresi olduğunu bilmiyordu ve Groot’la kendisi görüşmemiştir. *Nereye gidileceğini öğrenmek için Rydstrom’a ihtiyacım var.*

Erdemlilik konusunda beni yörengede tutması için onu ihtiyacım var.

Arkalarına kırmızı bir Bentley kaldırımın üstünden zıplayıp taşı kırarak yanaştığında, yarım saati geride bırakmışlardı.

Araba hırıltıyla dururken Cade, “Zırdeli Nix geldi.” diye homurdandı. Cade şimdiye dek hiç bu kadar suistimal edilmiş bir Bentley görmemiştir.

Gövdesinde göçükler vardı, lastikler çamur kaplıydı, kaputtan duman süzülüyordu ve en az iki mermi deliği vardı. Arka cama bir Garfield oyuncacı yapıştırılmıştı.

Onu buraya plan değişikliğini söylemek için Rydstrom göndermiş olmalıydı. Ancak bu bir sorundu. Cade değişiminin tersine çevrilmesi konusunda söylediği yalanın ortaya çıkmasını önlemeden, Nix'in Holly'ye yaklaşmasına izin veremezdi.

Telaşla arabaya doğru gitti ve bangır bangır müzik dinleyen kâhinin motoru kapadığını gördü. Kadın kapıyı açar açmaz Cade, "Ağabeyim hangi cehennemde?" diye sordu. Arabanın zemininden dışarı kum döküldü.

Nix çabucak sırtına bir kılıç takarak zarif bir şekilde doğruldu. Tişörtünün üzerinde, *Beni Ayrı Tut*, yazıyordu. "Rystrom şu anda birazcık meşgul."

"Lanet olası, bu ne demek oluyor?" diye soran Cade, akıl sağlığını kontrol etmek için Nix'in garip gözlerine baktı. Çoğu kez kadının akli karışınca boş baktığını anlamıştı ama şimdi bunu algılayamıyordu. "Nix, benimle buluşman için seri o mu gönderdi?"

"Hayır. Yeğenimi görmek için uğradım." Dikkatle Holly'nin olduğu tarafa doğru baktı ve Cade onun önüne geçti.

"Şu anda Rydstrom'dan daha önemli bir şey yok. Onun nerede olduğunu biliyorsan, bana söylemelisin."

Nix sıradan bir tonlamayla konuştu. "İllüzyon Kraliçesi Sabine hileyle onu ele geçirdi."

Dehşet Cade'in midesine taş gibi oturdu. "O, Omort'un ve Groot'un üvey kardeşi." Ayrıca söylentilere göre onlardan yüz kat daha kötüydü. "Rydstrom'dan ne istiyor?"

"Rydstrom'dan hamile kalmak istediğini tahmin ediyorum," diye pürneşe konuşurken, Cade'in ağzı açık kalmıştı. "Krallığınız-

daki sabırla bekleyen son isyancılar, Rydstrom'un vârisini –şartlar ne olursa olsun– kabul etmek zorunda kalacaktır.”

“Ama Rydstrom, dışisi değilse onu hamile bırakamaz ki.”

“Ondaki güçlerle, Sabine'nin bunu çözebileceğinden eminim.”

“Sabine, Omort'un tarafında mı? Rydstrom, Tornin'de mi tutuluyor?” *Tornin'in zindanlarından hiç kimse kaçamaz.*

“Sabine Omort'la mı birlikte hareket ediyor yoksa kendi çıkarı mı var bilmiyorum. Ayrıca Rydstrom'un nerede tutsak edildiğini tam olarak göremiyorum. Tek bildiğim karanlık bir hücrede olduğu.”

“Şimdi o kılıca daha çok ihtiyacım var.” Parmaklarını saçlarına daldırdı. “Groot'la nasıl irtibata geçeceğimi veya ilk durağın neresi olduğunu bile bilmiyorum.”

“Ben nerede olduğunu biliyorum ama ondan ötesini görmüyorum.”

“Ne? Tek istediğim bu! Yerini söyle.”

“Yeğenimi kötü bir büyücüye fidyeye vermene izin vereceğimi mi sanıyorsun?”

“Bu anlaşmayı hazırlayan sensin!” diye parladı.

“Ama Aracı'nın bizim türümüzden olacağını görmemiştim.”

“Neyin tehlikede olduğunu biliyorsun.”

“Senin için tehlikede olabilir,” dedi. “Ama o benim soydaşım.”

“O halde bunu neden hâlâ tartışıyoruz?”

Nix gözlerini kırpıştırarak ona baktı. “*Haşarı olduğumdan mı?*”

Nix, Holly'ye doğru yürümeye başladı ve Cade'in onu durdurma şansı yoktu... şiddete başvurmaktan başka. Cade bir paralı askerdi ama kadınları incitmezdi.

Aniden o vampirin gelinini öldürdüğü aklına geldi. Ya da daha doğrusu onu kasten incitmek istemediği... *Bu düşünceyi engelle...*

Nix arabaya gelince, “Gel, tatlım,” dedi.

Holly kapıyı açtı ve dışarı çıkarken Cade'in ceketini iyice çekti. Nix'le göz göze geldiğinde Valkyrie kâhiniyle hemen hemen aynı boydaydı.

"Aileye hoş geldin." Nix, Holly'nin iki yanağını da sesli sesli öptü. Holly'nin şaşırılmış ifadesini fark etmiş gibi, "Ben senin teyzen Daima Bilen Nix'im. Aynı zamanda İlk Valkyrie ve Eşi Benzeri Olmayan Kâhin'im," dedi.

"Sen bir Valkyrie misin?" diye soran Holly'nin bakışları Nix'in açıkta duran kulaklarından birinin üzerindeydi.

Nix, "En yaşlısı ve en harikası," diye cevap verdi.

Cade, "O güçlü bir kâhindir," dedi.

Nix'in gözleri heyecanla grileşti. "Ve sen de hık demiş annenin burnundan düşmüşsün. Bakır saçlar ve menekşe gözler."

"Annemle yakın mıydın?"

"Greta benim üvey kardeşimdi."

Holly sanki en sonunda annesinin ismini öğrenmiş olmaktan şaşkına dönmüş gibi usulca, "Greta," dedi.

"O ünlü bir savaşçıydı. Yirmi yıl önce savaşta şerefli bir şekilde öldü."

"Savaşçı mı? Savaş mı? Valkyrie'lerin uysal olduğunu sanıyordum."

Nix kahkaha attı. "Bunu sana iblis mi söyledi?" Cık cıkladı. "Cadeon Woede! Ne ayıp."

"Sadece şaka yapıyordum."

"Greta nasıl biriydi?" diye sordu Holly.

"O kısmen Furia..."

Cade boğuk bir ses çıkardı ama bunu öksürükle gizledi. "Olamaz." Var olan en vahşi kadın soyu. Valkyrie'ler zorluydu. Furia'lara... akıl sır ermezdi.

Lanet olsun, eğer Cade onu Groot'a verirse, Holly büyücüyü kendi başına alt edebilirdi.

"Holly'nin menekşe rengi gözlerine ve göz bebeğinin etrafındaki koyu halkaya bak. Bir Furia gözü."

"Beni neden verdi?" diye sordu Holly. "Bunun için iyi bir sebep olması gerektiğini biliyorum."

Ve Holly'nin özgüveni devredeydi. Evlatlık verilmiş olması gerçeğine karşı ne kendine acıma ne de kendini suçlama gibi bir ifade takınmıştı.

"Sana, hoş geldin paketiyle birlikte daha açıklayıcı bir mektup vereceğim. Ama şimdilik gitmen gerekiyor. Burası senin için tehlikeli."

"Nereye gidiyorum?" diye sordu Holly.

Nix cevap olarak başını salladı.

"Hımm, bu bir evet-hayır sorusu değil."

"Çok doğru."

"Burada Cadeon'un ağabeyiyle buluşmamız gerektiğini sanıyordum."

"Öyleydi," dedi Nix. "Ama o burada değil."

Holly sabırsızlıkla nefesini üfledi. "Bana sadece nasıl böyle olduğumu söyle."

"Sanki bu çok üzücü bir olaymış gibi konuştun."

"Ben... hayır, niyetim o değildi ama ben eski hayatıma dönmek istiyorum. Doktoramı tamamlamama çok az kaldı ve ders verdiğim sınıflarım..."

"Evet, yani senin tatlı futbol oyuncuların gibi öğrencilerim olsa ben de geri dönmek için can atardım. Hırr."

Cade, Nix'e üsteledi. "Soruyu tekrarlayayım, Holly nasıl böyle oldu?"

Nix, sanki soruyu anlamamış da akli karışmış gibi göründü. sonra nihayet cevap verdi: "Tohum hep oradaydı ama şimşeklerle su ve güneş gördü." Holly'ye döndü. "Ve artık hep olman gerektiği gibi bir Valkyrie'ye dönüşeceksin."

"Cade bana bunun geri döndürülebileceğini söyledi?" diyen Holly'nin sesinde şüphe tınısı vardı.

"Öyle mi dedi?"

Cade burnunun kemerini çimdikleyerek yıkıma hazırlandı.

"Cade haklı," diyen Nix, yalanını devam ettirince Cade'i şoke etti. "Bunu sadece bir adam geri döndürebilir. Adı Demirci Groot. O güçlü bir büyücüdür. Tamamen ölümlü olmadan önce ona ulaşsan, seni geri dönüştürebilir," dese de Cade, onun bunun doğru olmadığını bildiğinin farkındaydı.

Nix tek kelime etmeden arabasına doğru ağır ağır yürüyünce onlara takip etmekten başka bir seçenek bırakmadı. "Şimdi, vampirlerin yerle bir ettiği daireni ziyaret etme cüretini gösterdim ve senin için bir çanta hazırladım. Üzerini değiştirmek isteyeceğinin farkındayım."

Nix bagajı açarak bir başka kum tepeceğinin üzerinde duran büyükçe bir valizi ortaya çıkardı. Ağır görünen valizi bir parmağıyla kaldırdı ve yere koydu. "Ah ve işte yedek gözlüğün." Ceketinin cebinden çıkardığı gözlüğü Holly'ye verdi. "Modelin adı *Âşık Kedici*... buna bayıldım!"

Cade her heceyi vurgulayarak tekrar etti. "Âşık Kedici mi?"

Holly ona huzursuz bir bakış attı ve gözlüğünü taktı.

Nix sözlerine devam etti. "Görüş kabiliyetin her geçen gün gelişmeye devam edeceğinden gözlük kesinlikle lüzumsuz olacak. Ve incilerin de burada." Holly'nin her zaman taktığının aynısı gibi görünen bir sıra inciye uzattı. Holly'nin yedek tutması çok doğaldı. "Bunlar senin tılsımların."

"Tılsım mı?"

"Onları taktığında kendini daha güçlü hissediyor musun?"

Holly dudaklarını ısırarak başını onaylar gibi salladı.

"O halde, evet, tılsımlar. Şimdi, o inciler büyülendi. Onları taktığın zaman seni arayan gözlerden korunacaksın."

Holly sanki tercüme etmesini ister gibi Cade'e döndü.

"Sakın onları çıkarma, anlamına geliyor." Kolyeyi Holly'nin elinden aldı ve onu omuzlarından tutarak çevirdi. "Saçlarını kaldır."

Holly o açık kızıl buklelerin hepsini toplayıp kaldırıncaya, Cade zarif ensesini öpmemek için kendini zor tuttu...

Kendini toparlayarak işini tamamladı.

Nix, "Kurulanman gerekiyor," dedi. "Hâlâ savunmasız küçük bir ölümlüsün. Ah, unuttum... öyle kalmak istiyordun." Sanki bu istek yanlış olduğu kadar sevimliymiş gibi parmak uçlarının arkasından kıkır kıkır güldü.

Sersemlemiş gibi duran Holly çantayı aldı ve benzinliğin tuvaletine gitmek için döndü.

Cade, "Sen ne yaptığını sanıyorsun?" diye parladı.

Çantayı kaptığı gibi içinde bulduğu ilk ayakkabıyı alıp Holly'nin ayaklarına attı. Ardından çantayı alarak onu kadınlar tuvaletine götürdü.

Cade onunla birlikte içeri girip kabinleri kontrol edince Holly inledi. Cade dışarı çıkmadan önce onun çenesine hafif bir çimdik attı. "Ufaklık, eğer birileri burada canını sıkacak bir şey yapmaya kalkarsa, onlara iblislere tattırdığın zevki vermekten kaçınma. Anlaşıldı mı?"

Ne zaman birisi ona, bir gece önce ne yaptığını sorsa, Holly şöyle cevap verirdi: "Çalıştım, kütüphaneye gittim, yüzdüm."

İlk ikisini, duruma göre Tim'le yaparak çeşitlendirdi.

Bu gece yaptıkları? "İblislere dehşet verici bir kan banvosu yaptırdım, vampirlerin makineli tüfek saldırısına uğradım. bataklıkta içinde çılgın bir araba kovalamacası yaşadım. Kim olduğumu

ve annemin ne olduğunu öğrendim. Bizimkiyle yan yana olan gizli bir dünyanın varlığını öğrendim...”

Anlaşılmayacak kadar fazla. En ideal şartlarda bile değişimi çok iyi karşılamazdı. Şimdiyse tamamen... uyuşmuş ve sürekli devam eden şoklara karşı tepkisizdi.

En azından uyuşuk olduğunu umuyordu. Aksi takdirde bu, bu geceki cinayetlerinden ötürü kendini kötü hissetmediği anlamına gelirdi.

Evet, o adamlar canavardı ve evet Holly, onların hak ettiklerini bulduklarına inanıyordu ama *yapmış* olduğu şey yüzünden *birazcık bir şey* hissetmesi gerekmez miydi? İğrenme? Korku?

Aynanın önünde durdu ve gözlerine baktı. Her zaman göz bebeklerinin etrafında olan halka çok daha belirgindi. *Çünkü –bilmiyorum– ben kısmen Furia’yım.*

Bu her neyse.

Nix’in gözleri de esrarengeydi ancak sarımsı rengi nefes kesiciydi, öte yandan Holly’nin menekşe rengi sadece tuhaftı.

Holly saçlarını geriye ittiğinde artık sivri uçları olan kulaklarını göz ardı edemiyordu. Yine bunun benzeri olan kulaklar Nix’te egzotik ve ilgi çekici dururken, Holly’de yabancı ve acayip duruyordu.

Obsesif kompulsif bozukluğun en klasik belirtilerinden biri kişinin temelsiz kendini kaybetme korkusuydu. Oysa Holly’nin korkusu temelsiz değildi. O gerçekten kendini kaybediyordu. *Keşke sadece ilaçlarımı...*

Gözleri büyüdü. Eğer Nix, onun için eşyalarını toplarlaysa, mutlaka Holly’nin tezgâhın üzerine sıraladığı ilaç kutularını fark etmiş olacaktı.

Bavula doğru hamle yaparak fermuarı açtı. İçinde, kaçınıldığı zaman düşürdüğü çantasına koyduklarını buldu. Dizüstü bilgisayar,

cüzdanı, cep telefonu ve hatta anti bakteriyel mendilleri dâhil her şey oradaydı.

Ama ilaçlar yoktu...

Nix bir şekilde o çantayı bulmuş, sonra da iki şişeyi kasıtlı olarak ortadan kaldırmıştı. *Neden, Nix?* Holly duvara yaslandı, kaçmak ve tüm bunlardan kurtulmak istiyordu.

Ama normale dönmek için ona yardım edebilecek yalnızca Cadeon ve Nix vardı. Holly'nin, onların kendisi için yaptığı planlara uymaktan başka çaresi yoktu.

Bu planlar şehirden ayrılmayı içeriyordu.

On beş yıldır Orleans'ın sınırları dışına çıkmamıştı. İşin gerçeği evinden on dakika uzaklıktaki kampüsten başka bir yere nadiren giderdi.

Kampüs gerçekten de onun bütün hayatıydı ve her şeyin anlamlı olduğu, disiplinli ve planlı küçük bir dünyaydı. Günler ders saatlerine, haftalar okul günlerine ve yıllar da yarıyllara ayrılıyordu.

Ama şimdi kendini sanki geçici bir sürgüne gönderilmiş gibi hissediyordu.

O düşünceden sıyrılarak telefonunu aldı ve arkadaşı Mei'i aradı. Arkadaşı cevap vermeyince, bir mesaj bıraktı.

"Merhaba Mei, ben Holly. Bir süreliğine derslerimi idare eder misin acaba? Bu süre belli değil. Ha ha. Şey. Acil bir aile işim çıktı ve," *ne kadar süreliğine olmayacağım?* "bir hafta dönmeyebilirim."

Holly konuşurken kendinden uzaklaştığını hissetti ve ruhsal çöküşün eşiğindeyken sesinin nasıl normal çıktığına hayret etti. "Eğer herhangi bir şey olursa cebimi ara. Sana borçlandım."

Telefonu kapadıktan sonra nefesini titreкке üfledi. *Giyinmemi ve harekete geçmem gerekiyor.*

Çantasının yanında çömeldi, iç çamaşırlarının olduğu bölmevi inceledi ve buldukları karşısında kaşlarını çatı.

İçinde çoraplar, tangalar ve yarım kuplu sütyenler vardı ve her biri hâlâ ambalajının içinde ya da etiketliydi. Hepsi de onun bedenine göreymi ve... kışkırtıcıydı.

Nix ne demeye bunlarla Holly'nin gayet yüksek belli külotlarını ve küçülten sütyenlerini değiştirmişti ki?

Pek fazla şansı kalmayan Holly ipeksi çorapları ve hayatında ilk defa tanga giydi.

Kolyesi ve gözlüğü dâhil baştan ayağa giyinmiş bir halde saçlarını düzeltmek için doğruldu. Sinirli darbelerle buklelerini arkaya doğru taradı ve her zamanki şekli vermek için onlarla boğuşurken bu kez kulaklarını da kapadığından emin oldu.

Son tokayı da yerine taktıktan sonra aynadaki yansımasını inceledi. İçten içe kendini tam bir enkaza dönmüş gibi hissederken, dışarıdan nasıl bu kadar her zamanki hali gibi görünebiliyordu? Gözleri dolmaya başladı ve dengesini korumak için lavabo tezgâhına dayandı.

Geceki onca delilikten sonra, kesin olarak yalnızca iki şeyi biliyordu: *Bu durumu tersine çevirmek zorundayım. Ve Cadeon Woede'nin yakınında olmak benim için tehlikeli.*

Sıktığı lavabonun tezgâhı çatladı.

10. Bölüm

“Cade çok fena çarpılmışsın,” diyen Nix, Veyron’un kaputunun üzerine sıçradı.

“Yeni bir durum değildir herhalde.”

“Holly’nin sana güvenmediğini biliyorsun değil mi?”

“Güvenmemeli! Ayrıca belli ki sen de güvenmiyorsun. Bu yüzden beni sürüncemede bırakma. Ona neden yalan söyledin?”

“Bununla nereye varacağını görmek istedim.”

“Plana sadık kalacağım.” Bagajı açtı ve çantasını aldı. Şişesini arayıp buldu, sonra da iblis içkisini kana kana içti. Ne yazık ki içkinin gecikmeli bir etkisi vardı ama gelecekteki sorunlar için işe yaramış olacaktı.

“Tam onu sahiplenebilecekken Holly’yi ahlaksız bir büyücüye teslim edebileceğine inanıyor musun? Onun için dokuz asır bekledin.”

“Bunu yapmak zorundayım. Yapmak istemiyorum. Tanrılar aşkına, istemiyorum. Ama o kaltak Sabine, ağabeyimi ele geçirdi ve ona zaten çok borçluyum. Yaptığım şeyi telafi etmenin tek yolu bu. Krallık ve halkı artık bana, yalnızca bana bağlı.”

Sözlerinin doğruluğu başıboş bir yumruk gibi suratında patladı. *Kahretsin.* Rothkalina’lıların kaderi hiç iyi bir şey yapmamış sıvah koyunun omuzlarındaydı.

Yeri gelmişken... "Rydstrom'a ölümlü Néomi'nin öldüğünü söyledin. Emin misin?"

"Kesin."

Cade, kadının yaşadığına dair bu kadar umut beslediğinin farkına varmamıştı. *Engelle şunu...*

Nix onu inceledi. "Holly'yi kandırmana katılmayı düşünüyorum. Bunun başlıca nedeni onu teslim edebileceğini sanmıyor olmam. Ayrıca, hayır, bu sonucu görmüyorum. Bu bir önsezi. Ve ikinci nedense iyi olmak için zalim olmak zorunda olduğun. Holly'nin dünya konusunda eğitilmesi gerekiyor –hızlı ve açık bir şekilde– ve bu işte senden daha iyisi yok."

"Eğitimden ne kastediyorsun? O eğitilebildiğince eğitilmiş."

"Holly'nin *hayatı* tecrübe etmesini istiyorum. Bıkıp usanmadan bel bağladığı at gözlüklerini çıkarmasını istiyorum. Senin, bilmediği ve bilmek istemediği şeyleri ona gösterecek tipte biri olduğunu düşünüyorum. Yeğenim birçok yönden masum ve bir kadının hayatında masumiyetin cehaletle aynı anlama geldiği bir dönem gelir."

"Bu devirde nasıl masum olabilir ki?"

"Valkyrie özelliklerini ateşleyecek her şeyden kaçındı; tahrik edici ya da öfkeliendirecek her şeyden. Bilgisayarında aile koruması var ve televizyonu kablolu yayın almıyor. Muhafazakâr bir hayat yaşıyordu. Bu eğilimleri öyle ısrarla bastırdı ki bazen kendini hasta etti."

"Sayılara takılması da bu yüzden mi?"

Nix başını onaylar gibi salladı. "Ve bastıramadığı her şeyi ilaçla çözdü."

"İlaçlarını şimdi de istiyor."

"Şey, teyzesi olarak onları alamayacağını söylüyorum. Şimdi, diğer Valkyrie'ler onun enerjisinin ortaya çıktığını hissedecektir. Kısa süre içinde onu arıyor olacaklar."

"O halde onları oyalaman gerekiyor."

Uzunca bir süre geçtikten sonra Nix konuştu: “Bunu yapacağım. Eğer yolculuk boyunca hiçbir yere uçakla gitmeyeceğine yemin edersen.”

“Bunu sadece ona bağlanayım diye bana biraz daha zaman tanımak ve her şeyi boş verip onu yanımda tutma olasılıklarını artırmak için istiyorsun.”

“Evet.”

“Lanet olsun, yolculuk uzayacak, büyük ihtimalle haftalar sürecek. Groot’un ikametgâhı Alaska’da bile olabilir.” Cade içkisini yudumladı. “Ayrıca Rydstrom teslim tarihinin dolunayda olduğunu söyledi. Peki, ya o zamana kadar bunu yapamazsak?”

“Bu benim şartım.”

“Holly daha fazla tehlikenin içinde olacak. Şöyle düşün: Groot’la bir araya gelir gelmez, saklanacaktır.”

“Ya kabul et ya terk et. Ama ilk duraktan çok uzağa gitmeyeceksin.”

“İyi,” diye bağırdı. “Şartlarını kabul ediyorum.” Holly’yle daha fazla zaman. Ona bağlanmak için daha fazla zaman.

Holly o anda tuvaletten çıktı. Saçlarını arkada mükemmel bir topuz yapmıştı, tılsımını takmıştı, sıradan süveterini ve dolgun kalçalarını saran –ve onun gibi erkeklerin, görünüşte çok ciddi olan bu kadının içinde kaynayan şehveti serbest bırakan kişi olmayı dilemelerine sebep olan– eteği giymişti.

Holly omuzlarını geriye atmış ve çenesini dikleştirmişti. Kendine güvenen ifadesi bütün gücüyle geri dönmüştü. O *seksi ve akıllı kadın* özgüveni ifadesi. Cade, onu dizlerinin bağı çözülünceye kadar öpmek istedi.

Cade, Nix’e, “Nereye gidiyoruz?” diye dalgın dalgın sordu. O anda, Holly’ye bağlanmak için daha fazla zaman çok güzel olacaktı gibi görünüyordu.

Nix cevap verdi: "Mississippi 1245. KM tabelası. Imatra adında dişi bir iblisle buluşmak için Memphis'in kuzeyine gideceksiniz. Holly için hazırladığım hoş geldin çantasında daha detaylı talimatlar var."

"Hi-hi." Holly'nin bavuluna doğru sendeleyerek giderken dengesini buluncaya ya da içkisi en sonunda etkisini gösterinceye kadar onun etrafında sessiz durmaya yemin etti.

"Teyzemle yalnız konuşmak istiyorum."

Holly, Cadeon'un itiraz etmesini beklemişti. Ama o bunun yerine eskimiş kovboy şapkasını takmış ve yol için yiyecek almak ve Rök'ü bilgilendirmekle ilgili bir şeyler homurdanmış, sonra da içeri girmişti.

"O şapkaıyla ona bir bak," dedi Nix. "Böylesine seksi bir görüntü yasadışı sayılmalı." Onu içeri girinceye kadar seyrederken hafif bir inilti çıkardı ve rahatsız hareketlerle sırtındaki kılıcı düzeltti.

Evet, Cadeon yakışıklı biri olabilirdi ama bu onun -boynuzlu- bir iblis olduğu gerçeğini değıştirmiyordu.

"Yasaları eskiden olduğu gibi yapmıyorlar." Nix iç geçirerek ona doğru döndü.

Holly yeni teyzesinin nasıl olağanüstü sevimli -ve tuhaf- olduğuna bir kez daha şaşırdı. "Eşyalarımı getirdiğin için teşekkür ederim. Ama iç çamaşırlar ve çoraplar neden yeni?"

"Çünkü kullanışlı iç çamaşırlarına sahip olacağını biliyordum." Dalga geçercesine titredi. "Valkyrie'ler seksi, güzel şeyleri severler ve bunların ikisi de nadiren kullanışlı olur. Bu yüzden sana birkaç bin dolar değerinde çamaşırlar aldım."

Holly'nin, kendini iyi hissetmek için hiç ama hiç seksi olmayan çamaşırlara ihtiyacı vardı. "Lavabonun üzerindeki ilaçlardan almış olabilir misin?"

"Ah, üçe bölünmüş bir halde mükemmel hizalanmış o şişeler. Evindeki her şey çok düzgündü. Ya da üçerli gruplar halinde. Ya

da doğru açılı,” diyen Nix’in altın rengi gözleri bir dakika içinde Holly’nin ta ruhunu okur gibi göründü ama bir sonraki dakikada boş bakıyordu. “Her şeyi ve her düzeni bozmaktan keyif aldım.”

Holly’nin midesi çalkalandı. Ayrıldığında mükemmel olan kutsal evinin hayali bu geceyi geçirmesine yardımcı olmuştu. Oraya geri döndüğünde hemen eski hayatına dönebileceğini sanmıştı. “Bozmak mı?”

Holly tam kusacağından emin olduğunda şimşek arkasındaki gökyüzünü aydınlattı.

Nix buna memnun olmuş gibi şimşeğe gülümsedi. “Artık ilaçlara ihtiyacın yok. O ilaçları Valkyrie özelliklerini bastırmak için kullanıyordun çünkü o özellikleri anlamıyordun. Ama artık ihtiyacın yok.”

“Hayır, ben bunu tersine çevirmek istiyorum. Yapmam gerek. Değişiklikten nefret ederim... ve buna katlanamam,” diyen Holly alnını tuttu. “Şu büyücüye ulaşmak ne kadar sürer?”

“Bir haftada da olabilir, bir ay da.”

“Eski halime dönme şansım kalmayıncaya dek ne kadar zamanım var?”

“Gerçek bir Valkyrie olmadan önce üç aşağı beş yukarı aynı süreye sahipsin.”

“Eğer ilaçlar daha önce Valkyrie özelliklerimi bastırdıysa, o halde şimdi de bu dönüşümü yavaşlatmazlar mı? Büyücüye ulaşmam için bana daha fazla zaman kazandıramazlar mı?”

“Bu mümkün.” Nix omuzlarını silkerek uzun siyah saçlarını arkasına attı, Holly’nin şimdiye dek gördüğü en ipeksi saçlara sahipti. “Gerçi bunun kesin olduğunu söyleyemem. Bu konuda gelecekte ne olacağını göremiyorum ve insanların farmakolojisi benim alanım değil.”

“Nix, lütfen. Öyle görünmüyor olabilirim ama şu anda bıçak sırtında yürüyorum.”

Nix ciddiyetle başını salladı. "Biliyorum. Lavabodayken tavana doğru çığlık atmak ve saçlarını yolmak istedin. Ama tatlım, orayı temizleyecek biri var."

Nix, nasıl gör...

"Daima bilmek böyle bir şey."

"O halde söyle bana, bu Aracı hikâyesi doğru mu?" diye sordu Holly.

"Evet, ne yazık ki doğru. En iyisi bebeğinin babasını dikkatle seç."

"Neden ben?"

Nix, "Kötü şans," dedi.

Holly'nin yüzü tatsız bir ifadeyle buruştu. Kötü şans, birinin hayrına olmayan rastlantısal bir olaydı. "Ama eğer Valkyrie oluşumu tersine döndürmeyi başarırsam, hâlâ Aracı olacak mıyım?"

"Olman için bir sebep göremiyorum. Aracı İrfan'dan biri olmalı."

"Öyleyse normale dönersem, o varlıklar beni öldürmekten vazgeçeceklerdir, değil mi?" Holly, bu şans olayını etkisiz hale getirebilirdi. Rastlantısallıkla savaşmak için harekete geçebilirdi.

"Teoride, peşinden bu olacaktır."

Öyleyse mantık sıralaması yap; Valkyrie dönüşümünü tersine çevir, Aracı olmaktan kutru. Ölümsüz suikastçıların seni öldürmeye çalışmasını ya da iblislerin saldırısını durdur. Sonu ölümle ya da yavrulamakla bitecek yoldan kurtul. Doktora derecesine bir adım kalmış biri olarak önceki hayatına dön. En sonunda normal çocuk sahibi ol. Kötü değil.

Nix, "Ama öyle sanıyorum ki seçim zamanı gelince yeni benliğini seveceksin. Sonunda bir benliğin olacak," dedi.

"Ne demek bu?"

Holly'nin gergin topuzundan bir bukleyi çekerek onu sinirlendirdi. "Kimsin sen, yeğen? Hiçbir fikrin yok. Kısa süre içinde olacak." Sanki Holly bir fıkrayı anlamamış gibi ona sırtıttı. "Gitmeliyim. İlk

Valkyrie ve Eşi Benzeri Olmayan olmak zahmetli ve nankör bir iş ama Nixie'nin bunu yapması gerekiyor."

"Bekle!" Holly onu takip ederek hor kullanılmış Bentley'ye doğru gitti. "Daha çok sorum var. Annem genç yaşta mı öldü? Ve babam kimdi? Seninle nasıl temasa geçecektim? Bizim türümüzden fazla kişi var mı? Onları nasıl tanıyabilirim?"

"Sorularının hepsi zamanla cevaplanacak."

Bu varlıkta zaten bütün cevaplar vardı. "Lütfen, beni de yanında götür! Benim aileden olduğumu söyledin." Ve Holly, Cadeon'la birkaç saat daha geçirirse sınıra gelebileceğini hissediyordu.

"Eğer bir Valkyrie olarak kalmak istiyorsan, o zaman atla. Bu gece cümbüşümüz var," diyen Nixie arka koltuğu gösterdi.

Holly içeri doğru bakış atınca dehşet içinde kaldı. Arabanın arkası plastik bardaklar, şişmemiş balon, fıstık ambalajları ve üzerinde *Tehlike! C-4 Plastik* yazan kutu yığınlarıyla doluydu.

Holly kendini tutamayıp geri adım attı.

Nixie neşeyle devam etti: "Eğer değişimi tersine çevirmek konusunda ısrarcıysan seni Groot'a götüremem. Kalesi gizli ve ona ulaşmak için bir dizi durağa uğramak zorunda kalacaksın. Bu en az bir hafta sürer, kıyametle mücadele ettiğim için benim yanında olamayacağım bir hafta. Sadece düşün, Holly," bir kolunu Holly'nin omzuna attı ve diğer eliyle önlerinde kavis çizdi, "bir kıyamet, düzensizlikteki son nokta."

Holly ürperdi.

"Bunu önlemekten beni alıkoymak ister miydin?" diye soran Nixie onu bıraktı.

"Şey, elbette hayır ama..."

"Eğer sana sunulan hediyeyi geri çevirmek konusunda kararlıysan, o zaman Cade'in seni büyücüye sağ salım götürüp kılıcını almasını sağlayacağım. İstedğin bu mu?"

"Gitmek istiyorum ama onunla birlikte değil! Bir başkasını kiralsan... yani daha az şey olan..."

"Akıl almaz derecede ateşli mi? Daha az yalanası boynuzları olan ve daha az seksi Güney Afrika aksanı olan mı?" Başını iki yana sallayarak arabasının kapısını açtı. "Hayır, Cade senin güvenliğini sağlayabilir. O güçlü ve acımasız."

Holly'nin dudakları aralandı ama bir sözcük çıkmadı. *Yalanası boynuzlar mı?*

"Ah, az kalsın unuttuyordum." Nix gidip yolcu koltuğundan ağırca bir el çantası getirdi. "Bu senin hoş geldin setin. Şimdi gitmem gerekiyor. *Ciao!*"

Nix arabaya yöneldiğinde, Holly, "Son bir soru," dedi.

"Tamam, tatlım."

"Cadeon'a güvenebilir miyim?"

Nix boş bakan altın rengi gözlerle ona ıslıl ıslıl bir gülümseme gönderdi. "Kesinlikle hayır."

11. Bölüm

Cade kuzeye gitmek için otobana çıkınca Holly, "Sanırım göze batan araba bizde kaldı, değil mi?" diye sordu.

"Şimdilik. Şehirden çabuk çıkmak zorundayız. Ne tesadüf ki bu araba da hızlı."

"İlk olarak nereye gidiyoruz?"

"Memphis'e. Nix yol tarifini çantana koyduğunu söyledi."

Holly arka koltuğa uzandı ve teyzesinin ona verdiği ağır çantayı aldı. İçinde pasaportunu, el yazısı bir mektup, Memphis'in üzerinde X işareti olan bir harita ve iki kalın kitap buldu. Birinin üzerinde *İrfan Kitabı*, diğ erindeyse *Savaşçıların Kitabı* yazıyordu.

Mektubu çekerken Cade'e, "Nix bazen neden boş bakıyor?" diye sordu.

Cade ona bakmadan Red Bull'unu yudumladı. "Geleceği görmekle o kadar meşgul ki, şimdiki zamandan kopuyor. Alışsın. Ayrıca o üç bin yaşın üzerinde."

Bu akıl almaz bir durumdu. Nix, Holly'yle yaşıt gibi görünüyordu. "Sen kaç yaşındasın?"

"Bine yakın." Cade otuz dört, otuz beş yaşından fazla göstermiyordu.

“Ortaçağdan olduğunla ilgili şaka yapmıyordun. Aksanın neden o döneme ait değil?”

“İrfan türleri değişen dillere ve diyalektlere adapte olur. Bu bilinçsizce olur.”

Holly siyah bal mumu mührünü kırıp mektubu açınca, Cade yazılanlara göz gezdirmek için uzandı.

Cade omuz silkip tekrar önüne bakıncaya kadar, Holly mektubun bir köşesini kıvrırdı. Ardından güzel el yazısıyla yazılmış metni okudu ya da okumaya çalıştı... aslında gözlükleri bunu zorlaştırır gibiydi.

Sevgili yeğenim,

En sonunda aileye hoş geldin!

Bu mektup, anlatmak için zaman bulabildiğimden fazlasını sana açıklayacak. Hoş geldin paketinin içinde iki kitap bulacaksın. Birisi bizim kökenimizin hikâyesi, diğeri şerefli Valkyrie savaşçılarının bir kaynakçası. Annenin hikâyesi de onların arasında.

İnsan olan baban bir inşaat mühendisiydi ve Greta'nın hayatının aşkıydı. Sana hamile olduğunu Greta bile bilmeden önce, vampirlerin baskınında bir intikam darbesiyle öldürüldü.

İntikam darbesi mi? Vampir baskını mı? “İrfan türleri insandan daha mı savaşçı?” diye sordu Cadeon’a.

Cade başını çevirmeden cevapladı. “Çok daha fazla. Hiç durmadan süren savaşlarımız var.”

“Hiç durmadan süren,” diye tekrar etti. Holly gibi biri neden bu yeni ve çok daha gürültülü dünyaya girmek istesindi ki?..

Greta senden ayrıldığı için çok üzgündü ama Valkyrie'ler insan bebekleri başkasına verir. Ayrıca hepimiz senin ölümlü olduğunu sanıyorduk. Greta kalbinde sana duyduğu derin sevgiyle bunu yaptı. Bundan hiç şüphe duyma.

Holly şüphe duymuyordu. Sevgi dolu Ashwin'lere verilmesinin kazara olmadığını artık biliyordu.

İkinci kitap kendini içinde bulduğun bu dünyanın bazı yönlerini açıklayacak. İki cildi de oku. Bir sınav yapacağım.

Şimdi, bir Valkyrie olmakla ilgili bazı şüphelerin olduğunu biliyorum...

Bunu nasıl bilebilirdi ki? Tabii... "O gerçekten bir kâhin," diye mırıldandı.

Birazcık rahatlamış gibi görünen Cade, "Ah, evet," dedi.

Ama senden, Valkyrie olmayı en azından dürüstçe bir denemeni istiyorum. Bütün klas çocuklar bunu yapar. Ve tüm yapman gereken son yirmi yıldır hep korkup kaçındığın şeylerin hepsine kucak açmaktır. Yeterince basit!

Cade'in boynuzlarını benim için yala ve evet, dilerse ona kiralık biri gibi davranabilirsin çünkü o kesinlikle böyle biri ve alıştığı da bu.

Boynuzlarını yalamak mı? Holly, yalamak şöyle dursun, onlar kesinlikle yokmuş gibi davranmaya çalışıyordu!

İki ipucu: Gardiyanının herhangi bir şey hakkında sana doğruyu söylediğinden emin olmak istersen, onun İrfan üzerine yemin etmesini sağla. Ve eğer hamile kalmak istemiyorsan yemek yeme. Eğer yeryüzünün meyvelerini tüketmezlerse, Valkyrie'ler doğuramaz.

Sevgiyle,

Nix, İlk Valkyrie, Eşi Benzeri Olmayan Kâhin.

Yarı Tanrıça ve sevgi dolu teyzen.

Mektubu katlayan Holly şaşkına dönmüş bir halde oturuyordu. *Düşünemeyecek kadar fazla.* Çok fazla bilgi vardı ve Holly yalnızca giriş mektubundaydı. Sırf babasının mesleğini öğrenmek bile onun için çok önemliydi.

İç geçirerek *Savaşçıların Kitabı*'nı aldı ve "Valkyrie'lerin Kökeni" bölümünü açtığı anda kendini hikâyeyi büyülenmiş bir halde okurken buldu.

İrfan'a göre bin yıl önce, Tanrı Odin ve Freya on yıllık bir uykudan, bakire bir savaşçının savaşta ölürken attığı çığlıkla uyanmıştı. Freya, bakirenin cesaretine hayran kalmış ve onu muhafaza etmek istemişti, bu yüzden o ve Odin insanı yıldırımlarıyla çarpmıştı.

Bakire, onların devasa salonlarında uyanmıştı, iyileşmişti ama değişmemişti –hâlâ ölümlüydü– ve ölümsüz bir kız çocuğuna gebeydi.

Geçen çağlar boyunca yıldırımları, İrfan'daki bütün türlerdeki –Furia'lardan, şekil değiştiricilere ve Lykae'lere kadar– ölmekte olan kadın savaşçıları çarpacaktı.

Odin ve Freya, kızlara Freya'nın peri görünümünü ve Odin'in zekâsını vermişti, sonra da bu özellikleri annenin cesareti ve doğuştan getirdikleri bireysel özelliklerle birleştirmişti. Kızların hepsi birbirleriyle yarı kardeşti ve her biri kendilerine hastı ama İrfan'a göre, gözleri güçlü duygularla gümüş rengine parlarsa bir Valkyrie daima ayırt edilebilirdi.

Holly başını kaldırıp baktı. "Bu gece gözlerim gümüş rengine dönüştü mü?"

Cadeon başını onaylar gibi salladı ve sonunda ona bir bakış attı. "Valkyrie'ye dönüştüğünü ya da dönüşmeye başladığını bu şekilde anladım." Avuçlarını kotuna silerken kısa bir süreliğine direksiyonu dizleriyle kontrol etti. "Bütün İrfan türleri özel bir renge dönüşen gözlerle sahiptir." Cadeon'un ki siyahtı.

İncilerini dudaklarının arasında gezdirerek bu yeni bilgiyi enine boyuna düşündü. Holly bu efsaneye inanırsa, o zaman bu İskandinav tanrılarının torunu olduğu anlamına gelecekti.

Ailesinin zengin ya da ünlü olduğunu öğrenmesi evlatlık verilen biri için şaşırtıcı olabilirdi. Ama bu saçmalıktı.

Öte yandan, bu bilgi şimdiye kadar kendinde hiç anlamadığı ve kendini beğenmiş psikiyatrların ilaç verip göndermeye hep hazır olduğu şeyleri açıklıyordu.

Parlak mücevherlere karşı takıntısı? Bütün Valkyrie'ler böyleydi çünkü bunu Freya'nın sahipleniciliğinden kalıtsal olarak almışlardı.

Holly'nin şimşeklerle büyülenmesi ve fırtınanın içine dalmak konusundaki kontrol edemediği dürtüleri? Valkyrie'ler yeryüzünün elektrik enerjisinden besleniyordu. Yıldırım ve şimşekler türlerinin yaratılışında yatıyordu ve Holly'nin dönüşümünün başlangıcıydı.

Holly tepesine düşen yıldırımın "büyük annesi ile büyük babası" mı gönderdi yoksa duygusal çalkantısı sırasında üstüne kendisi mi çekti merak etti.

Ve Holly'nin saklamak için çok uğraştığı acayip güç?.. Valkyrie'ler olağanüstü derecede güçlü, ateşli ve kavgacıydılar.

Aşkıta olduğu kadar...

Bir erkekle ilk kez birlikte olduğu zamanı hatırladı, adı Bobby Thibodeaux olan bu genç okuldan arkadaşıydı. On altı yaşındaydılar ve Bobby'nin birkaç defa deneyimsiz öpüşü Holly'yi çılgına çevirmişti. Çocuğun üstüne sıçrayarak onu kontrolüne almıştı.

Holly kendini o kadar kaptırmıştı ki, çocuğun ne kadar sıkıntı çektiğini fark etmemişti. Bobby'nin öpüşüne karşılık vermediğini -ve o altından kalkmak için çaresizce çabalarken tırnaklarını kollarına geçirmiş bir halde onu tuttuğunu- eninde sonunda algılamıştı.

Bobby korkudan büyümüş gözlerle ona bakarken, Holly gözlerini kırpmıştırarak bakmıştı. Sanki bir başkası vücuduna salıp olmuş

gibi hırıltılı bir sesle nırıldanmıştı. “Sanırım yollarımızı burada ayırmalıyız.” Serbest bırakır bırakmaz Bobby sıvışmıştı. Bobby’nin hikâyesi okulda yayılınca hiçbir çocuk onunla çıkmak istememişti, dolayısıyla o da kendini iyice derslere gömmüştü.

Aslında üniversitedeki ilk yılına kadar başka hiçbir erkekle yakınlaşmaya yanaşmamıştı. O karşılaşmadaki tek fark Holly’nin daha saldırganlaşmış ve çok daha güçlenmiş olmasıydı.

O anıyı aklından uzaklaştıran Holly, *Savaşçılar Kitabı*’nda Greta’nın sayfasını açtı. Gözüpek Greta, usta bir stratejistti ve büyük Ölüm Ovaları Savaşı’nda Valkyrie, cadı ve Furia birliklerine önderlik etmişti.

Eğer o savaşın tarihleri doğruysa, o zaman Greta, Holly’ye hamileyken savaşa gitmişti. Altı yıl sonra meşhur On Sekiz Gece Kuşatması’nın ön saflarında hayatını kaybetmişti.

Eğer bu yeni dünya varsa yepyeni bir tarihi baştan sonra öğrenmek durumunda olmak gerçeği Holly’ye tokat gibi çarpmıştı.

Ansızın kendini bitkin hissederek kalın ciltli *İrfan Kitabı*’nı isteksiz bir şekilde kucağına çekti. Sayfaları gözden geçirdiğinde “bilinen türler hakkında” ansiklopedik bilgiler verildiğini gördü. Kısa bir girişten sonra daha fazla bilgi veriliyordu. Kitabı karıştırdığında tayflar ve sirenlerden, Wendigo ve iblis soyuna kadar her şeyi buldu...

“Bir şey yemek ya da içmek ister misin?” diye sordu Cadeon.

Hiç aç değildi. “Red Bull’dan başka içecek bir şey yok mu?”

Cade, Holly’nin koltuğunun arkasından bir su şişesi çekti ve ona verdi. *En sevdiğim marka.*

“Teşekkürler.” Şişenin kapağını özenle açtı, kararlı bir şekilde ağzına dokunmamıştı...

Lanet olsun! Şişenin kenarına dokunmuştu. Derin bir nefes alarak kapağı kapadı ve şişeyi ayaklarının arasına yerleştirdi.

“Suda bir sorun mu var?”

Cevap vermemeyi düşündü ama Cadeon'un nasıl olsa son iki haftadır bütün tuhaflıklarını –yeme zorluğu çektiğini, mikrop ve bakteri fobisini ve sonu gelmeyen düzenleme sorununu– gördüğüne karar verdi.

“Şişenin ağzına dokundum.” Çenesini dikleştirdi. “Mikrop bulaşmıştır. Artık onu içemem.”

Cadeon ona gülmek yerine, koltuğun arkasına uzanıp bir şişe daha çıkardı. Şişenin ağzını kirletmeden kapağı açtı, ardından Holly'ye verdi. “Bu kısa kapaklar çok büyük sorun olmalı.”

Holly'nin dudakları aralandı. Daha geçen hafta Mei'ye kapakların yenilediğinden yakınmıştı.

“Her şey bir anda fazla mı geldi?” diye sordu Cadeon.

“Birazcık.” Sudan bir yudum aldı. Hâlâ bilimkurgu okuyormuş gibi hissediyordu... sanki tüm bunlar doğru olamayacak kadar olağanüstüymüş gibiydi.

Bin yaşında bir iblis bir adım ötede oturmasına rağmen...

“Kitabı bana oku ve detayları ekleyip açıklama yapayım.”

“Sana nasıl güvenebilirim? Valkyrie'lerin uysal olduğunu söyledin. *Savaşçılar Kitabı*'nda, başını kestiği vampirlerin köpek dişlerini ipe dizerek biriktiren bir suikastçı olan Merhametsiz Kaderin hakkındaki okudum. Ve sonra orada kendi babasını katleden Benzersiz Emmaline vardı. Babasını üç parçaya bölmüş.” Üç parça. *Emmaline'i şimdiden sevdim.* “Onlar uysallığın açık birer göstergesi.”

“Daha önce de dediğim gibi sadece birazcık eğleniyordum. Bu sirenlerin şarkı söylemeyi sevmeyi söylemek gibi.”

Holly başını bir yana devirerek ona baktı. “Öyleyse, sorularım olursa onlara doğru dürüst cevaplar mı vereceksin?”

“Evet, eğer sen de kendin hakkındaki soruları cevaplarsan.”

Holly bunda bir kötülük görmüyordu. “Tamam, o zaman Ben başlayacağım. Kaç tane iblis soyu var? Neredeler?”

“Yüzlerce. Rök gibi duman iblislerinden tut, duygu iblislerine varıncaya kadar hemen her cinsten iblis soyunun genellikle ayrı bir düzlemde bir çeşit krallığı vardır.”

“Ayrı düzlem mi? Öyle şeyler var mı?”

Cadeon başını onaylarcasına salladı. “Harita yapılamayacak kadar çok boyut var.”

“Sizin krallığınızın adı ne?”

“Rothkalina.” Bu kelimeyi söylerken, sanki vatanının adının geçmesi bile onu coşkulanmış gibi, aksanı daha vurgulu çıkmıştı.

“Oraya nasıl gidiyorsun?” diye sordu Holly.

“En ulaşılabilir kapı Afrika’nın güneyinde.”

Ve bu da aksanını açıklıyordu. “Peki, orası alternatif bir evrene mi benziyor? Orada pembe gökyüzü ve yeşil bir güneş mi var?

“Hayır. Rothkalina daha çok Kuzey Amerika’nın batı yakasına benziyor.”

“Ah,” diyen Holly kendini aptal gibi hissediyordu. Ardından yüzü asıldı. “Ama eğer Omort bir büyücüyse, neden bir iblis krallığını ele geçirmek ister ki?”

12. Bölüm

Zeki kız, diye düşündü Cade. Aklını en çok bu konu meşgul etmesine rağmen bugüne kadar sadece birkaç kişi ona bu soruyu sormuştu.

“Toprakları zengin,” diye cevapladı. “Ayrıca krallık stratejik bir bölgede.”

Oysa işin aslına bakılırsa, Omort krallıktan faydalanmıyordu ve sadece gücü yetebildiği için elinde tutuyordu. *Tornin’i kontrol eden krallığı da kontrol eder.*

Omort, kalenin içindekini istiyordu.

Yazılı tarihten önce Tornin, gücün o gizemli pınarını Omort gibi büyücülerden korumak için, efsanevi Ruhların Kaynağı’nın etrafında inşa edilmişti. Ve öfke iblisleri kaleyi korumaları için Tornin’e gönderilmişlerdi.

Ancak onlara hiçbir zaman Ruhların Kaynağı’nın ne olduğu ve *ne yaptığı* tam olarak söylenmemişti.

“Size neden *öfke* iblisleri deniliyor?”

“İblis halimize dönüştüğümüzde öfkeden kudururuz. Akıl almaz derecede hiddetleniriz.”

“İblis haline dönüşmek mi? Bu gece diğerleriyle mücadele ederkenki gibi.”

“Evet, şey o sadece bir ipucuydu.” Tamamen iblis şekline büründüğünde vücudu uzayıp genişlerken derisi koyulaşır, kızarırdı. Köpek dişleri uzar ve tam boyutuna ulaşan boynuzları keskinleşirdi. O haldeyken boynuzlarının ucundan, bir ölümlüyü bile geçici süreyle felç edebilen bir zehir çıkarabiliyordu.

Holly yutkundu. “Peki, hangi sıklıkla öfkeleniyorsun?”

“Tamamen dönüşmek oldukça ender olur. Bu sadece bir iblisin ya da ailesinden birinin hayatı tehlikeye girince olur.” Ya da dışisine ilk defa sahip çıktığı zaman.

“İrfan türleri neden insanlardan saklanırlar?”

“Tarihsel olarak ne zaman bazı gruplar bölmelerinden çıktıysa, hep katledildiler.”

“Kimler gibi?”

“Cadılar bin yıldır dışarı çıkıp duruyorlardı, ta ki uluorta yakılincaya kadar. Ve geçmişte iblisler tarafından zapt edildikleri varsayılarak öldürülen onca insana ne demeli? Onlar iblisti.”

“Ama onca varlık insanlardan gizli kalmayı nasıl sürdürüyor?”

“Bu, sandığından daha kolay. Çoğunlukla çılgın şehirlerde ve eğlenceli kasabalarda kalırız. Çoğu insan garip olan her şeyin bir kostüm ya da MTV şakası olduğunu sanır.” Ciddileşti. “Ancak her efsane, bazı İrfan yaratıklarının sınavının bir örneğidir.”

“Şu anda kenara çekilsen ne yapardın? Polis şapkanı çıkarmak istese?”

“Birçok iblis kaçar, birkaç kurşuna hedef olurlar, sonra da iz sürmek için görüş alanının dışına çıkarlar.”

“İz sürmek mi? Bunu okudum. Işınlanmak anlamına mı geliyor?”

Cade başını salladı. “Ancak bütün iblis türleri bunu yapamaz ve bu güce sahip olanların da çalışıp ustalaşması gerekir.”

“Bizi ışınlamak yerine bataklığın içine daldığına göre senin bunu yapamadığını varsayıyorum.”

"Eskiden yapabiliyordum. Asırlarca bu gücün keyfini çıkardım. Ama Omort ısınlanma yeteneğimi bağladı. Ağabeyiminkini de."

"Geri kazanacak mısın?"

Holly'nin gözlerine baktı. "O kılıç kellesini boynundan ayırır ayırmaz, özgür olacağız."

Cadeon'un ifadesi sanki Omort'un kafasını şu anda kesmeyi hayal ediyormuş gibi tehditkârdı. Sonra delip geçercesine ona baktı ve kendini toparlar gibi bir hareket yaptı. "Artık sıra sana sormaya geldi..."

"Ne öğrenmek istiyorsun?"

"Evlatlık olduğunu nasıl öğrendin?"

"Evlatlık oluşum hiçbir zaman sır olmadı. Eskiden annem birinin beni kapılarına bırakma hikâyesini anlatırdı. Bana hep buldumcuk diye hitap ederdi." Holly hafifçe gülümsedi. "Hamile kalmak için yıllarca uğraşmışlar. Olmayınca evlat edinmenin yollarını araştırmışlar ve papaz babama çok yaşlı olduğunu söylemiş. Ve o, annemden daha uzun yaşadı."

Gerçi fazla uzun değildi. Kırk beş yıllık karısını o kadar çok seviyordu ki, onu kanserden kaybedince nereye gittiyse peşinden gitmekten başka bir şey istememişti. Anne ve babası, kitaplarda okunan ama nadiren görülen, olağanüstü bir aşk yaşamıştı.

Biyolojik anne ve babası da bunu yaşamış mıydı?

"Gerçek annenin savaşçı bir Valkyrie olduğunu hiç haval etmediğine bahse girerim," diyen Cade, Red Bull'undan büyük bir yudum aldı.

"Hayır, biz daima onun evlenmemiş genç bir kadın olduğunu varsaydık." Burnuna alışık olmadığı bir koku gelince havayı kokladı. "Sen... içki mi içiyorsun? İçkine alkol mü karıştırdın?"

"Belki."

"İçip bir de araba mı kullanıyorsun?"

"Dut gibi sarhoş olsam bile reflekslerim yine de bir insaninkinden binlerce kat daha iyidir."

"Denizciler gibi küfrediyorsun ve şimdi bir de alkollü araba kullandığını görüyorum." Hız göstergesine dikkatle baktı. "Ayrıca çok da hızlısın."

"Doğru, doğru, doğru. Ve sen hiç hızlı gitmezsin ve asla eğlenmezsin."

"Eğlenirim!"

"Seni kışından ısırsa eğlenceden haberin olmazdı."

Holly çenesini dikleştirdi. "Erdemlilik taslayan biri olduğumu düşünüyorsun."

"Ben fazla ahlaklı diyecektim. Ama erdem de uyar. Özellikle de bu akşam Nix'in senin hakkında söylediği şeyden sonra."

Holly, "Ne söyledi?" diye sordu.

"Senin sadece bedenen değil, tamamen masum olduğunu söyledi. Senin kesinlikle bir bakire olduğunu düşünmüştüm ama..."

Holly, "Nasıl?" diye sözünü kesti. Bakire olduğunu saklamıyordu ama diğerleri tarafından açıkça görüldüğünü düşünmemişti.

"Her yerinde yazıyor. Bu, benim gibi erkekler için yanıp sönen bir fener ışığı gibi."

"Lütfen, söyle. Üzerime yazdığım ve yanıp sönen şey ne?"

"Sevişmek için yanıp tutuşuyorum."

Holly sabrını korumak istercesine öfkeyle tavana baktı. Çünkü Tanrı biliyordu ki, Cadeon haklı olabilirdi.

"Yani, bedensel olarak masum olduğunu anlarım ama zihinsel masumiyet beni biraz şaşırttı. Bu nasıl mümkün olabilir ki?"

"Neden olamasın?" diye sordu.

"Bu günlerdeki medya vesaire... Cinsellik çok yaygın."

Öyleydi. Ancak Holly kendini *Sırt Çevir* konusunda gayretle eğitmişti. Her nasılsa ona kontrolünü kaybettirebilecek –erotik,

şehvetli, hareketli, kızdıran– her şeyden kaçınmak için kendini bıkmadan zorlamıştı.

Kampüste sarmaş dolaş bir çift mi? *Sirt Çevir*. Televizyonda ateşli bir sahne mi? *Sirt Çevir*. “Bir alkolik içki dükkânından sakınamaz mı? Ya da diyetteki biri pastalardan?”

“Diyet yapan biri yine de markete girmek zorunda.”

“Adam market alışverişini eve sipariş etmediği sürece,” dedi Holly.

“Adam mı?”

“Diyet yapan biri neden kadın olmak zorunda ki?”

Cade’in dudakları kıvrıldı. “Senin küçük bir feminist olduğunu neredeyse unutuyordum.”

“Senin gibi büyük bir şovenle kıyaslanınca sanırım herkes biraz öyle olacaktır.”

“Konuya dönelim. Bana bugüne kadar bir filmde seks yapan birilerini asla görmediğini mi söylüyorsun?”

“Ne yazık ki benim erişkin video koleksiyonum seninki kadar kapsamlı değil.”

Cade omuzlarını silkti. “Bunun için özür dilemeyeceğim. Şu sıralar hayatımda bir kadın yok. Filmler... zaman geçirmeye yardım ediyor.”

Milyon dolarlık bir arabada bir ölümsüzle oturmuş, porno konuşturduğuna güçlkle inanabiliyor olsa da ne yazık ki öyleydi.

“Soruya cevap ver,” dedi Cade.

“Hayır, bir bakış atmaktan fazla seyretmedim.”

“Yolculuk sona ermeden seyretmen için sana bir film alacağım.”

“Asla. Öyle şeyleri görmeye meraklı değilim.” Öyle şeyleri görmek için ölüyordu. *Sirt Çevir*...

“Yalancı.”

Şimdi omuz silken Holly’ydi.

“Bari nasıl olduğunu biliyor musun?” diye sordu Cade.

“Elbette biliyorum. Liseye gittim.”

“Peki, erkek arkadaşın bunu nasıl karşılıyor?”

“Tim’le, evleninceye kadar cinsellik konusunda beklemeye karar verdik.”

“Bunu kabul etti mi?” Cadeon, Holly’ye baktı. “Eğer benim olsaydın, seni en az günde beş kere tatmin ederdim.”

Holly’nin seks gibi konular hakkında konuşmaktan ve okumaktan kaçınma nedeni buydu. Şimdi tek yapabildiği düzenli seks turlarıyla bölünen bir günün neye benzeyeceğini hayal etmek olacaktı.

Cadeon gibi bir erkek nerede olursa olsun bulup onunla birlikte mi olurdu? Titremesini güçlükle bastırdı.

Cadeon, ona doğru nefes kesici bir gülümseme gönderdi. “Bunu düşünmeni sağladım, değil mi?”

“Tim’le günde beş kere birlikte olmanın neye benzeyeceğini düşünmemi sağladın,” diyerek yalan söyledi.

Cadeon’un direksiyonu tutan parmaklarının eklem yerleri bembeyaz oldu. Neredeyse kıskanmış gibiydi. Ama neden? İblisler korumaları altındaki kadınlara karşı sahiplenme hissi duyuyor olabilirler miydi?

“O halde bana *Tim*’den bahset,” dedi.

“İki yıldır çıkıyoruz ve hâlâ her gün onun benim için ne kadar harika olduğuna şaşırıyorum. İlgili ve eğlenceli biri, mükemmel bir eş ve baba olacak. Annem ile babam ölmeden önce onunla tanıştılar ve Tim’i onlar da sevdiler.”

“O herifle *evlenmeyi* mi planlıyorsun?”

“Doktoramızı tamamlar tamamlamaz nişanlanacağız.”

Cadeon kaba bir ses tonuyla, “Evlilik için çok genç değil misin?” diye sordu.

“Olabilir ama doğru kişiyi bulduğunda...”

“Ve o doğru kişi mi?”

Holly derin bir nefes aldı. “Evet. O zeki ve iyi biri.” Cadeon burnundan soluyunca, ekledi: “Kaç tane erkek uç kombinasyonları tartışabilir veya kümeleme analizinde Mahalanobis uzaklığını kullanabilir? Kaçı permutohedronun veya iki parçalı grafiğin ne olduğunu bilir?”

“Uç kombinler mi?” Ona yan yan baktı. “Gayet basit bir konu.”

“Kombin değil... Ah, boş ver. Anlamazsın ki. Tim’le birbirimizi farklı bir düzeyde anlayabiliyoruz.”

“İki yıl boyunca seninle yatmanın bir yolunu bulamadıysa ne kadar zeki olabilir ki? Ben bunu çoktan halletmiştim.”

Holly cevap vermeyi başaramadı. Bu adam daha kaba veya küstah olamazdı.

Cade devam etti: “Eğer bu işi evlenmeden önce yapmazsanız Tim’le yatakta uyuşup uyuşmadığınızı nereden bileceksin? Hadi ama hayatım, arabayı almadan önce lastiklere tekme atmalısın.”

“Ben bunun saçma,” *-yerinde-* “bir düşünce olduğunu düşünüyorum. Seks tıpkı diğer beceriler gibi öğrenilebilir. Eğer birimizin istediği bir şey olursa, eminim diğerimiz bunu anlar.”

“Duygu yoğunluğunu *öğretemezsin*. Ve kim bilir belki de gizli dünyanda Tom’un anlayamayabileceği birkaç şey olduğunu keşte-dersin.”

Bunu biliyorum. “Tim beni mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapacaktır,” diye ısrar etti. Ancak Holly cinsel yönden normal olsaydı aralarında kalıcı ve dolu bir ilişki olurdu. Aksi takdirde onun gücüne karşı Tim nasıl hayatta kalabilecekti ki? Ayrıca Holly’nın acayip karmaşık ihtiyaçlarıyla nasıl baş edebileceklerdi?

Holly’nin aynı anda hem içgüdüsel boyun eğdirme durtusu hem de içgüdüsel boyun eğme ihtiyacı vardı.

“Tim’le senin kontrolünüzün dışında gerçekleşen durumlarda ne oluyor? Kendinizi nasıl alıkoyuyorsunuz?”

Tim o kadar çok şifalı ot ve bitki özü içiyordu ki Holly, libidosunun kimyasal açıdan bastırıldığından şüpheleniyordu. “Şu anda tam anlamıyla platonik takılıyor.” Oysa bitkisel zulaları olmasa bile, erkek arkadaşı pek cinselliğe düşkün değildi ki bu da Holly için mükemmeldi. “Fiziksel yakınlıktan çok akıl yakınlığını tercih ediyoruz.”

“Beynin orgazm olmuyor.”

“Hayatın anlamlı olması için orgazmı dolu olması gerektiğine inanmıyoruz.”

Red Bull’u yutarken öksürdü, sonra da sanki Holly dine küfredersine konuşmuş gibi baktı. “Beni öldürüyorsun, hayatım.”

“Ben gerçekten seninle bu konuyla ilgili bir şey konuşmak istemiyorum. Bu ikimizin konuşmasına uygun bir konu değil.”

“Ne yazık. Çünkü kendisi benim en sevdiğim konu oluyor.” Holly’nin bu konuda taviz vermediğini gören Cadeon, “O halde bana İrfan’la ilgili biraz daha soru sor,” dedi.

“Tamam. Varlıklar evleniyorlar mı? Ya da aile kuruyorlar mı?”

“Bazıları evlenir. Özellikle de daha insanlaşmış olan türler.”

“Peki ya senin türün?”

“Çoğu evlenir. Eskiye kıyasla artık daha fazla. Ama bu bir kural değil.”

“Ah,” diyen Holly’nin sesi sanki Cadeon’un cevabından memnun olmamış gibi çıkmıştı.

Cadeon telaşla ekledi: “Gerçi evlenmesek de, aramızda daha derin bir şey vardır. Bir iblis erkeğinin, diğerlerine baskın gelecek derecede arzuladığı ve ihtiyaç duyduğu bir dişisi vardır. Bütün ömrünü onu arayarak geçirir. Bir iblis, kadınına zevk vermek ve onu

korumaktan başka hiçbir şey istemez ve bunu yapamazsa avare gibi dolaşır. Evlilik biraz gereksiz kalıyor o yüzden.”

“Seninkini buldun mu?” diye soran Holly bu fikirden büyülenmiş gibiydi.

“Ben... henüz bulamadım.”

“Onu nasıl ayırt ediyorsunuz?”

“Sadece bilirsin. Bir his. Bir bağ. Ama benim türümdekilere has bir özellik olarak, onunla seks yapmazsak bize ait olup olmadığını kesin olarak söyleyemeyiz.”

“Ne kadar da uygun.”

“Bu doğru. Onunla seks yaparken bazı şeyler *olur*. Onu sahiplenmek için ihtiyacın olan şeyler.” İlk defa yol açılır ve set kırılırdı.

“Ne gibi?” diye soran Holly çabucak ekledi: “Bir dakika... cevabın açık seçik cinsellikle ilgili mi olacak?”

Erkek öfke iblisinin kadını ilk kez sahipleninceye kadar asla boşalmadan nasıl orgazm olabileceğini açıklamak... “İhtimal var.”

“O halde lütfen cevaplama.”

Holly camdan dışarı bakıp geceyi sert bakışlarla süzerken sanki Cade’i engellemek ister gibiydi. “Belki biraz dinlenirim.”

Holly, gözlerini kapadıktan dakikalar sonra uykuya daldı. Kaşları çatıldığında rüyasında ne gördüğünü merak eden Cadeon ara ara ona bakmayı sürdürdü.

Bir yandan arabayı kullanırken iki şeye karar verdi. Madem birlikte haftalar sürebilecek bir yolculuk yapacaklardı, o zaman ona kendini nasıl savunacağını öğretmeye başlayacaktı.

Eğer onu Groot’a teslim edersem, kazanma şansı olacak.

Ve ikincisi, onunla cinselliği yaşayacaktı. Ona tamamen sahip olamayabilirdi çünkü Holly bundan sağ çıkamayacak kadar ölümlüydü hâlâ. Ayrıca ölümsüz olsaydı, Cade bir kere içinde olmayı tadınca bir daha asla gitmesine izin vermezdi.

Hayır, onu sahiplenemezdi ama vazgeçmeden önce onu tatmin edecekti. Cade onun baştan çıkarılabileceğini düşünüyordu... gözlerindeki ilgi kıvılcımını görmüştü. Holly ona karşı duyarsız değildi. Bu da güvenini kazanmak için onu tatlı sözlerle ikna etmesi gerektiği anlamına gelirdi. Cade'in en iyi davranış şeklini sergilemesi anlamına gelirdi.

Onu bu şekilde baştan çıkarmaya çalışmaktan bir şekilde keyif aldığını itiraf etmek zorundaydı. Holly'nin yanakları pembeleştiği zaman...

Ve Nix yeğeninin eğitilmesini istediğini söylemişti.

Cade, yürekli ağabeyinin Holly için yaptığı planlar hakkında ne düşüneceğini merak ediyordu. Büyük ihtimalle onaylamadığını söylerdi. Rydstrom ayakları yere sınıksı basan biriydi ve pek kirli çamaşırı yoktu.

Ah, ama var olan kirli çamaşırlar hayli kirliydi.

Cade birden gerildi. Ya İllüzyon Kraliçesi, Rydstrom'un gizli zaafını keşfederse? O zaman kadın ne yapardı?

Aynı zamanda Rydstrom'un, hedeflerinin başarıya ulaşması için her şeyin Cade'in omuzlarına yüklenmiş olması sebebiyle daha yola çıkmadan kaybettiklerine inanıp inanmadığını da merak ediyordu.

Cade, bu düşüncenin üzerinde durmadı. O gerekli adımları atıyor ve hedeflerine gittikçe yaklaşıyordu.

Holly davetsiz düşüncelerle uğraşıyor olabilirdi ama Cade zihinsel olarak güçlüydü ve hoşuna gitmeyen kavramları rahatlıkla başından savardı.

Bu, onun Holly'ye her geçen saat daha da bağlanmasını sağlayacaktı... geçen her saniye onu, Holly'ye ihanet edeceği zamana biraz daha yaklaştıracak olmasına rağmen.

13. Bölüm

Holly bir balodaydı ve onu karanlığın içinden seyreden Cadeon'la birlikte bir terasta duruyordu. Cadeon onun yanına gelmesini istiyordu ama o karanlığa girmekten korkuyordu.

Omzunun üzerinden içeriye bakmaya devam ediyor, bugüne dek bildiği her şeyi ardında bırakamıyordu.

Oysa Cadeon'un yeşil gözleri gölgelerin arasından ışıldıyordu, elini uzatmış, Holly'nin şimdiye kadar hayal ettiğiinden daha derin zevkler vad ederek onu çağırıyordu...

"Günaydın, güzellik."

Holly sıçrayarak uyandı ve kendini loş bir odada Cadeon'un kollarında buldu. Cadeon o ışıldayan gözlerle ona bakıyordu.

"Çillerinin olduğunu fark etmemişim," dedi gür bir sesle.

"İndir beni." Kurtulmak için kıvrandı. Adamın derinden gelen sesini hatırlamasına gerek yoktu, hele demin onu rüyasında görürken... bilinçaltı çekiçle vururcasına ona bütün ince detayları veriyordu zaten. "Neredeyiz? Beni neden böyle tutuyorsun?"

Cadeon, onu üzerinde yumuşak bir yorgan olan yatağın ucuna oturttu. "Bir günlüğüne Mississippi'nin kuzeyinde bir oteleyiz ve seni uyandırmadan yatağa yatırıp yatıramayacağıma bakacaktım."

"Yatağa yatırmak mı?" Gözlerini ovuşturdu ve odayı inceledi. Holly'nin son on yıldır çok –ya da hiç– gittiğinden değil ama görünüşe göre üst sınıf bir oteldeydiler. Burası güzel bir yer olabilirdi ancak o, şu anda bile anlam kazandırmak için yeniden düzenlenmesi gereken bazı şeyleri görebiliyordu. İlk olarak yemek masasındaki sandalyeler...

"Evet, yatağa yatırmak için," diyen Cadeon kızın gözlüğünü çıkardı ve yatağın yanındaki sehpanın üzerine koydu. Ardından ayakkabılarını çözmek için eğildi.

"Geri kalanıyla baş edebileceğimden eminim." Holly ondaki ani ilgiye karşı kaşlarını çatı. "Bunu yapabilirim," diye ısrar etse de Cadeon onu dinlemiyordu.

Ayakkabılarını incelerken sanki hayran olmuş gibi dudakları kıvrıldı. "Ayakların çok küçük, ufaklık." Ayakkabılarını çıkardıği zaman, "Ve şimdi üst kısım," dedi.

Holly, onu durduramadan önce süveterinin alt kısmını tuttu ve yukarı çekmeye başladı.

"Çıldırıyor mı?" Cade'in ellerine vurup kendinden uzaklaştırdı ve kolunun altından sıvışıp odanın diğer ucuna kaçtı.

"Daha önce görmediğim bir şey değil."

Holly kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup, "Bu gece ayrıl-madan yarım saat önce beni ara," dedi.

"Burada seninle birlikte *kalacağım*."

Holly gerildi. Odasını arabada rüyasında gördüğü kısık sesli iblisle paylaşmak mı? Bu kesinlikle olmayacaktı. "Bunu erkek arkadaşşıma tam olarak nasıl açıklarım?"

"Tüm olan biteni tam olarak nasıl açıklayacaksın?"

Doğru ya. "Ona söylemeyeceğim. Eğer bunu geri çevirebilirim, öğrenmesine hiç gerek yok."

"Güzel cevap. İnsanlara bizim dünyamızdan bahsetmek İrfan kurallarına aykırıdır."

"Ama neden aynı odayı paylaşmak zorundayız ki?"

"Çünkü en son görüldüğün yerlere hâlâ yakınız. Ortalıkta daha fazla vampir olabilir."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Bakabilirsin," dedi Cade rahatça. Holly hem bozulmuş hem de Cadeon'un, yeteneklerine karşı güven duymaya hazır olmasından hoşlanmıştı. "Ancak uykudayken kendini savunmak konusunda zorlanacaksın. Dolayısıyla burada devreye ben giriyorum."

Holly'nin midesi guruldamak için tam o sessizlik anını seçti.

Cadeon sırtıttı. "Eğer uyumak için yirmi dakika daha bekleyebilirsen, yiyecek bir şeyler alabilirim. Oda servisi için çok erken ama yolun karşısında bir kafe var."

Holly başını onaylar gibi salladı. "Bana sadece bir şişe portakal suyu getirebilir misin? Başkalarının hazırladığı yiyecekleri sevmiyorum." *Kendi hazırladıklarını da.*

"Bakarız. Eğer duş almak istersen, şimdi tam zamanı." Kapıdayken ekledi: "Ayrıca Holly, o incileri sakın çıkarma. Yoksa çok boktan bir duruma düşeriz."

Cadeon döndüğünde Holly hâlâ duştaydı ve bu da onun çantada keklik olması demekti. Banyo kapısının kolunu kavradı ve hafif bir kuvvet uygulayarak kilidi kolayca kırdı, sonra da kapıyı ardına kadar açtı.

"Erkeğin avdan döndü," diye seslendi, kızın öfkeli feryadına gülümseyerek.

"Çık dışarı! Kapıyı kapat!"

Buharla kaplı duş kabininin ardından onu belli belirsiz görebildiği için kızın isteğini yerine getirmeye karar verdi.

Yemek masasına gitti ve yiyeceklerin olduğu torbayı üzerine koydu. Onun için yiyecek bir şeyler bulmak gerçekten bir avlanmaya dönüşmüştü çünkü Holly'nin katı kıstasları vardı. Onu, garip yeme alışkanlıklarını öğrenecek kadar izlemişti.

Cade, onun neden hemen duş'a girip kendisi gelene kadar giyinmediğini merak etmişti ancak şimdi gözlerini odada gezdirince, kızın etraftaki her şeyi düzenlemekten kendini alamadığını fark etti.

Dört sandalyeden üçü muntazam bir şekilde masaya doğru itilmişti. Dördüncü sandalyeyi, arka kısmı masaya gelecek şekilde iki ayağının üzerinde ileri doğru yaslamıştı. Yatağı tekrardan yaptığı ve birkaç adım öne çekilmiş küçük kanepenin üzerindeki yastıkları düzelttiği çok belliydi.

Komodinde duran çalar saat, kablosu görünmeyecek şekilde duvara yapıştırılmıştı ve uzaktan kumanda saatin ortasına gelecek bir doğru açıyla yerleştirilmişti. Çöp kovası şifonyerin bir ucuna ve bavulu da diğer ucuna itilmişti. Şarj olan dizüstü bilgisayar ve cep telefonu masanın üzerinde birbirlerine tam bir paralel oluşturacak şekilde duruyorlardı.

Cade'in e-postalarını, spor sonuçlarını ve gün içinde izleyecekleri rotanın haritasını kontrol etmesi gerekiyordu, bu yüzden Holly'nin bilgisayarını açtı ve misafir olarak giriş yaptı. Rutin internet gezintisinden sonra bir iki şeye bakmak için Google'a girince Holly'nin güvenlik filtresi koymuş olmasına hiç şaşırmadı.

Sandalyesine yaslandı ve seksle ilgili hiçbir şeye sahip olmadığı bir hayatı hayal etmeye çalıştı.

Yaşamaya değer.

Lanet olsun, bunu o mu söylüyordu? Holly'yle karşılaştığı günden beri başka bir kadınla birlikte olmamıştı ve bu ilk seks yapışından bu yana en uzun cinsellik yaşamadığı süreçti. Birkaç ay önce, Holly'ye asla sahip olamayacağına nihayet kanaat getirdiği

zaman, gönülsüzce bir cadıyla birlikte olmayı denemişti ama kadın bir başkasını istemişti.

Cade şimdi buna memnundu.

Bilgisayarı tekrar masaya koydu ve dikkati kızın bavuluna yöneldi. Nix'in mektubuna bakmak için can atıyordu. Karıştırmanın tam zamanı olduğunu düşünerek çantanın yanına çömeldi ve ağzını rahat açabilmek için duvardan geriye çekti.

Katlanmış etekleri ve süveter takımlarını eşeledikten sonra yan bölmeyi açtı ve gördükleri karşısında kaşlarını kaldırdı. "*Selam iç çamaşırları,*" diye mırıldandı.

Cade kendini basit zevkleri olan biri sanırdı. Harekete geçmek için açık saçık iç çamaşırlarına ihtiyacı yoktu. Ancak aşırı ciddi Holly'yi bu edepsiz ipeklerin içinde düşünmek, kanunun kasıklarına hücum etmesine neden oldu...

Holly tam o sırada içeri girdi, üzerinde boğazına kadar kapadığı bir bornoz vardı. "Sen ne yapıyorsun?" diye haykırdı.

"Nix'in mektubunu anyorum."

"Benim eşyalarımı karıştıramazsın!"

"Aşırı resmî Bayan Ashwin'in böyle yaramaz iç çamaşırları olduğunu asla tahmin etmezdim." İşaret parmağını bir tangaanın lastiğine geçirerek salladı.

"Ver onu bana!" Holly tangayı adamın elinden kaptı. "Bunu Nix yaptı! Bütün iç çamaşırlarımı ve çoraplarımı değiştirdi."

Cade'in bundan hiç kuşkusu yoktu ama yine de, "*Tabii, öyledir.* Bunu neden yapsın ki?" dedi.

"Bilmiyorum... Onun davranışlarını açıklamam nasıl mümkün olabilir ki?"

Cade başka bir minik külotu aldı ve iki eliyle havaya kaldırdı. "O zaman bunun gibi bir tangaanın yine de... olağandışı hissettireceğine bahse girerim."

“Ah ver şunu!”

Holly kapmak için hanle yapamadan, Cade ayağa kalktı ve sanki ondan sıkılmış gibi tangayı çantaya attı. “Şimdi de o havlunun altında ne olduğunu merak etmem gerekecek.” Sandalyelerden birini çekti ve oturdu.

Holly çenesini dikleştirerek, “Sıradan pijama,” dedi.

“Zırva. O halde görmeme izin ver.”

“Sana hiçbir şey kanıtlamak zorunda değilim.”

Cade ellerini başının arkasına koyarak geriye yaslandı. “Ben hepsini gördüm, Holly. Göreli gün bile geçmedi, dolayısıyla hâlâ hafızamda. Kendini havluyla boğmana gerek yok,” dedi ama Holly onu dinlemiyor ve üzgün gözlerle artık katlı olmayan giysi yığınınu bakıyordu.

“Her şeyi yeniden yapmak zorunda kalacağım.” O kadar umutsuzluğa kapılmış görünüyordu ki Cade sataşmaya ara vermeye karar verdi.

“Yapmazsan ne olur?”

“İşe yaramaz hale gelirim, ondan başka hiçbir şeyi düşünmem.” Toparlamak için yere eğilince kalçasının üzerinde gerilen bornoz, Cade’in gözlerini mıknaş gibi oraya çekti.

Holly ürperdi, sonra da kaşlarını çatarak omzunun üzerinden ona baktı.

“Gözlerimi üzerinde hissedebiliyorsun,” diye açıklama yaptı Cade. “Ölümsüzler her şeyi daha şiddetli sezerler. Ses, görüntü hatta dokunsal algıları daha iyidir. Buna aşırı duyarlılık diyoruz. Zamanla buna alışacaksın.”

Holly çantasıyla işini bitirince ayağa kalktı ve hiç kuşkusuz başka karışıklık var mı diye ortalığı kolaçan etti. Cade’i çantasını karıştırırken gördüğünde gözleri büyümüştü, bilgisayarının yerinin

değiştiğini görmekse ayakta duramamasına neden oldu... "Hayır... sen... bilgisayarım?"

Holly ona tıpkı kendisinin futbol maçı biletlerini yiyen bir köpeğe baktığı gibi bir bakış attı. Bilgisayarını sağlama aldı ve bir öyle bir böyle çevirip inceledi. "Ellerin *yapış yapışmış*! Ah, Tanrım!"

Siparişini beklerken bir ya da iki tane donut yemiş olabilirdi.

Holly anti bakteriyel mendillerine atıldı. Yatağa sırtını ona doğru dönerek oturdu ve bilgisayarın üzerine kapanıp silmeye başladı.

Cade'in tek yapabildiği onun hareketlerini müthiş bir hayranlıkla izlemek oldu, rahatlamak için derin derin nefes alırken omuzlarının inip inip kalktığını fark etti.

Görünüşe göre hiçbir şeyin mahvolmadığından emin olmuştu ki, bilgisayarı tekrar masaya koydu ve telefonun yanına yerleştirdi, sonra da oturduğu yorganı düzeltti.

"Bak, Cadeon," diye söze başladı ama gözleri tekrar bilgisayarına kaydı. Telaşla geri döndü ve bilgisayarı bir tarafa doğru bir milimden az oynattı, sonra tekrar konuşmaya başladı. "Dün gece o kadar şaşkındım ki yaptıklarının yarısına bile tepki veremedim. Artık değilim. Bana daha önce davrandığın gibi davranamayacaksın."

"Ya? Hayatını kurtardığım ve ardından bütün gece sen uyurken araba kullandığımda olduğu gibi mi?"

"Bilgisayarına dokunduğunda olduğu gibi. Bu... çok kötüydü. Onu kullanamayacağını söylemiyorum... paylaşmaya aldırmam. Ama senin için kullanıcı açmam ve doğru dürüst kullandığından emin olmam gerek."

"Porno ya da başka bir şey indirmiyordum ki." *O zaman aklına gelmedi ki.* "Google'da bazı şeylere baktım ve bu gece çıkacağımız yolu kontrol ettim."

"Şey, seninle ilgili değişmesi gereken tek alan bu değil. Uvurken beni soymak ya da duş alırken içeri dalıp hayran hayran bakmakla

ilgili başka planların olamaz. Hatta beni o cinsel ayrımcı sevgi sözcükleriyle çağıramazsın."

"Tatlı sözlerimi mi kastediyorsun? Onlarda ne sorun var ki?"

"Onlar kadınları küçültüyor."

Cadeon başını sertçe iki yana salladı. "Böyle bir şey yok. Bu sadece alışkanlık. Eskiden erkekler kadınlarla böyle konuşurdu. Ayrıca tatlı sözler sadece bazı kadınlara özeldir."

"Ne gibi?"

"Bebeğim veya ufaklık gibi. Ben sadece hoşlandığım kadınlara bu şekilde seslenirim." Yalnızca *gerçekten* hoşlandığı kadınlara. *Bebeğim* kişiye özeldi ve *ufaklık* sevgi göstergesiydi. Başka bir deyişle bu sözcükleri daha önce hiç kullanmamıştı. "Eğer bir kadınla ilgilenmiyorsam ona *tatlım, canım ya da güvercinim* diye hitap ederim."

"Bu itirafa duygulanmalı mıyım? *Ufaklık* sayıldığım için onur mu duyayım?"

"Hoşuna gitmesini beklerdim. Ama sen zor birisin, bebeğim."

"Eğer mahremiyetime biraz saygı gösterseydin, hoşuma gitmesi daha olası olurdu."

"En azından iki hafta yan yana olacağız. Mahremiyeti korumak fazla çaba gerektirecek ve her halükârda işe yaramayacak."

Holly, sanki buna karşı söyleyecek sözü yokmuş gibi dudaklarını büzdü. "Peki, ya küfretmen? Etrafımdayken ağzın bu kadar bozuk olmak zorunda mı?"

"Ben o kelimeleri, insanlar onların *bozuk* olduğuna karar vermeden önce kullanıyordum." Torbadan yemekleri çıkarmaya başladı.

"O terimler, onlardan kaçınılarak büyütülmüş kişiler için oldukça kulak tırmalayıcı..." Sesi kesildi. "Onlar yulaflı çörek mi?"

"Evet."

"Ballı mı?"

"Tabii ki."

Cade, kızın ağzının sulandığını biliyordu. "Portakal suyu yok mu?"

"Ah, var."

Cade bir başka torbayı karıştırarak içinden her biri özel ambalajlı gevrekler, hâlâ ambalajının içinde olan plastik bir kaşık, ağzı kapalı karton kutuda süt ve portakal suyunu çıkardı.

Holly gözlerini kıstı. "Hepsi önceden paketlenmiş. Tam olarak ne zamandır beni izliyorsun, Cadeon?"

"Ne yemeyi sevdiğini ve ne yiyeceğini bilecek kadar uzun süredir."

14. Bölüm

“S anırım o kadar da aç değilmışım.” Holly kahvaltısının sadece yarısını bitirdikten sonra tabağını itti.

“Bu değişim yüzünden,” dedi Cadeon. “Valkyrie’ler yemezler.”

“Bu nasıl mümkün olabilir ki?”

“Bilmiyorum. Şekil değiştiriciler nasıl şekil değiştiriyorlar ya da cadılar eşyaları nasıl zihinleriyle hareket ettiriyorlar?”

Kahvaltı artıklarını attıktan sonra Holly’nin üzerine yorgunluk çöktü. Cadeon’un abajuru açması ve en kalın perdeleri çekmesi de işini kolaylaştırmıyordu.

Yatağın ucuna çöktü. Vücudu bitkin olsa da duyuları canlı ve dinçti. Aşırı duyarlılıktan mıydı? Holly öyle olduğuna inanıyordu. Ayrıca şimdi karanlık bir otel odasında, hakkında pek de hoş rüyalar görmediği bir iblisle baş başaydı.

Sıkıcı tavrı bir yana, boynuzlarının itici olacağını düşünmüş olmasına rağmen, işin gerçeği iblise karşı tanımlanamaz bir çekimi duyuyordu. Ve dürtülerini kontrol etmekte zaten zorun yaşıyordu.

Holly çeşitli korkulara sahip olduğu ve farklı huylar sergilediği için ilaç tedavisi görmüştü. Şimdi ilaçları olmadan... ne yapacaktı?

Bir şekilde ilaçlarına ulaşmak zorundaydı ve bunu yalnızca dürtülerini bastırmak için değil, aynı zamanda bu ilerlemeyi yavaşlatmak için de yapmak zorundaydı.

İlerleme mi? Daha beter olabilmesi mümkün müydü?

Anne ve babasının onu “eyalettaki en iyi” Kibirli Psikiyatır’a götürdüklerini hatırladı. Adam, zavallı ailesine onun kırılğan akıl sağlığıyla ilgili söylenip durmuştu...

“Bu klasik bir obsesif kompulsif bozukluk vakası. Böyle bir hasta sürekli değişim korkusu yaşar,” demişti. “Benlik bilincini kaybetmekten ödü kopar ve sıklıkla karakterine aykırı hareket etme dürtüsü yaşar. Bu dürtüler büyük bir kaygıya neden olabildiğinden, hasta onları bastırmak için kompulsif, yani zorlanımlı hareketler sergilemeye başlayacaktır. Dürtü ne kadar kuvvetliyse kompulsif davranış o kadar artacaktır.”

Ah, kimyasal dengesizlikler de vardı. Adam, sanki tüm bunları daha önce görmüş gibi, her şeyi olurluna bırakan bir iç çekişle, “Büyük bir olasılıkla gizemli anne ve babasından geçmiştir ve evlatlık olması dolayısıyla Holly’nin güvensizlik duygusuyla alevlenmiştir,” demişti.

Bunun için asla güvensizlik duygusuna kapılmamıştı. Anne ve babası inanılmaz derecede sabırlı, yüreklendirici ve sevgi doluydu. Ancak Holly’nin tuhaf davranışları yüzünden, onu yetiştirmelerinde bazı hatalar aramışlardı ve ona sağlamaları gereken bir şey varmış da yapmamışlar gibi kendilerini suçlamaya başlamışlardı.

Annesi ölmeden önce Holly’dan özür dilemişti...

Holly aklına gelen bu anıyla başını önüne eğerek ellerinin arasına aldı.

“Hey, ufaklık!” Cade alelacele Holly’nin yanına oturdu. “Sorun nedir?” Holly cevap vermeyince, “Ben bu tür şeylerde iyi değilim, yani bu... rahatlatma işlerinde. Ama belki... yani, aklından geçenleri bana anlatmak ister misin?” dedi.

Holly uzunca bir süre sonunda konuştu. "Bütün bunlar çok şaşırtıcı. Demek istediğim, yani dün gece bile, uyuşturuldum ve kaçırdım ve ardından..." Cümlesini tamamlayamadı.

"Ardından ne? Sana ne olduğunu anlat bana."

Holly'nin sesi fısıltıya dönüştü. "Korkunçtu. Uyandım ve ben... çırılçıplaktım, bir tür ayin için soyulmuştum. Oradaki adamların hepsi beni seyrediyordu. Onları ikna etmeye çalıştım ve beni bırakmaları için yalvardım ama bana aldırış etmeden güldüler. Sonra tam başlamak üzerelerken çığlık attım."

"Valkyrie çığlığı."

Holly başıyla onayladı. "Her şeyden daha yüksek bir sestir. Daha önce hiç duymadığım bir ses. Ve üzerimizdeki kubbenin camı kırıldı. Ardından yıldırım dosdoğru göğsüme çarptı ve tekrar tekrar devam etti. Ondaki sonrasını pek hatırlamıyorum. Sadece o öfkeyi, o kontrol edilemez şiddet ihtiyacını duydum."

Cadeon ne zaman elini sırtına koymuştu? Büyük ve sıcak elini onu nazikçe yukarı aşağı okşamak için kullanıyordu. "Çok şey atlattın. Böyle tepki vermen normal."

"Bir Valkyrie için mi, yoksa bir insan için mi normal?" diye sordu burnunu çekerek. "İkisine de tam olarak tutunmuş değilim çünkü tamamen birinden biri olmadım."

Sözlerinin doğruluğu o anda içine çöktü. Bu da, Holly'nin her şeyi tekrar değerlendirmesi gerektiği anlamına geliyordu. Kişiliği gerçekten neye benziyordu? Kendini tanıyamıyordu.

Tıpkı Nix'in dediği gibi.

Ve Holly bir sabitin eksikliğinin kaosa davetiye çıkaracağını biliyordu. "Rutinimin bölünmesinden hoşlanmam. Sürprizleri sevmem. Altından kalkamıyorum genelde."

"Onları kaldıramama sebebin belki de hiç sürpriz deneyiminin olmayışındır."

“Hayır, bir sorunum var...”

“Demek eşyaları düzenlemekten hoşlanıyorsun. Bundan ne zarar gelir ki?”

Holly kaşlarını çatı. Kibirli Psikiyatr’ın ona ilaç yazmasıyla ilgili konuşturlarken babasının da annesine aynı şeyi söylediğini duymuştu.

Holly başını iki yana salladı. “Bunun hiç önemi yokmuş gibi konuşuyorsun. Ama bazen bir fırtınanın içine dalacağımdan veya parlak mücevherlerin karşısında büyüleneceğimden korktuğum için evden dışarı çıkamıyordum. Ve şimdiyse, nasıl tepki vereceğim hakkında hiçbir fikrim yok. Cadeon, bir Valkyrie için normal olan benim için olmayabilir.” Saçma kaçtığını biliyordu ama eklemeyi edemedi. “Ayrıca köpek dişlerim ve sivri kulaklarım olsun istemiyorum!”

“Hislerini değiştireceğinden değil ama ben sivri kulakları severim.”

Holly ona şüpheli bir ifadeyle baktı.

“Hayır, cidden. İrfan’daki bir erkeğe göre bu kulaklar peri ya da Valkyrie’yi işaret eder ve her iki tür de büyüleyici kadınlarıyla ün salmıştı.”

“Bana garip görünmeseler bile insanlar arasına girmemi engelleyebilirler.”

“Öyle bir şey olmaz. Onları o güzel saçlarıyla kapatacaksın. Valkyrie’lerin saçlarını kulaklarının üzerine gelecek şekilde ördüklerini ya da saç bandı taktıklarını gördüm. Hiç kapatmadan dolaştıklarını ve kendilerini film setinden çıkmış hâlâ makyajlı figüranlar olarak tanıttıklarını gördüm.”

Nix de kendi kulaklarını kafaya takıyormuş gibi görünmemişti. “Peki, ya köpek dişleri?”

“Onlar çok küçük, Holly.” Güldü ve gözlerinin kenarında kırışıklıklar belirdi. “İnsanlar hiçbir şey fark etmeyecektir.”

“Ama ben onları kafaya takarım ve farklı davranırım.”

"Hayır, pişkinliğe vurmayı öğrenirsin. Fark edilmekten kaçınmak tamamen tavırla ilgili." Sesi daha pürüzlü çıkmaya mı başlamıştı?

"Eğer şu büyücüye yeterince çabuk ulaşırsam, o zaman..." Cümleyi tamamlamadı, yüzü asıldı. "Cadeon, sen saçlarımı mı kokluyorsun?"

Artık yakalandığı için hiç umursamayan Cade, saçlarını avuçladı ve yüzüne sürerek derin nefes aldı.

"Senin sorunun ne?" diye soran Holly birden ayağa kalktı.

"Ne? Benim buna ihtiyacım... sadece saçlarını koklamak istedim."

"Bana konuşma teklif ettin ama duygularım bir nebze umurunda değil."

"Bu doğru değil, bebeğim."

Cep telefonuna atılıp şarjdan çıkardı.

"Kimi arıyorsun?"

"Ne hissettiğimden çok, saçlarımın nasıl koktuğuyla ilgilenen paralı asker bir iblis yerine asıl dertleşmem gereken kişiyi!"

15. Bölüm

“**A** ile ziyareti mi?” diyen Tim kuşkucuydu. “Memphis’te mi? Ama sen seyahat etmeyi sevmezsin ki.”

Holly telefonu bir kulağından ötekine geçirdi. “Birazcık acil bir durum oluştu. Her şey yolunda ama orada olmam gerektiğini düşündüm.” Konuyu değiştirmeye çalıştı. “Anlatsana, konterans nasıl gidiyor? Kaliforniya güzel mi?”

Cadeon odayı arşınıyordu. *Evet, her şey ortada.* Ona yakın olma girişimlerinde bulunan iblis, şimdi de kıskanıyordu. Ama neden?

Holly, ondan bayağı gençti ve Nix gibi trafiği durduracak kadar güzel değildi. Holly sevimli, zeki bir inekti. Ölümsüz bir *femme fatale* de değildi.

O ve Cadeon birbirlerine uymuyorlardı. Holly onun dünyasından değildi ve o dünyaya katılmakla ilgilenmediğini de saklamıyordu...

“Çalışmalarımız çok iyi karşılandı,” dedi Tim. “Hem de çok iyi. Burada olabilmeni dilerdim.”

Holly, bütün övgülerin keyfini sürenin o olmasından üzüntü duydu. O daha iyi bir matematikçiydi ve ikisi de bunu biliyordu.

Durgunlaştı. Bu da nereden çıkmıştı? Daha önce Tim’e karşı hiç bu kadar huysuz hissetmemişti. İşte dönüşümünün, olmasını tercih etmediği sonuçlarından bir örnek daha...

“Seni özledim,” diyen Tim, rahatsız olmasından suçluluk duyan Holly’nin bu duygusunu daha da artırdı.

“Ben de seni özledim,” dedi. Bu sözlerine karşı Cadeon oturdu, sonra birden ayağa kalktı ve tekrar odayı arşınlamaya başladı.

“Hâlâ tezinin üzerinde çalışıyor musun?” diye sordu Tim. “Yeni yüklenen bir şey görmedim.” Çalışmalarını desteklemek için bir çevrimiçi hesap paylaşıyorlardı ve verileri her gece mutlaka internete yüklüyorlardı.

“Yarın sabah ilk olarak ona başlayacağım.”

“Ne kadar erken bitirirsen, o kadar...”

“Biliyorum, biliyorum. O kadar erken doktor olurum.” Tim hep inanılmaz bir şekilde destek vermiş ve hayallerine ulaşması için onu zorlamıştı.

Tim daha alçak bir ses tonuyla, “Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum, tatlım,” dedi.

Tatlım. Holly daha önce neden Tim’in kendine genellikle bu sevgi sözcüğüyle hitap ettiğini hiç fark etmemişti? “Biliyorum, ben de.”

Cade banyoya girerek kapıyı çarptı ve kısa süre sonra dışarı çıktığında yüzüne su çarpmış gibi bir hali vardı. Holly ses gitmesin diye telefonu sessize almadan Cade, “Telefonu kapat,” diye bağırdı.

“O kimdi?” dedi Tim.

“Benim... bir kuzenim.”

“Kuzenin olduğunu bilmiyordum.”

“Ben de öyle, kısa süre öncesine kadar bilmiyordum. Şimdiye dek haklarında en ufak bilgimin olmadığı aile fertlerini buluyorum.” Cadeon ona doğru yürümeye başlayınca Holly telaşla, “Ama şimdi gitmek zorundayım. Daha sonra seni arayayım mı?” dedi.

“Evet, tabii. Kendine iyi bak...”

Cadeon Holly'nin kendisine vurmasını göze alarak telefonu elinden kaptı. "İşte Holly'nin sevgili kuzeni burada," dedi. "Üzgünüm Todd, ufaklık seni bir ya da iki hafta içinde arayacak."

Cadeon telefonu Tim'in yüzüne kapatınca, Holly parladı. "Nasıl cüret edersin! Senden beklenen tek şey beni koruman... bunun için para alıyorsun. Tim'le konuşmam nasıl bir tehlike oluşturabilir ki!"

"Tehlike yok," diyen Cadeon burun buruna gelene kadar ona yaklaştı.

İkisi de hızlı hızlı soluyorlardı. Cadeon o kadar heybetliydi ki, Holly'nin ihtiyacı olan bütün havayı soluyor gibi duruyordu ve yoğunlaşmasını güçleştiriyordu.

"O zaman neden?"

"Belki de bütün şehvetini ona harcarsan boşa gideceğini bilecek kadar uzun süredir ikinizi izliyorumdur."

"Bunu söylemek sana düşmez! Nix beni büyücüye götürmen için kiralandığını söyledi... ne fazlası ne eksisi."

Holly sert göğsüne yumruk indirse de Cadeon kollarını kızın beline dolayarak tuttu. "Bu doğru olabilir ama bir hata yaptığında bunu sana söyleyemeyeceğim anlamına gelmez."

"Tamam. Görüşün kayda geçti," derken ondan uzaklaşmaya yönelik nafile çabalarına devam ediyordu. "Şimdi beni bırak!"

"Tam olarak durumu kavrayabildiğini sanmıyorum. Belki de sana bir erkekle nasıl olması gerektiğini göstermeliyim."

Holly tepki veremeden, Cadeon yüzünü kavrayarak eğildi ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Dudaklarının sıcaklığı Holly'nin içine ürpertiler yayarak onu serseme çevirdi. O kadar şaşkındı ki ne kıpırdatabiliyor, ne de nefes alabiliyordu...

Adamın dili dudaklarının arasında geziniyor ve ağzını açıp onu kabul etmesi için ikna etmeye çalışıyordu. Alışık olmadığı, hoş hiskerdi.

Holly bir süre sonra... ikna oldu.

Cadeon dilini diliyle o kadar hassas bir şekilde okşuyordu ki, kurtulma isteğini ortadan kaldırdı. Yumruklarının gevşediğini ve avuçlarını uysalca adamın göğsüne koyduğunu fark etti.

Holly, kaba askerin öpüşünün bu kadar erotik, ağırdan alan ve sıcacık olacağını hiç tahmin etmezdi. Cadeon inlediğinde Holly kendini kaptırdı.

Holly büyülenmiş gibi göğsündeki kasları sıkınca, Cadeon vücuduyla onu duvara bastırdı. Öpüşünü derinleştiren Cadeon hiç çaba harcamadan Holly'nin ateşini körükledi.

Geri çekildi ancak bunu yalnızca dudaklarını kızın boynunda gezdirmek için yapmıştı. "İşte böyle, bebeğim," diye hırıltıyla konuşurken teniniyaladı. "Bırak seni öpeyim. Bacaklarının dermanı kesilene kadar bunu yapacağım."

Bacaklarının dermanı çoktan kesilmişti. Ve göğüs uçları zonk-luyordu. Bacaklarının arasının ıslandığını ve oraya dokunulmasını bekler gibi sızladığını hissetti.

Cadeon birden Holly'nin bornozunu beline kadar açarak giydiği siyah geceliği gözler önüne serdi. İpeğin üstünden göğüs uçlarını sıktığında, Holly neredeyse patlayacak gibi hissederek bir çığlıkla sızladı ama çığlığı bir başka inlemeye dönüştü.

"Bu kadar güzel göğüsleri kapatan tek şey ipek olmalı." Avuç-ları göğüslerinin iki yanında, başparmaklarını kızın sertleşen göğüs uçlarına ağır ağır sürttü ve Holly vücudunu ona doğru kaldırına kadar devam etti. Holly inlemesini bastırma çabasıyla alt dudağını sertçe ısırıldı.

"Hassas ufaklık. Seni o kadar çabuk tatmin edebilirim ki. Bunu yapmamı ister misin?" diye sordu öperek onu arkaya yaslarken. Cadeon dilini yalarken Holly bunu istediğinin farkına vardı. Hem de çok.

Çok hızlı bir şekilde... kontrolümü kaybediyorum. Onu öpmekten kendini alamıyordu. Ah, Tanrım, aklımı kaybediyorum. Neden adamı öpmeyi kesemiyordu?

Pençelerini adamın vücuduna batırmak, onu kendine çekip uzaklaşmasını önlemek için baskın gelen dürtüleriyle zaten mücadele ediyordu.

Holly, ona istediği her şeyi yapabileceğini söylemek üzereydi ki Cadeon sertliğini ona bastırıp yavaş yavaş gidip gelmeye başladı.

Beyninin mantıklı yanı adamın boyutunun kendisine uygun olamayacağı sonucuna varırken, zihninin diğer yanı şehvet dolu görüntülerle doluydu.

Kendisini, Cadeon'un üstünde kaydırduğu kayganlaşmış penisine ulaşabilmek için kotunu yırtarcasına çıkardığını görüyordu. Ardından, Cadeon'un yatağa sırtüstü uzanmış halini, kendisinin de sertliğini içine alışını ve bir yandan göğsündeki kasları sıkarken bir yandan da onun üzerine oturduğunu...

Pençeleri adamın kotunu yırtmaya hazır bir halde ellerini aşağı indirince Holly'yi bir korku sardı. Bu dürtüler ona ait değildi. Gözleri kocaman açıldı ve onu omuzlarından iterek geri çekildi. "Dur... hayır!"

Uzaklaşan Cadeon'un göğsü inip inip kalkıyor, boynuzları düzleşiyordu. Tehlikeli, şehvetli ve baştan çıkarıcı bir görüntüsü vardı.

"Beni durduracağımı tahmin etmiştim." Dudakları Holly'nin nefesini kesen bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ama beklediğimden daha ileri gittim."

Kendini ondan uzağa atan Holly, "Ne demek bu?" diye sordu. Düşünceleri darmadağınken vücudu rahatlamak için haykırıyordu. "Neden benimle daha ileri gitmek isteyesin ki? Amaç ne?"

"Seni denedim."

Holly bornozunu boğazına kadar çekti. "Denedin mi? Neden? Bana bir ders vermek istediğin için mi, yoksa beni çekici bulduğun için mi?"

"Belki ikisinden de biraz."

"Beni neden çekici bulasın ki? Bu mantıklı değil."

"Sadece inek öğrencilerin hayali değilsin, bunu biliyorsun herhalde."

"Bu ne demek?"

"Seni seksi buluyorum demek. Bu konuda yalan söylemeyeceğim."

"Seksi mi?" dedi boğuk bir tonlamayla. "Ama... ama sen daha hoppa kadınlardan hoşlanıyorsun. Daha etli butlu olanlardan. Bunu sen söyledin! Ben makyaj yapmam ya da dekolte giymem..."

"Bunları yapmıyorsun diye itici olacağını mı düşünüyorsun?"

Şey... evet.

"Bununla yüzleş, Holly, sen doğuştan güzelsin."

Böyle olmayacaktı. İşaret parmağını ona doğru salladı. "Bir daha öpüşmek yok, Cadeon. Bu, anlaşmanın bir parçası değil. Benim sevgilim var."

"Hayır, yok. Senin bir arkadaşın var. Siz ikiniz yatmıyorsunuz veya çiftlerin yapması gereken şeyleri yapmıyorsunuz. Ayrıca bu senin daha iyisini bilmemenden kaynaklanıyor. Ne kaçırdığın hakkında hiçbir fikrin yok."

Cadeon'un sözlerini inkâr etmeye yüreği yetmedi.

"Birlikte olacağımız bu kısa süre içinde niyetim seni baştan çıkarmaya devam etmek," dedi Cadeon. "Beraberken neden merakını gidermek için beni kullanmıyorsun? Sıkıcı hayatına bir ara verebilir, sisteminden bütün bu çılgınlıkları atabilirsin, sonra tekrar normale dönersin."

Holly tereddüt içinde başını yana eğdi... sonra da kendine sövüp saydı. Kendini bu şehvetli dünyanın cazibesine kaptırmayı

gerçekten düşünüyor muydu? Karanlık tarafın büyüüne... Tıpkı rüyalarındaki gibi.

Konuşmak üzere dudaklarını araladığında Cadeon, "Şu anda cevap vermek zorunda değilsin. Sadece teklifi aklında tut. Ve sana bir şey hakkında söz verebilirim: İblisle olan ibliste kalır," dedi.

"Ne kadar *düşünceli* bir teklif."

"Ben böyleyim. Her zaman diğerlerini düşünürüm."

Holly gözlerini kısarak şüpheyi ona baktı, heyecanlandığına, hatta... yanında mutlu olduğuna dair bir hisse kapıldı.

"Ben uyumaya gidiyorum." Bornozunu çıkarmadan yatak örtülerinin altına kıvrıldı.

"Ah, hadi ama ufaklık, bornozunu köpekbalığından korunma giysisi gibi kullanmak zorunda değilsin."

"Suda hâlâ köpekbalıkları varken gerekiyor."

"Sana bir şey yapmayacağım konusunda bana güvenebilirsin. Paralı asker olarak sana söz veriyorum."

Holly bu sözlerle karşı dik dik baktı. "Sen nerede uyuyacaksın?"

Cadeon kanepeye doğru yürüdü ve uzun kollarını arkaya doğru gererek uzandı. "Burada, tabii sen yatağını benimle paylaşmak istemedikçe."

"Ha!" Lambayı söndürdü. "Rüyada görürsün, iblis."

"Hiç kuşkusuz, ufaklık," dedi Cadeon karanlığın içinden güreleyerek.

16. Bölüm

Holly günbatımına yakın bir saatte uyandığında, Cadeon üzerinde kaslı bedeninin büyük bölümünü açıkta bırakan bir havluyla duştan çıkıyordu. Holly'nin dudakları beğeniyle aralandı.

Sert kaslarının üzerindeki gergin ve pürüzsüz bronz teni dün gece vurulmuş olduğuna dair hiçbir iz taşımıyordu. Geniş göğsü ve sırtı duştan çıktığı için nemliydi.

Holly hâlâ uykudaymış gibi davranıp onun odada dolaşmasını seyretti. Biraz önce rüyasında onu görüyordu, bu daha önce gördüğü canlı rüyanın aynısıydı. Yutkundu, gözleri Cadeon çantasına eğilirken sallanan havlunun arkasındaki merak uyandırıcı şişkinliğe perçinlenmişti...

Cadeon birdenbire döndü ve Holly'yi bakışlarını kaçıramadan onun vücudunu süzerken yakaladı. Ona sırttan Cadeon'un sarı kirli sakalı loş ışıktaki parlardı.

Boynuzlarına rağmen kesinlikle çok harikaydı. Kötü yanı ise bunun farkında olmasıydı.

Holly o anda onu yakışıklı bulduğunu Cadeon'un asla bilmesine karar verdi.

"Güzel, uyanıksın. Sana ihtiyacım var."

"Pardon?"

“Bir kurşunu çıkarmanı istiyorum. Düşüremedim.”

Holly doğruldu ve gözlerini ovuşturdu. “Nasıl yapacağım ki?”

“Pençelerinle kazıyarak.”

Onca fobisine karşın, kandan korkmuyordu. Ancak ona yardım etmek, ona dokunmayı gerektirecekti. *Kesinlikle olmaz.* Bu sabahki öpüşmelerinin üzerinden çok kısa bir zaman geçmişti.

Bir o yana bir bu yana dönüp uyumaya çalışırken ondan mümkün olduğunca uzak durmaya ve odayı paylaşmaktan vazgeçinceye kadar sabırla beklemeye karar vermişti. “Bu, beni baştan çıkarma numaralarından biri, değil mi?”

“Bak, bunu istemezdim ama kurşun bacağımın arka üst kısmında ve kolayca ulaşamıyorum. Berbat acı veriyor.” Holly’nin gözlerine baktı ve ekledi: “Ayrıca, bebeğim, o kurşunu senin hayatını kurtarıırken yedim.”

Holly’nin suçluluk duygusu alevlendi. Cadeon acı çekiyordu ve yardımına ihtiyacı vardı. “Haklısın.” Gözlüğüne uzandı, sonra da bornozunu sıkılaştırdı. “Elbette, yarım edip edemeyeceğime bakacağım.” Telaşla ekledi: “Ama havlunu üzerinde tutmak zorundasın.”

“Tutacağım,” diyen Cadeon homurdandı. “Ama hiçbir işe yaramayacak.”

Holly kaşlarını çatı. Elbette yarayacaktı. O örtünmüş olacaktı.

Cadeon devasa vücudunu yatağın üzerinde gerince, yanına oturan Holly sırtındaki kaslara bakmamaya çalıştı.

Titrek bir elle havluyu yukarı kaldırdı ve adamın bacaklarını saran sarı tüylerin üzerinden sıyırdı. “Nerede?” diye sorarken sesi inanılmaz derecede boğuktu.

“Daha yukarıda.”

Holly yutkunarak havluyu yukarı çekti. Aşağı baktığında pençelerin çoktan kıvrılmış olduğunu fark etti.

O düşünceler zihnini doldurmaya başladı. Adamın nemli tenindeki her damlayı yalamak, dilini bel kemiğinin çukurundaki minik su birikintisine daldırmak istiyordu...

Başını sertçe iki yana sallayarak davetsiz görüntüleri kovalamaya çalıştı.

"Daha yukarı," dedi Cadeon.

"Evet, evet..."

Yarayı açtığı zaman soluğunu tuttu. Ama yara yüzünden değil. Adamın penisi bacaklarının arasından görünüyordu. *Sirt çevir. Sirt çevir!*

Yanakları alev almış bir halde en sonunda başardı.

"Sana hiçbir işe yaramayacağını söyledim."

Holly, onun hareketlerine olduğu kadar kendi tepkisine de kızgındı; adamın yalnızca mahrem yerini görmek bile onu ateşlendirmiş ve aklını başından almıştı. "Daha düzgün yatabilirdin!"

"Birazını ya da tamamını görecektin. Arada ne fark var?"

"Ben... fark var!"

Kendini tutamayıp bakışlarını tekrar oraya yöneltti. Büyümüş müydü? Dudakları aralandı. "Sen... sen sertleşiyorsun!"

Cadeon başını kaldırıp ona baktı. "Eee?" İnemeye benzeyen bir sesle kendini düzelterek üzerine yattı. "Erkekler böyledir." O pozisyonundan da rahatsız olmuş gibi sırtüstü döndü.

Daha da büyümüştü! "Onunla... ne yapmayı planlıyorsun? Etrafta böyle mi dolaşacaksın?" Holly, onun daha önceki ereksiyonuyla ne yaptığını merak etmişti.

"Tekrar duş yapana kadar, sırtıp buna katlanacağım."

"Duş mu?"

Cadeon ona yan yan baktı.

"Ah!" Holly'nin yüzü kızardı. Mastürbasyon yaptığını ve bir sonraki otelde de yapacağını hiç utanmadan açıkça söylüyordu.

Holly uyurken de bunu yapmış mıydı? *Sakın hayal etme, Holly!*
"Bunu itiraf mı ediyorsun?"

"Sen etmiyor musun?" diye sordu adam.

"Hayır, etmiyorum..." Sesi kısıldı, o bulanıklık zihnini kaplamaya başlıyordu.

Holly gözlerini dikmiş bakarken Cadeon'un solukları hızlandı ve havlunun altındaki penisi daha da şişti. "Beni böyle seyretmeye devam edersen, sızlayan sadece bacağım olmayacak." Göz göze geldiler. "Daha önce hiç uyarılmış bir erkek görmedin, değil mi?" diye yumuşak bir ses tonuyla sorarken sesinde duyarlılık vardı. Sanki Holly onu büyülemiş gibi.

Holly daha önce bir ya da iki kez kaçamak bakış atmıştı ama uzun uzadıya hiç bakmamıştı. Bakamazdı, aksi halde kontrolünü kaybetme tehlikesi vardı. Öyleyse neden şimdi arkasını dönemiyordu?

Bunu çok uzun zamandır yapmıştı...

Elini havlunun bir kenarına koyan Cadeon, "Bunu üzerimden almak ister misin?" dedi.

Holly titriyordu ve bunu yapmayı müthiş derecede istiyordu. "Neden yapacakmışım ki?" Dürtüleri onu fena halde zorluyordu.

"Böylece görebilirsin. Merak ediyor olmalısın."

Cadeon kızın elini tuttu. Holly ilk başta adamın, elini penisinin üzerine koyacağını sandı ve ne hissedeceğini bilmiyordu.

Cadeon bunun yerine kızın elini havlunun kenarına koydu. "Havluyu çek, Holly. Bir kere bak. Başka bir şey yapmak zorunda değilsin."

Bir kere bakmak. Ne zararı olacaktı ki? Merakı onu kışkırtıyordu. Yutkunarak havluyu çekti. "İşte bu." Cadeon'un sesi hırıltılı ve hipnotize olmuş gibi çıkıyordu.

Holly, ereksiyonunu açtığı sırada penisi sanki Holly'nin gözlerinin üzerinde olmasından heyecanlanmış gibi kalktı.

"İstedğin kadar bak." Bir dizini yukarı kaldırarak Holly'nin daha iyi görebilmesini sağladı. "Yoksa ona dokunmak mı istiyorsun?"

İstiyordu! Hem de çok. Parmakları adamın uzunluğunu keşfetmek için can atıyordu.

O pürüzsüz teni hissetmek nasıl bir şeydi? Daha önce penisine doğru kaymayı hayal etmişti ama görüntüyü tam olarak gözünün önüne getirememişti.

Şimdi getiriyordu.

Nasıl bir tadı olacağını merak ediyorum. Kendi düşünceleri yüzünden yüzü kızardı.

Titrek eli uzandığında Cadeon'un midesindeki kaslar gerilerek keskin hatlar oluşturdu.

Penisi tekrar nabız gibi atınca, geniş baş kısmı birazcık nemlendi. Cadeon sanki bu inanılmaz bir hismiş gibi inledi.

Ne kadar büyüleyici...

İşaret parmağını oraya sürtecek ve Cadeon'un bundan nasıl hoşlandığını izleyecekti. *Bunu hissetmeye... sadece milimetreler kaldı...*

Göz ucuyla Cadeon'un elini *gayet sinsice* kendine doğru kaydırıldığını gördü.

Birden aklı başına geldi.

Ereksiyonunu kullanarak onu yemleyen iblis, ona tuzak kurmuştu.

Sanki ateşe değmiş gibi elini birden çekiverdi ve gözlerini oradan çekip adamın gözlerine çevirdi. Gözleri siyahlaşıyordu ve nedense parlıyordu. Boynuzları normalden daha büyük ve daha koyu renkliydi. Köpek dişleri de daha uzundu.

Ah, evet, bu besbelli tamamen onunla... *merakıyla* ilgiliydi. Nasıl bu kadar toy olabilmmişti?

İblis sistemli olarak bariyerlerini kınıyordu. Karanlık taraf Holly ve dil çıkarıyor ve onu uzağa sürüklüyordu. Her şey onun çabalarına karşı komplo kuruyordu.

Beni bildiğim yerden olmak istediğim yere çekmeye çalışıyor...

Cadeon'un daha önceki sözlerini şimdi anlıyordu. Beklediğinden daha ileri gitmeyi başarmıştı ve bir dahaki sefere daha da ileri gideceğine inanıyordu.

Kötü olan... Cadeon'un muhtemelen bunu yapacak olmasıydı. Ve bu da Holly'nin korkmasına neden oluyordu. Onu bu kadar çekici bulmasaydı, o zaman güvende olurdu. Onunla asla karanlığın içine yürümezdi.

Mantıklı ol: İblis yok, günaha girmek yok, karanlık tarafı düşünmek yok.

Cadeon onu yıpratmayı mı planlıyordu? "Cadeon, bunun dâhil olmadığı bir yardım istediğine inanıyorum." Ayağa kalktı ve banyoya doğru yürüdü. Omzunun üzerinden, "Ama o mermiyle şansın açık olsun," dedi.

17. Bölüm

Holly telaşla banyodan çıkıp giyinerek yola çıkmak için hazır olduğunda, Cadeon hâlâ sertliğiyle mücadele ediyordu ve kotunu güçlkle sızlayan penisinin üzerine geçirebilmişti.

Holly'nin elini daha önce oraya koymamış olması muhtemelen iyi bir şeydi çünkü ufak bir temas bile onu mahvedebilirdi.

O kadar yaklaşmıştı ki penis ucu ıslanmıştı ki bu daha önce hiç başına gelmemişti ve tohumlarını boşaltmanın nasıl bir duygu olacağının çıldırtan bir belirtisiydi.

O mermiyi kendi başına deşmek bile ihtiyacını bastırmamıştı. Onun türü günde birkaç kere tatmin olmak isterdi yoksa öfke durumuna geçmeye daha meyilli olurlardı. Holly'nin iyiliği için bu konuyu kısa zamanda ele almak zorundaydı.

Şimdi onu pembe yanaklarıyla ve ciddi kıyafetlerini giymiş halde görmek... Gözlerini kızın üzerinde gezdirdi, onu seksi bulması için çaba harcamasına hiç gerek yoktu.

Ayakkabıları ince topuklu değildi ancak zarif bileklerini saran bantlar Cadeon'u baştan çıkanyordu. Sadece incilerinin görüntüsü bile ona acı verebiliyordu çünkü Holly ne zaman onları dudaklarının arasında gezdirse en favori fantezilerinden biri Cadeon'u etkisi altına

alıyordu. Bu, Holly'nin üzerinde incilerden başka bir şey olmadığı ve ona sertçe sahip olurken incilerin boynunda sallandığı fantezisiydi.

Ve eteği... Geçmişte onu seyrettiği zaman, o kadar tutucu üstler giyerken öyle kıskırtıcı etekler giydiğini anlamamıştı. Evet, etekleri dizlerinin altındaydı ama aynı zamanda kalçasını baştan çıkarıcı bir şekilde sımsıkı sarıyordu.

En sonunda bunu çözmüştü. Holly o pahalı malzemelerin dolgun kıvrımlarını nasıl sardığının farkında değildi.

Cade kadınların, "Bunun içinde popom büyük görünüyor mu?" diye sorduklarını biliyordu. Oysa Holly'nin bir örnek olduğu düşünülürse, kadınların kendi kalçalarının nasıl görüldüğünü gerçekten bilmediklerinden şüphelenmişti.

Ah, güzel. Yüzyılların sorusu.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Holly başıru onaylar gibi sallarken sanki aralarında olağandışı hiçbir şey olmamış gibi davranıyordu, oysa Cadeon'un hayaları o kadar sertti ki, bir daha sağlıklı haline kavuşup kavuşmayacaklarını merak etti.

Holly gümüş rengi gözleri penisine kenetlenmişken bir yandan da ağır ağır dudaklarını yalamamış gibi davranmak istiyorsa, Cadeon da o oyunu oynayabilirdi.

Demek, rol yapıyoruz...

Çantaları arabaya götürüp bagaja yerleştirdikten sonra Holly'ye kapıyı açmayı hatırladı –*iblis için bir puan*– ancak tam arabaya binmek üzereyken Holly dışarı çıktı.

"Ah, hayır, hayır," derken arabanın Cadeon'un tarafındaki –ambalajlar ve sıkılmış Red Bull kutularıyla dolu– zeminine bakıyordu. "Bu şekilde yola çıkamayız."

"Tamam, Holly. Çöpleri bir sonraki benzin istasyonunda dökeceğim."

Ancak Holly çoktan antibakteriyel mendillerini çıkarmıştı ve onun tarafına geçerek Cadeon'u kovaladı. Mendilleri sonrası için bir kenara koyarak zemini temizlemek için Cadeon'un önünde eğildi.

Ve Cadeon, onun üzerine düşmemek için bacaklarını iki yana doğru açmak zorunda kaldı.

Eteği çok dardı ve Cadeon, onun kesinlikle o tangalardan birini giydiğini ayırt edebiliyordu. *Aklında tut: Çöpleri her zaman yerde bırak.*

Holly önceden hazırlanırken, Cadeon'un iki şeyden sadece birini yapmaya yetecek zamanı olmuştu: Mermiyi deşmek için çıplakken iki büküm olmak ya da ereksiyonunu ele alarak halletmek. Kadının kalp biçimli kalçasını saran eteğine bakakalmışken, mermiyi seçmiş olmasının kötü bir seçim olduğuna karar verdi.

İnlemesini bastırarak bir ileri bir geri yürümeye başladı.

Bir insan erkek yanlarından geçerken Holly'ye iki kez baktı. Adi herifin kaşları arzuyla çatıldı.

Cade dişlerini gösterdi. *Ölümlüğü parçalama!* İnsan onu görünce telaşla uzaklaşma akıllılığını gösterdi.

Holly her şeyi otelin çöp kutusuna boşaltır boşaltmaz masum mikroorganizmaları kökünden sökmek için mendillerini kullandı.

"Hazır mıyız, bebeğim?" Sesi o kadar boğuk çıkmıştı ki Holly'nin kaşlarını çatmasına neden oldu.

"Sesine ne oldu? Hasta mı oluyorsun?"

Cadeon, onun soru sorduğunu duydu ancak ilgisi çoktan dağılmıştı. Gece soğuktan ve Holly'nin göğüs uçları giydiği bej rengi süveterinin altında sertleşmişti. Dalgın dalgın cevap verdi. "Ölüm-süzler asla hasta olmaz."

Nereye baktığını fark eden Holly'nin dudakları incecik bir çizgi halinde gerildi. "Bakmak zorunda mısın?"

Evet. "Yeni sütyeninde ilk gün, ha?"

Holly sanki içindeki bir kuyudan seslenirmiş gibi uzun ve rahatsız bir tonlamayla, "Evet, Cadeon, öyle..." dedi.

Yola koyuldukları zaman, Holly, "Bana ilk duraktan bahset. Şu Imatra denen kadın kim? Onu tanıyor musun?" dedi.

"Kişisel olarak değil. Bir büyücüyle bir iblisten doğmuş olduğu ve gücünü ikisinden de aldığı varsayılıyor. Harika bir güzelliği olduğu söyleniyor," diye doğruyu söyleyerek Holly'nin tepkisini ölçtü. Fark edilebilir bir tepki vermemiştir. "Mississippi Nehri'nde adı Kumbar olan bir İrfan hanı var."

"Ne hoş." Sesi kesik kesik mi çıkmıştı?

Cade, Holly'yi oraya götürmek zorunda kalacaktı. Onu otel odasında savunmasız ve yalnız bir halde bırakma fikri, o barda beklediği şeyden daha beterd. Ayrıca Groot'un takipçileri oranın müdavimiydi.

Büyücünün müthiş derecede istediği şeyi tehlikeye atacak herhangi bir şey yapmazlardı...

"Peki, ya Kumbar'dan sonra, başka bir durak tarifi mi alacağız?" Cade başını onaylar gibi sallayınca, "Groot'un nerede olabileceğine dair bir fikir var mı?" dedi.

"Bazıları kuzeyde olduğunu söylüyor."

"Neye benziyor? Sanki bir sihirbaz görecekmışim gibi hissediyorum."

"O bir büyücü olduğu kadar metali büyülediği farz edilen bir demirci."

"Ona ulaşmak neden bu kadar büyük bir sorun?"

Gerçeğe bağlı kal. "Düşmanım olan Omort, onun ölmesini istiyor. Dolayısıyla Groot sürekli saklanarak yaşıyor."

"Çünkü Groot, Omort'u öldürebilecek kılıcı demirden dövabilir."

"Aynen öyle."

"O halde, eğer o ve Omort birbirlerine düşmanlarsa Groot iyi biri olmalı."

Belirsizlik yarat. "İyi ya da kötü, bütün büyücülere dikkatli yaklaşmayı hatırlaman gerekiyor."

"Groot dönüşümü nasıl tersine çevirecek? Bir büyü mü yapacak?"

"Bilmiyorum. Sanırım öyle."

"Ama sadece zamanında orada olursak. Neden Memphis'e uçmadık ki?"

"Nix, bana bu yolcuğun hiçbir aşamasında uçmayacağımıza yemin ettirdi. Kötü bir şeyler görmüş olmalı."

"Onun tahminlerine hep inanır mısın?"

"Geleceğe dair söylediği hiçbir şey yanlış çıkmadı," dedi. "Ama gerçeği söyleyip söylemediğiye bir başka konu."

"Onu bayağı iyi tanıyor gibisin. Sizin... ilişkiniz var mıydı?"

"Zırdeli Nix'le bir ilişki kurmak mı? Mümkün değil. Nix'i tam olarak anlamamış olman ihtimaline karşı," işaret parmağını şakağında döndürdü, "Nix çürük yumurtadır."

"Aynı zamanda da çok güzel."

"Öyle olmayan bir Valkyrie hiç görmedim." Ona dikkatle bakınca Holly'nin kızarıp gözlerini kaçırmasına neden oldu. "Nix demişken... mektubu ne yaptın?"

"Sen yiyecek almak için çıktığında ezberledim ve onu yok ettim."

"O halde eşyalarını karıştırdığımı biliyor muydun?"

"Şu ana kadar senin hakkında öğrendiklerime bakılırsa bu bir istatistiksel olasılıktı."

Holly'nin düşüncelerde kaybolmuş bir halde dizüstü bilgisayarında çalışması ve Cadeon'un ona bir dakikada iki kereden fazla bakmaya çalışmasıyla son üç saattir sessizlik içinde yolculuk yapmışlardı.

Holly bilgisayar kalemini kulağının arkasına koymuş, gözlüğünü takmıştı ve şimdi dalgın dalgın o incilerle oynuyordu.

Yapma şunu... yapma...

Ve işte sonunda onu da yapıp incileri dudaklarında gezdirdi.

Çıldırıncı kadın! Ve ardında sert bıraktığı erkeklerden hiç haberi yoktu.

Cadeon buradaydı ve tatmin edilmeyi beklediğini bildiği *kendi* kadınıyla birlikte bir arabada bütün gece kilitliydi. Kadını tatmin etmeye dair iblis dürtüsü vardı ve bunu yapamıyordu.

Cade patlamak üzereydi.

O sırada kaşları çatılan Holly hızla bir şeyler yazmaya başladı. Duraksadı ve alt dudağını ısırıldı. Enter tuşuna basınca cevaba ters baktı.

Cade, onun hangi kanıtları, teoremleri ya da fonksiyonları düşünüp sonra vazgeçtiğini merak etti. Kızın akıl almaz beyninde neler olup bitiyordu?

Oysa Holly son birkaç saattir sadece matematiğe yoğunlaşmamıştı. Cade, onun ara sıra önceki olayları düşündüğünü biliyordu. Yüzü kızarmıştı ve incilerini daha hızlı bir şekilde dudaklarına sürtmüştü.

Acaba ona gösterdiğinden hoşlanmış mıydı? Holly'nin, kendisini sert bir haldeyken görmesinden gurur duymuş, kızın bakışlarının penisinin üzerinde oluşu hoşuna gitmiş ve ellerinin de üzerinde olması için onu baştan çıkarmayı ummuştu. Holly ona dokunmaya o kadar yaklaşmıştı ki.

Otelde çok iyi bir davranış sergilemediğinin farkındaydı. Ama Holly o beş para etmez herifle konuşurken, Cade kıskançlığını yene-memişti.

En son ne zaman bu kadar kıskandığını hatırlamaya çalıştı. Büyük ihtimalle Lykae Bowen MacRieve eşini bulduğu zaman olmalıydı.

Müthiş rakipler olarak eşlerini bulmaksızın asırlarca yaşamışlardı. Ardından Lykæ kendi eşini güzel ve eğlenceli bir cadıda bulmuştu ki o cadı Cade'in başarısız bir girişim yaptığı kişiydi.

Şimdiyse Cade kendi kadını zeki, büyüleyici ve bazen müthiş özgüvene sahip olan bir Valkyrie'de bulmuştu.

Ama o, elinde tutamayacağı biriydi.

Kadın tekrar hızla bir şeyler yazıp ekrana ters ters baktı.

"Matematik çalışırken müthiş derecede seksi olduğunu daha önce kimse sana söyledi mi?"

Holly derin nefes alarak bilgisayarını kapadı ve gözlüğünü çıkardı. "Senin tek düşündüğün seks mi?"

"Acı verecek derecede ihtiyaç duyduğumda öyle. Benim türüm normal bir günde buna üç ya da dört kere ihtiyaç duyar. Ayrıca daha önce aramızda olup bitenlerden sonra... Sen de artçı etkiler hissediyor olmalısın?"

"Hiç de bile."

"Kabul et. Bir şey yaşadık." Gerçi birbirlerine dokunmamış olsalar da, Cade en son ne zaman böyle ateşli bir şey yaşadığını hatırlayamıyordu.

"Öyle olsa bile önemi yok. Temel dürtülerimi kontrol edebilirim."

"Kendini tatmin etmediğini söyledin. Ki ben bunun bir yalan olduğunu biliyorum..."

"Değil!"

"Öyle olmalı," dedi. "Aksi takdirde arzu sadece artıp duracaktır."

"Ben cevap verene kadar buna devam edeceksin."

"Beni anlamaya başlıyorsun."

"Hayır, bunu reddediyorum," dedi başını iki yana sallayarak.

"Bunun hakkında konuşmayacağız."

"O zaman başka bir şey hakkında konuş. Bir arayışı hak ettin ve benim de zihnimi şu sızlayan yerimden uzaklaştırmam gerekiyor. Valkyrie'nin biri derdimi hafifletmeye yardımcı olmayı reddetti de."

"Sana öylesi layık."

"Belki de," diye kabul etti.

"Pekâlâ. Bir paralı asker olarak ne yaparsın?"

"Gasp edilen taşlar konusunda uzmanım. Bana kral belirleyen derler." *Şimdi de hava mı atıyorsun?*

"O halde sen bir isyancısın."

"Sen taşları yasal sahiplerinden aldığını sanıyorsun."

Holly sanki onun sözlerini kabul edercesine, başını ona doğru onaylar gibi salladı.

"Ama çoğunlukla savaşlarda mücadele ederim. İrfan şiddetli bir yerdir, iş yapmak için iyidir," dedi, sonra da parmaklarını şaklattı. "Ah, bir dakika, neredeyse senin... bir *pasifist* olduğunu unutuyordum."

"O kötü bir sözcük değil."

"Savaş endüstrisindeysen, öyle."

Holly tek kaşını kaldırdı. Ardından işiyle ilgili gönülsüz bir merakla sordu. "Nasıl bir paralı asker oldun?"

"Omort'la savaşmak için asker olarak eğitildim." Cade on dokuz yaşındayken Rydstrom'un askerlerinin arasında acımasız bir eğitim sisteminin içine atılmıştı ve askerlerin hepsi onu hor görüyordu. Cade aylarca dayak yemişti. En sonunda ordudaki her iblisten daha hızlı, daha güçlü ve daha iyi olmak zorunda olduğunu öğrenmişti.

En sonunda başarmıştı ve diğerleri onun farkına varmıştı. "Mücadeleler arasındaki boş zamanlarda bazı iş önerileri aldım." Omort daha da güçlenip çıkan ayaklanmaları bastırdıkça Cade'in her zamankinden fazla boş vakti olmuştu. "Bazı başarılar elde ettim ve kartopu gibi büyüdü. Emrim altında kırk beş kişilik bir ekip var."

"Hepsi iblis mi?"

"Çoğu," dedi.

"İblis olmayanlara karşı ayrımcılık yapar mısınız?" diye sordu.

"Ayrımcılık yapmayız. Aday vahşi olduğu, daha önce öldürdüğü ve tekrar öldürmeye istekli olduğu sürece, kiralanabilir."

"Peki, ekibinde şu an kaç kadın var?" diye hoş bir şekilde sordu.

"Faka bastım, öyle değil mi?" dedi ama Holly sadece kaşlarını kaldırarak cevap bekledi. "Hiç kadın başvurusu olmadı. Hemen hemen hiç. Hey, Valkyrie olarak kalırsan seni kiralarım. Dr. Paralı Asker."

"Eğitimim boşa giderdi."

Cade durgunlaştı. "Bu ne demek oluyor?"

"Görünüşe göre senin mesleğin beyin gücünden çok, kas gücünden faydalanıyor gibi."

"Pazıların ne kadar büyükse, askerî stratejilerin ve savaş taktiklerinin de o kadar iyi olur. Öyle mi düşünüyorsun?"

Holly, Cade'in yüzünü inceledi. "Bu konuda hassassın."

"Ne? Kesinlikle hassas değilim." Ama ses tonu hırçın çıkmıştı. "Sana dönelim. Nix'e doktoranı tamamlamak için bir bilgisayar kodu daha yazman gerektiğini söyledin. Ne tür bir kod?"

"Bu karışık."

Holly onun anlamayacağını mı düşünüyordu? Bu, Cade'in tüylerini diken diken etti. "İri yarı, ahmak iblis, *bin yıllık* ömrü boyunca bazı şeyleri anlamasıyla bilinir."

Holly, sanki teorisi kanıtlamış gibi Cade'e bir kez daha inceleyici bir bakış attı. "Gerçekten projemi dinlemek istiyor musun?" Cade başıyla onaylayınca devam etti: "Buna *dikenli kod* diyorum. Şirket bilgilerinin korunması için özel sektörde kullanılan bilgisayar uygulamalarında kullanılmasını amaçlıyorum. Şirketlerin yüzde seksen beşi, hacker'lar ya da yetkisiz girişler yüzünden veri kaybı raporluyor

"Bana çoğu firmanın şifre kullandığını mı söylüyorsun?"

"Herkes kullanır. Ya da en azından bilgisayar kullanan herkes. Bir e-posta aldığın zaman, e-posta programın çözene kadar o posta şifrelidir. Çevrimiçi bir bankacılık işlemi, hatta internet üstünden trafik cezası yatırma işlemi bile yoğun şifreli uygulamalardır."

Onunla yüz yüze gelmek için döndü, belli ki bu konuyu seviyordu. Ki bu konu Cade'in canını sıkıyordu.

Eğer Holly bu tür şeylere böylesine heves duyuyorsa o zaman onunla tartışabilen bir partner isterdi. O adı herifin kendisinin hiç anlamadığı bir dilden konuşuyor olması Cade'in çok canını sıkıyordu.

Bir kez daha tekrarlıyorum... ona zaten sahip olamayacaksın!

"Cadeon, beni dinliyor musun acaba?"

"Ne? Evet, ben sadece... bir işlem yaptığım zaman http'nin nasıl https'ye dönüştüğünü düşünüyordum."

"Kesinlikle!"

İyi kurtardın.

"Https ek bir şifreleme seviyesi sağlar." Holly, ona yeni bir ilgiyle baktı. *Gayet iyi kurtarış oldu.* "Ancak bilgisayar ortamındaki her şifre her şeye rağmen kırılabilir. Tüm şifreler *brute force* denilen yöntemle çözülebilir."

"O nedir?"

"Bin tane bilgisayarın sadece bir şifreyi kırmak için yirmi dört saat çalıştığını hayal et. Bu *brute force*'tur. Dolayısıyla genel fikir, brute force'un çözemeyeceği kadar çapraşık ve karışık bir şifreleme kullanmaktır. Ama teorik olarak bu sistem de hack'lenebilir."

"Peki, senin kodun ne yapacak? Neden ona *dikenli* dedin?"

"Ne olursa olsun kendisini korumasını istiyorum."

"Bu nasıl mümkün olacak ki?" diye sordu Cade.

"Şifreyi çözmeye çalıştıklarını sezerse o zaman şifre çözücüyü siber saldırı yapacak."

Cade kahkaha attı. "Bir Valkyrie tabii ki savaşı bir şifre geliştirecekti."

Holly'nin gözlerinde gümüş rengi bir ışık çıktı. "Bu çok ciddi bir konu." Cade, onun kendini işine ne kadar adanmış olduğunu çoktan anlamıştı ama bu konuda ne kadar tutkulu olduğunu hiç fark etmemişti. "Eğer benim kodum o bin bilgisayarı eşzamanlı bir şekilde bertaraf ederse *brute force* işe yaramayacak. Ayrıca diğer kullanım alanlarını bir düşün."

"Ne gibi?"

"Örneğin antivirüs yazılımını düşün. Yazılım, bilgisayarını sadece virüslere karşı korumakla kalmayıp virüsü geldiği yere kadar takip edebilecek, sonra da mutasyona uğramış bir sürümünü zanlının sistemini felç etmek için geri gönderecek. E-posta uygulamaları bile etkilenecektir. Eğer spam mesaj alırsan bilgisayarın, göndericinin asıl adresine on bin tane spam mesaj gönderecek ve sistemini kapatacak."

"Bu çok ciddi bir şey. Kulağa, bütün virüsleri ve spam'leri kısa sürede silip süpürebilecekmiş gibi geliyor."

"Kesinlikle! Onların arkasındaki kişiler hayatımızdan zaman alıyorlar ve bizi onlara karşı savunma yapmak ya da çıkardıkları sorunları çözmek zorunda bırakıyorlar. Ve ben buna çok içerliyorum."

"O halde seni durduran ne?"

Holly gözlerini kaçırdı. "Benim yazdığım kod... her şeye saldırıyor. Dost sistemlere bile."

"Savaşı şifre hücumu geçiyor."

Holly iç geçirerek, "Bu doğru," dedi.

"Ve sen de dostu düşmandan ayırt edecek bir şifreyi nasıl oluşturacağın çözmek zorundasın."

Holly başını onaylar gibi salladı. "İş arkadaşını bir milyon virüsle yüzleşmek için gönderdiğini varsay. Dostane olanı bulma olasılığı felaket sonuçlar doğuracaktır."

“Peki, şimdi ne yapıyorsun?”

“Her seterinde nasıl kuyruğumu yakaladığını öğrenmek için kodla dostça iletişim kurmaya çalışıyorum.”

“Seninle karşılaşmaya kadar kodların kelimelerden ve bulmacalardan ibaret olduğunu sanırdım.”

“Kriptoloji eskiden dilbilimcilerin alanıydı. Şimdiyse zeki inekler alana hâkim oldu.” Sanki onlardan biriymiş gibi bunu gururla söylemişti. “Gün gelecek dünyayı biz yöneteceğiz, bunu biliyor muydun?”

Holly’nin anlamadığı, böyle konuştuğu zaman zeki bir inek gibi değil, bir Valkyrie gibi göründüğüydü.

18.

Bölüm

Holly arabanın deposunun dolmasını beklerlerken, Cadeon'a, "Reddediyorum!" dedi. "Bunu yapmayacağım."

"Ne kaçırdığını bilmiyorsun. Sadece bir ısırık," derken sosisli sandvici kızın ağzına doğru uzattı.

Holly –Cade'in ısrarıyla çıkarıldığı– arabanın kaputunun üzerine tünediği yerden, ona sunulana iğrenerek baktı ve elini havaya kaldırdı. "Unut bunu. Benzin istasyonlarındaki yiyecekler pistir. Benzin istasyonlarındaki sosisli sandviçler ise pisin de ötesindedir. O yağlı tenekelerin içinde ne kadardır beklediğini biliyor musun?"

"Lezzeti güzel olacak kadar uzun." Büyük bir lokma ısırdı.

"Salamura domuz yağı yesen de olurdu."

Cade'in gözleri kocaman açıldı. "Burada var mıydı? Ve bana söylemedin mi?" Holly'nin dehşete düşmüş ifadesine güldü. "Tamam. Tamam. Şansımı denemek zorundaydım." Akşam yemeğini Holly'nin yanına koydu, sonra da ayaklarının dibinde duran naylon torbaya eğildi. "İşte," diyerek bir şişe portakal suyu çıkardı. Kenanına dokunmadan kapağını özene bezene açtıktan sonra şişeyi Holly'ye verdi. Aynı zamanda birkaç paket granola bar da almıştı.

Cadeon beklenmedik bir şekilde düşünceli olabiliyordu. Bir iblise göre, Holly meyve suyundan bir yudum aldı. "Neden benim... tuhafılıklarımınla dalga geçmiyorsun?"

Cadeon omuzlarını silketti. "Herkesin kendince bazı gariplikleri vardır."

Holly başını yana eğerek baktı. Cadeon o deri şapkasını takmıştı. Nix haklıydı. Onu takınca bir şeytan kadar seksi oluyordu. İçten içe kendini silkeledi. "Peki, bir Veyron'un benzin tüketimi nedir?"

"Tam gaz gittiği zaman, bir depoyu on iki dakikada bitirir."

Holly usulca başını salladı. "O halde ozon tabakasının zarar görmemesinin çözümü temelde bir arabada yatıyor."

"Evet. Ama hızlı gidiyor. Senin araba dediğin o dişsiz çim biçme makinesinin aksine."

"O bir hibrit araba! Çevreyi korumak için onu kullanıyorum."

"Ama hızlı gitmiyor."

Holly gözlerini devirerek baktı. "Bunun en pahalı araba olduğunu söyledin. Ne kadar?"

"Bir nokta iki."

"Milyon mu?" diye haykırdı. Kaputtan kayarak inmeye başladı ama Cade kocaman elleriyle onu kalçasından tutarak durdurdu.

"İnmek zorunda değilsin. Bir şeyi hep hatırla."

"Nedir o?"

"Bu bizim arabamız değil!"

Uydu telefonu çaldı. "Bu Rök. Açmam gerekiyor." Özel görüşmek için park yerinin diğer ucuna geçti. Sanki Holly o yabancı dilden anlarmış gibi.

Holly, Cade'in telefonunun uydu bağlantısı olduğunu öğrenmişti ki bu da telefonun dünyanın her yerinde çekeceği anlamına gelirdi. Bu da Holly'nin dizüstü bilgisayarını ona bağlayabilmesi ve dünyanın her yerinde internet bağlantısına sahip olması anlamına gelirdi.

Cade geri dönünce Holly, "O dile ne diyorsunuz?" diye sordu.

"İblisçe," diye cevap verdi Cade. "Demonaeus Tarikatı'nın geri kalanının da yok edildiğini öğrenmek seni mutlu edecektir. Rök ve ekibim şu an vampirlerin peşinde. En ateşli iki gruptan kurtulmuş olacaksın."

"Ah. Teşekkürler. Ve Rök'e de teşekkür ederim." İblis ve vampir saldırısı için minnet nasıl ifade edilirdi? Böyle durumlar için hazır kartpostallar yoktu ki. "Onunla nasıl tanıştın?" diye sordu Holly, kısa süreliğine gördüğü iblisi gözünün önüne getirerek. Cadeon gibi uzundu ve benzer boynuzlara sahipti ama onunkiler daha gümüşiydi. Atkuyruğu yaptığı siyah saçları ve baygın bakan mavi gözleri vardı. Boynuzları bir yana bırakılırsa kadınlar onu muhteşem buluyor olmalıydı.

"Farklı yetenekleri olan düşmanlardık, o gizli ajanlık saçmalıklarından hoşlanırken ben meseleleri kılıç darbesiyle çözmekten hoşlanıyorum. Farklı gruplar tarafından aynı şeylerin peşinden gitmemiz için kiralanıp duruyorduk. En nihayetinde birbirimizi öldürecekimize ve sonra hiç kimsenin parasını almayacağına karar verdik. "

"Ve tüm bunlar parayla mı ilgili?"

"Terim *paralı asker* olduğuna göre." Kızın çenesini okşadı. "Ayak uydurmaya çalış, ufaklık."

Mississippi 1245. KM

"Kumbar'ın öylesine konmuş bir isim olduğunu sandım," diyerek gözlemini paylaşan Holly hafif ceketinin önünü kapadı. Nehirden gelen hava kemiklerini donduruyordu.

"Hayır. Bu gerçek bir kum adacığı," dedi Cadeon. Kılıcını sırtına bağladıktan sonra arabayı park ettikleri açıklıktan suya doğru yolu gösterdi.

Holly riskli yolda onu takip ederken köklere ve çalılara takılmaktan korkuyordu... en azından her adımında çorabında bir kaçık oluşuyordu. "Hâlâ bir tekne görmüyorum."

"O zaman gözlüğünü çıkar. Sahili görüyor musun? İşte tam orada. Tekne."

Holly gözlerini kısarak baktı, sonra da tökezleyince saniye geçmeden kendini adamın kollarında buldu; kocaman ve sıcak kollarında.

Orada olmaktan ne kadar hoşlandığına şaşırmış bir halde, "Kendi başıma gidebilirim," dedi.

"O topuklarla mı?"

"En kısa zamanda kendime daha rahat ayakkabı alacağım."

Cade konuştuğunda sesi kısık ve boğuk çıktı. "Topuklu halinden hoşlanıyorum."

Adamın yalnızca sesine bile tepki vermeye neden bu kadar hazırды ve vücudu neden onunki karşısında yumuşacık olmuştu? Şimdiye kadar hiç seslerin böyle uyarıcı olacağını düşünmemişti ve pürüzlü çıkmadıkları takdirde onlar hakkında hiç kafa yormamıştı.

Tim'in sesi hoştu. Cadeon'unkiyse... uyarıcıydı.

Cadeon kulağına doğru gür bir sesle konuştu. "Onları sırtıma batırmandan daha çok hoşlanırım."

Tabii ki Holly'nin aklı bu sahneyi hayal etmeye gitmişti.

"Bunu düşünmeni sağladım, değil mi?" Holly'ye doğru *buradaki işim bitti* der gibi bakarak patikadan aşağı inmeye devam etti.

"İndir beni, Cadeon. Hemen!"

İndirmede ve Holly'nin bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu çünkü iblis kendisinden katbekat güçlüydü. Onun hakkından gelme umudu hiç yoktu...

Holly, kendini kaybetme –ve diğerini yaralama– korkusu yüzünden daha önce hiç seks yapmamıştı. Cadeon'a zarar vermesiye mümkün değildi.

Bu da teknik olarak, bu ihtiraslı iblisin onun için potansiyel bir seks partneri olduğu anlamına gelirdi.

Holly o düşünceleri bastırmaya çalıştı. Cadeon fiziki olarak uygun olsa bile yine de olmazdı. O yontulmamış, küstah ve yüz­süz bir şovendi.

Örnek vermek gerekirse, topak topak görünen sarı kuma, tekne kaptanının yanına geldiklerinde bile onu yere indirmeyi reddediyordu.

Uçları uğursuz bir şekilde öne doğru sivrilen kıvrık boynuzlu adam, tüyler ürperticiydi. Cadeon'un boynuzları çok daha iyiydi. En azından öpüşürken gözünü çıkarmayacağını biliyordu.

Bir daha öpüşeceklerinden değil ya!

"Sadece İrfan türleri girebilir," dedi kaptan.

Holly karşı koymasına karşın, Cadeon saçlarını kulağından geriye itti. Yalnızca, "Valkyrie," dedi.

Holly, saçlarını düzeltme ihtiyacıyla Cadeon'a karşı mücadele verirken kaptan, "Buraya kavga çıkarmaya mı geldi?" diye sordu.

Adam, paralı asker olan iblistense onun mu kavga çıkarmasını bekliyordu?

"Valkyrie burada sadece benimle beraber," dedi Cadeon ve adam tekneye çıkmalarına izin verdi.

Teknede Cadeon nihayet onu yere indirdi ve Holly böylece saçlarını düzeltebildi. Dakikalar sonra yapısal durumu sorgulanır olan ve bataklığın içine doğru dengesiz yürüme yoluna bağlanan bir iskelele yavaşladılar.

Uzaktaki bir kulübenin ışığı görünüyordu ve içeriden müzik sesleri geliyordu.

"Bana yakın dur," dedi Cadeon. "İçeri gireceğiz, yol tarifini alıp çıkacağız, tamam mı?"

"Tamam." Holly yanlarındaki ormanlıktan gelen bir ses duydu. "Hey, orada hareket eden ne?" Görmekte zorlanıyordu.

Cadeon gözlüğünü çıkardı ve Holly anında bir geyik ailesini gördü. Tamam, inkâr etmeye gerek yoktu; görme yeteneği değişiyordu.

“Ver onu bana!”

“İçeridekiler neden gözlük taktığını merak edecekler. Ölümsüzler ona ihtiyaç duymaz.”

Holly gözlüğünü kaparcasına alıp taktı. “O halde bırak merak etsinler.” Kapıya geldiklerinde küpelerini, gömleğinin manşetlerini ve saçlarını kontrol etti. Aşırı baskın ritüellerinden biri, bir binaya girmeden önce bunları yapmaktı.

“Keyfin bilir. Şimdi, bu senin için oldukça şaşırtıcı olacak. Sakın herhangi bir müşteriye süzme. Anlaşıldı mı?”

“Kendi başımın çaresine bakabilirim.”

“Artık bunun farkındayım, ufaklık. Aynı zamanda işimiz hakkında hiç kimseyle konuşma. Yalnızca buradaki herkesin sana yanlış yapacağını düşün.”

“Sorun olmasa gerek. Bunu her zaman yaparım.”

Cadeon ona gergin bir gülümsemeye baktı. “Ayrıca Holly, ne yapabileceğini hatırla. Eğer işler kötüye giderse, çok ciddi acılar verebileceğini unutma. Hiç tereddüt etme.”

Cadeon ne kadar güçlü kuvvetli olduğunu söylemeye devam ederse, Holly onun şoven durumunu bir daha değerlendirmek zorunda kalacaktı...

Cadeon kapıyı açtı ve gerçeklik büyük bir boşluğa düştü.

Müzik kutusunda *Why Don't We Get Drunk and Screw* çalıyordu ve Holly'nin bugüne dek hayal etmediği varlıklar sosyalleşiyorlardı. Burası, efsanelerden fırlamış yaratıkların oluşturduğu kimseler dışında, sıradan bir bara benziyordu.

İki adam bilek güreşi yapıyordu ve üstlerinde bir canavar görüntüsü yanıp sönüyordu. Gözleri kehribar ile çok açık mavi renkleri arasında gidip geliyordu.

Lykae: Kurtadamlar. Holly onlar hakkında bir şeyler okuduğunu hatırladı.

Uzun boylu ve sivri kulaklı dört erkek, –kalabalığın arasında– aşağı yukarı on iki metre mesafeden dart oynuyorlardı. *Soylu periler.* Ufak cinler neşeyle dans ediyorlardı. Ama nedense Holly onlarda tehlike seziyordu. Kobold¹ olmalıydılar.

Her şekilde, her ölçüde ve cinsteki iblisler etrafa saçılmıştı. Holly Cadeon'un hepsinin en iyisi olduğunu keyifsiz bir şekilde fark etti.

Aniden herkes durdu... ve onu süzdü. Holly çenesini dikleştirdi. Cadeon'sa onu iyice yanma çekti.

"Huzursuzluğunu iyi saklıyorsun, ufaklık," diye kulağına mırıldandı. "Ama bu varlıkların kalbinin gümbür gümbür attığını yine de fark edebileceklerini sakın unutma. Kalp atışlarını sakinleştir."

Tam o anda kalabalık aralanarak, onlara doğru yürüyen, uzun boylu ve biçimli bir kadını gözler önüne serdi. "Demek meşhur Yüce Cade bu," diye çatlak bir tonlamayla konuşan kadın Cade'e bariz bir ilgiyle göz süzüyordu. "Söylentiler yalan değil. Sen Woede'lerin muhteşem yarisısın."

"Ve sen de Imatra olmalısın," diyen Cade'in ses tonundan bir şey anlaşılmıyordu.

Tıpkı Cadeon'un duymuş olduğu gibi, Imatra harika bir güzellikti. Ayrıca kadının da bunun farkında olduğu ortadaydı. Deri bir mini eteğin üzerine dolgun göğüslerini tehlikeli bir şekilde yukarı kaldıran bir büstiyer ve kıpkırmızı ipek bir cübbe giymişti.

Holly'nin üzerindeyse Burberry etek ve içli dışlı hırka vardı.

1 Cermen mitolojisinde hayvan, ateş, insan ve mum formu alabilen cinler (sdl n.)

Imatra sessizce Cadeon'un etrafında yürütürken bir parmağını ağır ağır adamın omzunda gezdirdi. "Sen ne kadar büyüleyici bir erkeksin böyle." Holly'ye zar zor bir bakış attı, sonrasında dikkatini tekrar ona çevirdi. "Benimle arka tarafa gelmen gerekiyor."

Holly onları takip etmeye kalkışınca Imatra döndü, "Sadece Cade. İşimiz var," diyerek ona göz kırptı.

Cadeon karşı çıkar gibi görünüyordu... Holly öyle yapmasını istiyordu. Ama Imatra kulağına bir şey fısıldayınca, Cadeon, "Sen barda dur, Holly. Hiç kimseyle iletişim kurma. Sadece otur ve sessiz kal ya da bana ihtiyaç duyarsan bağır. On beş dakika içinde geri döneceğim."

Ardından gittiler. Holly, o büyüleyici dişi iblisin Cadeon'la oldukça girişken bir şekilde flört etmesiyle ilgili ne hissedeceğini bilmiyordu.

Nefesini üfleyerek bara yanaştı ve bir tabureye oturdu. Burası ona *Yıldız Savaşları*'ndaki Tatooine bar sahnesini hatırlatıyordu. O yerin adı neydi? Ah, evet. The Mos Eisley. *Bunu bilecek kadar ineğim.*

Barmen, "Ne içeceksiniz?" diye sordu. Üç gözünden biri yoktu. Holly bakmamaya çalıştı ancak orada olası bir üçlü olmalıydı!

Zarifçe boğazını temizledi. "S-su iyi olur, teşekkürler."

Yakınındaki peçeteleri kusursuz kareler şeklinde düzeltirken etrafı yaklaşan erkeklerle doldu. *Ah, evet, Cadeon. İletişim kurmamam mümkün olsaydı...*

"Burada ne işin var, Valkyrie?" diye soran belli ki liderleriydi.

Holly bu adamlardan belli belirsiz bir tehdit sezdi. Onu deniyorlardı. Daha önce en son ne zaman böyle hissettiğini hatırladı: Otuz iki Tulane futbolcusuyla ilk dersine girdiği gün. Saygısızlığı asla onaylamayan, oldukça özgüvenli bir görünüm sergilemişti.

Çömez sporcuların yanında iblisler neydi ki?

"Hoş vakit geçirmek için buradayım," dedi neşeyle. "Su kıyısında mı ikamet ediyorsunuz?"

Hepsinin gözleri büyüdü. "Nerede yaşadığımı neden öğrenmek istiyorsun?" diye sordu lider. "Uyurken kellemi koparmak için mi?"

"Evet ya, Deshazior," diye lafa katıldı bir başkası. "Valkyrie'lerin tarzı budur. Beklemediğin bir zamanda içeri süzülürler, sonra da *bam,*" yumruğunu bara indirdi, "kellen gider."

Sakin ol. Kalp atışlarını yavaşlat. "Konusu açılmışken beyler, aslında düşünüyorum da su basma sigortası sizin için kâbus olmalı."

"Bir insan gibi konuşuyor," dedi Deshazior. Bir oyunculuk ajansının korsan tiplemesi gibi konuşan iblis, barmene işaret etti ve anında Holly'nin önünde bir şat bardağı belirdi. "İç, Valkyrie."

"Ben içki içmem."

"Sana ikram edildiğinde iblis içkisini geri çevirmen çok kaba bir davranış."

"Her şeye rağmen ben hiç içmem..."

"Ve kötü şans."

"Kötü şans mı?" Eli hızla şat bardağına gitti. "Bir içkinin ne zararı olabilir ki?" Harika artık onun gibi konuşuyordu.

Boşta kalan eliyle bir peçete aldı ve bardağın kenarını silerken onlara acıyla gülümsedi. Jimmy Buffet'in mırıltılı melodisi arka planda devam ederken Holly içkiyi dudaklarının arasına doğru götürüp kaldırdı.

Sıvı o güne kadar içtiği her şeyden daha yakıcıydı ve gözleri sulanmış bir halde öksürdü. Bir daha doldurmasınlar diye bardağı ters çevirerek bar tezgâhına koydu.

"Nasıl geldi?" diye sordu Deshazior.

Holly henüz konuşamadığı için, başparmağını yukarı kaldırarak kibarca onaylama işareti verdi.

Herkes tezahürat yaparken birisi Holly'nin sırtına bayağı sert bir şekilde vurdu.

"Bir tane daha alacak!"

İkinci bardağı koydular.

Ah, hayır. Bunu içmek zorunda kalacaktı ve ardından üçe ulaşmak için bir tane daha...

Altıncı bardakta Holly kendini şaşırtıcı bir şekilde ayık hissediyordu ve bir kum adacığındaki barda iblislerle birlikte sırayla içki içerken sandığı gibi zavallı bir duruma düşmemişti. İşin doğrusu oldukça rahatlamıştı.

Ve Deshazior hayli hoş biri çıkmıştı. Fırtına iblisi iyi niyetli bir korsandı ancak arkadaşına attığı kısa mesajı Holly'nin yapabileceğinden çok daha hızlı bir şekilde yazmıştı. Kır saçlı bir yakışıklıydı ve bir rotacı olduğu için matematiğe onun da ilgisi vardı.

Holly'ye içkinin gecenin ilerleyen saatlerinde onu daha çok çarparcağını söylemişti. Holly ilginç bir şekilde bunun olmasını bekliyordu.

Gözlerini kısarak Budweiser duvar saatine baktı. Kırk dakika geçmişti. Cadeon girip çıkacağız demişti.

"Bu kadar uzun süren ne?" diye dalgınca mırıldandı.

Birkaç iblis kıs kıs güldü ve içlerinden biri, "Imatra talepkâr biridir," dedi.

Talepkâr mı? *Yol tarifi için buradayız.* Cade'in bunca zamandır harika bir dişi iblisle birlikte olmasının talepkâr olmasıyla ne ilgisi vardı?

Başını kaşdı ve düşen topuzuna sinirlenerek aşağı doğru çekti.

Gözleri büyüdü. *Holly, sen bir salaksın.* Arka odadaki iki iblis günde üç defalık ihtiyaçlarıyla birlikteydi...

"Ve Yüce Cadeon onunla başa çıkacaktır," dedi diğeri.

Cadeon arkada Imatra'yla seks yapıyordu.

Bir anda Holly insanların neden küfredtiğini anladı. Bazen içrideki duygular bilindik, düzgün kelimelerle ifade edilemiyordu.

Cadeon en azından bir konuda haklıydı. Holly vaaz vermeyi seven sıkıcının tekiydi ve ikiyeüzlüydü çünkü burada oturup zil zurna

sarhoş olmaya devam ederken, yapmak istediği tek şey üstesinden gelebileceği en aşağılık küfürleri savurmaktı.

O güvenilmez bir iblisti. Holly bunun farkındaydı. Onunla daha fazlasını hayal ederken ne sanmıştı ki?

Cadeon'la birlikte odasına girmeden hemen önce, Imatra Holly'ye sanki ona ait bir şeyi almış gibi, o tepeden bakan tavırla bakmıştı. Aslında ondan bir şey almamış, tam tersine bir şey vermişti.

Cadeon'a dair bir bakış açısı.

Holly her şeyin derli toplu olmasından hoşlanırdı. Cadeon'un Holly'ye asıldığı aynı gecede seksi bir iblisle seks yapıyor olması, onu sonsuza dek ilgi alanından çıkarmıştı. Bu hareketiyle kendini hükümsüz kılmıştı.

Evet. Baştan çıkmamayı isterdi. Eski hayatım terk edebileceğinden korkmamayı isterdi.

İblis yok, şeytana uymak yok, karanlık taraf yok.

Yüzüne bir gülümseme yapıştırarak gruptakilere sordu. "Sıra kimde?"

19. Bölüm

Cade, "Sadece iş için buradayım, güvercinim," dedi, Imatra Onlara içki koyunca.

"İblis içkisini geri çevirmenin kötü şans getirdiğini bilirsin. Ayrıca düşmanmışız gibi kılıcını üzerinde tutman da kabalık."

Cade bardağı aldı ve açık bir şekilde saatine baktı. Kadının, Holly'nin peşindeki diğer gruplar hakkında sorular sormasının üzerinden on dakika geçmişti.

"Sadece yol tarifimi istiyorum, sonra gideceğim."

Cade, Holly'nin ne yaptığını hayal dahi edemiyordu. Ancak aynı zamanda ona güveni tamdı ve onun beladan uzak durmak için aklını kullanacağından emindi. Holly'nin yeni İrfan türlerinin karşısındaki şaşkınlığını gizleyerek çıkardığı işten etkilenmişti.

Periler, iblisler ve Lykæ'ler vardı ama neyse ki hiç Valkyrie yoktu. Holly'nin insana geri dönüşmenin mümkün olmadığını öğrendiği anda, Cade bütün planlarının tepetaklak olabileceğinin farkındaydı.

"Neden acele ediyorsun, Cade? Benimle bir iki kadeh içmek bu kadar mı korkunç?" Imatra kaftanının omuzlarından aşağı kavmasma izin verdi.

Cade, çoğu kişinin Imatra'nın güzel olduğunu düşüneceğine inanıyordu ama kendi ufaklığıyla karşılaştığında onu fazla alırtılı

ve eksik buluyordu. "Benim için değeri olan biri dışarıda, bir oda dolusu iblisin arasında. İki gün önce bir insandı. Burada bir zaman faktörü var."

"Ona zarar vermeye kimse cesaret etmeyecektir."

Hayır, ama onu korkutabilirler. "O halde bir sonraki durağa ulaşmaya can atıyorum ki bunun da efendini memnun etmesi gerekir."

"Aracı'nın sağlığı hakkında bilgi edinmek istiyor."

Cade, Holly'den bu şekilde, çok kişiliksiz bir tarzla bahsedildiğini duymaktan nefret ediyordu. Groot onun nasıl biri olduğunu asla görmeyecekti.

"Holly iyi."

"Senin onunla yalnız seyahat edeceğini beklemiyorduk."

"Etmeyecektim. Groot ve Omort'un kız kardeşi olan o küçük fahişe kardeşimi kaçırmıyordu."

"Senin bundan haberin olduğunu biliyorduk."

Rydstrom'un tutsak olması Cade'in içini dağlıyordu ama bir sonraki durağa dair görüşmesinin beklediği kadar kolay olmayacağını fark ederek, bu duygusunu bastırmaya çalıştı. Imatra kaprisli birine benziyordu. Sorun çıkarabilirdi. Ona karşı sabırsız davranarak bu anlaşmayı mahvetmek istemiyordu.

Imatra, "Sabine yeni oyuncağıyla öyle çok övünüyor ki yakın zamanda herkes öğrenecektir," dedi.

Cade dişlerini gıcırdattı. "Rydstrom nerede?"

"Kılıcını çıkarmadığın ya da nezaketen bir içkiyi paylaşmadığın halde söylememi mi bekliyorsun?"

Cade uysal bir şekilde kılıcını kınıyla birlikte omzundan attı ve bir sandalyenin üzerine koydu, ardından kadehini kaldırdı.

Imatra memnun olmuş bir gülümsemeyle masanın kenarına otururken eteğinin yırtmacının kalçalarına kadar sıyrılmasını sağladı.

Bu kadın seksi olmaya çalışıyordu; takındığı tavır tamamen bunun üzerineydi ama doğal değildi. Bu konuda çalışmak zorundaydı.

Ayrıca yine de erkeklerin onu çekici bulmasını hiç umursamayan Holly'nin eline su dökemezdi.

"Ağabeyim nerede, Imatra?"

"Büyük olasılıkla Tornin'de ama kesin böyle diyemeyiz. Bize daha fazla bilgi gelecektir... bu işlem düzgün giderse bilgiyi paylaşabiliriz."

"Neden gitmesin ki?"

"Senin Aracı'yla birlikte olmayacağını nereden bileceğiz?" diye sordu Imatra.

Güzel soru. "Bana emanet ettikleri şeyleri hiç mahvetmediğimi bilen müşterilerimin bildiği gibi. Gelecekteki işler açısından iyi olmaz. Ayrıca, kız kesinlikle benim birlikte olacağım standartta biri değil." *Holly'yle kıyaslandığında birlikte olduğum standart çok boktan kalıyor.*

Dişi iblis, sanki yalan söyleyip söylemediğine karar verirmiş gibi onu inceledi. Şüphe mi duyuyorlardı? Eğer öyleyse, nasıl? Rydstrom, Nix ve Rök hariç kimse Holly'nin onun için ne anlama geldiğini bilmiyordu ki.

"Eğer hem kılıcı hem kızı almaya çalışmak gibi bir akıllılık etmeye karar verirsen başarısız olacaksın," dedi Imatra. "İlk olarak, Groot inanılmaz derecede güçlü bir zihin okuyucudur. Belki sen onu engelleyebilirsin ama kızın hiç şansı yok. İkincisi, değiş tokuş Groot'un kalesinde yapılacak ve orası gizemli bir şekilde korunan, tuzaklarla dolu ve hayaletlerin muhafızlığında olan bir yer. Bir Wendigo ormanıya çevrelenmiş. Kız seninle kaçarsa öldürülecek."

Cade o ana kadar hem kılıcı hem de Holly'yi ele geçirmeye çalışmanın zihninin gerisindeki bir seçenek olduğunu fark etmemişti.

Favori bir seçenek.

Şimdiyse umutlarının suya düştüğünü hissediyordu.

Cade, "Çok fazla engel var," diyerek durumu kabul etti. "Oradan sağ çıkacağımın nasıl emin olabilirim?"

"Groot senin için güvenli bir geçidin olacağına dair İrfan'a yemin etti. Tabii sen de onun yerini ifşa etmeyeceğine dair yemin edersen."

İrfan'a yemin etmek, bir ölümsüzün edebileceği en kalıcı yemindi. Kötü bir büyücü bile kendini bu yemini tutmaya mecbur hissederdi. "Buna yemin ederim."

"Aynı zamanda, efendim Aracı'nın çabucak hamile kalması için doğurgan olmasını istiyor. Yemeye devam etmesini garantiye almak zorundasın," diyen Imatra onu deniyor ve tepkisini inceliyordu.

Cade dişlerini gıcırdatmamak için kendini son anda tuttu. "Bakıcılık yapmak için burada değilim."

"Eğer kız, Groot'un onu isteyeceği bir konumda olmazsa, o zaman belki de kılıç senin tercih ettiğin gibi olmayacaktır."

Hepsine lanet olsun. "Aracı'nın kendi akli var ancak yemek konusunda şansımı deneyeceğim."

"Bir şey daha: Eğer kız bir sonraki dolunayda geceyarısına kadar orada olmazsa, kılıç tekrar demirci ocağına atılacak ve sonsuza dek yok olacak."

Cade, Groot'un gizli kalesinde olağanüstü ısıda bir ocağa sahip olduğunu duymuştu. "Ağabeyini onun için öldürebilecek bir başkasına vermek istemez mi?"

Imatra, "Silah Woede'lerden biri için dövüldü," diye cevap verdi. "Bir başkasında işe yaramayacaktır."

"Anladım. Şimdi, senin için bir sakıncası yoksa ikinci yol tarifini almak istiyorum."

"Söyleyeceğim... ama sadece beni öptükten sonra."

Cade gözlerini kıstı, öfkesi alevleniyordu. "Groot, beni engellerek şartları etkilemenden hoşlanmayacaktır."

"Seninle Aracı'nın bir ilişkisi olduğunu düşünmekten de hoşlanmayacaktır." Cübbesini tamamen yere düşürdü. "Beni öpmek çok mu zor ve tatsız, Cadeon?"

İşin aslı, evet. Holly'yle karşılaşmadan önce bu tarz kadınlar ilgisini çekerti. Onu öper ve daha iyisini de yapardı.

Şimdiyse onu sadece mecbur kaldığında öperdi.

Mecbur mu? Holly'yle bir geleceğı yoktu ve aklını ne kadar çabuk başına toplarsa o kadar iyiydi. "Tamam, güvercinim," dedi sıkıığı dişlerinin arasından. "Yol tarifi için bir öpücük."

"Hadi bana burada katıl," derken yatağı doğru sinsice yürüdü ve alışıık olduğı şehvetli bir gülümsemeyle örtüleri yere attı.

"Olmaz, Imatra." Kadının elini kavradı ve çekti.

"Oldukça sertsin," dedi kadın kedi mırılaması gibi bir sesle. "O zaman, ayakta yapmak zorunda kalacağız."

"Ne olursa olsun." Eğildi ve onu öptü.

Ve öpüşme onu buz gibi yaptı.

Olağan hareketleri yaparken, *buna alışsam iyi olur*, diye düşündü. Kendi kadını olmayınca daima soğukluk hissedecekti...

"Özür dilerim," diyen ses kapıdaki Holly'den geliyordu. Cade, Imatra'dan ayrıldı. Oysa Holly görmüştü.

Holly'nin gözleri bozulmuş yatakta, sonra yerde duran Imatra'nın cübbesinde ve sandalyenin üzerindeki kılıcında gezinince, Cade'in kalbi deli gibi çarptı.

Ah, lanet olsun. Şimdi yaptım yapacağımı. Kaderindeki kadın, onu bir başkasını öperken görmüştü. Bunun kendi türünden bir erkeğın başına geldiğini hiç duymamıştı. Çünkü hiç kimse bu kadar aptal değildi.

Ama her haliükârda ona sahip olamam ki!

"Artık otele dönmek istiyordum ama sizi bölmek istemem," dedi Holly umursamaz bir şekilde. Ne şaşırmış ne de üzölmüştü.

Doğal kendine güveni devrederdi. Hatta Imatra bile şaşırmış gibi görünüyordu. “Cadeon, başka biriyle gideceğim.”

“Biriyle gitmek mi?” dedi Cadeon kuşkuyla, uzun adımlarla aralarındaki mesafeyi kapayıp kızı bileğinden yakaladı. “Seni hangi kahrolası kişi götürecekt?”

Tam o anda erkekler koro halinde Valkyrie’nin sırasının bir başka fondipçiye geçtiğini sesleniyorlardı.

Holly’nin açtığı saçları omuzlarına dökülüyordu ve gözlüğü de cebindeydi. Yanakları alkolden kızarmıştı. Cade dişlerinin arasından, “Saçların neden açık?” diye sordu.

“Acaba bir barda olduğumdan mı?”

“Sen sarhoşsun.”

“Sen de cin gibisin. Şimdi, gerçekten de sizi rahatsız etmek istemedim. Sadece ayrılacağımı bilmeni istedim.”

Imatra cübbesini giydi ve kıyafetlerini abartılı bir şekilde düzeltti. Fahişe, yatmışlar gibi bir görüntü sergilemeye çalışıyordu ve Cade, Holly’yle ilgili bir şey belli etmemek için bunu inkâr edemiyordu.

Holly’ye, “Benimle birlikte gidiyorsun,” derken, gördükleri karşısında böylesine umursamaz davranmasına karşı yüzü asıldı.

“Tamam. Dışarıda bekliyor olacağım.” Minik topukları sert zeminde tıkırdarken ağır ağır dışarı çıktı ve Cade’i şaşkın bir halde orada bıraktı.

“Sizin hakkınızda endişem vardı,” dedi Imatra. “Artık net bir şekilde görebiliyorum ki Groot’un hiçbir şeyden endişe etmesine gerek yok. Kız sana karşı bundan daha fazla kayıtsız olamaz.” Dişi iblis bir şekilde Cade’in Holly’ye karşı bir şey hissettiğini anlamış ve Holly’nin de aynısını hissettiğinden şüphe etmişti.

Holly’nin kayıtsızlığı Imatra’nın hatalı olduğunu ortaya koymuştu.

“Yol tarıtı?” diye üsteledi.

“Michigan’a gideceksiniz.”

"Tam adres?"

"Zamanı gelince, iblis... Önce bir içki daha."

Cade, Holly tekrar bara girince erkeklerin tezahüratlarını duydu. Yapamayacağı tek şey oraya dalıp kavgaya başlamaktı.

Holly geri dönünce Deshazior oturması için yanındaki tabureyi çekti. Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı, başparmağıyla işaret parmağını halka şeklinde birleştirerek her şey yolunda işareti yaptı sonra öteki işaret parmağını bu halkanın içinden geçirdi.

"Ah, evet," diyen Holly hâlâ sersem gibiydi. Tam da beklediği gibi Cadeon arkada İmatra'yı yatağa atıyordu ve yakalanmış olmaktan hoşnut olan kadın ona yine öyle tepeden bakmıştı.

Hayır, bu dünya Holly'ye göre değildi.

Ama içmek ona göre olabilirdi. Tekrar baştan çıkmamak için bu bilgiyi kafasına kazıyarak, bu geçici tatilin keyfini çıkarmaya karar verdi. Eski hayatına tekrar kavuşacaktı, dolayısıyla bu yeni hayatında biraz da olsa iblislerle kadeh kaldırabilirdi.

Deshazior umutlu bir tonlamayla, "Güzel bir şey gördün mü?" diye sordu.

"Hayır, sanırım yeni bitirmişlerdi."

"Sadece birkaç defada havlu atacaklarını mı sandın? Cadeon'un kadınların favorisi olduğunu duydum."

"Ah, gerçekten mi?" dedi sıkılmış bir tonlamayla.

"Senin etrafında dolaşmadığına şaşırdım," dedi. "İblisler Valkyrie'leri sever."

"Ah, acaba Valkyrie'ler iblisleri sever mi?"

"Evet. Çünkü yatak sporlarında sadece bizi öldürmezsiniz."

Bu cevaba karşı etraftaki herkes ellerini birbirlerine çaktı. Holly zorla gülümsedi. Komik olan Holly'nin daha bu akşam fark ettiği gerçeğe parmak basmalarıydı.

İtadesinde kesinlikle belli etmemesi gereken bir şeyi Deshazior'un görmesinden korkarak, "Müzik için bir doların var mı?" diye sordu.

Adam, ona hiç görmediği bir para birimi verdi ve Holly ayaklarını sürüye sürüye müzik kutusuna gitti. Listede Stevie Ray Vaughan'ın bir albümünü görünce ruh hali birden düzeldi.

Geri döndüğünde bu kez Deshazior elini kucığına vurarak oraya oturmasını istedi. Gözlerine hatta kocaman boynuzlarına bakılırsa uyarılmış değildi. Eski Holly'nin ne yapacağını düşündü.

Bu tuhaf gecenin keyfini çıkarmaya karar vererek tersini yaptı ve koca iblisi sevindirdi...

Cadeon nihayet Imatra'nın ininden hızla çıktığı zaman, Holly Deshazior'un dizine tünemiş ve *Pride and Joy* şarkısını kulağına fısıldayarak sallanıyordu.

Gözlüğü Deshazior'un burnundaydı ve kendisinin de korsanın kılıç kemerini taktığını sanıyordu, ayrıca yere oturmuş olan daha ufak tefek bir iblisin yüzünü sallanan eline sevgiyle sürttüğüne dair ufak bir şüphesi vardı.

Cadeon'un geniş çenesinin iki tarafı şişti ve gözleri siyahla kaplandı.

Arka planda Stevie şarkısında, "Onunla uğraşırsan, bir adamın delirdiğini görürsün," diyordu.

20. Bölüm

*B*enim kadını**m** başka bir erkeğin kucagında ve dudakları adamın kulağında... Deshazior onu fark etti ve çenesini kaldırarak selam verdi.

Ve ben onu öldüremiyorum. Fırtına iblisi hiç öfkeli bir hareket yapmamıştı. Soyları savaşta değildi. Lanet olsun, Cade daha önce onunla sarhoş olduğunu hatırlıyordu.

Cade herhangi bir şey yaparsa, herkes bir kadın yüzünden olduğunu fark edecekti. Sıkılı dişlerinin arasından Holly'ye, "Hadi... kalk," dedi. Holly, onu bir başkasını öperken görmüştü ve neredeyse bundan eğlenmiş gibi görünmüştü. Cade'inse sadece onu bir başkasıyla flört ederken görmesi bile onda bir şey boğazlama isteği doğurmuştu.

"Sorun mu var, Cadeon?" diye soran Deshazior Cade'in yüzünü inceliyordu.

"O benim sorumluluğumda ve gidiyoruz."

"Gidiyorum, gidiyorum." Holly sallanarak kalktı ve belindeki kılıç kemerini çıkardı. Gözlüğünü Deshazior'dan aldıktan sonra boynuzlarına hafifçe vurdu.

Birden fazla erkek inledi, Holly dünyadan bihaber olduğundan bu hareketinin adamın kasıklarını okşamakla bir sayılabileceğinin farkında bile değildi. "Belki yol için bir taneye daha ihtiyacım var..."

Cade kızı omzuna attı. "Parti bitti, bebeğim."

Diğerleri Cade'e bir Valkyrie'ye kaba güç kullandığı için delirmiş gözüyle baktı, ancak Holly öfkelenmek yerine dışarı çıkıncaya kadar arkadaşlarına iki eliyle öpücükler gönderdi. "Muck! Bana yaz, Desh!"

Tekrar yola koyulup karanlık ve ıssız bir otobanda giderlerken Holly, "Cadeon nereye gidiyoruz?" diye sordu.

Cadeon kilometrelerdir sessizdi. Sanki *ona* çok kızgınmış gibi. Cadeon tek kelime etmeden eline bir kâğıt verdi, kâğıdın üzerinde bir not vardı:

Michigan'ın üst yarımadasında, Kansuyu Nehri'ndeki Gülen Kadınlar Köprüsü. Temas kurulacak kişi cuma gününden itibaren üç gece peş peşe her geceyarısı köprüde olacak.

Cadeon, "Orada ne halt ediyordun?" diye sordu en sonunda.

"Sen arkada Imatra'yla aşna fişne yaparken, sadece eğleniyordum."

"Sana kendimi açıklamak zorunda değilim."

"Kesinlikle değilsin." Holly başını cama yaslayarak gökyüzüne baktı. *Yıldızlar*. Onlarca yıldır New Orleans bölgesinde hiç görmediği kadar parlaktılar. *Harika*.

Cadeon, "Aramızda bir tür anlaşma filan yok," dedi.

"Yok, elbette."

"Ne yapıyorsun?" diye sordu. "Bir nevi ters psikoloji mi?"

Holly derin bir nefes aldı. "Cadeon, sana o şekilde ilgi duymadığım için buna üzülmemiş olmamın anlaşılması bu kadar zor mu?"

"Bu zııvalık. Aramızda bir çekim olduğunu biliyorsun."

"Çekim mi? Şaka yapıyorsun, değil mi? Benim aşırı duyarlılığım var. Bunu sen teşhis ettin. Görünüşe göre her zamanki gibi zeki değilim. Sen bile gözüme bir seçenek gibi görünebiliyorsun."

"Ben bile mi? Lanet olası, bu ne demek oluyor? Kadınlar beni itici bulmaz."

"Kibirli de bulmaz." Cade'in sözleri, Holly'nin aklına diğerlerinin onun hakkında *kadınların favorisi*, dediklerini getirdi. "O kadınlar muhtemelen boynuzlara ya da köpek dişlerine ilgi duyuyorlar. Ben duymuyorum."

Cade kaşları çatık bir halde avcunu boynuzlarından birinin üzerinde gezdirdi, sonra bunu yaparken kendini yakalamış gibi elini hemen aşağı indirdi. "Boynuzlardan hoşlanmıyorsun, ha? *Desh'inkini* sanki çok hoşuna gitmiş gibi gıdıklıyordun. Gelecekte aklında bulunsun, ona otuz bir çeksen daha iyiydi."

Holly o terimin ne anlama geldiğini bilmiyordu ama kulağa *kötü* geliyordu. "Bunu nasıl bilebilirdim ki? *İrfan Kitabı*'nda yazan ufak bir bilgi değil ki. Ayrıca handaki davranışından ötürü beni eleştiremezsin, Aziz Cadeon."

"Lanet olsun, Holly, arkada Imatra'yla olanlar görüldüğü gibi değil."

"Ortada bir saldırı yokken defansa geçmeni dinlemeyi gerçekten istemiyorum. Nasıl görüldüğüyle gerçekten hiç ilgilenmiyorum. Beni ilgilendirmez."

"Dün geceki öpüşmemizden sonra bile..."

"Benim istemediğim ve bir daha asla tekrarlamayacağımızı söylediğim öpüşme mi?" Ani bir baş dönmesiyle kaşlarını çatı.

"Neden dün gece seni öpüp sonra da bu akşam onu öptüğümü merak etmiyor musun?" Sanki tüm yaptığı buymuş gibi.

"Erkek olduğun için mi?" Omuzlarını silkti. "Belki de sen gördüğün her müsait dişiyi isteyen bir aslansındır."

“Bunu yapıncaya kadar o lanet adresi vermeyeceğini söyledi!”

“Ve bu bir saat mi sürdü?” diyen Holly daha duyguluydu. Ama sonra Cade, onun kendisine güldüğünü fark etti.

“Bir saat mi? Sen sarhoşsun...” Ön paneldeki saate bakınca sesi kesildi. Kaşları çatıldı. “O fahişe! Odasındaki saati yavaşlatmış olmalı.”

Holly artık açıkça gülüyordu. “Zamanı yavaşlattı. Onun odasında.” *Alacakaranlık Kuşağı*’ndan bir ezgi mırıldandı. “Vazgeç. Umurumda değil.”

“Dün geceki öpüşmemizden sonra birazcık sahiplenme duygun olmasını beklerdim.”

“Sahiplenme duygum olmaz, tıpkı Desh’le flört ederken sende olmadığı gibi.”

“Desh.” Uzun süredir köpürüyordu. “Erkek arkadaşın bir konferansta, dün gece beni öpüyordun ve birkaç saat önce ellemeye lanet derecede yakındın ve ardından sarhoş oldun ve tüm bunlar yetmiyormuş gibi bir de bir başka erkekle takıldın. Burada bayağı bir sadakat söz konusu.”

“Beni sen mecbur ettin. Sadakatsiz bakire. Kafasına göre oynar.”

“Neden gülüyorsun?”

“Çünkü ilk defa çakırkeyif olmamın keyfini çıkarıyorum.”

“Konu da bu ya,” derken nedense rahatlamıştı. “Ayıldığın zaman, bana kızacaksın.”

Holly alnına vurarak mırıldandı. “*Sıkıcı* kelimesinin ne olduğunu tam olarak şimdi anlıyorum. Daha önce anlamamışım.”

“Sen bana sıkıcı... Ah, her şeyi duymuştum ama bu... Sert öğretmen, iblise sıkıcı diye hitap ediyor.”

“Sert öğretmen mi? Ha! Kendini yine bitirdin!”

Cade kendini Holly’yi sarsmak için bir şey yapmaya mecbur hissetti. Her şeye katlanabilirdi ama bu kayıtsızlığa değil.

Arabayı yolun kenarına park etti, ardından Holly'ye uzanarak yüzünü avcunun arasına alıp kendine doğru çekti. Ancak Holly onu itti. Sertçe.

Valkyrie gücü... kesinlikle artıyordu.

"Sakin cüret etme," diye bağırان Holly'nin gözleri gümüş renğinde parlıyordu. "Imatra'nın dudaklarının tadına bakmak istesem onu kendim öperdim."

"Pekâlâ." Cade geri çekildi. "Bana inanıp inanmaman umurumda değil." Arabayı vitese takarak bir kez daha yola çıktı...

Bir saatlik sessizlikten sonra Holly mırıldandı. "Yavaşla."

"Hayır. Zamanı kapatmak zorundayız."

"Cadeon, yavaşla. İyi hissetmiyorum."

"Lanet olası içkiden kaç kadeh içtin? İki mi? Üç mü?"

Holly titrek bir kahkaha attı. "Biraz fazlası."

"Zamanla çarpacağını söylediler mi?"

"Aslında söylediler."

"Holly, kaç tane?"

"Yani... o rakamın bir tamsayı olduğunu, üçün katlarından biri olduğunu ve dokuza eşit ya da büyükeşit olduğunu kesinkes söyleyebilirim..." Başı önüne düştü.

Bir şekilde doğru dürüst bir otel bulmak Cade'in huzursuz geçen üç saatini aldı. Holly bütün bu zaman zarfında yan kıvrılıp uyumuştı.

Tam onu yeni odalarına taşıyordu ki, gözlerini kırpıştırarak açıp ona baktı.

O kadar güzel ki. Öfkesi çoktan dinmişti ve şimdi ona yalnızca bakmak bile kalbinin göğsünü dövmesine neden oluyordu. Derin bir nefes aldı. "Bebeğim, dokuz fondipten sonra bacaklarını hissetmeyeceksin..."

Holly inledi. "Ben... *bacaklarımı mı kaybedeceğim?*"

Cade, onun kederli ses tonuna güldü. "Zil zurna sarhoş olacaksın."

Yatağa vatırıldığında, Holly sırtüstü uzandı ama hemen ardından, "Ah, Tanrım, dönüyor!" dedi.

Cade telaşla kızın bacağına ayağı haliya değebilsin diye yatağın yanına çekti. "Daha iyi mi?"

Birkaç saniye sonra mırıldanarak, "Daha iyi," dedi.

"Ah, sana öğretebileceğim şeyler var. Şimdi yatmadan önce üzerindekiyi çıkaracağım."

Holly, "Ben yapabilirim," diye ağzında geveleyerek süveterinin üst düğmesine uzanır gibi bir hareket yaptı ancak bunun yerine parmağını gözüne soktu. "Ay! Acıdı."

"Bırak ben yapayım... bakmayacağım."

Holly ciddi bir ses tonuyla, "Evet, bakacaksın," dedi.

"Evet, haklı olabilirsin." Kızın süveterini çıkardı. "Ama daha önce görmediğim bir şey değil..."

Ah, oysa *öyle* olduğunu, üstünde sadece çorapları ve siyah ipekli iç çamaşırını kaldığında fark etti. Ömrü boyunca buna benzer bir şey görmemişti. Büyülenmiş bir halde nefesini üfleyerek homurdandı. "Ah, tanrılar aşkına, hayatım, sadece sana bakarak boşalabilirim."

"Hımm? Ne dedin?"

İpeksi iç çamaşırları ve uzun çoraplarının içinde çok zarif görünüyordu. Onca yüzme vücudunu mükemmel bir hale getirmişti.

Kolları ve bacakları bronzdu ama yumuşaklığını korumuştur. Kalçası incecik belinin altında genişliyordu. Krem rengi göğüsleri yarım sütyeninden dışarı taşıyordu.

Bir seks bombasıydı ve ölümsüz hayatının devamında da *öyle* olacaktı; sadece ona bakmak bile Cade'de uluma isteği uyandırıyor. Göğüslerine uzandı, elleri onları okşamak için yanıp tutuşuyordu...

Holly, "Bir şey mi dedin, Cadeon?" diye yumuşak bir tonla sordu.

Cade ellerini geri çekti ve eklem yerleri beyazlayacak şekilde yumruk yaptı. Bir kez daha ona uzandı ve tekrar geri çekildi. Açlığını köreltmeye çabalayarak odayı arşınladı. Fantezilerindeki kadın ipekler içinde sunulmuş bir ikram gibi yatakta yatıyordu ve Cade ona dokunamıyordu.

Ardından gözlerini kısıtı. Eğer ondan faydalanmayacaksa, en azından bazı cevaplar alırdı. "Evet, bebeğim. Sana bir sorum var..."

21. Bölüm

“G ünaydın, gün ışığı!” diyen Cadeon’un sesi kulağında patladı. Holly birden kalkarak inlemeyle başını tuttu.

“Ya da daha doğrusu iyi akşamlar,” dedi Cadeon. “Elimden geldiğince uyumana izin verdim ama senin de anlayacağın gibi bir programımız var. Ve bazılarımız programa uymak istiyor.”

“Aman Tanrım, cehennemde gibiyim.”

“Bütün geceyi planladım. İçki fıçası gibi koktuğun için duş alacaksın ve ardından alıştırma yapacağız. Yola koyulduğumuz zaman gideceğimiz yeri kollayacaksın. Çok fazla miden bulanmıyorsa. Al şunu iç.” Bir şişe Gatorade enerji içeceğini açtı, kenarına dokunmamaya özen gösterdiği her halinden belliydi.

Holly gözlerini kısarak şişeye, sonra da ellerine baktı, iki eli de içkiye doğru uzanıyordu. Kısa süre sonra lıkır lıkır içmeye başladı.

“Bunları ye,” diyen Cadeon açılmamış bir kutu Saltine marka tuzlu krakeri eline verir vermez Holly anında krakerlere saldırdı.

Nedense o anda Gatorade ve Saltine *harika* geliyordu.

Dakikalar içinde kendini daha iyi hissetmeye başladı. “Teşekkür ederim.”

“Ben hizmet için yaşıyorum. Konu açılmışken, giyinmek için yardıma ihtiyacın var mı? Tıpkı soyunurken olduğu gibi?”

Cadeon'un sözleri bir gece önce olan bitenin zihninde canlanmasına neden oldu ve gözleri kocaman açıldı.

Cadeon dün gece sadece Imatra'yla birlikte olmamış, aynı zamanda Holly'nin ilk sarhoşluğundan da faydalanmıştı.

Alkolün bulanıklığının arasından onun kendisini sorguya çektiğini ve tatlılıkla her türlü şeyin –mahrem şeylerin– cevabını aldığını hatırladı. Sesi öyle teskin ediciydi ve davranışları öyle rahatıcıydı ki.

Holly kendisiyle oynamış olduğunu şimdi anlıyordu.

Söylediklerini hatırlayınca yüzüne ateş bastı. Daha önce hiç kendine dokunmadığını çünkü ihtiyacı çok güçlü olduğu zaman yüzme turları yaptığını, bir de canlı rüyalar gördüğünü ve şeyin tam ortasında uyandığını... burada Cadeon'un şey yerine gelme kelimesini söylemiş olduğunu sanıyordu.

Utanç vericiydi ama gerçektir. Fiziksel tepki seviyesine varan, sıklıkla coşkulu seks içeren rüyalar görürdü...

Elleri kasıldı, öfkesi utancıyla savaşıyordu. Ve sonra seksi merak ettiğini ancak içinde bulunduğu her yaklaşma durumunun birinin canını yakmasıyla sonuçlandığını ona itiraf etmişti.

Başını sertçe iki yana salladı. Cadeon'un davranışı aşağılıktan da öteydi. Vücudundan faydalanmamıştı ama zihninden...

Cadeon üzerindeki örtüyü çekmeye başladı. "Pekâlâ, ufaklık, yardım edeceğim."

Holly çarşafı üzerine çekti ve yalpalayarak ayağa kalkarken huzursuzca vücuduna sardı.

"Tamam, şu yüzü kızaran bakire tavrını daha fazla takınmana gerçekten gerek yok... vücuduna göz süzecek saatlerce boş vaktim oldu. İşin aslı o kadar uzun süre baktım ki uydu telefonumla fotoğraf çekmek yerine, resmini yapabiliirdim." Gözünü kırparak telefonunu havaya kaldırdı.

"Senden nefret ediyorum," dedi Holly ve sallanarak banyo malzemelerini ve giysilerini almak için eğildi. Banyoya doğru giderken Cadeon'a bakabildiği kadar kötü bir bakış attı.

Uzun ve sıcak duş, kafasındaki birçok bulanıklığı netleştirdi. Ve midesini düzeltti. Banyodan çıkıp giyindiği zaman kendini tekrar bir insan gibi hissediyordu.

Derin bir nefes aldı. *Ya da hissetmiyordu.* Nasıl hissettiğini gerçekten bilemiyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Cadeon.

"Çok iyiyim." *Sanırım senden nefret etmeye başladım. Ki bu da iyi bir şey. Bundan mutlu olmam gerekiyor. Çünkü bunun, istediğim şeye yoğunlaşmam için bana yardımı dokunacak.*

"Dün gece yüzünden kırgınsın."

"Nasil kızmayayım? Benden yararlandın."

"Sana dokunmadım ki!"

"Bundan bahsetmediğimi biliyorsun," diye parladı. "Beni sorguya çektin."

"Sen sarhoş olunca sana bazı sorular sorduğum için sinirli misin? Bunu anlayamıyorum. Ama sorun değil. En azından alıştırma yaparken ayılacaksın."

"Sürekli bahsettiğin bu alıştırma neyin nesi?"

"Sana nasıl mücadele edeceğine öğretmem gerekiyor. Yumruklarını kullanarak kendini korumayı." Holly işbirliğine yanaşmayınca. "Hadi ama ufaklık, çok eğlenceli olacak," dedi.

Holly kaşlarını kaldırdı. "Bir düzine iblisi tek başıma alt ettiğini sanıyorum."

"O sırada öfkeden kudurmuş halde olduğunu kendin söyledin. Ya tekrar o duruma gelmezsen ne olur? Ya da birini öldürmeden onunla kavga etmek istersen? Hayatın tehlikede olduğu surece hazırlıklı olman gerekiyor."

Holly bazen kendini o suikastçılarını onu öldürmek istediklerini unutmış bir halde buluyordu. "Bu sana da vurmayı kapsayacak mı?"

"Belki de."

"Şu anda hiçbir şey ona bundan daha cazip gelemezdi. "O zaman varım. Ne yapmanı istiyorsun?"

"Ayakkabılarını çıkar."

Holly ayakkabılarını çıkarınca, Cade ona karşısında durmasını işaret etti. "Sana öğretmek üzere olduğumdan hiçbir şey anlamasan da, iki şeyi hatırla: Asla tereddüt etme. Eğer vurma içgüdüğü varsa, o zaman vur. Ve ikicisi, eğer sayıca senden çoklarsa kaçmaktan utanma ama sadece kurtulabileceğini düşünüyorsan. Aksi takdirde herkesin zamanını boşa harcar ve kendini yorarsın."

Holly omzunu silkti. "Tamam."

"Şimdi, karşı karşıya gelsek benimle nasıl çarpışırdın? Diyelim ki ya beni atlatmak zorundasın ya da öleceksin."

"Sana vurmayı denerdim?"

"Başka bir piliçle çarpışmadığın sürece –ki eğer çamur da işin içindeyse hiç itirazım olmaz– kesinlikle yumruk atmaman gerekir."

Holly dudaklarını büzdü. "Televizyon seyredirim. Yumruksuz nasıl bir kavga olur ki?"

"Tamam, bana bir nakavt yumruğu sallat." Holly kaşlarını çatınca, "Televizyon seyredip hiç boks maçı seyretmiyor musun? Neyse. Nakavt yumruğu bir anlık çok kuvvetli bir vuruştur," dedi.

O kibirli suratına yumruk atma fikri Holly'nin elinin yumruk şeklinde sıkılmasına neden oldu.

"Şimdi yap şunu! Hadi vur..."

Holly yüzünü hedefleyerek vurdu ama Cadeon dönünce yumruğu adamın boynuzuna geldi.

"Ah! Bu hiç adil değildi!"

"Bir daha asla bir iblisin boynundan yukarısına vurma. Savaşırken boynuzlarını kullanacaktır. Ayrıca bazıları boynuzlarının ucundan zehir akıtabilir."

"Sen yapabilir misin?"

"Evet, ama yalnızca tamamen öfke halimde olduğum zaman."

"Öyleyse zehirli olduğunu mu söylüyorsun?"

Cadeon ona tatsız bir bakış attı, sonra devam etti: "Diğer türlerde bile asla kafaya çalışmamalısın. Şunu düşün, kafanın büyük bölümü sert kemikle kaplıdır. Ağız ya da burun gibi kolay incinir yerlere vurma ihtimali düşüktür. Ve yumruğun o iki noktadan başka bir yere gelirse, büyük ihtimalle rakibinden çok, elini acıtırsın. Ancak bu, yüze saldıramayacağın anlamına gelmez. Gözlerini oyabilirsin ve pençelerinle düşmanın yanaklarını tırmalayabilirsin. Ya da ona bir Glasgow öpücüğü verebilirsin."

"O nedir?"

"Kafa atmak. Kollarını iki yanında kavradığını ve kurtulamadığını farz et. Alınla düşmanın burun kemiğini hedef alarak sadece kafanı öne doğru savur."

"Peki ya adamın kasığına tekme atmak gibi eski stile ne oldu?"

"Dene."

Seve seve... Holly ansızın bir tekme savurdu. Cadeon bacağına yakalayarak onu dengesini sağlamak için zıplamaya zorladı.

"Cadeon!" diye haykırdı ve adam en sonunda onu serbest bıraktı.

"Seni geriye doğru atabilirdim. Eğer kasığa çalışacaksa ellerini kullan. Ayrıca çoğu erkek ufak tefek bir kadının kavramaya yeltenmesini beklemez. Şimdi gövdeme vurmaya çalış. Saldır bana! Şimdi! Hadi yap şunu!"

Holly saldırdı ama Cadeon elini yakaladı. Hareket gücünü kullanan Cadeon onu etrafında döndürerek kolunu boynuna sarı.

"Tüm olacağı bu, Holly. Rakibin boynunu kırabilirdi."

İkisi de hızlı hızlı soluyorlardı, Cadeon'un kolu kızın göğüslerine doğru indi. Holly gözlerini kıstı. Cadeon tüm bu dalaşma senaryosunu sırf onu bu duruma düşürmek için yapmıştı.

O anda bir şey koptu. Cadeon'un numaralarından resmen gına gelmişti. O da kendi numaralarını gösterecekti.

Adamın kollarında gevşedi ve kabullenir gibi davrandı. Cadeon, Holly'nin bu tavrından memnun olmuş gibi, dudaklarını kızın boynuna bastırdı. Çoktan sertleşmeye başlamıştı.

Ama daha dün gece bir başkasıyla olmuştu.

Düşünme, sadece içgüdülerin durumu devralmasını sağla. Adamın kollarında döndü. Ağzına bakarak fısıldadı. "Seni öpmek istiyorum."

Cadeon'un gözleri büyüdü, sonra kısıldı. "*Holly...*" diye hırıltıyla konuşarak eğildi.

Dudakları dudaklarına değmeden hemen önce Holly başını geri çekip hızla burnuna vurdu. *Glasgow* öpücüğü. Bariz bir çatırtı sesi geldi.

Burnundan kan fışkıran Cadeon, kızın kolunu sıktı. "Holly, lanet olsun, bu da..."

Holly, tüm gücünü kullanarak dizini adamın bacaklarının arasına doğru kaldırdı.

Cadeon'un elleri hızla kasıklarına gitti ve dizleri yerle buluştu.

"Haklısın, Cadeon." Ellerini silkeledi. "Gerçekten eğleneliydi."

22.

Bölüm

“Burnumu kırdın ve yumurtalıklarımı patlattın ve yine de sinirli olan sen misin?” diyen Cadeon çevreyoluna girerken sesinin ne kadar genizden geldiğini fark etti.

Holly başını bilgisayarından kaldırmadan, “Dövüşmek isteyen sendin,” dedi. Sesi soğuk ve bariz bir şekilde ilgisizdi.

“Kadınsı gazabınla flört ettiğimden haberim yoktu. Ayrıca sana kasıklara çalışmamamı söyledim. Dizinle başardığın işten sonra üreyebileceğimden şüpheliyim.”

“Dünya, küçük Cadeon’lar nüfusu artırmadan nasıl bir yer olur acaba?”

“Sana bazı sorular sorduğum için öfkeleniyisen, o zaman öcünü aldın.”

Holly yine o ilgisiz tonlamayla konuştu. “İntikam tatlıdır.” Cadeon onun bu yanını hiç görmemişti.

Bu düşmanlığa rağmen yine aynı şeyi yapardı. Sorgulamasında altın vuruşu yapmış ve en sonunda kadınının neden bakire kaldığını keşfetmişti.

Holly gücü ve saldırganlığı yüzünden bir başkasını incitmekten çok korkmuştu.

Cadeon aynı zamanda onun libidosunu nasıl kontrol ettiğini de öğrenmişti. Cezalandırıcı yüzme turları ve erotik rüyalarla. İkincisini düşünmek zedelenmiş erkekliğini bile harekete geçirmişti.

“Bütün yolculuk bu şekilde mi geçecek?” diye sordu Holly’ye.

“Sana söyleyecek bir şeyim yok.”

“Peki, o zaman sadece ben konuşacağım. Ve konuşup kendi payıma düşeni söyleyeceğim. Öncelikle, Imatra’yla yatmadım.”

Holly derin bir nefes alarak sordu: “Sana inanıp inanmadığımı neden önemsiyorsun ki?”

“Çünkü eğer o basit kadına elimi sürdüğümü düşünsen, seninle cinsel birliktelik şansım müthiş derecede azalacak.”

Holly başını kaldırmadı. “Cadeon, şans sıfırdan aşağı düşemez zaten.”

“Tanrılar aşkına, benimle matematik konuşmana bayılıyorum.”

Cadeon bu defa onu baştan çıkaramayacaktı. Boş bir ifadeyle Cadeon’a baktı.

“Tamam, demek bunu komik bulmuyorsun,” dedi. “Anladım. Ama onu becermediğim gerçeği hâlâ ortada.”

Şaşırtıcı olan, Holly’nin kuşkulınmaya başlamasıydı. Evet, onları öpüşürken görmüştü ve bu yeterince kötüydü çünkü Cadeon aynı gece Holly’ye kur yapmıştı. Ancak ya gerçekten birlikte oldularsa? Ya Imatra gerçekten adresi bilerek vermediyse?

Holly konuştu. “Bu konuda doğruyu söylüyor olabilirsin ve sana inanabilirim. Ama *bir şey* hakkında yalan söylüyorsun. Bunu hissedebiliyorum. Dolayısıyla beni neye ikna ettiğine dikkat et.”

Cadeon’un gözlerinde bir şey mi çıkmıştı?

Orada her ne varsa adam yeterince çabuk bir şekilde maskeleydi. “Seni ikna edebileceğimi sanmıyorum. Hiçbir şey için.”

İlginç. Sözünden geri dönüyor...

"Benim o kadar kötü niyetli olduğuma mı inanıyorsun? Dün gece senden faydalanabilirdim ve yapmadım."

Bu sözleri Holly'nin dudaklarının aralanmasına neden oldu. "Çaresiz bir kadına hiçbir şey yapmadığın için sahiden övgü mü bekliyorsun?"

"Hayır! Evet. Lanet olsun hayır..."

"Ayrıca bana bir şey *yaptın!* O küçük sorgulamayı yaptın ve sırlarımı deştin." Öfkesini dizginlemeye çabaladı. "Bak, kim bilir kaç zaman boyunca beraber olmaya mahkûmuz. Bu yüzden hoş olmayan durumları mümkün olduğunca azaltmaya çalışıp, bunun üstesinden gelelim."

"O zaman bilgisayarını çevirimiçi olmak için kullan ve bir sonraki durağa bak."

"Tamam." Holly MapQuest sayfasında aradı ve sonuçları kaydederek Google'da buldu.

"Peki, köprü hakkında ne diyor?"

"Resmî olarak adı Kansuyu Nehri Köprüsü. Burası otuz yıl önce çürük olduğu için kapatılmış bir köprü. Yalnızca yerliler buraya Gülen Kadınlar diyorlar çünkü hayaletlerin musallat olduğu varsayılıyor."

"O halde büyük ihtimalle öyledir."

"Hayaletlerin de gerçek olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet. Gerçi İrfan'dan değil. Bizde fantomlar var... hayaletlerin İrfan türündeki karşılığı."

"Aradaki fark ne?"

"Fantomlar isteğe göre cisimleşebilir ve dünyayı gezerler. Tavan arasında o takır tukur zincirleri filan oynatmazlar."

"Hiç hayaletle karşılaştın mı?"

"Hiç görmedim. Fantom da görmedim. Çok ender rastlanan bir türdür. Buraya musallat olduğu sanılan hayalet neymiş?"

Orada ne yoktu ki? “İlk ölüm 1899 yılında köprü inşa edilirken gerçekleşmiş. Bir işçi, köprünün ayağını oturtmak için kullanılan tahta kalıbın içine düşmüş. Ne yazık ki kalıbın içi yarıya kadar sıvı beton doluymuş. Diğerleri işçiyi oradan dışarı çıkaramadan adam dibe batmış. Beton o kadar hızlı sertleşmiş ki ustabaşı köprünün ayağını patlatmak yerine cesedi orada bırakmaya karar vermiş. Bundan sonra yerliler nehrin ölüme aç olduğunu söylemişler.”

“O güne kadar kasabanın adının Kansuyu Nehri olmadığını mı söylüyorsun?”

“Hayır, zaten öyleymiş çünkü suda, suyu kırmızıya boyayan nadir bulunan bir kil varmış.”

“Ondan sonra ne olmuş?”

“1900’lerin başında bir seri katil öldürdüğü kişilerin cesetlerini oraya atmış. Adam on üç kadını öldürüp, iddia edildiğine göre nehri beslemek istediği için köprüden atmış. On dördüncü kurbanını ölümcül derecede yaralamasından hemen önce vurulmuş.”

“Onları nasıl öldürüyormuş?”

İşin gerçekten tüyler ürperten yanı da burasıydı. “Kurbanlarını hayatında hemen hiç zorluğa düşmemiş korunaklı insanlardan seçiyormuş. Geceleri onları yataklarından kaçırıyor, köprüye getiriyor ve yan taraflarından ya da onları öldürmeyecek başka yerlerinden bıçaklıyormuş. Sonra onlara, eğer durumlarına gülebillerse gitmelerine izin vereceğini söylüyormuş. Ağlamayı kesip gülebillerse o zaman boğazlarını kesmeyeceğini söylüyormuş. Elbette hiçbirini yapamamış. Bu nedenle de oraya Gülen Kadınlar Köprüsü demişler.”

“Ve o vurulmuş mu? Kolay kurtulmuş.”

“Neden biriyle özellikle orada buluşacağız ki?” diye sordu Holly.

“Bilmiyorum. Ama korkmana gerek yok. Sana bir şey olmasına izin vermem.”

“Korkmuyorum. Daha çok, heyecanlıyım. Doğaüstü şeylere karşı her zaman ilgi duydum.”

“Doğaüstü şeyler artık normal, ufaklık.”

“Benim için değil. Bir süreliğine değil. Şimdi, eğer sakıncası yoksa yapmam gereken işler var.”

Ve iş derken *casusluğu* kastediyordu... Cadeon, bilgisayarını kullanmıştı ve Holly’nin kimin ne tuşladığını gösteren tuş programı yüklediğinden hiç haberi yoktu. *Hah.*

Ve Cadeon’un sanal gezintisini takip etmesine izin veren program, veri toplama işini yeni bitirmişti.

Cadeon spor skorlarına baktıktan sonra birine, “Borcunu öde, beleşçi,” diye bir mesaj göndermişti. Bir çek hesabına yüz bin dolar transfer etmişti. Ancak son girişine gelince Holly beklemediği bir yumruk yemiş gibi oldu.

İblis... kümeleme analizine ve uç kombinasyon teorilerine bakmıştı.

Holly, Cade’in Imatra’yla yattığına inanıyordu ve Cade kadını aksine ikna edip etmemesi gerektiğini bilmiyordu. Holly “bir şey konusunda yalan söylüyorsun,” diyerek hedefi tam on ikiden vurmuştu.

Bir başka araba kazasını geçtiler, kaplumbağa hızıyla ilerliyorlardı. Memphis’ten Michigan’ın kuzeyine bin iki yüz doksan kilometrelik mesafe vardı ve son bir saat içinde on altı kilometre ilerlemişlerdi.

Aralarındaki elle tutulur gerilim artmaya devam ediyordu. Holly ona karşı soğuk değildi, yalnızca savaşçı kodu üzerinde çalışırken ilgisizdi.

Holly onu ne kadar önemsiz bulduğunu göstermeye çalışıyordu. Tıpkı ilk karşılaşmalarında olduğu gibi. Cadeon o oyunu oynayabiliirdi. O da Holly’yi görmezden gelecekti.

Rök’ü arayarak kontrol etti. “Ne haber?” diye İblisçe sordu.

“Vampirlerin izini sürdük,” dedi Rök. “Bu akşam saldırınız.”

“İyi haber.” Holly bir o kadar güvende olacaktı. “Baksana, birine zihin okumayı nasıl engelleyeceğini öğretmek ne kadar zaman alır? Holly bir iki hafta içinde öğrenebilir mi?”

İblisler doğuştan bu yeteneğe sahipti. Diğer İrfan türleriyse eğitilebilirdi.

Rök alay eder gibi güldü. “Birkaç yıl ancak.”

Telefonu kapadıktan sonra Cade düşünceleriyle baş başa kaldı. *Onu görmezden geliyorum.* Bu tavrı, Holly acınacak bir halde alınma vurana kadar devam etti. “İyi misin?”

Holly omzunu silkti.

“Dur tahmin edeyim. Yol tutması ve baş ağrısı mı?”

Holly ona şaşkınlık dolu bir bakış attı.

“Durup kalkarken okuduğun için seni yol tuttu. Ve görüş yeteneğin değiştiği halde hâlâ gözlük kullanmaya çalıştığın için de başın ağrıyor.”

“Gözlüğüm olmadan konsantre olamam.”

“Bak, hadi bu gece erken yatalım. Fazla uzak olmayan küçük bir kasabadaki bir aile pansiyonunun tabelasını gördüm.”

“Ama programın gerisinde kalacağız.”

“Öyle bir şey yok. Bu hızda ilerlersek köprüye geceyarısından hemen sonra varacağız ve oralarda beklemek zorunda kalacağız. Ayrıca Şikago’ya çok yakınız ve yarın almam gereken bazı ıvır zıvırlar var.”

“Ne tür ıvır zıvır?”

“Göreceksin...”

23.

Bölüm

“Sen mazoşistsin, değil mi?” diye sordu Holly, Cadeon biraz daha eğitim yapmayı önerince.

“Bu akşam kılıçla çalışabiliriz,” dedi Cade. Pansiyonda yan yana iki oda tutmuş olmasına rağmen, *Holly’nin* yatağına uzanmakta ısrar ediyordu. Sırtını karyolanın başlığına dayamış ve bacaklarını uzatmış bir halde kanallarda gezinirken, Holly bir yerlere sabitlenmemiş her şeyi tekrar düzenliyordu.

“Eski halime dönmeden önce nasıl kılıç kullanıldığını öğrenmem gerektiğini mi düşünüyorsun?” Holly, onun burada bulmasından oldukça memnun olduğu paralı yayın yerine kendisini seyrettiğine yemin edebilirdi.

“İrfan’daki birçok grup kılıç taşır.”

“Tamam. Pekâlâ, hadi kılıç dövüşü yapalım.”

“Güzel. Hemen geliyorum.” Kalkarak odadan çıktı ve birkaç dakika sonra elinde kılıcı ve bir süpürgeyle geri döndü. Muhtemelen daha sonra dövüşmek için süpürge ucunu kırarak tutulan yerini yatağın üzerine attı.

Ardından resmî bir edayla kılıcını kınından çıkardı.

“O şey ne kadar eski? Üstünde tarih testi yaptırın mı?”

Cade, Holly sanki büyükannesini aşağılamışçasına afallamıştı. "Hey, Kılıç'a saygısızlık etme, o sadece üç ya da dört asırlık."

"Sadece mi? O zamandan beri bu teknolojinin geliştiğini sanırdım. Neden yeni bir tane almadın ki?"

"Alacağım zaten, unuttun mu? Ayak uydur, ufaklık."

Holly öfkeyle baktı. "Yani son birkaç yüzyılda demek istedim."

"Bu silah çok kez hayatımı kurtardı."

"Onunla kaç kişiyi öldürdün?"

Cade'in yüzünden bir gölge geçti. "Çok fazla." Kendini toparlamaya çalışır gibi görünerek kılıcı kaldırdı. "Şimdi bu çift taraflı muhteşem bir kılıç. Zırhı delip geçmek ve bir adamı ikiye ayırmak için yapıldı."

"Gerçekten onlardan birini hâlâ kullanıyor musun?"

"Ateşli silahlar bizim üzerimizde pek işe yaramaz, tıpkı iki gece önce bir kahraman gibi hayatını kurtarıırken senin de gördüğün gibi." Kılıcı Holly'ye verdi. "Çoğu kılıçtan oldukça büyüktür. Dolayısıyla hareket ettirmek senin için güç olabilir..."

Holly kılıcı tek eliyle kolayca kaldırdı ve hatlarını incelemek için göz hizasında tuttu, sonra da zorlanmadan dairesel bir vuruş hareketi yaptı.

"Ah, demek o kadar da ağır değilmiş. Ama kabzasına dikkat et, beyzbol sopası gibi iki elinle tutman için yapılmış." Kızın arkasına geçerek kollarını iki yanından sarıp ellerini kabzaya yerleştirdi. "Böyle."

"Yine saçlarımı mı koklayacaksın?" diye sertçe söylenen Holly, adamın yakınlığından hâlâ etkilendiği için halinden hoşnut değildi.

"Saçının erkeklere cazip gelmesini önleyebilir miyim? Ama sen sanki bu benim suçummuş gibi davranıyorsun. Şimdi biraz daha sıkı tut. Tamam oldu. Onu hisset. Yavaşça sağa, sonra da sola doğru sallayacağız," derken kızın hareketlerine rehberlik ediyordu.

Holly silahı her geçen saniye biraz daha rahat tutuyordu.

“Kendini alıştırırken küçük bir tarih bilgisi vereceğim,” diyen Cadeon’un ağzı kulağının üzerindeydi. “Kılıç kelimesi eski İngilizcedeki bıçaklama ya da delme anlamına gelen bir kelimeden türer.” Sesi her zamankinden daha da kısık ve yankılıydı. “*Gladius*, kılıcın Latincesidir ve aynı zamanda penis anlamına gelir.”

“Mümkün değil.” Holly’nin sesi inanılmaz derecede soluk soluğa çıkmıştı.

“Benimle iddiaya girmek ister misin?” Çenesi kızın kulağının sivri kısmına sürtünüyor, kirli sakalı uçtaki hassas bölgeyi gıdıklıyordu ve Holly ürpermek için kendini tutmak zorunda kaldı.

İsteği dışında kendini arkasında duran iri yarı vücudun ısısından uyarılmış bir halde buldu. Birlikte hareket ederlerken Cade’in kasılıp gevşeyen bedeninin sert kaslarını hissedebiliyordu.

“İlk kılıç dövüldüğünden beri erkekliğin ve iktidarın sembolü oldu. Nedenini yukarı doğru durduğu zaman anlayabilirsin. Böyle bana Holly, kabzayı kavradığında sana yakında gördüğün bir şeyi hatırlatmıyor mu?”

“Cadeon,” dedi Holly uyarırcasına.

Cadeon cesurca devam etti: “Ve eğer kılıç kelimesi Latince penis anlamına geliyorsa, o zaman kının karşılığı olan kelimeyi tahmin edebilirsin. Doğru, ufaklık, kının karşılığı için kullanılan kelime vaj...”

“Kes! Bunu uyduruyorsun.”

“Uydurmuyorum. Julius Caesar’ın *De Bello Gallico*’sunu orijinal olarak Latince okursan gülmekten katılırsın çünkü askerler her zaman kılıçlarının kınlarını düşürürler ya da düşmanlarının başlarından aşağı geçirmek için kınlarını kullanırlar.”

Çenesi bir kez daha kulağına sürtündü. Bunun Holly’i çıldırttığını biliyor muydu? Ah, tabii ki biliyordu!

“Her kılıcın kusursuz bir kını olduğunu söylerler.”

Kılıç müsabakasını cinsellikle eş tutmasına göz yummayı reddediordu. "Söylediklerini kontrol edeceğim."

"Buyur."

"Julius Caesar'ı okudun demek?"

"Orijinal Latincesini, Holls. Kadim dilleri okuyabildiğimi öğrendiğine göre şimdi benden daha mı çok hoşlanıyorsun?"

"Okuma yazma bilmen daha etkileyici."

"Sivri dilli Valkyrie. Savaşma pozisyonu konusuna geçelim. Ayaklarını omuzlarının hizasında aç." Ayak bileğiyle kızınkine daha fazla açması için vurdu.

"Parmak ucumda mı durmam gerekiyor?"

"Güzel soru. Normalde hayır. Vuruşlara karşı koymak için dengeyi korumak zorundasın ki bu da yere sağlam basarak daha kolay yapılır. Diğer kılıcın nasıl sert gelebileceğinden şaşkına dönersin... seni fırlatacaktır. Ve tekrar sert vuruşlar yapmak için iki ayağının da yere sıkı basması gerekir. Buna rağmen Valkyrie'lerin savaş stilleri çoğundan farklıdır."

"Nasıl farklı?"

"Onlar hızlarına güvenirler. Başını çevirmeye zaman bile bulmadan arkana geçebilirler. Kılıçları genellikle daha küçük ve ince uzun tiptedir ve vurmaktan çok batırma darbeleri için yapılmışlardır. Eğer biri benimle savaşa kılıcımın onunkine çarpmasını kesinlikle önlemeye çalışacaktır. Genellikle arkadan vuruş yaparak öldürürler."

"Bu pek adil görünmüyor." Bu, Holly'nin öğrendiği her şeye tersti ya da en azından kovboy filmlerinden ve müthiş şeref sistemine dayalı filmlerden öğrenmiş olduklarına tersti.

"İrfan'da kılıçla savaş adilce yapılmaz. Bu, başını omuzlarının üstünde tutma mücadelesidir. Peki, şimdi göğsünü kaldır." Avcunu kızın omzuna koyarak geri çekti. "Kılıcı burnunun önüne doğru kaldır ve ucunun yüzünden kırk beş derece açıyla yere bakmasını

sağla. Buna orta pozisyon denir. Bu açıdan sağ veya soldan gelecek vuruşları engelleyebilirsin. Şimdi bunu birazcık değiştirelim.” Holly’yi, omuzları öne doğru gelecek şekilde hareket ettirdi.

Ona sürekli dokunuyor olsa da Holly mazur görmeyeceği bir durum yakalayamıyordu.

“Bu şekilde yan dönersen vücudundaki görülebilir yerler azalır ve seni daha küçük bir hedef haline getirir.”

“Çalıntı süpürgecin sapını kullanacak mısın, kullanmayacak mısın?”

Cadeon kaşlarını kaldırdı. “Kılıçları karşılaştırmaya hazır olduğunu mu düşünüyorsun? Tamam, o zaman.”

Sopayı almak için onu bırakınca, Holly neredeyse sallanıyordu ve Cadeon’un görmediğine sevindi.

Tekrar Holly’yle karşı karşıya gelen Cadeon, “Vuracağım ve senden engelleme istiyorum,” dedi. Sopayı kaldırıp kılıca doğru salladı ve dövüşmeye başladılar.

Birbirlerinin etrafında dönerlerken Cadeon talimat vermeye devam ediyordu. “Asla tereddüt etme. Gergin görünme. Dirsekler yan tarafında olsun. Odaklan.”

Vuruşları Holly’nin her seferinde engelleyebileceği kadar hafifti. “Birden fazla savaşıcdan kaçın. Yumruk yumruğa mücadelede olduğu gibi eğer fazla kişi olursa kaçmaktan utanma.”

Hızlandıkları zaman Holly’nin damarlarına adrenalin pompalanmaya başladı.

“Tarih boyunca çoğu kılıç mücadelesinde ilk vuruşta her şey belli olmuştur. Televizyonda gördüklerine benzemez. Her hareket önemlidir.”

Cadeon gittikçe hızlanarak vuruyordu ama Holly yine de onu savuşturabiliyordu.

"Hayır, hayır, hayır bu vuruştan kurtulabilirdin," dedi Cadeon, tam da Holly'nin iyi bir blok yaptığını sandığı anda. "Atlatabileceğin vuruşları asla karşılama. Ve şunu unutma ki etrafındaki şeyler senin anahtarındır. Onları her zaman aklında tut. Her şey bir silah olabilir." Ona doğru bir yastık fırlattı ve Holly yastığı ikiye böldü! Yastığın içindekiler havada uçtu...

Cadeon sopasıyla kalçasına güçlü bir şekilde vurdu. Bu da Holly'yi çok kızdırdı.

"Popona şaplak yemekten hoşlanmıyor musun? O zaman gözlerini rakibinden ayırma."

İyice öfkelenen Holly bağırarak vurdu. Cadeon önünden çekiliverince kılıç yatağın yanındaki sehpayı ve telefonu parçaladı.

Holly'nin gözleri büyüdü. "Cadeon! Seni öldürebilirdim! Özür dilerim!" Cadeon omuzlarını silkti. "Bunun kayda değer olduğunu düşünmüyor musun?"

"Hayır. Mobilyaları kılıçtan geçirmek eğlencelidir. Ben daha çok dövüşmemizle ilgileniyorum ve sen *özür dilemek* için duruyorsun. Katilin soğuk kalbine ne oldu? Merhametsiz yanın nerede? Sen eksik etek gibi davranıyorsun."

"Ben... eksik etek mi?" diye sordu inanamayarak.

"Hey, bir fikrim var. Eğer on dakika sonraki paralı yayın başlamadan önce kan akıtabilirsen, o zaman sana ilaçlarını vereceğim."

Holly ona kabul ettiğini belirten bir bakış attı ve saldırdı. Cadeon kızın sonraki vuruşunu savuşturdu ama onun ikinci defa daha hızlı saldırabilmek için geri çekildiğini fark etti. *Küçük hızlı kadın*. Güçlkle çekildi ve bir lambanın onun yerine kurban olmasını sağladı.

En iyilerden biri olacak, diye düşündü ama "Elinden gelenin hepsi bu mu?" dedi.

Holly'nin dudakları inceldi ve büyüleyici bir hızla yukarıdan çapraz bir vuruş yaptı; Cadeon bu vuruşu sopasıyla karşılamak zorunda kalınca Holly sopanın ucunu kesti.

"Ah, canım, *gladius*'unun ucunu mu kestim?"

Cade yüzünü buruşturdu. Holly abartısız bir şekilde kan peşindeydi ve öfkesi gitgide artıyordu. Holly'nin vuruşları ve Cadeon'un savuşturmalarıyla tekrar tekrar birbirlerinin çevresinde döndüler. Cadeon en sonunda, "On dakikan doldu, ufaklık. Kaybettin..." diyebildi.

Holly'nin kılıcı ısıklık çalarak indiğinde adamın omzunu milimetreyle ıskaladı. "Holly, indir şu lanet olası şeyi. Bitirdik artık."

Holly'nin gözleri gümüş renginde parlıyordu. "Ben daha yeni başlıyorum."

Cadeon ona zarar veremeyecekse, üçkâğıt yapmak zorunda olduğunun farkındaydı. Holly tekrar atılınca dönerek arkasına geçti. Dizinin arkasına hafifçe vurdu ve dengesini yitirmesini sağladı.

"Ahh!" Sendelemesine rağmen hızlı bir kılıç darbesi savurdu. Duvardaki bir resim düştü.

"Şimdi, hallettin..."

Kapı gümbür gümbür çalındı. Derinden gelen bir ses duyuldu. "Açın, polis."

Holly'nin yüzü bembeyaz oldu ve ağzı açık kaldı. Dermanı kesilmiş elindeki kılıcı indirdi. "Ah, aman Tanrım!" diye fısıldadı. "Ne yapacağız?"

Cade'se çok eğleniyordu. "Eyvah," diye mırıldandı. "Kodese gireceksin."

24. Bölüm

Holly, “*Sen neden bahsediyorsun?*” diye haykırdı.
“Hücre, yani hapisane, iki ayaklılar için hayvanat bahçesi...”

“Bunu biliyorum! Ama neden oraya *ben* gideceğim ki?”

Cade cevap verdi: “Gözlerin gümüş renginde. Ve o iblis içkisi kanında *günlerce* kalır. Polisler kapıyı kırıp seni bu yıkımın ortasında görür görmez işin biter, bebek.”

“Ah, Tanrım, ah, Tanrım! Ben hız cezası bile yemedim!” Pençelerini ısırarak, “Bunların hepsi senin suçun! Sen başlattın!” dedi. Panik halde bakışlarını odada gezdirdi. “Çabuk! Temizlememe yardım et...”

Kapı tekrar çalındı.

“Zaman yok, Holly. Ama belki de ben bunu halledebilirim.”

“Nasıl?”

“Bırak bunu ben düşüneyim.”

Dokuz yüz yıl yaşamıştı... buna benzer durumlarda ne yapılacağını öğrenmiş olmalıydı. *Evet, Cadeon bunun çaresine bakacak. Ona minnettarlıkla baktı.*

“Ama sen de benim için bir şey yapmak zorundasın.”

Holly’nin yüzü düştü. “Bunu bir şarta bağlayacağın belliydi. Ne istiyorsun?”

"Benimle birlikte televizyon izlemek zorundasın, benim seçtiğim bir filmi."

Bunun ne zararı vardı ki? Hoşuna bile giderdi... "Ah! Sen o filmleri kastediyorsun!" Cadeon yolculuk sona ermeden önce birini ona seyrettireceğini söylemişti. "Asla, Cadeon. Mümkün değil."

"Bütün bunları halletsem bile mi?"

Dışarıdan polis, "Açın! Gürültü şikâyetleri alıyoruz," dedi.

"Ah, Tanrım!" diye fısıldadı Holly. "Tek bir sahne. Sadece bir sahne seyredeceğim. Tabii eğer bunu halledersen."

"Anlaştık." Kendi odasına gitmek için döndü, kamp çantasından şapkasını ve bir zarfı aldı. Odalarının arasındaki kapıdan, "Ben geri dönene kadar kanunları çiğnememeye çalış," dedi, sonra da kapıyı kapadı.

Holly, Cadeon'un kendi kapısından dışarı çıktığını duyduğu zaman onun yalnızca bir komşuymuş gibi davranacağını anladı. Zeki iblis...

Ama ya bir şey yanlış giderse? Ya yine de odayı görmek isterlerse? Müthiş korku içinde enkazı inceledi.

Kanıtları nasıl yok edebilirim?

Bunun üzerine sehpanın kalıntılarını sökmeye başladı ve bacaklarını kırarak parçalarını yatağın altına tıktı. Bunlara kırık lambalar ve parçalanmış yastıklar eşlik etti.

Cadeon dönmeden önce sinir bozucu otuz dakika geçmişti. "Neler oldu? Anlat!"

"Her şey yolunda."

Holly kaşlarını çatı. "Bira içmiş gibi kokuyorsun."

Cadeon gözlerini devire devire konuştu. "Ah, evet, Holly, ben ve polis birlikte bira yuvarlamışız gibi kokuyorum."

Aslında o ve polis âdeta biranın içine batmışlardı.

Pansiyonun salonunda oturmuşlar ve Cade, uzattığı bir tomar nakdi süzmekle meşgul olduğu için onu dinlemeyen adama bir sürü masal anlatmıştı. Küçük kasaba polisi bayağı dürüst birine benziyordu ama beş çocuğu vardı ve yılbaşı yaklaşıyordu. Ondan ne yapması beklenirdi ki?

“Kimse içeri girmek istemeyecek mi?” diye sordu Holly.

Cade başını iki yana salladı. “Tekrar başlamadığın sürece hayır. Bu arada oda harika görünüyor.” İlk geldikleri zamandan daha temizdi, şimdi daha az mobilya olması dışında. “Dolayısıyla, bana düşen kısmı hallettim, Holls. Görünüşe göre gösteri zamanı geldi.”

“Tamamen karşı olduğum bir şeyi bana izlettireceğine inanmıyorum.”

“Buna karşısın ama hiç izlemedin, öyle mi? Ateşli feminist birazcık ikiyüzlü sanki, değil mi?”

“Henüz asit içmeyi denememiş olsam da içmeye karşıyım. Ayrıca bana ateşli feminist deme! Feminist yanımla alay etmene hiç gerek yok.”

“Birincisi alay etmiyorum... alaycı takılıyorum. Ve ikinci olarak da, bunu yüzüne karşı yapıyorum.”

“Ne demek bu?”

“Eğer konuyu atışmaya çevirirsek, en azından nerede durduğumu bilirsin ve düşünme tarzına beni ikna etme şansı yakalarsın. Aynı şeyi hayatındaki diğer erkekler için söyleyebilir misin? Evetçi erkekler için?”

Holly gözlerini kısarak baktı. “Tim’i kastediyorsun.”

“O sandığın kadar mükemmel değil.” Aslında Cade onu hor görüyor ve ona karşı derin, kuvvetli bir nefret duyuyordu. Ancak aynı zamanda Tim’in görüldüğü gibi uysal biri olmadığına dair bir hissi vardı.

"Evet, o mükemmel biri olmayabilir," dedi Holly, "ama kadınları günün yirmi dört saati erkeklerin yatağında olması gereken hafifmeşrep varlıklar olarak düşünmediğine bahse girerim."

"O konuda şaka yapıyordum. Çoğunlukla. Neredeyse tamamen şakaydı."

Holly öfkeyle baktı.

"Bilmen için söylüyorum, İrfan türlerindeki erkeklerin kadınlara dair insan erkeklerinkinden daha üst düzey görüşleri vardır. Oyun alanları bizim dünyamızda daha eşittir."

"Hah! Asırlarca yaşayan –ve hatta *ortaçağlı* bile olabilen– bu adamların eşitliğe, Madonna çağında büyümüş erkeklerden daha fazla inandığına inanmak benim için oldukça güç."

"İrfan, Valkyrie'lerin, Furia'ların, cadıların ve sirenlerin evidir. Kadınları hafife alırsan hayalarını duvara çakarlar."

Holly bu bilgiyi hazmederken Cade, "Dikkatimi dağıtamayacaksn. Bir anlaşma yaptık," dedi.

"Baskı altında yapıldı. Porno seyretmeye ahlaken karşı olabileceğimi hiç düşünmedin mi?"

Cade homurdandı. "Sen eskiden olduğu gibi iyi kız değilsin. Sarhoş oldun ve iblislerin kucağına oturup seyircilerin önünde boynuzlarıyla ilgilenererek onlarla içki âlemi yaptın. Bu zavallı aile pansiyonunun odasında ortalığı birbirine kattın. Ve daha dün gece kurşun yarasından zayıf düşmüş ve savunmasız bir halde olmama rağmen bana yardım etmedin." Başını hüzünlü bir şekilde iki yana doğru salladı. "Bununla yüzleş Holly, sen *kötü bir kızsın*."

Holly'nin dudakları aralandı. Cade'in anlatma biçimi oldukça çarpıtılmış olmasına rağmen, bir noktada hepsinin doğru olduğu gerçeği ortadaydı.

Cade çok kibirli bir şekilde yatağa hafifçe vurdu. "Sanırım bir sözümüz vardı. Hadi gel, bu sadece hafif bir porno. Eğer altı dolara mal olduysa hafiftir. Ah, sana öğretebileceğim neler var, ufaklık."

Holly dişlerini gıcırdatarak yatağa, ondan mümkün olduğunca uzağa oturdu. Ellerini kucağına koydu. "Tamam. Sana bir sahne borçluyum..."

Oldukça masum başladı. Çekici çift öpüşürken birbirlerini soymaya başladılar. *Bununla baş edebirim.*

Ancak çırlıçıplak soyunup birbirlerinin bacaklarının arasını okşamaya başladıklarında, Holly'nin yüzü alev aldı. Ne kadar sert dokunduklarını görünce, kaşları çatıldı. Bu acı veriyor olmalıydı...

Adam, kadının içine girdiği zaman Holly'nin ağzı çoktan kurumuş, pençeleri kıvrılmıştı ve sanki yeteri kadar hava alamıyormuş gibi hissediyordu.

Sersemlemiş beyni, *Sırt çevir! Sırt çevir!* diye bağıırıyordu. Tam kendini gözlerini kapamaya zorladığı zaman, iblis, "Sakın, Holly," dedi.

Holly hızla ona dönünce kaşlarını çattı. Cadeon filmi seyretmiyordu.

Bakışları ona kilitlenmişti.

"Sen oraya bakıyorsun bile!"

"Ben bir erkeğim, beni daha fazla tahrik eden yere bakarım..." Onlar birbirlerini süzerken inlemeler, mırıltılar ve en sonunda haykırma sesleri duyuldu.

Sahne kararınca Holly bir daha nasıl her şeyin eskisi gibi olacağını merak ediyordu ama ne kadar etkilendiğini Cadeon'a belli etmeyi reddediyordu.

"İyi, bu kesinlikle aydınlatıcı oldu." Yalandan esneyerek ayağa kalktı ve odasına doğru yürüdü.

"Kalmak istemediğine emin misin? Bundan sonra. *Düşünce Bekler: Sekizinci Bölüm* başlıyor."

“Benden pas.” Kapısını kapadı ve içeri girmek istese onu durdurmayacağını bile bile ardından kilitledi.

Ayrıca şu anda iblis içeri girmek istese, gerçekten onu dışarıda tutmak isteyecek miydi?

Sırtını duvara yasladı ve kıvrılan pençelerini duvar kâğıdına geçirdi.

25. Bölüm

Holly çılgık atarak birden yatağında doğruldu ve parçalanmış çarşafı göğsüne çekti. Kafası karışmış bir halde odaya bakındı ve biraz önce gördüğünün bir rüya olduğunu anlayınca şaşırdı.

Bugüne dek gördüğü en erotik rüyaydı. Öte yandan Holly'yi sınıra taşımamıştı.

Rüyasında yaptıkları kılıç dövüşünün Cadeon'un onu yatağa atmasıyla sonlandığını ve önce Holly'nin, sonra da kendisinin kıyafetlerini çıkardığını görmüştü. Filmdeki adam gibi ereksiyonunu bacaklarının arasına sokmuş ve kendini şişkin kaslı kollarının üzerinde tutmuştu.

İçine girdiği zaman kalçalarını, ilk başta yavaş sonraysa gittikçe hızlanan bir tempo ve güçle, ta ki bir piston gibi tamamen içine gömülünceye kadar sallamıştı. Holly, dişleri birbirine vurduran güçlü darbeleri altında gitgide daha da yaklaşmış, yaklaşmıştı...

Sonra uyanmıştı.

Yüzmeye ihtiyacım var. Bir havuz bulmalıyım. Ancak kuzeydeydi ve kış ayıydı!

Burada savunmasız bir haldeydi ve porno âşığı iblis yan odada bekler vaziyetteydi. Güçlkle ayağa kalktı ve mahvolmuş çarşafı kaparak yatağın altındaki harap ettiği diğer eşyaların yanına tıktı.

Yatak örtüsünü düzelttikten sonra buz gibi bir duş almak için alalecele banyoya girdi. Ancak giyindikten sonra bile hâlâ sallanıyordu ve saçlarını taramaya çalışırken elleri titriyordu. Müthiş topuzunu yapma girişimlerini ardı ardına tekrarladı. Ve başaramadı.

Ne saçlarını, ne vücudunu ne de düşüncelerini kontrol edebiliyordu.

Ve dışarıda çakan şimşekler, çabalarıyla alay eder gibiydi.

Cade uyanmıştı, Holly yüzünden kaya gibi sertleşmiş erkekliğini çarşafılarına sürüyordu.

Ufaklık benim ölümüm olacak...

İnleyerek kalktı ve buharı tüten bir duş almak için sendeleye sendeleye banyoya gitti. Suyun altındayken, önceki gece ilk defa birilerinin seks yapmasını izleyen Holly'nin tepkilerini hatırladı.

Gözleri giderek büyüyüp sık nefes almaya başlamış, göğüsleri inip inip kalkmış ve Cade'in ellerinin onları yoğurmak için can atmasına neden olmuştu.

Fayansa dayadığı koluna başını yasladı ve kendini kavrayarak okşamaya başladı.

Kızın göğüs uçları baştan çıkarıcı bir şekilde süveterinin altından dışa doğru çıkıntı yapıyor ve ona emmesi için yalvarıyorlardı...

Dışarıda bir gök gürültüsü koptu. Işıklar yanıp sönmeye Cade birden doğruldu. Sanki elektrik enerjisindenmiş gibi tüyleri diken diken oldu. *Holly...*

Hızla duştan çıktı ve kotunu giyerken saçlarını silkeledi. Tökezeleyerek odalarını ayıran kapıya doğru giderken penisini güçlükle içeri soktu. Kilidi kırıp içeri girdikten sonra Holly'yi giyinik olarak yapılmış yatağın ucunda otururken buldu.

Bir yere odaklanmış gibi görünüyor ve boş boş bakıyordu. *O rüyalarından birini mi görmüştü? Gelirken mi uyanmıştı?*

Titrek soluklarına bakılırsa, kadını daha o noktaya gelmemiş gibi görünüyordu...

İnlemesini güçlükle bastırdı. Holly huzursuzdu ve Cade'in vermek için rahathkla cinayet işleyeceği Şeyin özlemini çekiyordu.

Kızın önüne geçti ve ayağa kalkmasına yardım etti. "Titriyorsun." Parmaklarının tersiyle yanağını okşadı. Yalnızca bu temas yüzünden Holly'nin solukları hızlandı. "Ah, hayatım, burada dururken bile patlamak üzeresin."

Holly ba ını sertçe iki yana salladı ve büyüyen gözleri menek e-den gümüş rengine doğru ı ıklar saçtı. Dili minik köpek di lerinden birinin üzerinde gezindi.

"Bana yalan söyle ama kendine söyleme."

"Bu nedenle ila larıma ihtiya ım var, Cadeon!"

"İhtiya ın olan onlar değil." İçgüdüsel dürtüleri ona vücudunu kullanarak kızı tatmin etmesini söylüyordu ama yapamazdı. Sanki Holly bunu yapmasına izin verirmiş gibi.

Neye izin verirdi?

"Beni çekici buluyorsun ve benim de seni çekici bulduğumu çok iyi biliyorsun. Bu yüzden bo almak için birbirimize yardım etmemizi öneriyorum."

"Yardım derken neyi kastediyorsun?"

Cadeon cevap verdi: "Seks yapmak değil, sadece birimizden biri ihtiyaç duyduğunda ona el vermek."

"Sen... Çok k stahsın. Ben günde birden fazla kez rahatlamaya ihtiyaç duymuyorum," dedi çenesini dikle tirerek. "Kendime gelirim."

"Saçmalama. Sen de en az benim kadar ihtiyaç duyuyorsun."

"Bu hiç doğru değil. Senden ho lanmıyorum bile."

"Benden ho lanmak zorunda değilsin."

Doğru. Zevk alabileceğim kadar ahlaksız biri olması yeter. Holly zaten onun için fazlasını hissetmemesi gerektiğini biliyordu. Tıpkı Cadeon'un ilk gece önerdiği gibi, onu kullanabilirdi.

Cadeon onu duvara doğru yönlendirmeye başladı. Ve Holly buna izin verdi.

Hayır, bu delilik. Ben asla bu şekilde düşünmezdim... "Bu yanlış olur. Erkek arkadaşıma ihanet etmiş olurum."

Cadeon elini duvara, Holly'nin başının yanına koyarak uzandı. "Olaya şöyle bak. Üzerimizdeki baskıyı biraz boşaltabiliriz yoksa patlayacağız." Kulağına doğru mırıldandı: "Ayrıca bu olduğu zaman, seni ateşe verecek kadar sert becereceğim. Ve sen bundan hoşlanacaksın. İsmimi mırıldanınca, işte o zaman ona ihanet etmiş olacaksın." Geri çekilerek Holly'yi nefes nefese –ve meraktan çatlar– bir vaziyette bıraktı.

"Tam olarak... bunu nasıl yapacağız?"

"Sen beni okşayabilirsin ve ben de seni parmaklarım."

Holly, kaba saba konuşmasına karşı nefesini tutma isteğini bastırdı ve kendine bu adamın çok yaşlı bir *iblis* olduğunu hatırlattı.

Eğer önerdiği şeyi yaparlarsa, o zaman Cade onu çıplak görecekti ve cinselliğine dokunacaktı. İlk defa.

Buna hazır mıyım? Hayır! Hazır olmayı ne kadar çok istediğinin bir önemi yoktu. "Sanki kendimizi kontrol etme yetimiz yokmuş gibi davranıyorsun."

Cade zonklayan göğüs uçlarından birini okşadı ve Holly çığlık attı.

"Kulağa vücudunu kontrol eden bir kadının sesi gibi mi geliyor? Bunu öyle çok istiyorsun ki üç dakikada seni boşaltabilirim."

Holly bu sözlerin saçmalığına karşı titrek bir kahkaha attı. Sonra, tabii ki akli buna odaklandı. Cade, yüz seksen saniye içinde onu orgazma ulaştırabileceğini söylüyordu.

Peki, ya... yapabilirse? Orgazma bir başkası tarafından ulaştırılmak nasıl bir şey olurdu ki?

Oysa Cadeon bunu yaparsa, Holly aynı şeyi sürekli isteyecekti. Bu, basit insan doğasıydı.

Ben pek insan sayılmam.

"Seni düşünmeye sevk ettim, öyle değil mi?" *Kendini beğenmiş.*

"Bunu üç dakikada yapamayacağını gayet iyi biliyorsun. Teması başlatmak ve beni baştan çıkararak daha fazlasını yapmak için bunu söylüyorsun."

"O zaman benimle bahse gir. Ne kazanmak istersin? Teması riske et. Ödülü al."

Ödül mü? Tesadüfen bir şeye müthiş derecede ihtiyaç duyuyordu. Duraksadı. "İlaçlarımı almama izin vereceksin."

"Holly, ilaçları istemiyorsun..."

"Ve bir haftayı küfretmeden geçireceksin. Benim şartlarım bunlar. İşine gelirse."

"Tamam. Ve sen kaybedersen bir hafta külotsuz dolaşacaksın. Ve ben de boşalınca kadar ellerini kullanacaksın."

Koca bedeni titreyip tohumları dökülünceye kadar onu okşama düşüncesi, Holly'nin ürpermesine neden oldu.

Hayır, bunu bu nedenle yapmayacaktı, ilaçları için yapacaktı. Yutkunarak konuştu. "Çıplak olmak zorunda kalacak mıyım?"

Cade iyice sokularak ısıısıyla onu sarmaladı. "Tamamen değil. Göğüslerini emebileceğim ve elimi bacaklarının arasına sokabileceğim kadarı yeterli."

Yalnızca sözleri bile Holly'nin heyecanlanmasına yetti. "İddiaya gireceğim." *Bir dakika...* "Ne kadar zaman geçtiğini nereden bileceğiz?"

Cade dalgiç saatini kaldırdı. "Bunun alarmı var." Saati kurcaladı. "İşte. Geri sayıma ayarlandı. Sen başlatabilirsin," diyerek ona verdi. "Ancak ben pozisyon alana kadar geri sayımı başlatmıyoruz."

"Pozisyon mu?"

Cade aniden onu kollarına alarak yatağa yatırdı ve kendisi de onu takip etti.

"Sırtüstü uzan," diye mırıldandı yanına uzanırken. Adamın yakınlığının etkisiyle zaten uyarılmış olan Holly saate bastı.

Cade saati kızın elinden alarak yatağın yanındaki komodinin üzerine attı. Ardından onu bileklerinden kavradı.

"Cadeon?"

"Ellerini arkada tutacağım." Ellerini oraya çivilemişti.

"Neden?"

"Böylece bana zarar vermek konusunda endişen olmayacak. Kurtulmaya çalış."

Holly birden panikleme hissiyle onun dediğini yaparak kurtulmak için bütün gücünü kullandı.

Ve hiçbir ilerleme kaydedemedi. Çelikle bağlansa daha iyiydi.

"Beni alt edemezsin. Bana zarar veremezsin."

O zaman bu, diğer zamanlardaki gibi olmayacaktı. O, çömez bir insan değil, ölümsüz bir savaşçıydı. Holly onun kolları arasında rahatlamaya başladığını fark etti.

Cade kızın sakinleştiğini hisseder hissetmez boşta kalan eliyle külotu ortaya çıkıncaya kadar eteğini çoraplarının üzerinden yukarı doğru sıyırdı. Külotunu dizlerine kadar indirdiğinde Holly titremeye başladı.

"O güzel bacaklarını benim için arala."

Holly tereddüt içinde dediğini yaparken, Cade süveterini ve sütyenini yukarı iterek göğüslerini tamamen gözler önüne serdi.

"Bir dakika... sanırım fikrimi değiştirdim... Ah!" Cade dudaklarını göğüs uçlarından birine yapıştıınca Holly haykırdı.

Cade göğüs ucunu ağzının içine çekerek emince kızın inlemesine neden oldu. "Ah, Tanrım."

Holly sadece bu ısrarlı emmesiyle bile orgazm edebileceğini düşündü. O hâlâ ağzının sıcaklığının sarhoşluğunu yaşarken, Cade parmak ucunu cinselliğinde dolaştırdı. Holly şoke olmuş bir halde nefesini tuttu.

“O kadar sıcak ve kaygan ki.” Sesi acı çekiyormuş gibi çıkıyordu. “Hayal ettiğimin bile ötesinde.” Cade, kızın kendi ıslaklığını kullanarak başparmağını hassas klitorisinin üzerinde gezdirmeye başladı.

Holly’ye daha önce hiç böyle dokunulmamıştı ve asla böyle bir şeyi hayal etmemişti...

Sakin olmaya ve başka şeyleri düşünmeye çabaladı ama rahatlamak istiyordu ve Cade parmağıyla her okşadığında, göğsünün ucunu her sıktığında buna biraz daha yaklaşıyordu. Kalçalarının adamın parmağına doğru kalktığını hayal meyal fark etti ama bunu durduramıyordu.

“Bacaklarını daha fazla aç.”

Eskiden her günün her anında bedeninin ihtiyaçlarını düşünmemek için savaş verirdi. Şimdi bir savaş yokmuş gibi görünüyordu, savaş olamazdı.

Dizleri iki yana doğru açıldı.

Cade, şişkin göğüs ucunun çevresinde inledi. “İşte bu.”

Kontrolü kaybediyor... o dürtüler uyandı.

Evet, Holly kendini kontrol edemiyordu. Cade onu etkisi altına almıştı. “Cadeon...”

Cadeon artık nabız gibi atan klitorisini parmağını tekrar ıslatmak için cinselliğine daldırarak daha hızlı okşuyordu. “Parmağımı içine sokacağım, tamam mı?” dedi Cadeon göğüslerine doğru ve parmağını içine itmeye başladı.

Holly inleyerek yenilgiyi kabul etti. Bu o kadar zevkli, o kadar baskın bir histi ki karşı koyması mümkün değildi. “Durma...”

Cade santim santim ilerleyerek tamamen içini doldurdu. O parmağı derinliklerinde oynatırken başparmağıyla da klitorisinin etrafında yavaşça daireler çizmeye başladı. Hırıltılı bir sesle, "Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?" dedi.

Holly bilinçsizce başını yastıkta bir sağa bir sola sallıyordu. "Evet, evet!" Cade bunu yapacaktı, onu orgazma ulaştıracaktı. Bunu yapan ilk erkek olacaktı. "Sakın durma, lütfen..."

"Benim için boşalana kadar durmam."

"Ah, Tanrım," diye haykırdı. "Ah, evet!"

"İşte bu, Holly. Bunu görmek için o kadar uzun süre bekledim ki..."

Orgazmı Holly'yi etkisi altına almıştı. Gözleri neredeyse ürkütücü bir yoğunluk hissiyle birden açılıverdi... bu, daha önce hissettiği her şeyden daha güçlüydü. Islanıyor, kıvranıyor, sürekli dolup taşıyordu, ta ki sırtını geriye doğru yay gibi gerip zevkle çılgılık atana kadar...

Holly'nin orgazm olduğunu görmek Cade'in bugüne dek tanıklık ettiği en ateşli şeydi ve onu öylesine sertleştirmişti ki penisini dışarı bile çıkaramadan Holly'ye eşlik etmekten korktu.

Ona bütün zevkleri tattırmak için parmağını kıvırdıkça, daracık kılıfı parmağını sıkıyor ve büyük bir açıklıkla sağarcasına sürekli emiyordu.

Dışarıda şimşek parlıyor ve yıldırım odayı sarsıyordu.

Holly en sonunda inleyerek, "Artık yeter," dedi ve Cade'in elini itti; aynı anda saatin alarmı çaldı.

Cade, onun üzerinden uzanarak saati, yatağın yanındaki sehpanın üzerinden kaptı ve susturmak için yumruğuyla ezdi.

Holly'ye döndüğü zaman, beklediği gibi onun örtülere sarınmakta acele etmediğini gördü. Saçları açılmıştı. Süveteri, eteği ve külotu Cade'in bıraktığı yerde duruyordu.

Holly hiç umursamıyordu. Cade onu hep bu şekilde –ciddiyet maskesi düşmüş, dizlerinin bağı çözülmüş ve şehvetli bir halde– görmek istemişti. Gözleri ağırlaşmıştı, hızlı hızlı soluyordu ve ağzını koyduğu şişmiş göğüs uçları ıslaktı.

Bacaklarının arasındaki o sarı tüyler nemlenmişti ve penisi orada olmak için kasılıyordu. Cade elini penisinde dolaştırarak, “Beni rahatlatacak mısın, Holly?” diye sordu. Sesi hırıltılı çıkıyordu.

Holly dudağını ısırarak başını onaylar gibi sallayınca, Cade düğmelerini bir çırpıda çözdüğü kotunu dizlerine doğru itti. Serbest kalan penisi bacaklarının arasında nabız gibi atıyordu.

Holly, gözleri o noktaya perçinlenmiş bir halde kalktı. “Ama nasıl yapacağımı bilmiyorum. Canını acıtmak istemem,” diye mırıldandı.

“Şu anda çektiğimden daha fazla acı veremezsin. Sadece dokun.”

Holly kararsız bir şekilde ellerini adamın penisine doğru kaldırdı. İlk temasta Cade ıslık çalar gibi bir ses çıkarıp nefes alarak istem dışı sızdırdı. Sürekli olarak düşünebildiği tek şey şuydu: *Kadımın elleri penisimin üzerinde.*

Holly yumuşacık ellerini sıcak penisinde gezdirmeye başladı. Penisinin baş kısmı dün geceki gibi kayganlaşınca Cade keyifle inledi. Holly oradaki nemi işaret parmağını kullanıp daireler çizerek baş kısmına yaydı. Cade hırıltıyla, “Bu çok güzel, bebeğim,” dedi. “Şimdi, benim için onu sıvazla.”

Holly dediğini yapmak yerine, ipeksi dokunuşlarla keşfetmeye devam etti ancak Cade’in istediği hızı. Holly diğer elini onu kavramak için indirip hayalarını kaldırıncaya, yeni bir heyecanla bağırarak Cade’in kalçaları kontrol edilemez bir şekilde sallanmaya başladı.

“Parmaklarını etrafına sar! Gerisini ben yapacağım.” Sesini sakinleştirmeye çalıştı. “Acıyı bir anlasan...”

Kızın elini alarak penisini tutmasını sağladı. “Ah! Daha iyi...” diye inledi rahatlamak için Holly’nin elinin arasında gidip gelirken.

Uzandı ve kızın minik klitorisini okşadı. Diğer eliyle önce bir göğsünü, sonra da diğerini yoğurdu.

Holly yüzünü Cade'in göğsünde gezdirdi ve onu oradan öperken inledi. Holly, Cade'in bugüne dek duyduğu en seksi sese sahipti; kısa, keskin ve her biri ihtiyaç dolu inlemeleri onu tatmin etmek için çıldırmasına neden oluyordu.

Ona sahip olabilirim... Onu saniyeler içinde becerebilirdi. Bana izin verir. Her ne kadar Holly'nin içinde olmak için yanıp tutuşsa da bunu yapamazdı. Değişecek ve tamamen iblis haline bürünecekti.

Ve o zaman Holly'nin kendisine ait olduğundan emin olacaktı.

Daha fazla eğildi ve Holly'nin cinselliğini kavramak için uzanarak elinin tamamıyla okşadı. Penisini sıkın Holly işi devralarak Cade'in kalçası duruncaya kadar sıvazlamaya devam etti.

Okşanırken kadını okşamak. Bundan daha iyi bir şey yaşamadım...

Holly tekrar orgazm olduğunda gözleri kapandı ve Cade'e o çıldırtıcı inlemelerini sundu.

İblis içgüdüleri Holly'nin ona ait olduğunun farkındaydı ve içinden kızı sahiplenmesini haykırıyordu. Holly avcunun üzerinde titrerken, Cade dönüşmeye başlasa da buna karşı direndi.

"Holly çok güçlü boşalmamı sağlayacaksın... devam et." Solukları hızlandı, vücudu yay gibi gerildi. "Devam... ah, lanet!"

Rahatlama... Cade tavana doğru kör edici bir zevk dalgasıyla kükredi. Boşalmamasına rağmen, Holly'nin elinden sıçrayarak uzaklaşmak zorunda kalıncaya kadar orgazmı tüm şiddetiyle devam etti. Kızın yanına sırtüstü yuvarlandı ve şaşkınlık içinde tavanı süzdü. Dokuz yüz yıl boyunca kadını tatmin etmek için beklemişti.

Ve sonra bunu ona tattıran ilk kişi olmak... Sınırın ötesine geçmeden önce Holly'nin gözlerinin nasıl büyüyüp gümüş rengine dönüştüğünü hatırlayınca, katıksız bir erkeklik heyecanı duydu.

En sonunda paylaştıkları bu deneyim... çok önemliydi ve kaderinde varmış gibi hissettiriyordu.

Cade ona dönünce Holly konuştu. "Cadeon... sen..."

"Öfke iblisleri, kaderlerindeki dişiye sahipleninceye kadar boşalmaz."

"Demek nasıl bileceğini söylerken bunu kastediyordun." Cade başını onaylarcasına sallayınca, Holly, "Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordu.

"Hayır, aşkım." Uzanarak burnunu kızın kulağına sürttü. Beynini uyuşturan bir rahatlama sonra bile Holly'nin kokusu tekrar sertleşmesine neden oluyor, penisi bembeyaz baldırına doğru uzanıyordu. "Elbette yapmadın."

"Çok iyi o zaman." Holly kıyafetlerini düzeltti, sonra ciddi bir şekilde başını sallayıp kalktı. "Bu çok zevkliydi, Cadeon." Ellerini toz silker gibi birbirine vursa daha iyiydi. "Kendime hemen çekidüzen vereceğim, sonra yola koyulabiliriz."

Holly banyoya doğru ağır ağır yürürken, Cade'in tek yapabildiği lanet olası kotu dizlerine kadar sıyrılmış bir halde yatakta uzanıp inanamıyormuş gibi gözlerini kırıştırmaktı. Hissettiği şey... kullanılmış olmaktı; nihayet dokuz yüz yıldır kadınlara ne hissettirdiğini anlıyordu.

Bu berbat bir duygu. Kotunu kaptı. Lanet olsun, kullanılmıştı. Ve daha da beteri Holly'yle hiçbir aşama kaydedememişti ve bu onu sinirlendiriyordu.

Holly dönünce onu sırtüstü yatağa attı.

Holly, "Sen ne yap... Kes şunu!" diye haykırdı.

"Görünüşe göre iddiayı ben kazandım, tatlım." Kızın tokatlarına aldırmadan eteğini yukarı sıyırdı, sonra da külotunu çekip çıkardı ve cebine attı. "Ödülümü alacağım."

26.

Bölüm

“Daha önce olanları unutamıyorum,” diye mırıldanan Cadeon’un direksiyonu tutan elinin eklem yerleri bembeyaz olmuştu.

Hadi ya, diye düşündü Holly. Son iki saattir Cadeon’un ona hissettirdiği –ve yaptırdığı– şeyleri tekrar yaşıyordu.

İki defa.

Ve sürekli, orgazm olmadan önce Cadeon’un güzel yüzündeki acılı ifadeyi ve onu sıvazlarken kalın penisinin zonklamasını gözünün önüne getirip duruyordu. Vahşi haykırışı içini titretmişti.

Külotsuz dolaşmak da işini kolaylaştırmıyordu. Külötunun iblisin cebinde olmasıysa şaşırtıcı bir şekilde erotik geliyordu. “Daha çok çabala o zaman.”

Holly de öyle yapacaktı. Keşke onun bu kadar çok farkında olmasaydı. Kesinlikle aşırı duyarlılığa sahipti. Adamın kokusu ona göre ağız sulandıran cinstendi ve ne zaman yan yana otursalar ki arabanın içinde her dakika öyleydiler, ona biraz daha yakınlaşma isteği doğuruyordu.

Bir adamın sesi ve kokusu özellikle dikkatini hiç çekmemiştir ve tabii bu hoş bir şey değildi.

Ancak Cadeon’un kokusu yüzünden pençeleri onun ve ağır vücudunun üzerinde olması için kıvrılıyordu.

"Eğer yapabilseydim," diye devam etti Cadeon, "seninle birlikte birkaç hattalığına bir yere kapanır ve sadece..."

"Kendini bana güzelce gösterir miydin?"

"Evet."

"Eh, böyle bir olasılık yok. Sen kılıcını istiyorsun ve bense her gün dönüşümümün geri alınmayacağı bir noktaya yaklaşıyorum diye korku yaşıyorum."

"Biliyorum. Biliyorum."

"Sadece bunu göz ardı edeceğiz."

Holly şimdiye dek *cinsel uyanış* terimini tam olarak anlamamıştı. Şimdi anlıyordu. Cadeon, ona asla unutamayacağı şeyler yapmıştı. Holly bir daha asla aynı olmayacaktı çünkü sınır aşılmıştı. Bir şeyin tadını almıştı ve daha fazlasını istiyordu.

"Göz ardı etmek mi? Tabii, sende işe yarayıp yaramadığını bana da bildir," dedi Cadeon seçkin görünümlü, süper lüks bir alışveriş merkezinin girişine doğru dönerken. "Geldik."

"İvir zıvir alacağın yer burası mı?"

"Alacağımız yer. Daha sıcak tutacak giysilere ihtiyacın var. İçinde hareket edebileceğin giysiler."

Aslında yeni bir ya da iki tane balıkçı yaka kazağın sakıncası yoktu. Belki bir de daha kalın ceketin.

Cadeon lüks bir mağazanın önünde durunca Holly inerek dalgın dalgın kapıyı arkasından kapadı. Yine düşüncelere dalmıştı...

Çok uzun süredir ne zaman uyarıldığını hissetse, buna daima başkasını incitme korkusu eşlik ederdi.

Kısa süre önce bu korkusu gitmişti çünkü Cadeon'u incitememişti ve bedeninin ustaca okşanıp orgazma ulaşmasına engel olmamıştı. Bunu hatırlayınca içi pırpır etti ama sonra kaşlarını çattı. *Ustaca.*

Sonuçta Cadeon kadınların favorisiydi. Imatra'ya da aynı zevki tattırmuş muydu?..

"Hey, bilgisayarını unuttun," dedi Cadeon umursamazca ona doğru elini sallayarak.

Holly telaşla ona doğru giderken gözleri büyüdü. Neredeyse bilgisayarını mı unutuyordu? Bilgisayarı hayatındaki vazgeçilmez tek şeydi ve onun için o kadar önemliydi ki çoğu zaman kalçasına bir sabit disk takabilmeyi dilerdi.

"Zihnin meşguldü değil mi?" diye o kibirli tonlamasıyla sordu Cade. "Yaptıklarımızı göz ardı edemiyorsun."

"Ben başka bir şey düşünüyordum." Bilgisayarına uzanınca, Cadeon onu başının üzerine doğru kaldırdı. "Onu geri ver! Düşürebilirsin!"

"Eğer beni düşündüğünü itiraf edersen vereceğim."

"Peki. Seni düşünüyordum. Hep seni. Şimdi ver şunu!"

Cadeon eninde sonunda bilgisayarını ona verdi, Holly'nin kolay teslim olmasına şaşırmış görünüyordu. Ama bu Holly'nin bilgisayarıydı, dünyadaki bütün doğru ve iyi şeylerin kaynağıydı.

Holly bilgisayar çantasının askısını omzuna taktığı zaman, Cade iri elini kızın belinin alt kısmına yerleştirdi. Holly ona ters bir bakış atsa da, Cade aldınış etmeden onu içeri götürdü. Kadınlar bölümünde Cade ölçülerine göz atmak için kot pantolonları kalçasına bile tuttu. *Despot erkek!*

Holly dişlerini gıcırdatarak sordu: "İç çamaşırlarım olmadan o kotları nasıl denememi bekliyorsun?"

Cadeon cebine birkaç kez vurdu. "Onu geri mi istiyorsun? Bir çaresine bakabiliriz." Birkaç kot pantolonu kızı attı, kaşmir balıkçı yaka kazakları aldı, sonra onu giyinme kabinine götürdü.

Holly onun dışarıdaki oturma alanında bekleyeceğini sanmıştı. Böyle bir şans yoktu. "Cadeon!" diye parladı, adam onu takip edip kapıyı kapatınca. "İçeri giremezsin!"

Cadeon bir elini Holly'nin arkasındaki duvara koyarak ona uzandı. "İçeride olmam gerek. Çünkü beni öpmek üzeresin."

"Öyle mi?" Küçümser bir tonlama yapmaya çalıştı ancak sesi sadece meraklı çıktı.

"Hı-hı. Külotunu bu geceliğine geri istiyorsan."

"Pekâlâ. Kot almayacağım."

"İnce çoraplarından başka bir şey olmadan etekle donarsın."

Holly nefesini sabırsızca üfledi. Hava oldukça soğuktu. "Seni öpeceğim ama iddiadan tamamen kurtulursam. Sadece bu gece için değil."

"O halde beni Fransız öpücüğüyle öpeceksin. Yanaktan kısa bir öpücükle değil."

Planı suya düşmüştü.

"Tamam, o zaman. Ama nasıl başlayacağımı tam olarak bilmiyorum." Cadeon tecrübesizliğine içten içe güler miydi? Imatra'yla kıyaslar mıydı?

Holly, o dışı iblisten daha iyi öpüşüyor olmayı diledi.

"Buna ihtiyacın olmayacak," diyen Cadeon, kızın çantasını omzundan alarak arkasındaki oturma sırasına koydu. "Şimdi, bana ulaşmak için parmak uçlarında yükselmek zorunda kalacaksın."

"Yarı yolda benimle buluşmayacak mısın?"

"Sen, beni öpüyorsun, unuttun mu?"

Holly dengesini sağlamak için ellerini adamın omuzlarına koydu, sonra da parmak uçlarında yükseldi.

"Parmak ucundayken başımı kendininkine doğru çekmelisin. Başımın arkasından tut."

Holly kazayla boynuzunun ucuna dokununca, Cadeon inledi. Holly elini hızla daha yukarı götürse de Cadeon, "Onlara dokunman iyi hissettiriyor," dedi.

"Gerçekten onlarla hissedebiliyor musun?" diye soran Holly, bardaki davranışları hakkında söylediklerini hatırladı.

"Tabii ki. Erkek iblisler boynuzlarının okşanmasından hoşlanırlar."

Holly bu bilgiyi sonrası için kaydetti.

"Sonra, aralanmış dudaklarını benimkilerin üzerine koyacaksın ve ardından dilimi yalayacaksın. Ve o noktaya geldiğinde sadece içinden geleni yap."

Holly yutkundu, sersemlemiş miydi yoksa sinirli miydi yoksa her ikisini birden mi hissediyordu, bilemiyordu. Sonra parmak uçlarındayken onu aşağı çekti ve dudaklarını dudaklarının üzerine koydu.

Cadeon onu cesaretlendirir gibi diliyle dudaklarına bir kez dokundu. Ardından işi Holly'nin devralmasına izin verdi ve kız deneyimsizce keşfetmeye başladığında, onu hiç sıkıştırmadı. En sonunda Cadeon dilini tekrar diliyle buluşturup orada ağır ağır gezdirdi ama hızı Holly'nin kontrolüne bıraktı.

Öpüşme yavaş ilerliyordu ama kuşkuya yer bırakmayacak kadar şehvetliydi. Holly öpüşünü derinleştirmekten kendini alamıyor gibiydi...

Yan kapıdan kızların kıkırdamaları duyuldu.

Holly nefesini tutarak geri çekildi, soluklarını sakinleştirmeye ve aklını başına toplamaya çalıştı. Ama sonra Cadeon'un yüzüne baktığında, kaşları çatıldı.

Gözleri simsiyah olmuştu ve boynuzları düzleşip kalınlaşmıştı. Tıpkı her yakınlaşmalarında olduğu gibi.

Oysa Imatra'yla öpüştüğü zaman, Holly onda bu tepkilerin hiçbirini görmemişti.

Acaba bunun nedeni tatmin olmuş olması mıydı? Yoksa hiç olmamış mıydı?

"İşte." Eğilerek kolunun altından çıktı. "Yaptım."

Cadeon hırıltılı bir sesle konuştu. "Yaptın. Bunu yanımda getirdiğim için memnunum." Şapkasını taktı. O deri şapka Holly'nin yüreğini hoplattı. Cadeon gözleri berrak haline kavuşunca, "Şimdi dışarı çıkacağım. Gidip, buraya nasıl geldiklerinden bihaber diğer erkekler gibi oturacağım." dedi.

"Dur!" Holly cebini işaret etti.

Cadeon onu anlamazdan gelmeyi seçti. "Bu –senin– hizmetinde, sevgilim."

Holly gözlerini devirdi. "Külotum."

Cadeon arsız bir sırtmayla külotunu ona verdi. Giyinme kabini en sonunda Holly'ye kalmıştı. Ancak üç yüz dolarlık kotun fermuarını çektiğinde birden durdu. *Yan taraftaki kızların fısıltılarını duyabiliyorum.*

Holly, onların birbirlerinin kulağına fısıldadıklarını ve büyük ihtimalle ellerini de ağızlarına siper yaptığını söyleyebilirdi ama kullandıkları kelimeleri gayet iyi ayırt edebiliyordu: "Müthiş yakışıklı. Gelmiş geçmiş en yakışıklı adam. Git, bana başka bir bedeni getiriyormuş gibi yap ve kendin gör."

Ve Holly, onların Cadeon'un yanından her geçişlerinde kalplerinin gümbür gümbür çarptığını duyabiliyordu.

Bu, Cadeon'un da duyabildiği anlamına geliyordu. Harikulade olduğunu bildiğine şaşmamalıydı.

"Dışarı çık da görebileyim," dedi Cadeon.

Holly kendini ayna karşısında inceledi ama yansımasını güçlükle tanıdı. Ergenlik çağlarından beri kot pantolon giymemişti. Balıkçı yaka kazakları her giyişinde topuzu düştüğü için, en sonunda saçlarını kulaklarını kapatacak şekilde iki örgü yapmıştı. Gözlük takmıyordu çünkü ihtiyacı yoktu. Yanakları pembeydi ve teni –Nix'inki gibi– ışıldıyor gibi görünüyordu.

Dudaklarını büzdü, bir Valkyrie olmanın avantajları olduğunu kabullenmekten nefret ediyordu.

"Hadi ama."

"Bir dakika!"

Ve sonra Cadeon kapının hemen dışına geldi. "Seni görmek için sabırsızlanıyorum, bebeğim."

Yan kabindeki kızlardan biri bu sözleri duyunca iç geçirdi.

"Kotun bedeni olmadı." Bel kısmı bol gelse de kalçası çok dardı. Aynada dönerek omzunun üzerinden bakıp kaşlarını çatı. Arka tarafının ne kadar büyük olduğunu gerçekten bugüne kadar hiç fark etmemişti. Cadeon'un gözlerinin sürekli oraya yönelmesine şaşmamak gerekirdi!

"O zaman başka beden getireyim," dedi Cadeon.

"Hayır, hem çok bol hem de çok dar."

"Dur buna ben karar vereyim."

"Pekâlâ." Kapıyı açtı.

Cadeon'un dudakları aralandı. "Dön." Holly bilinçsizce bir daire çizdikten sonra Cadeon, "İyi, o zaman. Etek giydiğinde poponun dünyayı yerinden oynatan cinsten olduğunu sanmıştım ama kotla çok daha iyi görünüyor," dedi.

Yan kabindeki kızlar yine kıkırdayınca Holly öfkeyle baktı. Cade gözünü pek bir şekilde yanından geçerek bilgisayar çantasını aldı ve onu dışarı sürükledi. "Ne yapıyorsun?"

"Burada işimiz bitti."

Holly, "Ama bedeni olmadı ki," diye ısrar etti.

"Bir kemer alırız."

"Bir dakika, bu sadece bir kıyafet!"

"Hayır değil. Dünyayı sarsan bu kottan beş tane ve o kazağın da her rengini alıyoruz ve sonra da işimiz bitiyor, tamam mı?" Mağazada Cadeon, "Kıl payı atlattık. Seni tam zamanında oradan çıkardım," dedi.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"İblisine ilgi duydular diye o kızların gözünü oyacaktın. An meselesiydi... hayatları tehlikedeydi."

"Sen, benim iblisim değilsin."

"Öyle mi? Beni, sanki öyle olduğumdan eminmişsin gibi öptün."

"Of!" diye homurdandı Holly.

Cade siyah deri bir kemer alarak tezgâhın üzerine koydu. "Bunu dene." Kemerı kızın beline sararken kolları üstünde biraz fazla oyalandı. Bire on ihtimalle saçlarını kokluyordu.

Holly, "Bu iyi," deyince Cadeon ona birkaç tane daha getirdi ve bütün kotları, kazakları ve kemerleri takım yaptı.

Ödeme sırası onlara gelince Cadeon kasadaki kadına, "İyi akşamlar, tatlım," dedi.

Kadın nutku tutulmuş bir halde ona bakakaldı ve saçlarını düzeltmekten başka bir şey yapamadı.

"Hanımefendi," diyen Holly'nin sesi maksadından daha keskin çıktı.

Kadın şaşkınlığını atıp etiketleri okutmaya başlayınca, Cadeon Holly'nin kulağına mırıldandı: "Bir başka kıl payı kurtuluş olayı. Zavallı kızlar ölümle dans ediyorlar."

Holly baldırına tekme attı. Cadeon derinden gelen bir gülüşle karşılık verdi.

En sonunda poşetleri alıp Holly'nin giydiklerinin üzerinden etiketleri koparınca Cadeon, "Git ve alt kattaki yürüyüş ayakkabılarını dene," deyip bir Centurion American Express kartı verdi.

Görünüşe göre iblis zengindi. "Pahalılarından alman gerekiyor. Kar için Gore-Tex al."

"Sen nereye gidiyorsun?"

"Bir mont ve bazı şeyler almaya. Ben dönene kadar mağazada bekle..."

Holly, ayakkabı bölümünden iki tür çizme aldı. Biri Gore-Tex su geçirmez tabakalı rahat bir çizmeydi çünkü Holly'nin buna ihtiyacı vardı. Ancak bir de yüksek topuklu, siyah deri bir çift seçmişti çünkü kendine engel olamamıştı.

Tezgâhtar ona uygun numarayı getirince çizmeyi deneyen Holly denemek için yürüdü. Herkes çizmelerle farklı mı yürüyordu? Belki biraz daha havalı olabilir miydi?

Holly iki modeli de aldı ve siyah çizmeleri giydi. Görevi tamamlanmıştı, oturdu ve Cadeon'un gelmesini bekledi. Hiçbir hareket ve konuşacak kimse olmayınca, aklı son günlerdeki gelişmelere daldı...

Erkek arkadaşına resmen sadakatsiz davranmıştı. Ve bu onun tarzı değildi. Sınavlarda asla kopya çekmemiş ve şimdiye dek asla sözünden dönmemişti. Tim bunu hak etmeyen, iyi biriydi...

Tim'i gerçekten ne kadar iyi tanıyorsun?

Belirsiz bir yerden gelen bu düşünce kaşlarını çatmasına neden oldu.

Ona göre Tim mükemmeldi ve kendini inanılmaz derecede kariyerine adanmış, istikrarlı ve sakin biriydi. Kariyeri konusunda Holly kadar hırslıydı. İnce, uzun boyluydu ve göz korkutmayan hoş bir yakışıklılığı vardı. Ve Cadeon'a söylemiş olduğu gibi, Tim harika bir koca ve baba olacaktı.

Bu da Cadeon gibi ona sadakatsiz olacak ve büyük olasılıkla çocuğuna babalık bile yapmayacak bir adam hakkında söyleyebileceğinden çok daha fazlasıydı.

Ancak Cadeon'la birlikteyken bir şeyin farkına varmıştı. Cinsellik sırasında, maskeler inmişken bir erkek hakkında çok fazla şey öğrenilebilirdi.

Cadeon'un gözleri şehvetli ve aç olsa da, dokunuşları şetkath ve neredeyse Holly'nin tadını çıkarır ve hatta... ona havran olan cinstendi.

Holly kaba saba bir paralı askerden böyle bir nezaket beklemezdi ve yatakta olmadıklarında bunu ondan görmemişti.

Böyle bir durumda Tim hakkında ne keşfedecekti? Onunla aynı şeyleri yaptığını hayal etmeye çalıştı. Ancak başaramadı... çünkü sürekli iblisi görüyordu.

Hayır, hayır! Bu, onun yeni ve yabancı düşünce sürecinin işi devralışının mükemmel bir örneğiydi. *İblisle sevişmemin nedenlerinden biri: Çünkü onun hakkında o tip şeyleri öğrenebilirim. Bir kişi olarak.*

Normalde olduğu gibi davranmadığı için Tim'den kuşku duyuyordu sadece. Terk etmeye korktuğu eski hayatının canlı bir örneği olarak ona tutunduğuna dair ufak bir şüphe beslediği için değil...

Cadeon'un omuzları dik, ukalaca gülümseyerek ve uzun adımlarla yanına geldiğini görünce, düşünceleri uçup gitti.

Şaşkın şaşkın Cadeon'un iyi bir konuya parmak bastığını düşündü. Belki de normal ve düzenli hayatına kavuşmadan önce son bir maceraya atılması gerekiyordu. Birazcık cinsel deneyime, birazcık heyecana...

Cadeon yanına gelince, Holly tepki veremeden birden eğilip onu öptü. "Beni özledin, değil mi?"

Holly ilk defa ulu orta yerde öpülmüş olduğu için ne yapacağını bilemeden, "Pek sayılmaz," diye geveledi.

"Hah. O halde beni görünce gözlerinin neden gümüş rengine dönüştüğünü merak ediyorum."

"Dönüşmediler!" Bakışları hızla sağa sola çevrildi. "Peki ya birileri gördüyse? Aman Tanrım..."

"Sakin ol, ufaklık. İnsanlar bunun sadece ışık oyunu olduğunu düşünecektir. Eğer pişkinliğe vurursan. Şimdi, bakalım neler aldın."

Yeni çizmelerini görünce kaşlarını kaldırdı. "Çok güzel. Ama sadece iki çift mi aldın? Senden kredi kartını kötüye kullanıp misilleme olarak alışveriş yapmanı bekliyordum."

“Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm.” Cadeon’un elinde birkaç poşet vardı. “Sen ne aldın?”

“Akşam yemeğinde göstereceğim.”

“Akşam yemeği mi? Zamanımız var mı?”

“Ufaklığımı beslemek zorundayım, yoksa hırçınlaşıyor. Ayrıca yolculuk en fazla beş saatimizi alır ve saat daha altı.”

“Restoranda ne yiyebilirim ki? Ambalajlanmış şeyler yediğimi biliyorsun.”

“O konuyu hallettim. Sadece bana güven.”

27.

Bölüm

Holly on beş yıldır hep giyinip süslenmişti. Şimdiyse iblis onu kotun içine sokmuş, sonra da havalı bir restorana götürmüştü.

Oturmuş yemeklerini beklerlerken, Holly onun kendisi için ne sipariş verdiğini merak etti. Yeşil fasulye konservesi mi? Belki de meyve tabağı? Ya da burası bir deniz mahsulleri restoranı olduğu için büyük olasılıkla tonbalığı konservesi olabilirdi.

“Hadi benim ganimetlere bakalım,” diyen Cadeon elini poşetlerden birine daldırdı. Şapkasını çıkarmış, saçlarını sallayarak boynuzlarını kapamıştı ve şimdi dayanılmaz derecede göz kamaştırıcı görünüyordu.

“İşte.” Holly’ye iki paket verdi. “Sana bir saat aldım. Eskiden iyi bir saatin vardı.”

Bu küçük detayı bile fark etmiş miydi yani?

“Bir tane de kendime aldım,” dedi Cadeon.

Ah, evet, çünkü kendisinininkini ezmişti. “Onlar... birbirleriyle eşleşmiyor, değil mi?”

“Holls, ben bir iblisim; aptal değil.”

“Ah, elbette.” Holly kutuyu alınca kaşlarını kaldırdı. *Cartier*.

Bu markadan hep uzak durmuştı çünkü saat modellerinin çoğunda yoğun elmas işçiliği vardı. Her bakışında büyülendiğinden bu onun için o kadar iyi olmuyordu.

Paketi açınca az kalsın gülüyordu. Elmas yoktu. Sade platinden olsa da çok zarıftı. Cadeon neden bu kadar... düşünceliydi? "Cadeon bu çok güzel ama bunu ödemene izin veremem..."

"Rahatlıkla karşılayabilirim. Şimdi çeneni kapa ve diğerini aç."

Holly öfkeyle baksa da adamın dediğini yaptı. İçinde... gözlük vardı. Âşık Kedicik. Holly gözlerini kırpıştırarak ona baktı. "Bana kendi gözlüğümü mü veriyorsun?"

"Camlarını değiştirip düz cam yaptırđım. O olmadan düşünemediğini söyledin ve takınca da baş ağrısı çekiyordun."

Gözlüğü takarken Holly'nin dudakları aralandı. Kim daha destekleyiciydi? Onu konuşarak cesaretlendiren Tim mi yoksa çalışmasını mümkün kılan Cadeon mu?

Onları karşılaştırmayı bırak! Tim aynı zamanda gidip barda doyumsuz bir dişi iblisi soymazdı.

"Çok iyi hissettiriyor. Ama Cadeon, ben eski halime döneceğim. Gözlerim yine bozulacak."

"O zaman camları tekrar değiştirirsin. Şimdilik yapman gereken işler var," dedi ve ciddiyetle ekledi: "Holly, kodlar kendi kendilerini yazmayacak." Ona bir başka poşet verdi. "Şimdi, senin için aldığım monta bak bakalım."

Çantanın içine uzanan Holly küçük, vücuda oturan bir kışlık ceket çıkardı. "Bu kırmızı."

"Öyle olması gerekiyordu. Kırmızı hiçbir şeyin yok." Bunu da fark etmişti.

Holly, adamın zevkine şaşırmış olsa da yine, "Bu çok kalın görünmüyor," dedi.

"Yeni teknoloji, ufaklık. Eksi yirmi derecede bile seni sıcak tutacaktır. Bana güven. Ayrıca eskiden olduğu gibi üşümüyorsun, değil mi?"

"Hayır, üşümüyorum sanırım..."

Garson içkilerini getirdi; Cadeon için bira ve Holly için soğuk bir şişe Perrier... Cadeon'un talimatıyla kapağı açılmamıştı.

Adam siparişlerini kontrol etmek için masadan ayrılınca Holly, "Neden yememle daima ilgilisin?" diye sordu.

Cade nefesini üfledi, işin bu kısmından nefret ediyordu. *Çünkü ben iyi bir adam değilim ve sana hayal edilemeyecek kadar zalimce ihanet etmek üzereyim...*

Görünüşe göre kadınıyla memnuniyet içinde geçirdiği her an ona bir başka yalana mal oluyor ve onu derinden yaralayıp bunun affı olamayacağını kesinleştiriyordu.

Engelle. "Bazı insan özelliklerini devam ettirirsen dönüşümün yavaşlayabilir."

Holly derin bir nefes aldı. "Giderek daha az acıkıyorum. Yemeyi tamamen unutabilirmişim gibi sanki."

"Değişim hayli ilerledi. Daha güçlü ve daha hızlı olduğunu fark ettiğini bile sanmıyorum."

Holly uzunca bir süre sessiz kaldı ve ince, çevik parmaklarıyla peçetesini katlayıp katlayıp bozdu. O parmaklar sadece birkaç saat önce penisine sarılmıştı. Cadeon sandalyesinde huzursuzca kıpırdandı.

"Cadeon..."

"Aklımdaki ne?"

"Ben sadece merak ediyorum da... sonsuza dek yaşamak nasıl bir şey?"

Yorucu. Bir eş ve aile olmadan, kahrolası derece yorucu. Ama cevapladı. "Sonsuza dek yaşamının avantajları vardır. Ölmek gibi. Ölümsüzlerin tarafına geçmevi mi düşünüyorsun?"

“Nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Bir Valkyrie olmanın faydalarını görüyorum. Ama Aracı olmak istemiyorum. Ya üre ya öl ikilemine düşmek istemiyorum ve şu anki hayatımı değişiklikle nasıl bağdaştıracığımı bilmiyorum. Ya sınıftan birilerinin kulağına giderse?”

“İnsanlar arasında ne kadar İrfan türünün yaşadığına şaşırırsın ve insanlar bunu bilmez.”

Holly başını yana yatırarak baktı. “Dürüst olmak gerekirse, sonsuza dek yaşamayı isteyeceğimden emin değilim...” Garson tabaklarını getirince sustu.

Cade için yarım kiloluk bir biftek. Holly için soyulmamış muz ve kabuğuyla haşlanmış yumurtalara eşlik eden ve hâlâ ambalajında duran plastik tabak. Holly kendi yemeğine, sonra da adamınkine bakarken ifadesi mahzunlaştı.

“Bifteğimden biraz istiyorsun, değil mi?”

Holly başını sertçe iki yana salladı; bifteğinden istediği barizdi. “Hâlâ... sorunlarım var.”

“Biliyorum, biliyorum. Dokunulmamış ve hâlâ ambalajında duran şeyleri seviyorsun.”

Garson onun için ıstakoz kuyruğu ve kırılmamış yengeç bacaklarıyla dolu bir başka tabak getirince, Holly’nin kaşları çatıldı.

Tekrar yalnız kaldıklarında Cade konuştu. “Hiç el değmemiş ve ambalajlı yiyeceklere bak. Hiçbir şey bulaşmadan kabuklarını kendin kırabilir, sonra da plastik çatala yiyebilirsin.”

Holly gözlerini kırıştırarak ona baktı. “Taze deniz ürünü yemeyeli ne kadar oldu biliyor musun?” Ardından dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı.

İblise bir puan daha.

“İyi bir sevgili adayımı, değil mi?”

“Bu kadar alçakgönüllü olmasaydın,” diye cevap verdi Holly, restoranın dışında. İşin gerçeği, tuhaflıklarıyla yaratıcı bir şekilde uğraşan Cadeon iyi bir aday *olmuştu*. Akşam yemeği de harikaydı.

Cadeon çöp kutusunun yanına giderek saat kutularını attı. Döndü ve o mesafeden Holly’ye bir şey fırlattı. “Hızlı düşün!” dedi.

Bu şey parlıyor muydu?

Elmas bir yüzük.

Holly kocaman olmuş gözlerini havada ona kilitledi ve kapmak için elini kaldırdı.

Avcunu açtığı anda heyecanla titredi. “Bu ne için?” diye sordu şaşkınlık içinde.

“Hoşlanmama eğitimi. Şimdi gözünü ondan kaçırmak zorundasın,” diye kulağına doğru konuştu. Ne zaman bu kadar yakınına gelmişti?

Holly, Cadeon kapamasın diye yüzüğü telaşla parmağına taktı ama gözlerini kaçıramıyordu.

“Gözlerini dikmeye bir son ver.”

Holly hırçın bir şekilde başını iki yana salladı. Cadeon hem yüzüğü ona atmıştı hem de gözlerini üzerinden çekmesini mi bekliyordu?

“Başka tarafa bak, yoksa bilgisayarını oradaki çöp konteynerine atarım. Orada kaynayan mikropları düşün. Sence sabit disk kurtarılabilir mi?”

Holly gözlerini kaçırmak için gösterdiği çabayla titremeye başladı. “Yapma... lütfen!”

Cadeon kızın elini kapadı, ardından kıvrılmış parmaklarını açarak yüzüğü aldı.

Trans sona ermişti, Holly öfkeyle ona baktı. “Bu hiç komik değildi!”

"Olmadı da gerekmiyordu. Bununla alıştırmayı yapmalısın, gerekirse günde on kere. Bir zaafın var, miniğim. Hem de büyük bir zaaf. Bunun üstesinden gelmek zorundasın."

Kaba ve yıpratıcı olmasına rağmen Holly'ye karşı iyi niyetliydi. Holly dudaklarını kemirdi. "Elmas sahibiydi yoksa ona tutulmazdım." Cadeon başını sallayınca, "Bugünlerde senin gibi paralı askerler ne kazanıyor?" diye sordu.

"Altından servetim var. Ah, gözünde bir ışıltı mı oldu? Zengin olduğumu bildiğine göre artık benden daha fazla mı hoşlanıyorsun?" Parmağını kızın çenesinin altında kıvırdı. "Çünkü buna hayır demem."

Dudaklarından hafifçe öptü.

"Bunu yapmayı kes!"

Cadeon Holly'ye sanki kız arkadaşıymış gibi davranarak kaçamak öpücükler konduruyordu. Bu da Holly'yi telaşlandırıyordu. Kesinlikle heyecanlandırmıyordu.

"Şimdi, kendini hazırla," dedi Cadeon. "Senin için gerçekten hızlı bir arabayı sürme zamanı."

28.

Bölüm

“**A**macımız için ideal,” diyen Cadeon otobana bakıyordu. Issızdı, orman boyunca terk edilmiş bir uçuş pistini andırıyordu ve uzak mesafedeki dağlara kadar giden yolun tamamı görünüyordu. Önceden yağmış kar kümeleri yolun kenarına yığılmış olsa da kaldırım temiz ve kuruydu.

“Gerçekten sürmeme izin verecek misin?”

“Bu araba kimin?”

Holly cevap verdi. “Bizim değil.”

“Aferin.”

Cadeon arabayı kenara çektiğinde, Holly etrafı inceledi. Orman berrak gökyüzündeki hilalle aydınlanıyordu. “Kuzey Michigan’a kadar yolculuk yaptım ama doğru dürüst kar yağdığını göremediğime inanamıyorum.”

“Belki öyle ama şimdi Kuzey Işıkları’nı göreceksin.”

“Olamaz! Nerede? Onları görmüyorum... ne taraftalar?”

Cadeon sol tarafı, ağaçların oluşturduğu hattın hemen yukarısını gösterdi.

“İşte Kuzey Işıkları.”

Holly bakışlarıyla onunkileri takip edince soluğunu tuttu. Mor renkli parlak ışıklar gökyüzünde dans ediyordu. Kıvrırlarken arada sırada kayboluyorlar, sonra ay ve yıldızları belirginleştiriyorlardı.

Bunu görmek Holly'nin yüreğini pırpır ettirdi, mırıldanarak, "Çok güzel," dedi.

"Efsaneye göre ışıkları Valkyrie'ler yaratmış."

"Öyle mi?"

"İlk kuzeylilerin inanışına göre Valkyrie'ler ödüllendirmek için cesur savaşçıları seçmek üzere Valhalla'dan çıktıkları zaman zırhları gökyüzünde yanıp sönen tuhaf ışıklar yaymış."

"Gerçekten mi?" Cade başını sallayınca, "Çok şey biliyorsun," dedi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye kayıtsızca sorsa da, Holly yorumunun onu memnun ettiğini anlamıştı.

Hâlâ yemeğin sevincini taşıyan ve bu arabayı en sonunda kullanacağı için mutlu olan Holly ona karşı iyi davranmaya meyilliydi.

"Hazır mısın?" Şoför koltuğunun solundaki bir düğmeyi çevirdi.

Holly arabanın yere yakınlaştığını hissediyordu, arkasından da bir vızıltı sesi geldi. "Arkadaki rüzgârlık..."

"Arabanın gövdesinin içine giriyor. Ön flaplar da öyle. Ve burada duymaktan hoşlanacağın bir şey var. Bu değişiklikler çekim katsayısını yüzde .05 düşürür."

Holly tek kaşını kaldırdı. Cadeon onun dilinden konuşuyordu. Yer değiştirdikleri zaman Holly şoför koltuğuna gömülerek aynaları ayarladı.

"Vites nasıl takacağını biliyorsun, değil mi?"

"Ben acemiliğimi bir Carrera'da atlattım, teşekkür ederim."

"Güzel. O zaman kemerini tak."

Holly emniyet kemerini taktı. "Sen de." Adamın inatçı bakışına karşı, "Lütfen," dedi.

"Pekâlâ, pekâlâ," diyen Cadeon, bu kadar kolay kabul edince Holly'yi şaşırttı. "Şimdi, gerçekten yavaş kalk."

Sanki Cadeon yavaş kullanıyormuş gibi, Holly itaatkâr bir şekilde birinci vitese taktı ve yola çıktı.

"Tamam, arabayı hız limitine çıkar."

Holly düzenli gaz vererek ikinci, sonra da üçüncü vitese geçti.

"İşte bu. Gayet iyi gidiyorsun. Gerçekten iyisin. Sen ne düşünüyorsun?"

Holly beşinci viteste, debriyajın dünyadaki en yumuşak debriyaj ve gaz pedalının da en hassası olduğuna ikna oldu. Motor çok duyarlıydı, şimdiye kadar kullandıklarına hiç benzemiyordu. "İnanılmaz. Çok rahat manevra yapıyor. Dörtçeker mi?"

"Bunu biliyorsun."

"Yola yapışıyor." Tıpkı mıknatıslı rayda giden bir mermi gibiydi.

"İster inan ister inanma, bu araba bir tank kadar ağır. İki ton çeker."

"Olamaz."

"Eğer sürmesi o kadar kolaysa biraz motoru zorladığını görelim hadi."

Böylece hızı artıran Holly otobanın hız limitini aştığını görünce büyük bir heyecana kapıldı.

"Daha hızlı, hayatım. Hadi ama gazı kökle!"

"Bunu sen istedin." Holly gaz pedalına bastı ve araba ileri doğru fırlayarak onları koltuklarına yapıştırdı. *Saatte yüz atmış kilometre* Direksiyonda yaptığı en ufak bir düzeltmeyle arabanın yönü mükemmel bir şekilde ayarlanıyordu. *İki yüz yirmi beş*. Motorun gücü, sesi ve kontrolü o kadar kuvvetliydi ki.

Yol gerçekten pist gibiydi. Holly kendini başka biri gibi hissediyordu... çizme giyen, deniz mahsulleri yiyen, milyon dolarlık bir arabanın tanga giymiş şoförüydü.

Hız göstergesine tekrar bakınca saatte iki yüz doksan kilometreyle gittiklerini gördü.

Kalbi deli gibi atıyor, adrenalin pompalıyordu. Ancak hiç beklemeyişi bir şey daha hissediyordu.

Tahrik olmaya başlamıştı.

Saatte üç yüz yirmi kilometre hıza çıkarken bunu göz ardı etmesi mümkün değildi. Solukları sıkıştı ve koltuğunda kıpırdandı. *Giderek kötüleşiyor.*

Üç yüz otuz beş. Dudaklarını yaladı. Hız. Baştan çıkarıcıydı. Seksiydi.

Cadeon ona bakıyordu, gözleri karanlıktaydı ve ne düşündüğü anlaşılmıyordu. "Kenara çek," dedi.

"Ne? Yanlış bir şey mi yaptım?"

"Arabayı hemen durdur."

Holly arabayı kenara çekip vitesi boşa alır almaz, Cadeon ellerini ona uzattı, yüzünü kavrayarak kendine çekti ve iç kavruracak bir şekilde öptü. Holly inleyerek karşılık verdi ve dudaklarını onunkilere yapıştırıp dilini dudaklarının arasına soktu.

Eli birden adamın ereksiyonuna gitti. Daha önce yaptığı gibi ona dokunmak istiyordu ama ulaşamadı. Cadeon avcunu kızın bacaklarının arasına soktu ama direksiyon simidi ve kumanda paneli yüzünden Holly bacaklarını yeterince açamıyordu.

"Lanet olsun," diye homurdanan Cadeon emniyet kemerini çözüp hışımla arabadan çıktı.

Holly tam hayal kırıklığı yaşamak üzereydi ki adam kapısını açtı ve onun kemerini de çözdü. İri elleriyle kızı iki tarafından kavrayıp onu arabadan çıkardı ve ayaklarının üzerinde durmasını sağladı.

"Cadeon?" Cadeon fermuarını açmaya başlayınca Holly çılgınlaştı. "Birileri görecektir!"

"Kimse geçmiyor."

Adam Holly'nin pantolonunu dizlerinden aşağı indirince Holly yine haykırdı. "Peki ya... Ah."

Cadeon, onu arabanın üstüne koyup cinselliğini ortaya çıkaracak şekilde bacaklarını açmadan önce Holly'nin karşı gelecek zamanı olmamıştı.

"Ne yapacaksın?"

"Sana yeni bir şey göstereceğim." Yanağını bacaklarına sürtünce kirli sakalı Holly'nin hassas tenini törpüledi. Holly, adamın ılık soluklarını hissedebiliyordu...

Holly nasıl başladığına bakarak onun neye niyetlendiğini anladı. Ama bir türlü karşı çıkamadı. Şimdiye dek Cadeon'un gösterdiği her şey büyüleyici olmuştu. Bu neden farklı olacaktı ki...

"Ah... aman... Tanrım," dedikten sonra soluğunu tuttu çünkü Cadeon dilinin güçlü bir darbesiyle klitorisini yalamaya başlamıştı.

Holly arabaya doğru sırtüstü düştü, bacaklarını daha da açarak ona sundu. Tarifi imkânsız bir zevk yağmuruna tutulmuştu ve keskin iniltisini bastıramadı.

Cadeon iki parmağıyla kadınlığının katmanlarını araladı ve büyük bir açlıkla yaladı. "Kazağını göğüslerinin üzerine çek."

"Donacağım..."

"Donmazsın..."

"Neden sen..."

"Ellerim meşgul. Yap şunu yoksa duracağım."

Cade'in diğer eli neredeydi? Sonra idrak etti. "Ah..." Kendisini böyle öperken, mastürbasyon yapması Holly'nin her yerinin ürpermesine neden oldu.

Yutkunarak süveterini ve sütyenini Cadeon'un otelde yaptığı gibi yukarı çekti. Daha önce ormandan gelen rüzgârı algılamamıştı ama şimdi hassas göğüs uçlarını okşayan rüzgâr onları daha da sertleştiriyordu. Yine inledi.

Cadeon uzanarak kızın ellerini göğüslerinin üzerine yerleştirdi. "Oyna onlarla," dedi ağızını eski yerine götürmeden önce.

Holly göğüslerini kavramaya başladığında mahmur gözlerle gökyüzünü süzdü. Yıldızlar ateş gibi yanıyordu, Holly'nin gittikçe artan şimşekleriyle ara ara kesilen Kuzey Işıkları mordan kırmızıya dönen renkler yayıyordu. *Bir rüya.*

Zevk daha şimdiden onu etkisi altına almıştı.

"Göğüs uçların," diyen Cadeon'un sesi acı çeker gibiydi. "Onları çimdikle."

Cadeon tekrar eski yerine dönünce, Holly onun dediğini yaptı ve sırtı kendi temasıyla aniden yay gibi gerildi. Daha fazla rüzgâr, daha fazla yıldız, daha fazla ısrarcı yalama.

"Gelmeye hazır mısın?"

"Evet!"

"Ben de," diye hırıltıyla konuşan Cadeon, dudaklarının arasına aldığı klitorisini emdi.

Holly çığlık attı ve orgazma ulaşırken birden doğruldu. Cadeon yalıyor, inliyor ve onu sonuna kadar boşaltmak için dudaklarını, dilini ve dişlerini kullanıyordu.

Tenine doğru şiddetle inleyince, Holly kendinden hemen sonra onun da boşalacağını anladı. Holly orgazm olmasına rağmen Cadeon sanki bu kendi zevkini artırıyormuş gibi onu öpmeye devam etti.

Bittiği zaman başını Holly'nin bacağına üzerine yaslayıp solumlandı.

Holly nihayet dirseklerinin üzerinde doğruldu.

Cadeon kaşları çatılmış bir halde kızın çıplak göğüslerini süzdükten sonra gözlerine baktı. "Her sekiz yüz kilometrede bir?"

Holly başını iki yana doğru salladı. "Altı yüz elli."

29.

Bölüm

Gülen Kadınlar Köprüsü
Kansuyu Nehri, Michigan

“**B**urası. Güvenlik şeridine çek.” Cadeon kayalık tepenin yanında ve tam köprünün önündeki park yerini gösterdi.

Holly vitesi boşa aldı, el frenini çekti, sonra da manzarayı inceledi.

Bir de Kumbar’ın ıssız bir yerin ortasında olduğunu düşünmüştü.

Son birkaç saattir Veyron dolambaçlı yol boyunca, Kansuyu nehir havzasına kadar inen sisle kaplı ağaçların arasında ilerlemişti. Dağlık bir bölgeydi ve yol dağ yamaçlarının arasındaydı.

O ve Cadeon çok az konuşmuşlardı. Cadeon sessiz sakin düşüncelere dalmıştı. Holly’ye hâlâ yaptıkları şeyden ötürü sarhoş gibiydi. Ve yüz elli kilometre sonra yapacakları şeyden...

Cadeon yeni saatine bir göz attı. “Gece yarısına yirmi dakika var. Erkenciyiz.”

“Burası kesinlikle nefes kesici.” dedi Holly.

Gölün üstünü örten sis, suyu çevreleyen uçurumların arasında kalmıştı. Sis o kadar yoğundu ki Holly, köprünün diğer tarafını bile göremiyordu ve köprü sanki hiçbir yere ulaşmıyormuş gibiydi...

Yine de Holly huzursuz olmaktan çok, heyecanlıydı. Burası gerçekten bir perili köprü olabilirdi.

"Burada kalmanı istememin bir işe yarayacağını sanmıyorum," dedi Cadeon.

Arabadan inen Holly, "Asla!" dedi.

"İyi bir ruh hali içinde gibisin."

"Yeni giysiler, yeni çizmeler ve yeni bir ceket giyiyorum." Daha gösterişli ve daha genç hissediyordu.

"Gerçekten seni bu kadar etkileyen şeyin giysiler olduğunu mu düşünüyorsun yoksa bugün keyfini sürdürdüğün üç orgazmın mı?"

Tabii bir de o vardı. Ancak Holly sanki sorusunu ölçüp biçiyormuş gibi parmağını çenesine vurduktan sonra cevap verdi. "Hayır, bu kesinlikle giysilerden kaynaklanıyor," deyince Cadeon'un yüzünün asılmasına neden oldu.

Köprüye doğru yürüdüler. Gülen Kadınlar Köprüsü'nün üstü eskiden tamamen kapalıydı ama şimdi tahta çatısı ve yan kısımları çürümüş ve alttaki iskelet ortaya çıkmıştı.

Sisleri dağıtan rüzgârın her esişinde paslı demiri inliyordu.

Holly suya göz atınca ensesindeki tüyler diken diken oldu. Sisli ay ışığında su kesinlikle kan gibi görünüyordu.

Yolu kapayan engeli aştıktan sonra, Holly tahtalar arasındaki boşluklardan kaçınarak karşı tarafa doğru yürüdü. Yirmi metre sonra geriye bakan Holly arabayı göremeyince huzursuz oldu.

"Bana yakın dur, Holly."

Holly ona yetiştii. "Köprü... sallanıyor mu?"

"Evet. Biraz gevşek, dolayısıyla kırılmaz. Hadi elimi tut."

Holly kaşlarını kaldırdı. “Burada biraz lise heyecanı duyuyorum. Kızı tüyler ürpertici bir yere götür böylece seninle sarmaş dolaş olsun, değil mi?”

Cadeon kibirli bir gülümsemeyle ona baktı. “Arabanın üstünde yaptığımızdan sonra sarmaş dolaş olmak hafif kalır, değil mi? Ayrıca elimi tutmak istiyorsun.” Kızın elini elinin içine aldı. “Bunu itiraf et.”

Kendini beğenmiş iblis. “Hayır... *istemiyorum.*” Elini çekti. “Sırf samimi olduk diye, bu durum sana karşı *sevecen* olmak istediğim anlamına gelmez.” Aralarında belirli bir mesafe bırakma çabası içindeydi. Bildiği tek şey bir sonra varacakları durakta bir başka bar ve bir başka dişi iblis olabileceğiydi...

Ve Holly en sonunda Cadeon’u güzel Imatra’yla yakalamasının... içini acıttığını kendine itiraf etti. Onları öpüşürken gözünün önüne getirmemek için çoğu zaman mücadele veriyordu.

Her ne kadar Cadeon bazen düşünceli davranırsa da, Holly onun özünde hâlâ kaba ve ahlaksız biri olduğunu biliyordu.

“Yaptığımız şey aramızdakileri değiştirmez,” dedi. “Benim hâlâ bir erkek arkadaşım var ve senin de hâlâ *uçkurunda kızların* ya da senin görüşünle fethettiklerin var.”

İyi, bu sözleri Cadeon’un tepesini attırmış görünüyordu.

“Ve sen de kendini o grubun içinde mi sayıyorsun?” Holly’nin elini tekrar kaptı.

“Neden saymayacakmışım ki?” Elini çekti ama Cadeon sıkı sıkı tutuyordu. Holly sıkılı dişlerinin arasından, “Bırak...” dedi.

Cadeon’un gözlerinde tehlikeli bir ışık parladı. “Elini tutacağım ya da arabaya gideceksin.”

“Kahrolası. Benimle bir çocukmuşum gibi konuşma.”

Cadeon alaycı bir ses tonuyla, “Holly Ashwin benim dışındı kimsenin olmadığı bir yerde *kahrolası* dedi. Sana göre aramızda

sadece fiziksel bir yakınlıktan fazlası olduğunu itiraf edersen bırakacağım," dedi.

"Merakımı gidermek ve bu birkaç haftayı çılgınlıklarımı bün-yemden atmak için seni kullanmamı öneren sensin. Bunu yapınca da, hissetmediğim bir şeyi itiraf edinceye kadar mutlu olmuyorsun."

"Sadece beni kullanacağını ve bana karşı ilgi duymayacağını mı sanıyorsun?"

"Neden olmasın? Sanki aynısını sen hiç yapmamışsın gibi!"

"Ben aynısını hep yaptım!" diye kükredi ve sözleri etraflarını saran havanın içinde yankılandı.

Ansızın ürkütücü kakhaha sesi duyuldu, belli bir kaynaktan gelmeyen kadın kakhahaları.

Etraflarını saran kalın sis tabakasının içine dikkatle bakarlarken Cadeon Holly'yi arkasına doğru çekti. "Geri dönüyoruz. Şimdi."

"Bu hayaletlerin sesi mi..."

Cadeon'un vücudu Holly'nin önünden birden havalandı. Holly çığlık atarken, görünmeyen bir güç Cadeon'u köprü iskeletine attı ve çarpmanın etkisiyle bütün köprü sallandı. Adamın sırtı çarptığı demir direği büktü ve boynuzlarından biri içine gömüldü. Acıyla haykıran Cadeon dizlerinin üzerine çökerek, boynuzunu çıkarmak için başını ileri doğru kıvrırdı.

Daha fazla kakhaha sesi duyuldu.

"Cadeon!" Hayaletler. Bunu yapan onlar olmalıydı. "Ah, Tanrım, onlar gerçekmiş."

Cadeon, "Olduğun yere çömel!" diye kükredi.

Holly onun dediğini yaptı ama ona dokunulmamıştı. Neden?

Cadeon ona ulaşmaya çabalayınca, görünmez darbeler onu boylu boyunca köprüye serene kadar her yönden vurdu. Cadeon öfkeyle ayağa fırladı.

Cadeon sürekli ona ulaşmaya çalışıyor ve her seferinde sürükleniyordu. "Arabaya git! Ve buradan uzaklaş!"

Cadeon'u bir kez daha kaldırdıkları zaman mücadele vermek için uğraştı ama başaramadı. Düşmanlar görünmezdi.

Holly birden olayı algıladı. Ayağa fırladı ve sislerin arasından ona doğru koştu.

Holly yaklaşırken Cadeon'un gözleri büyüdü. "Holly, hayır! Lanet olsun, uzaklaş..."

"Durun!" diye karanlığın içine doğru haykırdı Holly. "O bana zarar vermiyor."

Uzunca bir süre sonra güç Cadeon'u yere bıraktı.

Holly adamın yanına çömelerek doğrulmasına yardım etti. Onların etraflarını sardığını hissediyordu, çevrelerini büyük bir tehdit sarmıştı. "O benimle beraber!" Cadeon'un elini tutup yüzüne koydu. Tıpkı tahmin ettiği gibi Cadeon yüzünü nazikçe kavradı.

Saldırı birdenbire kesildi.

"Lanet olsun, neler oluyor?" diye homurdanan Cadeon gömleğinin koluyla kanayan dudağını sildi. Yanağındaki kesik derindi ve üzerindeki gömleği neredeyse paramparça olmuştu.

"Sanırım senin bana zarar verdiğine inanıyorlardı ya da zorla köprüye çıkardığına," dedi. "Büyük bir ihtimalle sinirli erkeklerin kadınları buralarda sürüklemesi konusunda hassaslar."

Cadeon endişeyle etrafı inceledi. "Kurtardığın için teşekkürler, bebeğim." Ayağa kalkmaya çalıştığında acıyla dişlerini gıcırdattı ve elini kaburgalarına bastırdı. "Ama o koca beyinle bunu daha kısa sürede çözemez miydin? Tercihen onlar kaburgalarımı kırmadan önce?"

"Ah! Hayaletlerin –kadın hayaletlerin– seni birazcık daha dövmelerine izin vermeliydim!"

Aralarındaki demire bir ok saplandı ve yüksek sesli bir *tıngırlama*yla orayı titretti. İkisinin de başı hızla arabanın olduğu tarafa yöneldi. Ancak Holly oku kimin attığını göremedi...

"Kaç! Sisin içine doğru!" Saliseler içinde Cadeon onu kaldırdı ve kendini onunla düşman arasına siper ederek diğer tarafa doğru koştu.

"Başka grupların da benimle üremek istediğini sanıyordum!" diye bağırdı Holly koşarken. "Onlar nerede, Cadeon? Ha? Çünkü görünüşe göre çoğunluğu beni öldürmek istiyor gibi görünüyor!"

"Eğer seni öldürmek isteselerdi, ıskalamazlardı!" Üzerlerine ok yağdı. İki tanesi Cadeon'un sırtına saplandı.

"Cadeon!"

"Koşmaya devam et!"

Köprünün diğer ucuna ulaşmalarından hemen önce iki tane daha saplandı. Cadeon onu yolun kenarındaki büyük bir kaya parçasının arkasına itti ve sonra onunla birlikte eğildi.

Holly'ye sırtını döndü. "Çıkar şunları!"

"Aman Tanrım." Çok derindeydiler. Holly oklardan bir tanesini mümkün olduğunca dibinden tuttu. Yutkunarak çıkarıncaya kadar çekti. Yaradan kan akıyordu ve Holly bir anlığına mavimtırak bir şey gördüğünü sandı. Gözlerini kırıştırdı ve görüntü kayboldu. "Onlar kim?"

"Okçu periler."

"Onların iyi adamlar olduğunu sanıyordum," dedi bir sonraki oku çıkarırken.

"Öyleler." Kayanın arkasından dışarı baktı, sonra bir ok önünden vınlayarak geçtiği anda başını geriye doğru hızla çekti. "Ve bizim kötü adamlar olduğumuza inanıyorlar. Unuttun mu? Sonsuz kötülüğün kaynağı olabilirsin ve ben bir iblis askerim."

Holly elini üçüncü okun etrafına sardı ve çekti. Hiçbir şey olmadı. "Cadeon?"

"Kemiğe saplanmış. Daha kuvvetli çek."

Tekrar dışarı bakarak mırıldandı. "Bizi nasıl buldular ki?" Başını omzunun üzerinden geriye çevirerek kısık gözlerle ona baktı. "İncilerini çıkardın, değil mi?"

"Ben aptal değilim." Uğraşa uğraşa oku çıkardı ve kan fışkırdı.

Cadeon acıyla dişlerini gıcırdatarak homurdandı. "Aptal olduğumu söylemiyorum. Ama başka türlü bizi nasıl bulacaklar ki? Bizi kimse takip etmiyordu."

Oklar kayaya çarpmaya başladı... bazısı sekerek gidiyor, diğerleriye sert kayanın içine saplanıyordu.

"Hadi itiraf et, ufaklık. Bir hata yaptın. Böyle şeyler olur. En iyimizin bile başına gelir. Ama bilmem gereken..."

"O lanet olasıca incileri çıkarmadım!"

Sanki mümkünmüş gibi, adamın ifadesi daha da karardı. "O halde o salak erkek arkadaşını aradın ve nereye gittiğimizi söyledin!"

Holly sonuncu oku tuttu. "Tim'e söyleyecek olsam, bunu kendi şifremizle yazardım."

Bayağı acı çeker gibi ses çıkaran Cadeon, "Sizin bir şifreniz mi var?" diye sordu.

"Belki de senin kadının İmatra bizi ipe gönderdi. Ne dersin?"

"İmatra benim kadını değil!"

"Hımm. Kendinden çok emin konuşuyorsun. Oysa bir girişimde bulunmadıkça bundan yüzde yüz emin olamayacağını kendin söyledin. Sonuç olarak, gerçeği kabul et!"

"Ona bir girişimde bulunmadım! Nihayet, kısıkanıyorsun."

Holly oku çekti... bir şey olmadı. "Kıskanmıyorum, sadece bana yalan söylemenden bıktım. Orada bir saat boyunca başka ne yapacaktın ki?"

"Lanet olsun. Holly. Tanrılar aşkına, beni hayal kırıklığına uğratıyorsun. Kahrolası kadın zamanı yavaşlattı!" diye öyle yüksek sesle bağırdı ki oklar bile bir an durdu. Cadeon'un köpek dişleri uzuyor, gözleri koyulaşıyordu.

"Müthiş inandırıcı! Hadi itiraf et!" Dördüncü oku çekip çıkardığında onunla birlikte bir miktar deri koptu ve Cadeon'un acıyla inlemesine neden oldu. "Bundan çok eminsin çünkü onunla bir deneme yaptın..."

"Onun kadını olmadığını biliyorum çünkü o kişi sensin!" Kıza döndü.

"Ah, sanki ben..." Adamın yüzündeki ifadeye bakınca Holly cümlesini tamamlayamadı.

Ok yağmuru devam ediyordu. Uzaktan yay sesleri geliyordu. Sis fırl fırl dönüyordu ama o ve iblis birbirlerini süzüyorlardı.

"Cadeon?" Adam ciddileşmişti. "Ne zaman... nasıl... anladın?"

Cadeon nefesini üfleyerek bakışlarını kaçırdı. "Seni ilk gördüğüm günden beri biliyorum. O zamandan beri seni izliyorum."

Sanki yapbozun son parçası yerine oturmuş gibi zihni bütün resmi net bir şekilde gördü. Cadeon, uzun zamandır hissettiği huzur veren *varlıktı*. Başından beri Tim'i kıskanmıştı. İlk gece Cadeon onu kurtardığı zaman, onun yüzünden mermilere hedef olurken iri parmaklarıyla yüzünü okşarken onu rahatlatmıştı. "*Şişşt kadın*," demişti.

"Ne söyleyeceğimi bilmiyorum." *Bu ölümsüz savaşçı bir yıldır beni mi istiyor?* Holly buna güçlülükle inanabiliyordu.

Ve Imatra'yla birlikte olmamıştı.

Üzerlerinden geçen bir ok, ikisinin bacağının arasındaki toprağa dikine çakıldı.

"Lanet olsun. Ok yağmuru bitmiyor." Gözleri ve boynuzları gittikçe karıyor, köpek dişleri sivriliyordu. "Dinle beni. Hemen

arkamdan beni takip edeceksin. Okçuları gerileteceğim ve böylece sen arabaya ulaşabileceksin, sonra da bu cehennemden gideceksin!”

“Sen ne yapacaksın?”

Ayağa kalktı, tıpkı köşeye sıkışmış bir iblis gibi acımasız görünüyordu. “Kadınımı koruyacağım.”

30. Bölüm

Cadeon kalın sis tabakasının içine doğru atıldığında, Holly okların Cadama girerken çıkardığı seslere irkile irkile arkasından koştu. Cadeon okları ardı ardına vücudundan çekip atıyordu.

Her saniye biraz daha iblis şekline bürünüyor ve o düğüm düğüm kasları genişliyordu. Yaralanmış olmasına rağmen tıpkı ilk gece yaptığı gibi, yine de bedenini ona kalkan olarak kullanıyordu.

Sadece para için değildi. Aynı zamanda Holly'nin kendisine ait olduğuna inandığı için.

Holly'ye ayrılıp arabaya koşmasını işaret etti. Holly harekete geçecekti ama onu arkada bırakabilmesi mümkün değildi...

Cadeon korkunç bir kükremeyle okçulara doğru koştu. Tam onları koruyan kayanın üzerinden atılmak üzereydi ki Holly bir kadının çığlığını duydu. "Cade?"

Cadeon birden durdu ve kadın ortaya çıkarak, "Aracı'yla tam olarak ne yapıyorsun acaba?" diye sordu.

Cadeon bu kadını da mı tanıyordu? Kadın upuzun dalgah kahverengi saçlara, sivri kulaklara ve ince uzun mükemmel vücut hatlarına sahipti. Ruhani, ılık saçan bir yüzü vardı.

Ve birbirlerini tanıyorlardı. Yine anormal güzellikte bir kadının bir şekilde Cadeon'la bağı vardı. Nix, Imatra... bir saniye Imatra değil.

Onunla muhteşem kadının arasında ne var?

Cadeon parladı. "Ne cehenneme beni vuruyorsun? Yaşadıklarımızdan sonra senden bunu beklemezdim, peri!"

"Senin olduğunu görmedim!"

Birlikte bir şeyler yaşamışlardı. Ne kadar özel.

Cade öfkeyle, hiç pişman olmamış gibi çenesini dikleştiren Tera'ya baktı.

"O kim?" diye sordu Holly arkalarından.

Cadeon gözlerini –oku hâlâ yayında gerili duran– Tera'dan hiç ayırmadan, "Soylu perilerin Tera'sı. Tılsım'a Hücum'da onun hayatını en az on kere kurtardım," dedi.

Tera kaşlarını kaldırdı. "İnanıyorum ki, senin arkanı da ben kolladım, iblis."

"Tılsım'a Hücum'da mı yarıştın?" diye soran Holly'nin sesi saygılıydı, bu da Cadeon'un omuzlarının dikleşmesine neden oldu.

Ve akıllı Tera bunu fark etti.

"Buraya nasıl geldin?" diye homurdanan Cadeon, bir baş ağrısı dalgası yüzünden kaşlarını çatı. Silkinerek toparlandı.

Tera cevap verdi: "Ona yapmayı planladığın şeyi öğrendiğimizde bu konuda daha rahat konuşacağım..."

Cadeon, "İblisçeye geç," diye o dilde araya girdi.

Tera bütün dilleri bilirdi ve ona aynı dilden cevap verdi. "Aracı'yı kötü bir büyücüye götürüyorsun, Cade. Gruplar bunu fark edecektir."

Cade gözlerini kıstı. "Onu almak için beni öldürecek misin?"

"O senin için ne ifade ediyor?"

"O... benim."

Tera'nın gözleri kısa bir süreliğine büyüdü. "Sana cadıdan vazgeçmeni söylemiştim! Söylemedim mi?"

"Evet, evet," diyen Cade dilinin ağzında neden büyüdüğünü merak ediyordu.

Tera, Holly'ye inceleyici bir bakış attı. "Hımm. Bu kızın her halükârda sana çok daha uygun olduğunu seziyorum. İyi, sürpriz bir planın olmalı... ondan vazgeçmek senin için imkânsız olacaktır."

Öyle görünüyordu. Acaba neden bütün bu kadınlar sürekli Holly'ye sırt çeviremeyeceğini düşünüyorlardı? Nix, Imatra ve şimdi de Tera.

Çünkü ne kadar köşeye sıkıştığını bilmiyorlardı.

Tera'nın sorusuna cevap vermek yerine sadece, "Onun için dokuz yüz yıl bekledim, Tera," dedi.

"Hatırlıyorum," dedi kadın. "Ve bekleyişinin sona ermesine sevindim. Kadınının bebeğini taşıyor olması mümkün mü?"

Bu sözler vücudunun birden durulmasına neden oldu oysa kalbi deli gibi çarpmaya başlamıştı. *Onun* kadının *onun* çocuğunu taşıması. "Taşıyor olabilir," diye yalan söyledi.

Gözle görülür bir şekilde rahatlayan Tera, arkasındaki dört okçuya çekilmelerini işaret etti. "O zaman savaşı iyilik taşıyacak."

Cade sormadan edemedi. "Buna gerçekten inanıyor musun?"

"Bazı... şüphe uyandıran işler yaptın ve tehditkâr ve vahşi davranabilirsin. Ama sen kötü biri değilsin. Peki, Groot için planın nedir?"

"Bunu söyleyemem. Özellikle de bu, kadınıma tehlikeye atabilecekken."

"Pekâlâ," dedi peri. "Yardımaımıza ihtiyacın var mı?"

"Evet, diğer iyi adamlara Holly'nin çantada keklik olmadığını söyle."

"Memnuniyetle söyleyeceğim."

"Ve burayı nasıl öğrenip geldiğini söyleyebilirsin."

"Imatra'nın barında bir muhbirimiz vardı," dedi.

“Diğerleri sendeki bilgiye ulaşmış olabilir mi?”

“Muhtemelen. Kontağımız peri değildi. Sadakati paraya bağlı.”

Cade elini alnında dolaştırdı ve ter damlaları görünce kaşlarını çatı. “Holly’yi buradan götürmek zorundayım.” Yarın gece yarısı yalnız gelecekti. İngilizceye döndü. “Hadi, ufaklık. Gidiyoruz!”

Holly ihtiyatla ona doğru gitti.

Tera, Holly ve Cade’e hitap etti. “O zaman yollarımızı burada ayırıyoruz, umarım hâlâ barışığızdır.”

Cade omuzlarını silk. “Arkadaşlar arasında birkaç okun sözü mü olur?”

Tera irkilerek konuşt. “Cade o oklarla ilgili bir şey söyleyeceğim. Onları zehre batırmıştık...”

“Zehir!” diye bağırdı Cade. “Ah, hadi ama Tera!”

Holly adamın arkasından bir çığlık attı. “Ne zehri? Sen zehirlendin mi?”

Cade ona döndü. “Hayır, iyi olacağım. Sadece acı verecek, şey gibi...”

Belirsiz bir yerden bir roket gücündeki ateş Cade’in üzerine düştü. Çarpma şiddeti Cade’i uçururken alevler etrafını sardı.

Holly, “Cadeon!” diye çığlık attığı anda okçulardan biri, “Ateş iblisleri kayalıkların üzerinde!” diye bağırdı.

Cadeon’a isabet eden patlama alev makinesinden fırlatılmışa benziyordu. Yanan bedeni dağın sırtına çarparak alevler içinde yere düşmeden önce sert kayayı parçaladı.

Holly hızla ona doğru koşarak montunu çıkardı.

“Oklar havaya... öldürmek için vurun!” diye emir veren Tera’nın zarif sesi, kendi okuyla yaylım ateşine katılırken gümbür gümbür çıkıyordu.

Holly koşarken bir yandan köprü'nün üzerinde yükselen tepeye bakma şansı da buldu. İnce sisin arasından dört iblisi gördü. Avuçlarında alevler dans ediyordu.

Cadeon'a ulaştığı zaman montunu iyice açarak alevlere doğru salladı. Alevleri söndürünce montunu geri çekti ve şok içinde adamın üst bedeninde oluşan yaralara baktı.

Elleri... yoktu, alevlere karşı korunmak için çabalarken erimişti. Başının sağ tarafı, yüzü ve saçları tamamen yanmıştı. Sağ gözü yoktu ve Holly oradan kemiği görebildiğini sandı.

Tera ona bağırdı. "Gidin buradan!" İblislerin üzerine ok yağıyordu ve periler olağanüstü bir hızla üzerlerine saldırıyordu. "Onları oyalayacağız!"

Her ne kadar Cadeon'u arabaya nasıl götüreceğiyle ilgili bir fikri olmasa da Holly başını onaylarcasına salladı. Televizyonda gördüğü insanların yaptığı gibi, eğilerek yaralı kolunu omzuna doladı, sonra da kalktı.

Neler oluyor?.. Onu kolayca ayağa kaldırmıştı.

Cadeon dişlerinin arasından, "Bana dokunma," gibi bir şeyler homurdandı.

"Ne?"

"Zehir..."

"Bunu daha sonra konuşuruz!" Tera'nın ne söylediğini duymuştu ve bir problemle karşı karşıya olduklarının farkındaydı... ama şu anda gerçekten bunu düşünemiyordu!

Arabaya geldiklerinde Cadeon'u yolcu koltuğuna attı, sonra aldığı yaralara dokunmamaya çalışarak uzun bacaklarını içeri soktu.

Kendi kapısını açtığında, perinin kamyonetini tam dönemekte. yolu kapatacak şekilde kayaya doğru yanlamasına park ettiğini gördü.

Holly başını hızla diğer tarafa çevirdi. Uyduruk bir barikat. şüpheli bir köprü ve iblisle dolu bir tepe onları bekliyordu.

Tümevarım yolu? Bu araba uçabiliyor. Barikatı parçalayarak geç, köprüde hız kazan, sonra da iblislerin hemen altından jet gibi git...

Eğer köprü taşırsa. Cadeon bu arabanın bir tank kadar ağır olduğunu söylememiş miydi?

Tereddüt etme... içgüdülerini takip et. Arabaya binince çalıştırma düğmesine bastı. Barikata çarpmak için hızı ihtiyaç var. Ah, Tanrım, ah, Tanrım... Geri vites taktı, sonra da gaza bastı.

"Seni buradan çıkaracağım, Cadeon. Onları atlatacağız."

Tam arkalarında bir başka patlama oldu. İblisler perilerin oklarından kaçınıyorlardı ama hâlâ bulundukları tepeden ateş ediyorlardı. Holly frene bastı ve yeni alev topuna santimler kala kayarak durdu.

Cadeon öne doğru uçarak alnını metal panele çarptı ama bu, onu canlandırmış gibiydi. "Lanet olsun! Sen ne yapıyorsun?" diye bağırdı.

"Bizi buradan çıkarmaya çalışıyorum!" Holly birinci vites taktı, sonra tekrar gazı kökledi. Araba ileri atıldığında tekerlekler patinaj yaptı. Holly gözlerini yoldan hiç ayırmadan, "Sıkı tutun!" dedi.

"Barikatlara dikkat et!"

Ön tampon barikatın içine dalarak tahtayı parçaladı. Kereste parçaları arabanın ön camuna beyzbol sopaları gibi çarptı. Araba hemen ardından köprüünün başına varınca yapının tamamı altlarında ve etraflarında tehlikeli bir şekilde sallandı.

Bir başka iblis bombası köprüünün tepesinde patladı. Tavan boşluklarından aşağı kayan ateş parçaları Holly'nin yoluna düşüyordu... Holly direksiyonu sabitleyerek arabayı düzeltti. *Neredeyse bitti, neredeyse iblislerin altındaki cebe giriyorum. Bunu yapabilirim!*

Araba yavaşladı.

Holly inanamaz gözlerle bakakalırken, giderek yavaşlayıp köprüünün ortasında durdular, başladığı yerden sadece otuz metre ileri gitmişlerdi.

"Hayır, hayır, hayır!" Holly aceleyle vitesi boşa alıp tekrar çalıştırma düğmesine bastı. Hiçbir şey olmadı.

"Akü bitti..." diye homurdandı Cadeon. "Elektrik yok."

Holly, "Neden?" diye haykırdı.

"Bilmiyorum. Kaç, Holly! Ormana git ve nehrin tersine doğru git."

"Seni terk etmeyeceğim."

Cade sağlam gözünü kısarak ona baktı. "Neden?"

"Çünkü... çünkü sadece yapmayacağım! Bu yüzden bu şeyin nasıl çalışacağını söyle..."

Üstlerinde bir patlama daha oldu. Ateş ahşap tavanın büyük bölümünü yutmuştu ve geriye paslı iskeleti bırakmıştı. Aşağıda kaynayan nehre bir bakış atan Holly bir sonraki hamlelerinin ne olduğunu biliyordu. Midesi suyla birlikte bulandı. "Cadeon, tek şansımız nehir..."

Yan camında bir yazı görünmeye başlayınca sesi kesildi. Hayaletlerden biri onunla iletişim kuruyordu! Holly yutkunarak fısıldadı. "Cadeon, bunu görüyor musun?"

"Hâlâ bir gözüm var."

"Sayılar mı? Enlem ve boylam gibi görünüyor." Bu bir sonraki durağın adresi olmalıydı! Holly onları hemen ezberledi, sonra da Cadeon'a sordu. "Yüzmeye hazır mısın?"

"Asla başaramayız," diye homurdanırken çenesini köprüünün ucuna doğru salladı. Bir iblis belirmişti. Alevli elini kaldırmıştı ve onları öldürmek için ateş etmek üzereydi.

Holly'nin bakışları birden dikiz aynasına gitti. İkincisi köprüünün öteki ucunu kapamıştı.

Artık kaçacak bir yol, koşacak bir yer kalmamıştı.

Aniden iblisin boynu yan döndü ve başı vücuduna dik açı yaptı: dizlerinin üzerine düştü, sonra yüzükoyun yuvarlandı, elindeki ateş söndü.

Arkalarındaki de aynı kadere mahkûm oldu. Hayaletler!

"Bunun için teşekkürler!" dedi Holly görünmeyen varlıklara, ardından da çalıştırma düğmesine bir kez daha bastı.

Hiçbir şey olmadı.

Ağırılığı kaldıramayan kalaslar arabanın altında inlemeye başladı. Bir tahta çatırdadı, sonra bir başkası. Yanmış yapı sarsıldı.

Arabanın camında hızlı ve titrek yazılar görüldü. *RUH ÇIKARAN. Bizi kurtar.*

"Ah, Tanrım, elbette," diyen Holly çılgınca başını onaylar gibi sallıyordu. "Evet, birini elimden geldiğince çabuk getireceğim!" diye söz verdi.

Aynı anda motor çalıştı. Holly'nin gözleri büyüdü. *Vites tak. "Sıkı tutun, Cadeon!" Gaza bas.*

Bir santim kıpırdamadılar.

Holly hemen yan aynaya baktı. Arka lastik demir desteğin ucunda dönüp duruyordu. Diğer yan aynaya baktığında ise arka tekerin boşlukta çılgin gibi döndüğünü gördü.

"Daha fazla gaz ver," diye homurdandı Cade.

"Bunun dörtçeker olduğunu söylemiştin!" Gaz pedalına sonuna kadar bastı. Soyulan ön lastiklerden duman bulutu yükseldi.

"Bu nedenle... henüz suda değiliz."

Araba zemini kavrayıp kükreyerek kırılan desteklerin üzerinden ileri atıldığında, koltuklarına yapıştılar.

Çıkışta bir alev duvanı belirdi.

"Ah, Tanrım, ah, Tanrım," diye mırıldanan Holly direksiyonu kavradı.

"Yap şunu."

Holly, "Cadeon dua eden biriysen," diye mırıldandı, "şimdi tam zamanı."

31. Bölüm

A rabayı sarsan ateş etraflarında kükrüyordu. Ardından, bir anlığına etraf karardı ve arka arkaya iki patlama oldu.

Holly birinin etrafından dolaşarak diğerinin içine sürdü, sonra virajlı yolda motoru tamamen serbest bıraktı.

Cadeon'a kısa bir an bakma riskini göze aldı ama hiç yapmamış olmayı diledi. Panikle sarsıldı. Cadeon'un üst gövdesinin büyük bölümü yanmıştı, bazı yaraları ağırdı ve daha önceki fiziksel görünümüyle hiçbir benzerliği kalmamıştı.

Derisinin çoğu erimiş gibiydi.

Bir dakika geçti. "Takip etmiyorlar." Bir dakika daha. "Diğer tarafa park etmiş ve köprüyü geçemiyor olmalılar. Ya da okçular son ikisini alt etmiş olabilir mi?"

Yanmış kauçuğa benzer zehirli bir koku yayıldı. Duman arka tekerlekten mi geliyordu? Holly sis yüzünden anlayamıyordu.

Dört dakika geçti. "Başardık, Cadeon!" dedi onunla konuşmaya kararlı bir şekilde. "Aman Tanrım, bu inanılmazdı! Köprünün sallandığını hissettin mi? Arkamızdan domino taşları gibi yıkıldı!"

Aşağıdaki liman yolunda far ışıkları parladı.

'Yine geliyorlar! Neden ölmezler ki?"

"Onları... geride bırak. Bunu yapabilirsin..."

"Tamam!" Vitesi küçülterek hızlanmak için devri yükseltti. "Bu bebeğin neler yapabildiğini görelim..."

Yüksek sesli bir patlama duyuldu. Araba sallandı. "Şimdi ne oldu?"

"Lastik patladı. Şimdi... lütfen... beni bırakacak mısın?"

Cadeon'u terk etmek gibi bir seçenek kesinlikle yoktu. Ayağını gaz pedalının üzerinde tutmaya devam etti, arabayı idare etmek için savaşıyor, santimetreler için savaşıyordu... Polisiyelerdeki onca suçlu patlak lastikle kilometrelerce gidebiliyordu!

Düşün, Holly, düşün!

Düz yolda bayağı bir yol almıştı ve ileride keskin bir dönemeç vardı. Yolun iki tarafında dağ yamaçları yükseliyordu. Aklına inanılmaz bir fikir geldi.

"Cadeon, bu araba kimin?"

Cade homurdanarak, "*Bizim... değil,*" dedi.

"Güvence alayım dedim."

Cadeon yamacın üzerindeki bir huş ağacına dayandığı yerden, Holly'nin arabadan son eşyaları kapıp tuzağı tamamlamasını seyretti.

Bu işe yaramayacaktı. Ama yaramak zorundaydı... Holly'nin hayatı buna bağlıydı.

Çünkü nedense Holly onu terk etmeyi reddediyordu. Ve Cadeon onu korumaktan âcizdi. Oklardaki zehir onu içten içe kemiriyordu ve vücudu terleyip zehri dışarı atmaya çalışınca, bu kez kimyasallar yanık yaralarına asit etkisi yapıyor ve iyileşmelerini önlüyordu.

Başı sürekli dönüyordu. Bilinçli kalmaya çabaladıkça gözlerinin önüne siyah noktalar doluyordu. Her saniye işkence gibiydi.

Holly koşarak tepeye tırmandı, kınundan çıkardığı Cade'in kılıcı hariç diğer eşyaları yere attı. Cade'in yanına çömelerek kılıcı dizlerinin üzerine koydu. Tetikteydi.

Holly bilinçli olarak bir iblisi ya da belki daha fazlasını öldürebilir miydi?

"Şansımız nedir?" diye sordu Holly.

Cade dişlerinin arasından konuştu. "Bire on beş. Böyle bir bahse... girmezdim."

"Öteki türlü sıfır şans varsa girersin."

Kamyonet dolambaçlı yolda âdeta uçuyor, farları bir görünüp bir kayboluyordu. Tekerlekler keskin virajı alırken acı acı ötüyor ve sürücü tekrar düz yola çıkıp gaza basınca susuyordu.

"İşte geliyorlar," diye mırıldandı Holly. "Beş... Dört... Üç... İki... Bir."

Sürücü, Holly'nin hazırladığı Veyron barikatını görür görmez frene bastı.

Çok geç.

Dönecek bir yer olmayınca kamyonet ağır arabaya çarptı; kamyonette yalnız olan iblis ön camdan fırlayarak havaya savruldu.

Düştüğünde kemiklerinin kırılma sesi duyuldu, ardından savrulmanın şiddetiyle asfaltın üzerinde sürüklendi. Nihayet durduğunda bilincini kaybetmiş bir halde sere serpe yattı.

"Ve bu nedenle, ölümsüzlerin bile kemer takması gerekiyor." Şimşekler vadiyi aydınlatmaya başladığında Holly ayağa kalktı ve Cadeon'un kılıcını kuşandı. Cadeon kızın dalgın dalgın, "Sıkı dur. Hemen geleceğim," dediğini duydu.

Holly, yolun üzerindeki kemiksiz bir doku yığını gibi görünen iblisin yattığı yere doğru ilerledi.

Savunmasız bir varlığı öldürmek üzereydi ama bu konuda yapabileceği bir şey yoktu. Adam iyileşmeye başlamıştı ve yaralı av cundan cılız bir alev yükseliyordu.

Adımlarını hızlandırdı. Cadeon'un, düşmanın işini acımasız bir şekilde bitirmeyi ona neden öğrettiğini şimdi anlıyordu. Bu paramparça varlık saniyeler içinde tekrar bir tehdit olabilirdi.

Adamın yanına gelince kılıcı boynunun üzerine kaldırdı. *Hiç tereddüt etme!* Haykıracak kılıcı aşağı doğru salladı ve başını ikiye ayırırken asfalta kıvılcımlar saçtı.

O halde, bitti. Bunu geride bırakabilirim artık.

Kendini arkasına bakmamaya zorlayarak iblisin kamyonetine koşarken çalışıyor olması için dua etti. Dumanın arasında kamyonetin hâlâ çalıştığını gördü. Motor aracın ön tamponuna takılmış ağır bir vinç tarafından korunmuştu ve o vinç Veyron'u neredeyse ikiye bölmüştü.

Ama şimdi de birbirine girmiş metaller iki aracı birbirine kenetliyordu. Holly kılıcı yere koydu, yerinden oynatıp oynatamayacağını anlamak için garip mekanizmayı kavradı.

Bütün gücüyle kaldırdı ve lanet olası kamyoneti kaldırdığını görünce şaşkına döndü.

Vinç bükülüp ayrıldı. İndirirken kolunda ani bir acı duydu. "Lanet!" Bakışları aşağı kaydı. Tırtıklı metal kolunu kemiğe kadar kesmişti.

Süveterinin kenarını yırttı ve yaranın üzerine düğümledi. Kesinlikle dikiş atılması gerekiyordu ama şu anda bunu dert edemezdi...

Yanına döndüğü zaman Cadeon'un bilincini kaybettiğini gördü. Onun bu şekilde ölemeyeceğini bilmesine rağmen yüreği burkuldu.

Yoksa ölebilir miydi?

Ölümsüzlerden biri perilerin oklarındaki zehrin, organları eriten yanıklarda nasıl bir etkisi olduğunu gerçekten test etmiş miydi?

Cadeon'u ve eşyalarını kamyonete götürdükten sonra kendisi de bindi. Geri vitese taktı ve gerileyerek kendilerini milyon dolarlık arabanın kaputundan kurtardı.

Kamyonetin desteği kalkınca Veyron tıpkı Cade'in buruşturduğu Red Bull kutuları gibi katlanmıştı...

32. Bölüm

Yanmış, zehirlenmiş ve çırlçıplak küvette yatan iblisten iblis içkisini almak besbelli akılsızlıktı.

"Bana lanet olası şişemi geri ver!" diye bağırان Cadeon'un sesi motel odasının küçük banyosunda yankılanıyordu.

Başka bir ıslak giysiyi adamın üzerine sıkan Holly, "Zaten onu tutacak parmakların bile yok," dedi.

Cadeon küçük bir çocuk gibi yeniden oluşturmayı başardığı iki kıvrık parmağını ona doğru salladı.

"Pekâlâ," diye iç geçirdi Holly. Şişeyi verince, Cadeon kaparak göğsüne götürdü. "Dikkatli olsan iyi edersin," diye rahat bir ses tonuyla başlayan Holly, "bu şeyin çarpmasının zaman aldığını duydum," dedi.

"Boş versene."

Cadeon gibi müthiş gururlu bir erkeğin böyle savunmasız bir halde olmasının sinir bozucu olacağını bilen Holly bu tavrına aldırmadı.

"Beni... o kahrolası kamyonette bırakmalıydın."

"Sen resmen tanıdığım en huysuz erkeksin."

"Ve sen de bana gerçekten yaralanmışım gibi davranıyorsun," dedi Cadeon. Belinin üst tarafında hâlâ cilt olmadığı düşünülürse bu cümle çok aptalcaydı.

Yol üzerinde alıntı kamyoneti saklayabileceği sıradan bir motel arayan Holly adamın derisinin yenilendiğini fark etmişti ama zehri atmak için terlediği için muma benzeyen derisindeki yaralar tekrar açılıyordu.

Holly odayı tutar tutmaz, Cadeon'un yanan giysilerinden ne kaldıysa çıkarırken homurdanmalarına aldıırış etmemiş, sonra da onu küvete sokmuştu.

Odadaki buz kovanı buz ve suyla doldurup adamın yanına çömelerek soğuk suya batırdığı bezle derisinin üzerini nazikçe ıslattı. Gözlerini adamın mahrem yerinden sürekli kaçırıyordu ve neredeyse başarıyordu.

Zehrin mavimsi rengi kolayca temizlenebiliyordu. Tabii sürekli akmasaydı.

Ağrı çok ızdırıp veriyor olmalıydı.

"Bana neden bu kadar... iyi davranıyorsun?" diye ters ters soran Cadeon şişeyi kaldırıp kana kana içti.

"nk yaralısın ve yardıma ihtiyaın var."

"Sana söylediğim laf yüzünden değil mi?" dedi.

Tabii, o da vardı. Holly'ye yaptığı itiraf onu sarsmıştı. Bu açık-lama aralarında geçenlere bambaşka bir boyut kazandırıyor ve iblisin aslında onunla flrtleştiğini gündeme getiriyordu.

Ona asılmaları sadece görevi gereği değildi. Holly'yi aramıştı, sonra da onu korumak için gönüllü olmuştu.

"Sadece söylediğinden ötürü değil." Bezi tekrar suya daldırarak göğsünün üzerini ıslattı.

İkisi bittiği zaman derisi en sonunda mavi renkten kurtulmuş ve Holly'nin gözleri önünde yenilenmeye başlamıştı. Sabaha kadar tamamen iyileşmiş olması gerekirdi.

Kendi yarasını hatırlayarak koluna sardığı bandajı çıkardı. Ar-dından şaşkınlık içinde bakakaldı. Teni çoktan iyileşmişti.

Eğer bir Valkyrie olarak kalmayı seçersem, iyileşme yeteneğimi kaybetmem...

Yüzü asıldı. *Ya da Aracı olduğum için iblisler tarafından diri diri yakılırım.*

"Sanırım zehir tamamen aktı," dedi. "Hadi seni yatağa götüreyim." Ayaa kalkması için yardım etti, sallanan bedenini tutarak beline bir havlu sardı... bunun nedeni Cadeon'un tutucu olması değildi. Onu yenilgiye uğratmış görünen tek şey yaralanmış olmasıydı.

"Dik oturabilir misin?" diye sordu Holly, yataaa ulaştıklarında.

"Bir çocukken öğrendiğim ilk şeylerden biri bu..."

"Tamam. Alnın için bir kompres getireyim." Ancak bırakır bırakmaz Cadeon yanıklarının üzerine yığılınca nefesi kesildi. "Cadeon! Gel..." diyen Holly onu yataaın üzerine uzattı, sonra da aaşafı beline kadar çekti.

Buzlu su ve bezle geri döndüğünde İblisçe bir şeyler mırıldanan Cadeon'un bilinci yerinde değildi.

Yaralarından dolayı mı sayıklıyordu yoksa iblis içkisi etkisini mi gösteriyordu? Ya da her ikisi miydi? "Cadeon sarhoş mu oldun?"

"Sarhoşum."

Holly, sarhoşluğundan faydalansa onun nasıl hissedeceğini merak etti. Gözleri büyüdü. *Yapmalıyım!* Bu adamla ilgili kafasında bir sürü soru işareti vardı. Bunun hakkında ne kadar düşünse, onun kendiiyle ilgili çok az bilgi verdiğini bir o kadar fark ediyordu.

Ayrıca bunu ilk başta yapan Cadeon'du. *Kısasa kısas.*

Adamın yanına oturdu. "Cadeon, beni duyabiliyor musun?"

Cadeon gözlerini açmadı. "Kulaklarımda... bir sorun yok."

"Elbette yok." Bezi alnına koydu. "Görünüşe göre... sen ve Tera birbirinize yakınsınız."

"Çok şey yaşadık."

"Kız arkadaşın mıydı?"

Daha çok homurtuya benzeyen bir kahkaha attı. "Kesinlikle hayır."

"Ve gerçekten Imatra'yla yatmadın, öyle mi?"

"Lanet olsun, hayır, yatmadım... O basit bir kadın."

"O halde neden onu öptün?" diye sordu Holly.

"Adres... ve anlamak için."

"Neyi anlamak için?"

"Sensizliğin o kadar kötü olmayacağını."

Bu ilgi çekiciydi. "Bir karara vardın mı?"

Acı bir kahkaha savurdu. "O kadar kötü olacağına karar verdim."

Ah, Cadeon. "Senin kadının olduğumu bir yıldır biliyordun, öyle mi?" Adam başıyla onayladı. "Neden beni seçesin ki?"

"Buna kader karar verir... beni en çok kimin tatmin edebileceğine."

Holly dudaklarını kemirerek sordu: "O kişinin ben olduğumu öğrendiğinden beri bir başkasıyla yattın mı?"

"Gönülsüzce bir cadıda denedim... ama o benim yerime bir kurtadamı istedi."

Bu durumu saklamaya gerek yoktu... Holly cadıyı kıskanıyordu.

Ama sonra Cadeon, "Ve seni istedim," dedi.

Holly bezi ıslattı, ardından tekrar başına koydu. "Neden o günlerde bana yaklaşmadın ya da söylemedin?"

"Bir insanı sahiplenmem... bu yasak. Sahiplenme aşamasında asla hayatta kalmazlar."

"Sahiplenme mi? İlk kez seks yapmaktan mı söz ediyorsun?" Cadeon başıyla onayladı. "Bunu o kadar tehlikeli yapan ne?"

"Tamamen iblis şekline bürünürüm. Seni ısıtırım... serseme çeviririm. İçine boşalırken sabit durmanı sağlarım."

"Ah." Bu bilgi karşında dehşete mi düşün yoksa içi mi gıcıklansın bilemedi. Onun kendisinden farklı bir tür, bir iblis olduğunu bir kez daha hatırladı. "O halde benim Valkyrie olarak kalmamı

istememez miydin? O zaman hayatta kalabilirdim." Dönüşümü tersine çevirmek için Cadeon ona neden yardım ediyordu ki?

Cadeon sessizleşti. "Yine de seni sahiplenmeyeceğim. Bunu bil."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Biliyorum."

Bu konuda daha fazla bilgi vermeyeceğini anlayan Holly devam etti. "Benim Tim'le ilişkimi kısıkanıyor musun?"

"O ahmağı öldürmek istiyorum... sana göre yeterince iyi değil."

"Peki ya sen öyle misin?"

"Hayır... öyle olmayı dilerdim," dedi. "Bir paralı askerden daha iyisini bulabilirsin."

"Ama sen de bir prens değil misin?"

Durup kaldı. "Kaybedilmiş bir tacın..." Alaycı bir ses tonuyla, "Herhangi bir kralı tahta çıkarabilirim, kaybettiğim hariç," dedi.

"Hangi tahtı kaybettin?"

Nefesini uzun uzun üfledi. "Rydstrom'unkini."

Holly'nin gözleri büyüdü. "Nasıl?"

Mırıldandığı zaman sesi haşındı, hatta aksanı bile değişmişti. "Benim suçum. Kendim yaptım."

"Bu nasıl senin hatan olabilir ki?"

"Hatalıydım. Kaleyi kontrol eden..."

"O ne demek?"

"Hepsi öldü."

"Kim, Cadeon?" Cevap yoktu. "Tahtını kaybettiğin için Rydstrom seni suçluyor mu?"

"Suçluyor... hep suçluyor. Suçlamalı."

Holly birden öfkелendi. Ağabeyi -Kral- dokuz yüz yıldır Cadeon'un hayatını zehir mi etmişti? "Neden hâlâ onunla konuşuyor-

sun? Neden onun evinde kalıyorsun? Neden Woede olmaya devam ediyorsun?"

"Kral'ı korumak için."

"Evet, evet ama sonsuza dek yapmak zorunda değilsin ki!"

"...ondan nefret etmek daha kolay olurdu."

Daha önce bu adama duyduğu kızgınlık yerini acıma duygusuna terk etmişti. "Ondan nefret etmek mi istiyorsun?"

"Başaramıyorum."

"Neden?"

"O benim ağabeyim. Eğer bir darbe alırsa... Bunu ben de hissediyorum. Tuhaf." Omuzlarını silkmeye çalıştı, derisi gerilince dişlerini gıcırdattı. "Holly?"

"Buradayım."

"Bu gece seninle gurur duydum... kadınım cesur," diye mırıldanırken solukları derinleşti.

Holly cesur davranmış, hem kendisini hem de Cadeon'u kurtararak yürekli olduğunu kanıtlamıştı.

Bu, kendisini bir daha bu şekilde kanıtlamak zorunda kalmak istediği anlamına gelmezdi. Birçok kez kıl payı kurtulmuştu. O çarpışmanın herhangi bir noktasında, hayatı sona erebilirdi...

Geniş göğsü düzenli bir şekilde inip kalkan Cadeon artık uyuyordu. Bakışları boynuzlarına yönelen Holly, dudağını ısırdı.

O kadar çekiciydi ki karşı koyamayarak dikkatle birine dokundu. Pürüzsüzdü ve parmakları boylu boyunca kaydı.

Adamın bu kısmına karşı ihtiyatlı olma hali ne zaman büyülenmeye dönüşmüştü? Ona bakınca midesinde bir kasılma hissetti. *İstek...*

Hayır! *İstek* yok. Duygularına ve hatta düşüncelerine güvenmiyordu.

En sonunda kendini ondan uzaklaştırıp duşa gitti ama yıkanıp geceliğini giydiğinde bile müthiş derecede uyarılmış haldeydi. Bu

yüzden odayı topladı, sonra da bir sonraki durağı incelemek için bilgisayarını açtı.

Çevirimiçi olunca, Kaliforniya'da gece yarısı olmasına rağmen Tim'in de bağlı olduğunu gördü. Onunla konuşmayı, normal bir şeylerin tadını almayı ne kadar özlediğine şaşırdı. *Normale ihtiyacım var.*

Bu kadar geç bir saatte onu aramalı mıydı? Bunu tartarken ona sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu düşündü. Arka planda bir kadın sesi ya da sarhoş olduğu için Tim'in dilinin dolaşmasını duyacağına dair endişe etmek zorunda değildi.

Bu kesinlikle rahatlatıcıydı.

Holly kesinlikten hoşlanırdı. Kampüsteki ders saatleriyle planlı zaman dilimlerinden ve hayatını önceden kestirilebilir bir şekilde yaşamaktan hoşlanırdı. Eski hayatını düşünmek bile şu anda onu rahatlatıyordu.

İrfan'da şu ana kadar öğrendiğiye, kesin olan tek şeyin, hiçbir şeyin asla kesin olmadığıydı. Onun gibi biri neden bu kaotik ve vahşi dünyaya katılmak isteyecekti ki? Çocuğunun neye benzeyeceği ya da iblisler tarafından saldırıya uğrayıp uğramayacağı konusunda endişe etmek zorunda kalmak şöyle dursun...

Düzene ihtiyacım var. Cep telefonuna uzandı ve onu aradı.

Tim hemen cevap verdi. "Holly? Bir sorun mu var? Uyanık olduğumu gördüm ve Memphis'te saat iki. Ailenle her şey yolunda mı?"

"Hımm, iyi." *Yalancı, yalancı.* "Her şey yolunda. Konferans nasıl?"

"Burada olsan daha iyi olurdu."

"Belki gelecek sefere gelirim." Bu gece yaptığıyla kıyaslandığında konferans vermek ne kadar zor olabilirdi ki? Bombalardan kaçıp kurtulmuştu. Ölebilirdi...

"Benimle gelmene çok sevinirim," dedi Tim. "Döndüğümde New Orleans'ta olacak mısın?"

Bu, bir sonraki durağın nerede olduğuna bağlıydı. Orası *bir hayatetin* ona vermiş olduğu koordinatlara dayanan bir yerdi. Holly histerik bir kahkaha atma hissiyle doldu. Bunun yerine, "Emin değilim ama yarın belli olur," dedi.

"İnternete herhangi bir şey yüklediğini gördüm. Yoğun musun?"

Derin bir nefes aldı. "Evet. Ve çok berbat bir durum."

"Üzgünüm, Holly," dedi Tim. "Eğer ihtiyacın olursa ben buradayım."

"Biliyorum. Sen her zaman yanımdasın." Güvenilir ve istikrarlı Tim.

"Sesin... farklı geliyor. Her şeyin yolunda olduğundan emin misin? Sanki zihnini meşgul eden bir şey varmış gibi."

Aslında... "Tim, kampüsteki işimi bırakmak istesem ne dersin? Belki mezun olduktan sonra bir şirkette iş bulurum."

"Yapmak istediğin her şeyde sana destek olacağımı biliyorsun." Duraksadı. "Ama..."

"Ne?" diye sordu.

"Bazen, sen... kampüs dışında, şey, pek de iyi olmuyorsun."

Holly'nin ara sıra âciz olduğunu söylemenin iyi bir yoluydu. "Peki ya daha iyi olabilirsem?"

"Aklına koyduğun her şeyi yapabileceğinden eminim. Ama çocuk sahibi olmak istediğini de biliyorum."

"İyi de birçok kadın iş dünyasında çalışıp çocuk sahibi oluyor."

"Bu doğru," diye kabul etti ancak Holly'nin kulağı tırmalanmıştı.

"Çalışmamaları gerektiğini mi düşünüyorsun?"

"Elbette hayır." İç geçirdi. "Holly kavga çıkarmak istediğini düşüneneğim neredeyse. Yanlış bir şey mi yaptım?"

Holly alnına vurdu. Buradaki suçlu taraf ve bir spor arabanın tepesinde sadakatsiz davranan kendisiydi ve bu yetmiyormuş gibi bir de ona karşı sinirli ve iğneleyici davranıyordu.

İçten içe bunu fark etmesine rağmen sormadan edemedi: "Neden hiçbir zaman seks yapmamız için ısrarcı olmadın?" Tim bir şeyler gevelemeye başlayınca, Holly alışılmadık patavatsızlığının Tim'i gafil avladığını fark etti.

En sonunda Tim cevap verdi. "Çünkü sen çok net bir şekilde buna karşıydın."

"Ama benimle sevişmek istiyorsun, değil mi?"

"Elbette istiyorum, tatlım." Yine o sevgi sözcüğü devredeydi. Bu samimiyetsiz gibi mi gelmişti? Cadeon bu sözcüğü sadece *istemediği* kadınlarda kullanıyordu.

Tim devam etti. "Sen güzel ve çekicisin."

O halde neden bana kapılmadın?

Bu düşünceler de nereden geliyordu? Tim'e bağlılık sözü vermişti ve hayatı büyük bir kargaşanın içine girdiği için şimdi bunu tekrar gözden geçiriyordu.

Normale dönene kadar hiçbir şeye karar verme. Sabitleri sabit tut.

Tim iyi bir adamdı. Onunla birlikte olduğu için şanslıydı. Hatta Holly'nin anne ve babası bile ondan hoşlanmıştı.

Yoksa sadece bir erkek arkadaşı olduğu için mi sevinmişlerdi?

"Özür dilerim, Tim. Ne sorunum var anlamıyorum. Seni yarın arayabilir miyim?"

"Sorun değil. Hepimizin böyle günleri olur."

Tim'in hiç olmazdı.

Telefonu kapadıklarında, Holly bilgisayar ekranına boş boş baktı.

Tim'den ayrılmak istese bile onun alternatifi Cadeon olmazdı. İblis heyecan verici, seksi ve... komik olabilirdi ama onunla bir ilişki asla yürümezdi. O çok düşüncesizdi ve ruh hali çok değişkendi.

Cadeon'un derin ve sonsuz bir aşkı sürdürebilecek kapasiteye sahip olup olmadığını bile bilmiyordu.

Ve Holly anne babasının yaşadığı tarzda kalıcı bir aşk istiyordu. Hep Tim'le arasındaki ilişkinin böyle gelişebileceğini ummuştu.

O halde iki yıldır neden gelişmedi? Buna sarılıyorsun çünkü korkuyorsun.

Kes sesini, karanlık taraf!

Holly istikrarlı ve normal biri olmak istiyordu. Pes etmeyecekti.

Bu da Groot'a ulaşması anlamına geliyordu. Google Earth'ü açtı. Boylamın Idaho'nun uç taraflarında olduğuna karar verince imleci kuzeye doğru kaydıldı ve enleme daha yaklaştığını görünce kaşları çatıldı.

Daha uzağa, daha uzağa...

İmleç gidecekleri yerin üzerinde durunca Holly'nin dudakları şaşkın bir soluklanmayla aralandı.

33.

Bölüm

Cade terden sıırıslıklam olmuş ve kalbi gümbür gümbür çarpar halde yatakta birden doğruldu.

Rüyasında, birkaç hafta önce ölümlü Néomi'yi öldürdüğü fırtınalı geceyi görmüştü. Vampirle olabilecek şanslarını yok ettiğı geceyi.

Cade rüyalarını çok ciddiye alardı ve bunu daha önce de görmüştü. Bu konuda sandığından çok daha fazla suçluluk duyuyor olmalıydı. Evet, ölümü kaza eseri idi ama buna o sebep olmuştu... ikisi de orada olan Rydstrom, hatta Rök bile değil.

Kılıcı kadına girerken hissettiğı korkunç duyguyu hatırlayarak titredi. Kadının solgun yüzü onunki kadar şaşkıındı. Çığlık atmaya çalışırken kan dudaklarında köpükleniyordu.

Kadın kılıcından sıyrılıp yere düşünce, Cade ağabeyinin bakışlarını yakalamıştı. Yağmurun içinden Rydstrom'un aynı -acımaıla karışık aşağılayan- bakışını dokuz yüz yıl önce de görmüştü.

Gözlerini kırıştıtarak aşağı bakınca Holly'nin onunla birlikte yatakta olmasına şaşırdı, gerçi örtünün dışındaydı, sabahlığını giymiş ve bir battaniyenin altına kıvrılmıştı. Pembe dudakları aralanmış kalın kirpikleri yanaklarına gölge yapıyordu. Yastığa yayılmış açık kızıl saçları ışı ışı parlıyordu.

Uzayıp bir bukle saçını tutarak başparmağı ve işaret parmağının arasında okşadı. Ona bakarken gece olanlar aklına geldi. Holly'nin ateş iblislerine karşı nasıl cesur davrandığını, onu terk etmeyi nasıl reddettiğini ve bunun yerine onları tehlikeden nasıl çıkardığını hatırladı.

Cade'in, sesini duymaya ne kadar ihtiyacı olduğunu ölçmek ister gibi otele gelinceye kadar onunla konuşmuştu. Bütün gece ona bakmıştı.

Cade bütün engelleri aşmış ilerlediği için onunla müthiş derecede gurur duyduğunu hatırlıyordu.

Aynı zamanda ona karşı hissettiği şeyin kaderin çekim gücünden fazlası olduğunu da fark etmişti.

Sağını bırakıp yataktan kalkarak ayaklarını sürüye sürüye banyoya gitti. Yüzünü aynada inceledi. İyileşmişti.

Duş alıp giyindikten sonra Holly hâlâ uyuyordu. Gece yüzünden çok yorulmuş olmalıydı.

Dizüstü bilgisayarının açık ve bağlı olduğunu gördü. Holly bir sonraki adreslerini araştırıp haritasını çıkarmıştı. Nereye gideceklerdi?..

"Kahretsin," diye homurdandı. *Kuzeybatı Toprakları*. Kuzey Kutbu Dairesi'nin hemen altı.

Kuzeye doğru giderken, sınırı geçip neredeyse Kanada'yı bir uçtan bir uca geçmek zorunda kalacaklardı. Holly sürüş süresini –eğer hava çok iyi olursa– altmış yedi saat olarak belirlemişti.

Her zamanki gibi cep telefonu bilgisayarının yanında duruyordu. Holly'nin sohbet eder gibi alçak sesle konuştuğunu hayal meyal hatırlayınca kaşlarını çatmıştı. Birini mi aramıştı? Kayıtları inceledi. *Lanet olsun...* "Holly!" diye bağırdı.

Holly birden yataкта doğrularak yüzüne gelen saç buklelerini geriye attı. "Nee? Kalktım!"

"Dün gece o adı herifi mi aradın?"

"Telefonumu mu kontrol ettin?" diye haykırarak ayağa kalkmaya çalıştı. "Buna nasıl cüret edersin?"

"Köprüde sana söylediklerimden sonra bile mi?"

"Biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı." Cade'in telefonu kırmak üzere olduğunu görünce, onu elinden kaptı.

Bir dakika... Daha fazlasını hatırladı. Holly onu sorguya çekmişti! Cade zihnini karıştırarak ona söylediği her şeyi hatırlamaya çalıştı. "Görünüşe göre benimle biraz fazla konuşmuşsun. Beni sorguladın!"

"Faydalanılmanın nasıl bir şey olduğunu şimdi anlarsın. Kısasa kısas."

"Pek aynı sayılmaz! Sen sarhoştun, bense zehirlenmiş ve yanmıştım."

"Ve sarhoştun," diye ekledi.

"Yaralı olmama rağmen onu aradın? Ben baygın yataarken onunla mı konuştun?"

"Evet, Cadeon, usanmaksızın seni iyileştirmeye çalışıp ardından iyi olacağına kanaat getirdikten sonra aradım."

Cade'in gözleri büyüdü. "Ondan ayrılmak için mi?"

"Hayır! Sırf kadının olduğumu söyledin diye sonuç değişmez. Hâlâ bir ilişkimiz yok."

"Diğer bir deyişle sıfıra sıfır elde var sıfır."

"Tim'le beraber olmamı istemiyorsun ama bana başka bir öneri de getirmiyorsun."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Bana kadının olduğumu söyledin ancak herhangi bir bağlılık konusunda bana bir şey sorma planın da yok."

Cade dişlerini gıcırdattı. *Çünkü yapamam!* "Sorsaydım, evet der miydin?" diye sorduğunda Holly'nin cevabını beklerken taş kesildiğini fark etti.

"Hayır, Cadeon," dedi Holly en sonunda. "Demezdim."

Cadeon'un midesine korkudan kramp girdi... bu düşündüğü ancak geri planda bıraktığı bir şeydi. "O insana *işık* mısın?"

Holly gözlerini hiç kaçırmadı. "O istediğim kişi."

Motelden taksiyle en yakındaki araba galerisine derin bir sessizlik içinde gittiler.

Şimdiyse şaşkına dönmüş bir satış temsilcisi onları gezdirirken, yolun devamı için ne alacaklarını tartışıyorlardı. Holly yeni ve daha küçük bir cip istiyordu ve Cade de Holly'nin deyimıyla "benzin içen bir canavar" olan kullanılmış bir araba istiyordu. Cade her ne kadar seçiminin iyi taraflarını sakın sakın anlatsa da, Holly onun mantığını anlamayı reddediyordu.

Holly, "Ama bu üreticinin çevresel bilinç konusunda ilkeleri yok," diyinceye kadar Cadeon sükûnetini korudu.

Yeter. "Ah, sanki çok umurumdaymış gibi! Ben sadece bir kamyonet alıp buradan defolup gitmek istiyorum."

Bu sözler karşısında gözleri büyüyen satıcı özür dileyerek uzaklaştı.

Kendi öfkesiyle mücadele ettiği her halinden belli olan Holly, "Ama yeni bir arabanın bozulma ihtimali çok az," dedi.

Cadeon başını iki yana salladı. "Bugünlerde yapılan kamyonetler eskisi kadar iyi değil."

"Aynı fikirde değilim," dedi. "Ve yeni modellerde sunulan seçeneklerde daha rahat ve güvenli olacağız."

"Daha çok seçenek demek daha çok şeyin bozulabileceği demektir. Şimdi, şu beyaz Bronco'da lanet olası hiçbir sorun yok..."

"Ah, yapma," diye parladı Holly. "O.J. Simspon'm polislerden kaçarken kullandığı araba bu."

"Sen o araba takibinin olduğu zaman doğmuş muydun ki? Yoksa You Tube'dan mı seyrettin?"

"Canlı seyrettim. Daha on iki yaşındaydım, beşik hırsızı! Şimdi, küçük Range Rover'ın ne sorunu var?"

"Satıcı seksen bin dolarlık bir araba için nakit ödeme yaparsam meraklanabilir. Ayrıca dün gece yedi vitesli arabamızı pert ettikten sonra aklının tasarrufa daha yatkın olacağını sanıyordum."

"Dün gece kimin arabasını pert ettiğimi biliyorsun, değil mi? *Benim olmayanı*. Hayatını kurtarmam karşılığında minnetini böyle mi ödüyorsun? Seni kurtarmak konusunda bir daha beni hesaba katma. Bir sonraki sefere ateşin içine düştüğünde yahni olmana izin vereceğim!"

O anda Cade'in uydu telefonu çaldı. "Bunu açmam lazım. Hey, bir fikrim var. Ben konuşurken neden sen de mantıklı düşünmeye çalışmıyorsun? Tabii mantığın ne olduğunu mantıksızlıktan ayırt edebilirsen."

Hızla park alanının diğer ucuna gitti. "Ne var?" diye bağırarak telefonu açtı.

"Sesin berbat geliyor," dedi Rök.

"Rydstrom'dan hiç haber var mı?"

"Tornin'deki casuslarım, orada tutulduğundan neredeyse eminler."

Cade, "Ve Tornin'den kaçış yoktur," dedi. Bu düşünce zaten kötü olan ruh halini yerle bir etti.

Bu, istenmeyen gerçekleri engellemekte usta olan Cade için bazı lanet olası korkunç gerçekleri analiz etme zamanıydı.

Ağabeyi: hamile kalmak için kötü bir büyücü tarafından kullanılıyordu.

Kadını: ısrarla ahmak bir herifle olan ilişkisine yapışmıştı ve aşağı yukarı iki hafta sonra Cade'den nefret edecekti.

Kendisi: başlı başına bir kimlik bunalımı içindeydi. Holly'ye yalan söylemekten nefret eden vicdansız bir kiralık katildi. Büyük ve kötü paralı asker kazayla olan bir ölüm hakkında kabuslar görüyordu

"Ama bazı haberlerim var," dedi Rök. "Şişlediğin ölümlüyü hatırlıyor musun?"

İti an, çomağı hazırla. Cade kaşlarını çatı. "Néomi. Ne olmuş ona?"

"Cat's Meow'da onu karaoke yaparken gördüm."

Cade'in ağızı açık kaldı. "*Şarkı mı söylüyordu?*"

"Evet. Başlangıçta sesinde bazı iniş çıkışlar oldu ama sonuçta gerçekten iyi başardı..."

"Rök! Onun yaşadığını mı söylüyorsun?"

"Eğer bir ikizi yoksa... Ama içgüdülerim gördüğüm kişinin, vampirin gelini olduğunu söylüyor."

Rök'ün içgüdülerini Cade'in sayamayacağı kadar çok kere hayatlarını kurtarmıştı. Eğer bu doğruysa...

Néomi'nin erkeği Omort'u öldürmenin bir başka yolunu biliyordu ve bu kılıcın bir alternatifiydi. Eğer Cade bu bilgiyi elde edebilirse Holly'ye ihanet etmek zorunda kalmayacaktı.

"Neden ölümlüyü kaçırmadın? Onun ne kadar değerli olduğunu biliyorsun."

"Çok hızlı. Öyle ki... hemen ortadan kaybolup elimizden kaçtı. Ama onu tekrar bulacağım. İyi bir ipucum var."

Eğer Néomi'yi ele geçirirlerse, vampir gelinini geri almak için her şeyi yapar hatta bir büyücünün nasıl öldürüleceğini bile söylerdi...

"Ne pahasına olursa olsun onu ele geçir, Rök."

"Uğraşıyoruz. Ama başaramama ihtimalimize karşı sen yine de yoluna devam ediyorsun, değil mi?"

Cade nefesini bıraktı. "Evet. Yapmak zorundayım. Ama onu bulacaksın. Gereken her şeyi kullan." Telefonu kapadıkları zaman Cade Holly'yi süzdü ve kalbi göğsünü zorlarcasına çarptı.

Bir çıkış umudu. Şimdiye kadar istediği her şeyi elde etmenin bir yolu.

Kendini ondan uzak tutmuştı çünkü onu şimdiye dek incitmediği kadar incitmek zorunda kalacağını biliyordu. Oysa bu gelişme ona, Holly'yle bir gelecek olanağı sunuyordu...

Evet, *olanak*. Daha önce Cade ile Holly arasındaki ilişki mümkün değildi çünkü ihanetler, kadim yeminler, karanlık yalanlar ve kötü büyücülerin istekleriyle dolu bir sürü epik engel vardı.

Şimdiyse aralarındaki tek engel baş belası bir matematikçi miydi yani?

Ayrıca o, Holly'nin sevdiğini söyleyemediği biriydi.

Cade'in onun için neden daha iyi bir erkek olduğu konusunda Holly'yi ikna etmesi yetecekti.

Bunun çaresine bakacağını düşünerek uzun adımlarla ona doğru yürüdü. Holly onun geldiğini görünce dudaklarını kemirerek ifadesini inceledi. Saçlarını topuz yapmıştı ama sıkı değildi. O kadar güzeldi ki Cade'in göğsünün sıkışmasına neden oluyordu.

Cade'in yokluğunda satıcı geri dönmüştü ancak şimdi Cade yaklaşırken huzursuz görünüyordu.

Cade, Holly'nin yanına gelince onu kollarına alarak öptü.

Dudaklarını serbest bıraktığında Holly, "Cadeon!" diye kekeledi. Ancak Cade onu kollarında tutmayı sürdürerek şaşkın satıcıya, "Hanımefendi neyi istiyorsa onu alacağız. Ve çabuk bir şekilde," dedi. Sonra kızın gözlerine baktı. "Onu tatmin etmeden önce tam olarak altı yüz elli kilometre yol kat etmemiz gerekiyor."

34.

Bölüm

Yeni araçları otoyolda hızla ilerliyordu. Biraz önce Cadeon'un açıklamayı reddettiği ruh halindeki müthiş değişiklik sonucunda Holly süngülerini indirerek onunla uzlaşmıştı. Arazi aracına benzeyen yataklı bölümü olan bir kamyonet almışlardı.

Şimdiyse iblis, aracı belirtilen hız limitinin bayağı üzerinde kullanırken gözü sürekli kilometre sayacına gidiyordu.

Holly derin bir nefes aldı. "Bak, her altı yüz elli kilometrede... yakınlaşabileceğimizi söylediğimi biliyorum ama dün gece olanlardan sonra fikrimi değiştirdim. Asla olamayacağımız bir şey için sana ümit vermek istemiyorum."

"Erkek arkadaşın yüzünden mi? Sevdiğini söyleyemediğin kişi yüzünden mi?"

"Sadece o değil. Tek istediğimin istikrarlı ve bana bağlı biriyle normal bir hayat sürdürmek olduğunu anlamak zorundasın. Sen... normal değilsin." Bakışları boynuzuna kaydı ve bunu gören Cadeon kaşlarını çatarak boynuzunu ovaladı. "Sadece sen değilsin. Bu dünyanın tamamı. İrfan."

"İrfan'da ne var ki?"

"Hımm, ah, bilmiyorum, aşırı derecede şiddetli olabilir mi? Dün gece kanıtlandığı gibi."

"O İrfan için bile bir hayli uç noktaydı," dedi Cadeon, sonra da ekledi: "Ve bilgin olsun, kışımı kurtardığın için sana minnettarım. Nasıl bir durumda olduğumun farkındayım. Zehrin iblisler üzerinde büyük etkisi vardır."

"Neden?"

"Zehir çıkarabilen türler diğerlerine karşı savunmasız olurlar," diye cevapladı. "Dün gece o ruhlara söylediğin şeyden emin misin? Yani ruh çıkaran konusunda?"

"Elbette. Teyzemden birini bulmama yardımcı olmasını isteyeceğim. Koordinatlar için neden haberci olarak hayaletler kullanıldı ki?"

"Onlar bunun için çok uygundu. Bilgi vermeleri için rüşvetle ya da işkenceyle kandırılamazlar. O duraktan sonra bizi bulmayı düşünen herkesin yoluna taş konmuş olacak." Ekledi: "Sen o incileri taktığın sürece."

"Ruhlar koordinatları nereden biliyordu ki?"

"Groot'un adamlarından biri onlara önceden söylemiştir."

"Bu işe neden dâhil olmak istesinler ki?"

"Belki de Groot onlara istedikleri ruh çıkarma konusunda söz vermiştir."

Holly kaşlarını çattı. "Eğer öyle bir söz verdiyse, o zaman neden aynı şeyi benden istediler?"

"Ah, belki de sadece emin olmak için. Peki, sana dün gece ne anlattım?"

"Kader tarafından seçilmiş kadının olduğum dışında söylediklerini mi kastediyorsun?"

"Kaderin benim için harika bir seçim yaptığını düşünüyorum. En iyisini."

Cadeon istediği zaman o kadar çekici olabiliyordu ki. "Aynı zamanda ağabeyin Rydstrom'la sorunların olduğunu öğrendim."

"Tahmin bile edemezsin," dedi kuru bir ses tonuyla.

"Neden?"

“Biz iki ayrı ucuz. O akli başında ve olaylara daima mantıklı bakan biri, oysa ben çoğu zaman içgüdülerime göre hareket ederim. O eğitimli, iyi konuşan ve... haşmetli biri. Bense sorumsuz ve hiçbir şeyi doğru yapmamakla adı çıkmış biriyim.” Omuzlarını silkerek cevap verirken sanki bu değiştirilemez bir gerçekmiş gibi konuşuyordu. “Başka ne söyledim?”

“Sahip olma aşamasında beni ısıtıp sersemleteceğini söyledin. Nasıl olacak? Bu boynuzlarından çıkan bir tür zehirle mi olur?”

“Hayır. Köpek dişerimi boynunla omzun arasındaki bir kasa geçiririm.”

“Ve tamamen iblis şekline mi bürünürsün?” Cadeon başını sallayınca, “O halin neye benziyor?” diye sordu.

“Derim koyulaşır, kırmızılaşır. Bunun kadınlarımıza çekici geldiği varsayılır. Vücudum büyür, boynuzlarım ve pençelerim uzayarak tam boyutlarını alır. Ve yüzüm de değişir. Yüzeyleri keskinleşir.”

Holly dudağını ısırdı. “Beni sahipleneceğin tek yerin zihninde olduğunu da söyledin. Bu ne demek? Benimle ilgili fantezi mi kurdun?”

Cadeon cevap verirken gözleri kısıldı. “Ah, evet.”

“Beni... çıplak hayal etmen gibi mi?”

“Ah, ufaklık, vücudunu binlerce kez soydum. Üzerinde yalnızca incilerin varken sana öyle sert sahip oldum ki boynunda zıpladılar.”

Holly titremesini güçlkle bastırdı.

“Fantezilerimde çok arzulusun. Ve bana oral seks yapmak için her fırsatı hevesle değerlendiriyorsun.”

Holly’nin yanakları kızardı. “Oral seks yapmak... gerçekten de böyle söyleniyor, değil mi?” Sesi nefes nefese gibi mi çıkıyordu. Bunun nasıl bir şey olduğunu gözünün önüne getirmeden edemedi

“Öyle ama bunu bana yaptığını hayal etmeni istemem. Kesinlikle. Buna kapılmadan hemen aklından çıkar yoksa düşünebileceğin tek şey bu olur...”

Orta Saskatchewan

Kanada

“Kendini koruma tekniklerini öğrenmeye hazır mısınız?” diye soran Cadeon ıssız otobanda ilerliyordu.

Holly başıyla onayladı. “Sadece şunu yüklememe ve kapatmama izin ver.” Bu ıssız bölgede uydu telefonunun internet bağlantısını kullanmak zorunda kalmıştı ve bağlantı çok yavaştı.

Yükleyecek çok şeyi olduğundan değildi. Kodu üzerinde gayretle çalışmış olmasına rağmen henüz önemli bir buluş yapmış değildi.

Beklerken son üç günü düşündü. Kanada bulanık bir şekilde uçup gitmişti.

Michigan sınırını geçmek üzere oldukları o gece, İrfan türü olduklarının anlaşılacağından emin olan Holly berbat bir haldeydi ama Cadeon soğukkanlı ve çok rahattı. Bütün süreç yarım dakikada bitmişti.

Bu bölgede karanlık çok uzun sürdüğünden yirmi dört saatin büyük bölümünü araba sürerek geçiriyorlardı. Cadeon uyumak için sadece dört saate ihtiyaç duyarken kendisi de pek fazla uyuma ihtiyacı hissetmediğini fark etmişti.

Ülkeyi boydan boya geçerlerken hoş bir yakınlık kurmuşlardı. Kamyonetin içinde bunca zaman birlikte oturduktan sonra dünyanın geri kalanı onlardan ayrılmış gibi geliyordu. Birbirlerinin cümlelerini tamamlamaya başlamışlardı. Cadeon devamlı Holly’nin görmekten hoşlanacağı şeyleri gösteriyordu ve başını işinden kaldırmasını sağlıyordu.

Kısa süre içinde radyo kanalları konusunda uzlaşmaya varmışlardı. Holly çalışırken blues rock çalıyordu, diğer zamanlarda Cadeon’un sevdiği ska müzikleri dinliyorlardı. Holly ona itiraf etmemişti ama bu müzikten o da hoşlanmaya başlamıştı.

İhtiyaç duydukça ve bulabildikçe ikmal malzemeleri biriktirmişlerdi. Cadeon, köprüdeki akşam kaybolan montunun yerine yenisini ve bir şekilde ayrı kalmaları durumuna karşı Holly'ye bir uydu telefonu almıştı.

Tekrar yakınlaşmamış olmalarına rağmen –Holly onun hamlelerine bir şekilde karşı koymuştu– Cadeon kur yapıyordu.

Ve bu... işe yarıyor olabilir.

Tim'i daha az düşünür olmuştu ve bazen kendini onunla olan ilişkisinin getirdiği suçluluk duygusuna içerlerken buluyordu. Ama sonra içerlediği için suçluluk duyuyordu. Kötü bir kısır döngüydü.

Bu Tim'e karşı adil bir durum değildi. Son birkaç gün boyunca Holly bir karara varmıştı. Cadeon'la birlikte olmak zorunda değildi ama Tim'e ait olduğunu düşünmek zorunda da değildi.

Kolundaki yarayı hatırladı. Bir sonraki güne kadar iz bırakmadan iyileşmişti. Holly, her halükârda geri dönüş için çok geç olduğuna inanmaya başlamıştı. Ve bu konuda sandığı kadar dağılmamıştı.

Doğruyu söylemek gerekirse kendini Cadeon'a daha fazla yakıştırmaya başlamıştı. Sert ve kaba espri anlayışına alışmıştı. Cadeon onu güldürüyor ve kendini fazla ciddiye almamasını sağlıyordu. Onun o yeşil gözlerine saatlerce bakabilirdi.

Ayrıca Cadeon her zaman onun ihtiyaçlarını görerek ve tuhaflıklarıyla uğraşarak düşünceli olduğunu kanıtlamıştı. O yanındayken hiçbir zaman bir şeyi açmamıştı.

Aynı zamanda bıkıp usanmadan ona eğitim veriyordu ve ne zaman birkaç saatliğine bir motelde mola verseler onunla dövüş müsabakası yapıyordu. Ardından yola çıktıkları zaman öğrendiklerinden sınav yapıyordu...

Yüklemesini bitirdikten sonra gözlüğünü çıkardı ve bilgisayarı kapadı. "Tamam, talime hazırım."

"Pekâlâ. Birden çok saldırganla ilk olarak ne yaparsın? Ve neden?"

"Onları sayarım çünkü kaçmaya karar verirsem büyük ihtimalle bölüneceklerdir. Bu etrafımın sarılıp sarılmadığını anlamama yardımcı olur."

Başıyla onayladı. "Bir düşmanla karşılaştın... ilk bakacağın yer neresi?"

"Gözleri. Öfkeliyse gözleri renk değiştirecektir. Ondan sonra silahları kontrol etmek için ellerine bakarım."

"Diyelim ki öfkeli ve silahlı. Çarpışma pozisyonun nedir?"

"Bir ayağım diğerinin önünde ve bir omzum dışa doğru olacak şekilde hedefi daraltırım." Cadeon sormadan önce ekledi: "Sol omzum. Çünkü ben sağ elimi kullanırım."

"Çevreni kullanmaya iki örnek ver."

"Saldırganla arama engeller koymak," dedi. "Ve şimşekleri kendi yararına kullanmak... gölgeler algıyı bozar."

"Bir dizi kırmak için kaç kilo baskı yapmak gerekir?" diye sordu.

"Sadece beş buçuk."

"Peki, bir insan erkek seni tehdit ederse ne yaparsın?"

"Onu bozguna uğrattır ve dünya kaç bucak gösteririm."

"Aferin." Şefkatle çenesini gıcıklayınca Holly zevkle kızardı.

"Neden beni hazırlayıp duruyorsun?"

"Çünkü henüz bitirmedik. Hâlâ seni öldürmeye çalışanlar var ve uğramamız gereken en az bir durak daha var. Sonuncusu kadar tehlikeli olabilir."

Cadeon kırılmamış, buğulanmış kabuklu deniz mahsulü bulmak için dışarı çıkıp Holly'yi çalışması için otelde bırakmıştı. "Çünkü kodlar kendi kendilerini yazmaz."

Ancak Holly hiçbir iş yapamaz haldeydi. Sınıfında her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için Mei'yi aramaya karar verdi. Oğlanlar... çok şamatacı olabiliyorlardı.

"Her şey yolunda," dedi Mei ama ayrıntıya girmede. "Ailende durumlar nasıl?"

"Daha iyiye gidiyor. Çok daha iyiye. Sanırım her şey yoluna girecek"

"Güzel."

Holly'nin kulağı titreşti ve kaşları çatıldı. "Mei, bana bir şey mi söylemek istiyorsun?"

"Bak, uğraştığın bir sürü şey olduğu için seni aramayacaktım ama işinle ilgili bir zaman faktörü olabilir ve ben bu işleri göz ardı edecek bir kadın değilim."

Holly'nin midesi bulanmaya başladı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Scott'un Kaliforniya'daki konferansta olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet, son dakikada gitti." Scott, Mei'nin erkek arkadaşıydı, saygı duyulan bir matematikçi ve her yönüyle iyi biriydi.

"Bu sabah beni aradı ve bazı rahatsız edici bilgiler verdi..."

"Hemen anlat, Mei."

Kadın derin bir nefes aldı. "Tim senin çalışmanı çalarak kendisininmiş gibi gösteriyormuş."

35. Bölüm

Cade yemeği beklerken Rök'ü kontrol etti. "Néomi'den haber var mı?"

"Tam yaklaşıyorduk ki yine birden ortadan kayboldu," diyen Rök'ten kafasını kaşırmış gibi bir ses geldi.

"Bir ölümlü seri atlatıyor mu? Hadi ama Rök... zamanımız doluyor! Bu konuda elinden gelen her şeyi yapmanı istiyorum."

"Gerçekten iyi bir ipucu buldum. Bu defa onu ele geçireceğim."

Rök kendinden gayet emin gibi konuşuyordu ama telefonu kapadıklarında, Cade başarma ihtimalleri hakkında huzursuzluk duydu.

Ve bir başka fikre kafa patlatmaya başlamıştı; herkesin kazanacağı bir yola. Bu aşırı derecede tehlikeli olacaktı. Şimdiye kadar kalkıştığı her şeyden daha riskliydi.

Planı başarısız olursa herkes *kaybedecekti*.

Cade işinde hep başarılı olmamıştı. Ve çuvallayınca büyük oynamaya meylederdi.

Rydstrom'un isteklerine bağlı kalması ve bu operasyonu Kral'ın dediği gibi yürütmesi gerekirdi. Cade fikri kafasından çıkaracaktı.

Ama ya...

Holly, "Ne?" diye haykırdı.

"Tim sunduğu projelerin hepsini kendi yazmış gibi davranıyormuş," diye açıkladı Mei. "Bu yüzden Scott onun sadece senden bahsetmeyi unuttuğunu düşünmüş. Ama sonra Scott, onu Lockheed Martin'in personel müdürüyle konuşurken duymuş. Geçmişteki ortak projelerinizin tamamında senin rolünü olduğundan az gösteriyormuş. Ve ben senin geçmişini ve bu projelerin çoğunu üstlenmiş olduğunu biliyorum."

"Hepsini ben yaptım," dedi Holly dalgın dalgın.

"Geri dönene kadar sana söylememeliydim."

"Hayır, sen doğru şeyi yaptın. Öğrenmemi sağladığın için sana minnettarım."

"Ne yapacaksın?" diye sordu Mei.

"Bilmiyorum." Tim kesinlikle ona bu şekilde ihanet etmezdi.

Onu ne kadar iyi tanıyorsun?..

"Holly eğer Tim'le yüzleşirsen, ona bunu nereden öğrendiğini söyleyebilirsin. Scott öfkeden kuduruyor."

Onların dar çevrelerinde araştırma çalmak birinin yapabileceği en kötü şeydi. Herkes projelerine karşı çok korumacı davranmamak için büyük çaba gösterirdi. Kendi alanlarında araştırmaların milyonlar hatta milyarlar değerinde olabileceğini söylemeye gerek yoktu.

Scott meslektaşları arasında oldukça saygın biriydi. Eğer Tim'in böyle bir şey yaptığını söylüyorsa, o zaman Tim başına büyük bela almış demektir...

Mei'yle telefonu kapayınca, Holly afallamış bir halde yatağa oturdu. Her zaman erkek arkadaşının ona cinsel açıdan ihanet etmeyeceğinden emin olmuştu. Ama Tim ona akademik yönden mi ihanet etmişti? Yeni kod için Holly'yi sıkıştırmasının nedeni bu muydu?

Hayır, hayır, Holly bunun mantıklı bir açıklaması olduğundan emindi. Bu olsa olsa kulaktan dolma bir bilgiydi. Belki de Scott yanlış duymuştu.

Tim iyi biriydi. O *normaldi*.

Onu cep telefonundan aradı. Tim daha ilk çalışta cevap verdi.

“Tim müsait olduğuna sevindim. Bir dakikan var mı?”

“Elbette. Bir sonraki sunumum bir saat sonra.”

“Mei biraz önce beni aradı...”

“Öyle mi? Ne dedi?”

Holly’nin kulakları tekrar titreşti. Onda bir değişiklik vardı, sesindeki tını değişmişti. *Huzursuz*. Şu anda bunu çok net bir şekilde fark edebiliyordu. *Valkyrie sezgileri*.

Şüphelerinde haklıydı demek. “Projemizi sunarken sadece kendi adını mı öne sürdün?”

“Sen neden bahsediyorsun?”

“Lockheed personel müdürlerine anlatırken projelerimizdeki rolümü az mı gösterdin?”

“Bunu yapmam! Tabii ki hayır. Projemiz üzerinde ne kadar çok çalıştığını herkesten iyi biliyorum...”

“Zırvalamayı kes. Yalan söylediğini biliyorum. Bunu sesinden anlayabiliyorum.”

Sessizlik. En sonunda Tim konuştu. “Kendi rolümü biraz fazla göstermiş olabilirim ama bunu *bizim* için yaptım. Bizim alanımızdaki büyük firmaların genellikle erkekleri işe aldığını bilirsin. Bu işi almak için daha fazla şansım vardı. Ayrıca şöyle düşün: Bir ev alabilirim. Bir işe bile *ihtiyacım* olmayacak.”

Holly soluğunu tuttu. “*Kimsin* sen? Bir işe *ihtiyaç* duymak mı? Benim *zaten* ihtiyacım yok... ben yaptığım işi seviyorum. Bu başından beri oynadığın bir oyun muydu?”

“Oyun falan yok. Biz. ön planda benim olduğum bir ekip olarak daha iyi çalışırız.”

“Lanet olsun, bu ne anlama geliyor?”

“Birbirimize bağlı olmamız ve birlikte çalışmaya devam etmemiz gerekiyor. Önümüzü kimse alamaz.”

Buradaki kişi, aslında onu beyni için isteyen bir adamdı. Ya da en azından beyninin yapabileceklerini kullanmak istiyordu.

“Gerçekçi ol, Holly. Ben olmadan sınıfa bile zar zor gidebiliyorsun. İş dünyasında ne kadar iyi olacaksın ki?”

“Ah, aman Tanrım.” Görüşü kırmızıyla kaplandı. Cadeon, Tim için ne demişti? *Ah, evet...* “Bana bak, beyninsiz otuz birci, o lanet olası çalışmalar senin olsun.” Dışarıda şimşek çaktı ve iyi hissettirdi. “Ben çok daha büyük bir şey üzerinde çalışıyorum. Endüstriyi sarsacak bir şey üzerinde.”

“Holly, bekle...”

“Bir daha asla beni arama. Yoksa bu yaptığın yüzünden penisini duvara çakarım.” Klik.

Derin nefes al, derin nefes al. Gözyaşlarının gelmesini bekledi... Ve bekledi.

Oysa tek hissettiği rahatlama duygusuydu. *Ne kadar özgürleştirici...* Suçluluk duygusu bitmiş, kararsızlıktan kurtulmuştu.

Artık Holly’nin engelleri yoktu... eğer Cadeon daha fazla çaba gösterirse onu geri çevirmeyecekti. Bu düşüncenin verdiği bekleyiş heyecanı içinin ürpermesine neden oldu.

Aslında daha fazlası için *kendisi* çaba göstermeliydi. Cadeon’un bekleyeceğinden bile fazlası için...

“Erkek yiyeceklerle döner...” diyen Cadeon’un karşısına üzerinde sadece bazen yataarken giydiği o siyah ipekliyle çıkınca iblisin sesi

Soğukkanlılığını korumaya çalışan Cadeon sırttı. "O zaman en sevdiğim kadın olursun..."

Yatakta çınlıplak kaldıktan sonra Holly göğsünden giderek aşağı inerek onu öpmeye başladığında, Cadeon güçlükle yutkundu. Cesaretini kaybeder miydi? *Cesaretini kaybetme, Holly...*

Holly onu eline aldı. Tereddütlü ilk yalamayı bir diğeri takip etti. Kısa süre içinde dilini ıslak dokunuşlarla penisinin baş kısmının çevresinde gezdirdi.

"İşte bu, Holly," diye inledi Cade. "Aynen böyle."

Holly, "Tadın çok güzel," diye keyifli bir tonla mırıldandı.

Cade kızın ateşli diline doğru kendini kaldırmamak için zor duruyordu ama kalçalarını oynatma içgüdüğü çok kuvvetliydi. "Ağzının içindeyken em," dedi hırıltıyla. Holly sözünü dinledi ve Cade'in sırtını sertçe geriye doğru atmasına neden oldu. "Ah! Bana ne yapıyorsun?"

Holly telaşla geri çekilerek, "Yanlış bir şey mi yapıyorum?" diye sordu.

"Her şey fazlasıyla iyi." Kızın başını avuçlayarak onu tekrar aşağı doğru bastırdı. "Korkarım ki hazır olmadan boşalacağım."

Holly tatminkâr bir gülümsemeyle yanağını adamın penisine sürttü, sonra kaldığı yerden devam etti. Cade kadınının ona bu şekilde zevk vermesini izleyebilmek için görüntüsünü kapatan saçlarını geri itti.

Bir fantezi canlanmıştı. Çok uzun zaman sonra...

Cade dizini bükerek bir bacağını kaldırdı, böylece Holly ata biner gibi oturup ıslak kadınlığını oraya dayadı.

Holly penisinin etrafında inledi, o keskin ve özlem dolu haykırışları Cade'i çılgına çeviriyordu. Aniden kızın kalçasına uzanarak onu kendine doğru çekti.

"Cade? Bundan hoşlanmıştım..." Cade onun dizlerini yüzünün iki yanına ve Holly'nin ağzını da penisine koyarak pozisyonunu değiştirdi, Holly'nin sesi kesildi.

"O zaman bundan çok hoşlanacaksınız," dedi hırıltıyla, sonra da kendini sarı tüyleri yalamaya verdi. Kızın cinselliği çok sıcaktı ve teni de aşırı derecede yumuşaktı. Cade keyifle yalıyordu.

Ancak Holly donup kalmıştı. "Cadeon?" Sesi afallamış gibi çıkıyordu. Cade topuklarını yatağa gömerek yukarı doğru bir hamle yaptı. Bir süre duraksamadan sonra Holly onu tekrar dudaklarının arasına aldı, ağzı kısa süre içinde doymak bilmez bir hale geldi. Utangaç bakire gitmiş, yerini aç, arzu dolu, zevk vermeye ve almaya hazır bir Valkyrie'ye bırakmıştı.

Elleriyle kalçasını sarmış olan Cade, Holly cinselliğini ağzının üzerinde sallarken, onu kavrayarak tuttu.

Parmağını içine doğru kaydırırken, Holly haykırarak dizlerini iki yana doğru daha da açtı. Kontrolünü kaybediyordu. Yıldırımlar binanın dört bir yanında patlıyor ve duvarları titretiyordu.

Cade bunun sonsuza dek sürmesini istiyordu ama çoktan sınıra gelmişti. *Önce onun gelmesi gerek.* Parmağını geri çekip tekrar sokarken, minik klitorisini dudaklarının arasına alıp emdi ve dilini üzerinde gezdirdi.

Holly çığlık attı, ardından penisini iyice ağzına soktu. Penisinin etrafındaki inlemeleri Cade'i kendinden geçirdi. Holly boşalırken, o da inledi ve yalayıp ona katıldı...

İkisi de nefes nefeseydi, Holly yuvarlanarak üzerinden indi ve yanına kıvrıldı.

Cade, onu göğsüne doğru çekerken Holly, "İblislerin bu kadar lezzetli olduğunu kim bilirdi ki," dedi.

"İblis. Tekil. Sakın farklı fikirlere kapılma."

36. Bölüm

*Kuzeybatı Toprakları
McKenzie Dağlarının Tepesi*

Altmışıncı paralel Kuzey Kutbu Dairesi'nden önceki son paraleldi. Bunu belirten işareti birkaç saat önce geçmişlerdi.

Son dört gün boyunca Rocky Dağları'nın Kanada kısmına doğru sürekli kuzeye gitmişlerdi. Arazi göz alıcı bir güzelliğe bürünmüştü ve sıcaklık sürekli eksi yirmi beş derecedeydi. Güneş hiçbir zaman çam ağaçlarından daha yükseğe çıkmıyordu ve yükselmesiyle öğleden sonra iki sıralarında batması bir oluyordu.

Şimdiyse Holly, park yerinde Cadeon'u bekliyordu, burası White Tail Lodge denilen, hiçbir şeyin bulunmadığı bakir alandan önceki son yer olduğu iddia edilen bir yapıydı.

Bir başka deyişle son duraklarıydı.

Lodge'un kendisi römork ve karavan karışımı garip bir şeydi. Gri renkli yan kısmının kenarına asılmış geyik boynuzlarıyla *White Tail Lodge* yazılmıştı.

Holly bunun şu şekilde hecelenmesi gerektiğini düşünüyordu: *Hayatımızı bunun için mi verdik?*

Cadeon tedarikleri alırken, o da gün boyu yaptığı çalışmayı Tim'in giremeyeceği bir hesaba yüklemek için bilgisayarını uyu telefonuna bağladı.

Tim'in ihanetinden geriye kalan tek duygu kıvrıntısı, öfkesi ve kodunu tamamlamak için istekle yanıp tutuşmasıydı. Ayrıca eski erkek arkadaşının engeli olmayınca Cadeon'un cazibesine karşı çok az savunması vardı.

Holly, Veyron'un son halini hatırlatıyordu. Kamyonetin dayanağı olmadan çaresizce çökmüştü. Artık suçluluk ve zorunluluk hissi olmayınca, Holly de iblise doğru dalışa geçiyordu...

O ve Cadeon sıklıkla arzularına yenik düşüyorlardı. Cadeon onu keşfetmesine memnuniyetle izin veriyor, bir dizini yukarı kaldırarak ona, "Burada hallet," diyordu. Aynı yatakta uyuyorlardı. Her seferinde Cadeon vücuduyla onu sımsıkı sarmalıyor ve iyice kendine çekiyordu. Holly, onun kendisini korumak için, doğuştan gelen iblis içgüdülerine uyup uymadığını merak ediyordu.

Birlikte duş alıyorlardı... Holly'ye göre bu günün en önemli kısmıydı.

Ancak Holly bekâretini kaybetmeye razı olabileceğini ima etmişken bile, Cadeon asla onunla tam olarak birlikte olmaya çalışmıyordu. Gerçi Holly onun, bekâretini almak için yanıp tutuştuğunu anlıyordu ama Cadeon hâlâ hiçbir hamle yapmıyordu.

Bunun tek nedeni onu incitmek istememesi miydi? Cadeon her gün ona giderek ne kadar güçlendiğini söylüyordu. Acaba Holly'nin sahiplenme aşamasını atlatamayacağından mı kuşku duyuyordu?

Yoksa direnmesinin başka bir nedeni mi vardı?

Cadeon geri dönüp aldıklarını bagaja koyduktan sonra, Holly, "Neler aldın?" diye sordu.

"Yiyecek, temel besinler... görünüşe göre buranın kuzeyinde kımınle karşılaşsak yumurta ve yağ altın değerinde olacak. Ayrıca

taşıyabileceğimiz kadar yakıt aldım. Aynı zamanda bir kış yolundan geçmek zorunda kalacağımızı keşfettim."

Kış yolu, lastiklerin altında buzdan başka hiçbir şeyin olmadığı yollarla ilgili bir deyişti. "Başka yol yok mu?"

"Buradan oraya giden tek yol oymuş, canım."

"Durak burası mı yani? Tapılası bir yermiş!" Holly kamyonetten inerek karla kaplı kulübeyi süzdü. "Bu hakiki bir kış mevsimi harikalar diyarı!"

Kadının ruh hali buzlu yoldan beri kesinlikle iyileşmişti. Normal –ama parlak– buzda kaymak onu dehşete düşürmüştü ve yol boyunca arabanın ön paneline tutunmuştu.

Bir tilki otuz santimlik kar yığının üzerine atlayınca Holly eldivenli ellerini keyifle çırpı. "Bir de tilkimiz var. Ne harika!"

Karla kaplı çatısı ve bir yanında hoş bir bacası olan yapıyı Cade biraz *fazla* harika bulmuştu.

Holly, "Buranın doğru yer olduğundan emin misin?" diye sordu.

"GPS öyle söylüyor."

"Sanırım birisi bizimle buluşacak, değil mi?" diye sorarken kapıya doğru yürüdü.

Ancak Cade onu geri çekti. "Tek bildiğimiz, bunun cehenneme giden bir asansör olduğu. Kontrol edeceğim. Seni çağırmadan sakın içeri girme."

Cade kapının açık olduğunu gördü ve dikkatle içeri girdi. Çam yer döşemesi ayaklarının altında çatırdıyordu. Baraka o kadar temizdi ki Holly bile onaylayacaktı.

Holly dışarıdan, "Herhangi bir adres görüyor musun?" diye seslendi. "İçeri gelmek istiyorum!"

"Henüz değil," diye karşılık verdi Cade. "Hâlâ etrafa bakıyorum."

İçerisi ahşap mobilyalarla döşenmiş sade bir yerdi. Bir banyo, arka tarafta bir yatak odası, odun ocağı ve kuyu pompalı lavabodan oluşan bir mutfak vardı.

Salonda büyük bir şöminenin önüne pençe şeklinde ayakları olan bir küvet yerleştirilmişti.

Holly'yi orada, ateşin önünde yıkanırken görme düşüncesi...

Son birkaç gündür Cade her yakınlaşmalarında onu sahiplenme içgüdüsüne karşı koymanın gitgide zorlaştığını fark etmişti. Akli sürekli onun içinde olma düşünceleriyle doluydu ve arzuları mantığını gölgeliyordu.

Holly düzenli olarak cinsellik konusuna değiniyor, sorular soruyordu ve Cade bunun nedenini biliyordu.

Holly ona sahip olmasını istiyordu. Tamamen. Cade bu yüzden onur duyuyordu ancak aynı zamanda bunu yapamayacağını da biliyordu. Onu kılıç karşılığında Groot'a vermese bile, Holly'yi sürekli kandırdığı gerçeği hâlâ ortadaydı. Holly'nin affedebileceğinden çok fazlasını ve nefretini kazanmaya yetecek kadar çok şey yapmıştı. Bu şartlar altında, bekâretini almak Cade için bile yanlıştı.

Ayrıca Holly'den cinsellikten daha fazlasını istiyordu. *Her şeyi* istiyordu. Ona sahip çıkmak daha fazlasının başlangıcı olmalıydı... suçluluk duygusu dolu uçup gidecek bir davranışın değil.

Cade silkinerek kendine geldi ve kulübeyi tepeden tırnağa araştırmaya başladı, iki gömme dolabı ve birkaç vitrini kontrol etti. Şöminenin olduğu tarafa geçti. Bakmadığı tek yer bacanın içiydi. Şöminenin yanına çömelerek kapağını açıp görmeden uzandı...

Baca deliğine iştirilmiş katlı, mumlanmış bir kâğıda dokundu... Kâğıdı çekip aldı.

Groot'un kalesini gösteren bir harita.

Bugün büyücüye doğru yola çıkabilirlerdi. Yaklaşan değişimin-den korkan Holly böyle yapmak isterdi. Oysa Cade Rök'e zaman vermek istiyordu.

Ayrıca Rök başarısız olsa bile Cade yola çıkmayı elinden geldi-ğince geciktirerek, Holly'nin ölümsüz haline dönüşmesini tamam-lamasına fırsat tanımış olacaktı, böylece Holly güç kazanacak ve kendini daha iyi savunabilecekti.

Haritayı saklamaya karar vererek montunun cebine koymuştu ki...

"Orada ne buldun?"

Holly hemen arkasındaydı. Hafif bir duraksamadan sonra, "Groot'a giden harita," dedi.

"Öyleyse ne zaman ayrılıyoruz?"

"Oraya gitmek için hâlâ iki haftamız var. Belki de yol yorgun-luğunu atmak için bir iki gün burada kalmalıyız."

Holly, "Tamam," diye karşılık vererek onu şaşırttı. "Banyo yapmak istiyorum."

Cade bir elini ağzının üzerinde gezdirdi.

Cadeon buraya ulaşmak için can atmasına rağmen, şimdi final kıs-mına başlamak için ayaklarını sürüyordu. Ama Holly seve seve bu harika kulübede kalırdı.

Gömme dolabın içinde temiz ve düzenli bir şekilde torbalara konmuş yorgan, temiz çarşaf ve şöminenin önüne serilecek post bulmuştu. Her şeyi zevkine göre düzenlediği zaman mükemmel olacaktı.

Cadeon gaz lambalarını ve malzemeleri getirdikten sonra odun kırmıştı. Holly için banyo suyunu ve barakayı ısıtmaya yetecek kadarını kırdıktan sonra gece için daha fazlasını kırmak üzere geri dönmüştü.

Holly malzemeleri ve yiyecekleri açarken, zamanın farkına varmadan pencereden onu süzüyordu. Karın içinde çalışan görkemli erkeği izlerken aniden şiddetli bir sancı hissetti. Onun hareket tarzını seviyordu, öyle kendine güvenli ve soğukkanlıydı ki. Artık vücudunun her santimini bildiğinden, değerini iyi anlıyordu.

Holly onun her şeyini istiyordu ama Cadeon vermeyi reddediyordu. Cadeon kendini *onun* iblisi olarak adlandırıyordu. Oysa öyle değildi henüz...

İstek. Holly tüm bunları konuşabileceği ve sorabileceği birinin olmasını diledi...

Uydu telefonu çalmaya başlayınca kaşları çatıldı. Numarasını bilen tek kişi Cadeon'du ve onun hâlâ dışarıda olduğunu görebiliyordu. "Alo?" diye cevapladı.

"Benimle konuşmak mı istedin?" diye sordu Nix.

"Sen nasıl... Onu boş ver. Nerede olduğumu biliyor musun?"

"Karlı ve soğuk olduğumu biliyorum. İblisinle kucaklaşmak için mükemmel bir hava. Onu elinde tutup tutmayacağına karar verdin mi? Yoksa iblis olarak çok mu büyük geldi?"

Holly iç geçirdi. "Onunla birlikte olmaktan hoşlanıyorum ve onu elimde tutmak istiyorum. Ama bu ölümsüzlüğümü de elimde tutmak zorunda olacağım anlamına geliyor."

Ne yazık ki bir Valkyrie olarak kalırsa, Aracı olmaya devam edecekti. Ve Gülen Kadınlar Köprüsü'ndekine benzer olaylar yaşamaya devam edecekti.

"Peki, hangi tarafa meyillisin?"

Cadeon'la birlikte olmaya... "Sanırım programa bağlı kalacağım."

"Mahalle baskısına dayanamayacağını biliyordum! Bu da güzel bir şey. Dönüşümü zaten tamamladığına göre."

Holly günlerdir bundan şüphe ediyordu. "Ancak bu, Groot'la anlaşmanızı nasıl etkiler? Cadeon kılıcını yine de alacak, değil mi?"

"Tabii ki. Peki, Nix teyzecik ne zaman ikinizden küçük bir valis beklemeli?"

"Valis... ah, anladım. Bir Valkrie ve bir iblis. Ha-ha. Nefesini boşa harcama. O... benimle seks yapmayı reddediyor."

"Bu nasıl olur? Bu dediğinin Cadeon'la kesinlikle ilgisi yok."

Holly sinirlendi. "Bir girişim yapmak ve tam iblis şekline bürünmek istemiyor."

"Evet, ama *sen* ne istiyorsun? İçgüdüne kulak ver. Sana ne söylüyor?"

Holly tekrar pencereden ona baktı. *İstek!* "Bir şey söylemiyor... onunla birlikte olmam için *haykırıyor*. Ama doğum kontrol hapi da kullanmıyorum. Ve o da prezervatif almak için benzin istasyonuna koşamaz."

Holly'nin regli gecikmişti, stres yüzünden olduğundan şüphesi yoktu, bu yüzden ovulasyon döneminde olamazdı. Değil mi? İnternette kontrol bile etmişti. Hamile kalmasının mümkün olacağını sanmıyordu ama ya kalırsa...

"Bir valis bebeğine sahip olmak çok mu kötü olur?"

İlk başta bu fikir onu beklenmedik bir şekilde sarstı ama biraz daha düşününce kendini daha rahat hissetti.

Holly bunca güce sahip olduğuna göre, koruyacak birine de sahip olabilirdi. Neden ailesinin servetini kontrol edip bunu paylaşacak kimsesi olmasındı ki?

Bir çocuğa sahip olmadan önce hayatta bazı olayların gerçekleşmesini bekleme fikri onun için geçerli değildi. Büyük olasılıkla sonsuza dek yaşayacaktı. Onun için ayrıntılı ve zahmet gerektiren bir işe girişmek istiyorsa, bunu on sekiz ya da on dokuz yıl sonra. şu anda yapabileceği kadar kolayca yapabilirdi.

“Her halükârda bu önemli değil,” dedi Holly iç geçirerek. “Cadeon yapmayacak ki.” Her yakınlaşmalarında, kendini tutabildiğini kanıtlamıştı.

“Kafam karıştı. O, kadını tatmin etmek için içgüdüsel ihtiyacı olan bir iblis. Sense onun kadınısın. Sen ne arzu edersen onu yapacaktır.”

“Ne demek istiyorsun?”

“Sevgilim, senin için iblisi boynuzlarından tutma zamanı.”

37.

Bölüm

“**B**uraya tam zamanında geldik. Fırtına güneye doğru gidiyor...”
Üzerinde incilerden başka hiçbir şey olmayan Holly’yi küvete yaslanmış halde bulunca Cadeon’un sözü yarım kaldı.

Holly parmağını kıvrarak onu çağırırdı. “Burası seni de alacak kadar büyük.” Her yanından buhar yükseliyordu ve şöminenin ateşi teninde titreyordu... Tıpkı Cade’in daha önce hayal ettiği gibi.

“Bu isteğini asla ikiletmem.” Taşıdığı odunları yere attı ve giysilerini çıkardı.

“Bu odunlar gece bizi ısıtmaya yeter mi?”

Holly’nin arkasından suya giren Cade, kalçası sertleşen penisinin üzerine binene kadar onu bacaklarının arasına çekti. “Seni sıcak tutarım. Bu konuda endişelenme,” diyerek Holly titreyene dek dudaklarını boynunda gezdirdi.

Hiç acele etmeden bir elini vücudundan aşağı kaydırarak cinselliğine götürdü ve yavaş yavaş, uzunca bir süre okşadı. Parmağını içine kaydırduğunda Holly’nin zaten ıslak ve kayganlaşmış olduğunu fark etti. Holly inleyerek bacaklarını onunkilere doğru açtı.

Cade diğer eliyle kızın göğüs uçlarının önce birini, sonra diğerini çimdikleyip başparmağı ve işaret parmağının arasında yuvarladı.

Holly'nin kolları arkaya doğru giderek parmakları Cade'in boynunda birbirine kenetlendi.

Cade avcunu klitorisine bastırınca, Holly parmağının üzerinde gidip gelmeye başladı ve Cade ikinci parmağını da soktu.

Holly sırtını geriye doğru yay gibi gerdi, kalçası adamın penisine sürtünüyordu. Penisinin kayganlaşan ucu, kızın kıvrımlarına sürtünce Cade nefesini tuttu. Parmaklarını geri çekip uzunluğuyla kolayca içine girebilirdi. Ayrıca Holly'nin kendisini memnuniyetle kabul edeceğini biliyordu...

Holly sanki onun zihnini okumuş gibi mırıldandı. "Cadeon, bekâretimi almanı istiyorum."

Bu tam fantezilerindeki gibiydi ve orada kalması gerekiyordu. Ama kontrolünü kaybetmeden önce daha kaç sefer buna karşı koyabilecekti? "Yapamam. Seni incitmeyi asla istemem." Sadece fiziksel acıyı kastetmiyordu. Cade'in ona yalan söylemekten başka çaresi olmayabilirdi ama bu konuda bir seçim hakkı vardı.

Cade'in elini nazikçe iten Holly bacaklarının arasında dönünce ıslak memeleri adamın göğsüne sürtündü. "Tek neden bu mu?"

"Doğum kontrolü kullanmıyorsun ve Aracı'sın..."

"Ayın hamile kalacağım döneminde değilim. Ama kalsam bile, dünyanın sonu olmayacaktır."

"Eğer babası ben olursam olabilir. Sonsuz kötülük kısmını unutma."

"Sen kötü değilsin ki."

Holly kısa süre sonra böyle hissetmeyecekti. "Holly, bu konuda hiçbir fikrin yok." Onu kendinden uzaklaştırdı, sonra da küvetten çıkarak yakındaki sandalyeden bir havlu kaptı.

"Beni buna ikna edemezsin, dolayısıyla denemeye bile kalkışma. Bunun nedeni hamilelik konusu, öyle değil mi? Bunun hakkında çok üzünülmesi gerektiğini biliyorum. Ancak seni sorumlu tutmam..."

Cade omuzlarını dikleştirdi ve kaşlarını çattı. "Kadınuma ve çocuğuma bakamayacağımı mı dūřünüyorsun?"

Bu sözleri söyler söylemez birden durup kaldı... Tıpkı köprüde Tera'yla konuşurken olduğu gibiydi. *Bu apaçık görünüyor.* Acaba neden bir şeyler yerine oturmuş gibi hissediyordu?

"Tabii ki bakabilirsin. Ben sadece..."

"Konunun bununla alakası yok. Daha benim en kötü halimi bile görmedin. Holly, seni öldürebilirim."

"Hayır, Cadeon." Küvetten uzanarak büyük bir odun kıymığı aldı. "Yapamazsın." Kıymığı eliyle dirseği arasındaki bölgeye sürttü.

"Holly? Sen ne yapı..." Kesik anında iyileşmeye başlayınca Cade'in sesi kesildi.

"Bana zarar veremezsin. Ben artık ölümsüzüm."

"Ama değişim... Bunu istemediğini sanıyordum."

Holly kalkıp ona doğru yürüdü, pürüzsüz vücudundan sular damlıyordu. "Böyle kalmak istiyorum." Gözleri gümüş rengini almıştı. Cade bakışlarını kaçıramıyordu ve Holly havlunun altına uzanıp penisini okşamaya başlayınca bile geri çekilemedi.

"Fikrini ne değiştirdi?" *Benim değiştirdiğimi söyle. Sebebin ben olduğumu söyle!*

"Sen. Seninle birlikte olmak istiyorum, bütünüyle. Seninle sevişmek istiyorum."

Bugüne dek hayal ettiği her şeyi ondan duyuyordu. Ama yine de kendini, "Bu olmayacak, Holly," demeye zorladı.

Cadeon'u ikna etmeyi denemişti ama o bu konuda çok katı davranmıştı. Kirli oynama zamanıydı. "Sen kazandın." Avcunu adamın uzunluğunda ileri geri götürmeye başladı ve havlusunu sıyırdı. "al de sadece biraz rahatlayalım."

Göğsünü ve gövdesini öperek burnunu göbeğinin altındaki tüylere sürttü, sonra postun üzerine oturup tam önünde durdu. Ellerini göğsüne yapıştırmış bir halde penisini dudaklarının arasına aldı ve geniş baş kısmını yaladı.

"Ah, Holly, işte bu..." Cade parmaklarını kızın saçlarına daldırarak başını yönlendirdi. "Tanrılar aşkına, bu sen yapınca o kadar güzel oluyor ki."

Kısa süre içinde sınıra geldiği zaman yaptığı gibi hafifçe ileri geri hareket etmeye başladı. Vücudu gerildi, ereksiyonu nabız gibi atıyordu.

Holly'nin elleri adamın ayak bileklerine doğru kaydı. Onları sımsıkı tutarak tüm gücüyle asıldı.

Savunmasız yakalanan Cade sırtüstü düştü. "Holly," diye kükredi. "Sen ne yaptığını..."

Ama Holly çoktan onun üzerine binmişti.

Cade onu postun üstüne attı. "Bu oyunu böyle mi oynayacağız?" dedi hırlıtyla. Kendi sesini tanıyamadı.

Holly'nin kollarını başının üzerinde sabitleyince, penisin kızın ıslaklığına doğru kayması arzusuyla titremesine neden oldu. Holly aynı anda kalçasını döndürerek neredeyse ikisini de mahvediyordu çünkü Cade'in penisi tam kadınlığına değmişti.

Cade'in bakışları kızın yüzünden, ateşli soluklarla inip kalkan göğüslerine yöneldi. Bir inlemeyle, emmek üzere başını göğsüne eğdi.

Dili, göğüslerinden birinin başunun etrafında dönerken, penisini tekrar o ıslaklığa doğru götürmekten kendini almadı.

Bunu bekleyen Holly'de kalçasını salladı. "Cadeon... lütfen." İhtiyaç duyduğu şeyi nasıl isteyeceğini bilmiyordu.

"İçin sızlıyor mu?"

"Evet!"

Cade kalçasını yukarı aşağı kaydırdı... sıklık onu tekrar sarmaya başlıyor ve nasıl olabileceğine dair çıldırtıcı bir ipucu veriyordu. "Penisimi içinde mi istiyorsun?" Neden ona bu şekilde sataşıyordu? Ona bütünüyle sahip olmaya niyeti yokken hem de. "Ama onu alabilecek kadar ıslak mısın?"

"Evet..." diye inledi Holly.

Cade kulağına fısıldıyordu. "Küçük kılıfını doldurmamı mı istiyorsun? Tohumlarımı içinde mi istiyorsun?"

Holly bu sözler karşısında saçlarını postta savurarak başını salladı. "Cadeon, neden?"

Holly'yi neden zorlayıp kışkırttığını bilmiyordu. Ondan bir şey istiyordu. Göğüslerini emerken kendi içgüdüünün sesine kulak vermeye çalıştı. Bir sızı, sadece kızın içine girmekten fazla bir ihtiyaç hissi vardı.

Hayır! İhtiyacı olan tek şey bunu durdurma isteği.

Ama neden? Ona kalıcı bir zarar veremezdi. Holly bir ölümsüzdü. Cade öyle olduğu için o da ölümsüz olmak istemişti.

"Lütfen..."

Holly, onun için ıslanmış ve ona sahip olması için yalvanyordu... Cade bunun kötü bir fikir olduğuna dair tüm nedenleri hatırlamaya çalıştı. Ancak onu öyle uzun süredir istiyordu ki...

"Ellerimi bırak," diye mırıldandı Holly. "Uslu duracağım."

Cade onu serbest bıraktı ve elini kızın kalçasını avuçlamak için aşağı indirdi. "Ah, tanrılar aşkına!" diye haykırdı, kendini kızın yumuşacık merkezine doğru itince. Kadınının arzusunun kokusu ve o yalvaran inlemeleri... bunlar Cade'in mücadele edemeveceği tetikleyicilerdi. Dönüşüyordu. "Ben... kontrolü kaybediyorum."

Birdenbire Holly'yi ısırarak, tohumlarını içine saçmak ve onu işaretlemek istedi.

Hayır! İstedğim şeye sahip olamam... Kendini ondan geri çekmeye başladı.

Holly boynuzlarını yakalayarak sımsıkı kavradı.

"Ahh..." diye inleyen Cade'in gözleri zevkle kaydı. Konuşamayacak, hareket edemeyecek kadar şaşkındı.

Holly onu tekrar kendisine doğru çekti. "Seri içimde istiyorum." Cade gerilemeye kalkışınca, Holly kararlı bir şekilde onu kendine çekti.

Bu da her şeyin bittiği anlamına gelirdi.

38. Bölüm

“*B*eni bırak...” diyen Cade’in sesi hınlıtlı bir tonla çıkmıştı. Holly boynuzlarını ilk tuttuğunda çılgına dönmüştü ve devasa bederi kızınkinin üzerinde titremişti. Şimdiyse Holly onu tutarken gözleri neredeyse afallamış gibi bakıyordu. “Cadeon, seni istiyorum.”

Kızın bacaklarını aralamak için dizlerini kullanan Cade, onun üzerinde yükseldi, kulağına nefes nefese, “Sana acı çektirmek istemedim,” diye fısıldadı.

“Şimdi acı çekiyorum!”

Cade aniden penisini kavradı ve kızın içine doğru hamle yaptı. Kalın baş kısmını içine sokarken, “*Holly...*” diye inledi. “Seni becermeyi o kadar çok istiyorum ki.”

“Yap o zaman,” diye haykıran Holly sırtını yay gibi gerdi.

Cade santim santim baskı yaparak, genişletip içini dolduruyordu. “O kadar küçük... o kadar darsın ki.” Alnı terlemeye başlamıştı. Sanki acı çekiyormuş gibi kaşları çatılsa da gözleri bunun tadını çıkarır gibi kapandı.

Holly bunu istemiş, onun için yanıp tutuşmuş olsa da acı çekiyordu. Bir ölümsüz olmadan önce bunu yapmış olsaydı, büyük olasılıkla acıdan bayılırdı.

Şimdiyse dişlerini gıcırdatarak vücudunun Cade'in vücudunu kabul etmesini diliyordu. Tekrar zevk alabilmesi için bunu atlatması gerekiyordu.

Cade üzerinde değişmeye başlamıştı, tuttuğu boynuzları uzuyordu. Teni de değişiyordu. Cade çekici bir hal alacağını söylemişti.

Kadınını çığına çevireceğini söylememişti.

Derisi terden kayganlaştığında, koyulaşarak Holly'nin yalayıp tadına bakmak için deliye dönmesine neden olan parlak kırmızı bir renge dönüştü.

Holly adamın muhteşem vücudunu okşamak için boynuzlarını bıraktı, uzanarak dilini göğsüne sürüp hafifçe ısırıldı. Daha da ıslanınca acısı dinmeye başladı.

"İşte bu. Beni içine aldığını hissediyorum." Cade gözlerini açtı, simsiyah renge bürünmüşlerdi ve Holly'ninkileri süzüyorlardı. "Benim olacak mısın?"

"Evet!" Bu seksten fazlasıydı, bekâretini almaktan fazlasıydı. Cade onu sahipleniyordu ve Holly de bunu istiyordu.

Egemenlik... Holly bunu adamın yanan gözlerinde gayet net görüyordu. "Artık seni bırakmayacağım." Kısık sesi, ürkütecek kadar sertti.

"Bunu yapmanı istemiyorum," diye fısıldadı Holly.

Penisi Holly'nin vücudunun en derinlerine girdiğinde Cade'in görüntüsü tamamen değişmişti.

Şöminenin ateşi kızgın kaslarının, koyu renk gergin teninin üzerine yansıyor. Bu şekildeyken, yüzü daha sert ve kaba olsa da Holly'ye göre hâlâ göz alıcı derecede yakışıklıydı. Gözleri arzıyla doluydu ve edepsiz şeyler vadeliyordu. Pazısının üzerindeki kol bandı ışıktla parlardı.

Ölümsüz ihtiyaçları olan bir iblis Holly'nin derinliklerine sınıksı bir şekilde yerleşmişti. Korkmuyordu ve umutsuz bir sızıyla onun kendine ait olmasını istiyordu.

Cade en sonunda kalçasını geri çekti ve tekrar ittiğinde hınlııyla, "Benim..." dedi.

Holly haykırdı. Ancak kendisinin, "Yine yap!" dediğini duydu. Tekrar çekilen Cade içine daha da sert girdi. Aynı şeyi tekrar tekrar yapınca, zevk bütün acıyı yok etmeye başladı.

Her şey o kadar hızlı geliyordu ki, Holly olanların yansımasını bile anlamıyordu. Değişiyordu... pençeleri adamın kaslı kalçasına batarken kıvrılıyor ve daha fazlası için onu teşvik ediyordu. Hava elektrikle yüklenirken hızlı hızlı nefes almaya başladı.

Cade değişiyordu... sadece görsel olarak değil. Daha saldırgan, Holly'ye karşı daha kaba ve daha talepkardı. "Beni daha fazla... içine alman gerek. Daha derininde olmak istiyorum." Holly'nin de aynı şeyi istemesine neden olacak ölçüde kaba ve hayvaniydi. "Daha çok!" Kendini Holly'ye doğru daha sert itti.

Holly coşkuyla çığlık attı.

"Sırtını ger."

Holly dediğini yapınca, Cade kalçasını kaldırarak penisinin etrafında döndürdü.

"Ah, evet!"

Cade ellerini kızın saçlarının arasına soktu ve bir eliyle başını kavradı. Diğer kolunu sırtına sararak kalçasını sıkıca kavradı ve ona doğru gidip gelirken sabit tuttu. Kulağına doğru hırlııyla, "Beni güzelce içine alacaksın... sonra senin için geleceğim," dedi.

Holly bu sözlere karşı inleyerek adamın kollarında kıvrandı. "Cadeon..."

Öyle yoğun bir zevkti ki acının kıyısında idi.

Ama aynı zamanda sanki Cade daha önce hiç seks yapmamış-
çasma alışılmadıkta da.

Hayalarının böyle ağırlaşıp sızlayabileceğini bilmiyordu. Şimdiye kadar tohumları penisinde yükselirken, zonklayan baskıdan dişlerini gıcırdatmamıştı.

Holly'nin ıslak cinselliği bunu Cade'den ister gibi ona sarılmıştı. *Holly'nin ateşi...*

Cade vücuduyla kızının üzerine doğru atıldığında göğsü, Holly'nin sertleşmiş göğüs uçlarına sürtündü. Holly sırtını yay gibi gerince göğüsleri iyice belirginleşti.

Cade'i ilkel dürtüler ele geçirmişti. Bakışları Holly'nin boynuyla omzunun arasına, tam parlak incilerin altındaki hassas noktaya dikilmişti.

"Holly... kendimi durduramıyorum."

"Durma!"

"Benim." Köpek dişlerini kızı batırdı.

Holly'nin başının yukarısında duran kollarının dermanı kesildi, Cade üzerinde müthiş bir hızla gidip gelirken, durgunlaştı. Çaresizce boşalırken zevkle çığlık attı.

Cinselliği penisini sımsıkı kavramış, Cade'in en sonunda vereceği tohumları almak için kasılıyordu.

Cade kendinden geçmiş bir halde tekrar tekrar içine gömülürken tenine doğru hırliyordu. Acı, zevk, içindeki zonklama...

Cade boşalma ihtiyacıyla deliye dönmüştü, sürekli gidip geliyor, homurdanıyor, zorluyordu. Kızın boynunu bıraktı, boşalmaya başladığında başını geriye doğru attı. Dalga dalga gelen zevkin kuvvetiyle sırtı gerildi.

Onu sahiplenmişti. *Holly benim... en sonunda.*

Kızın üzerine yığıldı ve işaretli boynuna doğru soluklandı.

Aklını toparlamaya başlayınca, ona ne kadar zarar verdiğini görmek için uzandı, dudaklarında bir özür cümlesi hazır. *"Holly, ben..."* Kızın ifadesini görünce sesi kesildi.

Holly daha da arzulu görünüyordu.

"Yapabileceğinin hepsi bu mu?" diyen Holly'nin sesi mırıltı gibi çıkmıştı.

Cade'in gözleri büyüdü, sonra da kısıldı. "Ah, daha fazlası da var, bebeğim." Ensesini kavradı. "Çok daha fazlası."

"O zaman hadi görelim." Pençeleri adamın kalçasına iyice gömüldü.

Cade tısladı ve kızın içindeki penisi nabız gibi attı. "Daha sonra seni yavaş ve güzel bir şekilde becereceğim ama şu anda seni farklı mobilyaların üstüne yatırıp o seksi küçük bedeninin neler yapabileceğini görmek istiyorum..."

"Ayak uydurmaya çalış, iblis."

39. Bölüm

Cade, onu bitkin düşürmüştü. Holly ince uzun kolunu Cade'in göğsüne sarmış bir halde yanında uyuyordu, Cade de parmaklarını kızın saçlarının arasında gezdiriyordu.

Cade defalarca boşalmasını sağlamıştı. Ancak Holly'nin bu geceyi ömrü boyunca hatırlamasını istiyordu.

Onu omzundaki ısırdığı yerden öptü ve çabucak iyileştiğini görünce memnun oldu. Holly'nin dönüşümü gerçekten de tamamlanmıştı. O bir ölümsüzdü. Cade'in küçük ölümsüzü.

Onu sahiplenmişti. Artık istese bile bunun geri dönüşü yoktu. Zaten istemiyordu da.

Sabahleyin bunun neden mantık dışı olduğunu hatırlayacaktı ama şimdilik bütün şüphelerini engelliyor ve bu gece kendine izin veriyordu.

Son yarım saattir tatmin olmuş bir şekilde sırtıyordu. Ciddi Bayan Ashwin yaşlı iblisin bacakları titreyen bir delikanlı gibi hissetmesini sağlamıştı. Holly ondan hiçbir şey esirgemeyen zevk düşkünü biriydi.

Hatta o zarif incilerini takmış haldeyken bile.

Cade böylesine eksiksiz olma hissini hayal dahi etmemişti. Peki ya ondan bir bebeği olursa? Yine sırttı. *Benim kadını ve benim çocuğum.*

Eğer Holly, Cade'in dayanılmaz olduğunu düşündüyse, ondan olacak iblis çocuklar kim bilir nasıl olurdu.

Belki de Valkyrie kızlar ve iblis erkekler...

Telefonu çalınca onu kasvetli gerçeğe geri döndürdü. Yataktan zorlukla çıkıp arayanın kim olacağını bildiği telefona cevap verdi.

Rök günde birkaç kez arıyordu. Ve hiçbir zaman iyi bir haber vermiyordu...

Cade, "Ne buldun?" diye sordu.

"Fazla bir şey bulamadım. Ne zaman Néomi'ye yaklaşırsak sanki bir yerlerden bilgi alıyor gibiler."

Vadeleri yakında doluyordu. Ekibin, vampirin gelinini bulamadığı her gece, Cade'in umutları gittikçe azalıyordu. Ekibinin şehri aramasına devam etmesine izin vermeli miydi?

Yoksa şimdiye kadarki en tehlikeli planı yapmaya başlamalı mıydı? Büyücünün kalesine saldırı planını...

"Yedi gece daha vereceğiz."

Holly kaşlarını çatarak, "Ben... *mutlu* muyum?" diye sordu yüksek sesle. Evet, kulübedeki son hafta boyunca hissettiği buydu. Memnuniyet.

Doğrularak arabada şarj olan bilgisayarını beklerken, temizliğe yoğunlaşmakta zorlandığını fark etti. *Bu bir ilk.*

Ayrıca sadece mutlu olmaktan daha fazlasını hissediyor olmalıydı.

Holly'nin anne ve babası sadece romanlarda okunan, çok nadir rastlanan bir sevgiyi paylaşmışlardı. Belki de bu, Holly'nin sandığından daha sık yaşıyordu.

Belki bunu... ben de yaşıyorum.

İblisi yalnızca bir saatliğine –buzda balık avlamak için– gitmişti ve Holly şimdiden onu özlemişti; gür sesini ve güçlü ayak seslerini özlemişti. Alışkanlık yapan serinlik, çam ve Cadeon kokusunu özlemişti.

Cadeon daha önce, "Eğer ben yakalama, temizleme ve pişirme zahmetine katlanıyorsam, o zaman sen de yeme zahmetine *katlanacak*sın," demişti.

Holly onun için... deneyecekti.

Geçen hafta onunla birlikte olmak mükemmeldi. Bir günün seksle bölünmesinin nasıl bir şey olduğunu düzenli olarak tecrübe etmişti. Aslında Cadeon onu nerede olursa olsun bulmuş ve sahip olmuştu.

O doyumsuz bir adamdı. Uykusunda bile uyanlıyordu. Holly'nin arkasında sertleşiyor ve kulağına doğru usulca inlerken ona sürünüyordu.

Holly sevişmek için onu uyandırdığında, Cade bariz bir şekilde bundan çok keyif almıştı.

Seksle ilgili en ilginç şey Holly'nin hiçbir tuhaf davranışı olmamasıydı. Yaşamında normal olduğu tek alan buydu.

Tabii, bir iblise boyun eğme isteği normal sayılırsa.

Cadeon eğitimine de devam ediyor ve onu kılıçla –ve elmasla– çalıştırıyordu. Holly onda üç oranla bakışlarını çekebiliyordu ama yalnızca Cade bilgisayarıyla tehdit ederse.

Saklanma, arama ve avlanma oyunları oynuyorlardı. Gece görüşü neredeyse mükemmeldi ve on sekiz metre yüksek bir refleks rahatlığıyla sıçrayabiliyordu. Cade çam iğnelerini üzerine sürerek kokusunu maskeleyemeyi öğretmişti ve Holly o kadar sinsi olmuştu ki, gerçekten ağaçların arasından ona yaklaşabiliyordu.

Ve kendi işine de devam ediyor, kodunu yazabilmek için çaba harcıyordu, böylece bu arayış sona erdiği zaman iblisinin keyfini sürmekten başka hiçbir şey yapmayacaktı.

Bunu yalnızca iki şey bozuyordu. Birincisi Cadeon'un gizli saklı telefon görüşmeleriydi. Holly, onun dışarıda ladin ağaçlarının ortasında ileri geri yürüyerek İblis dilinde konuştuğunu duymuştu.

Sonra, geri dönünce Holly'den hep uzak durmuş ve rahatlaması zaman almıştı.

İkincisi Cadeon'un gelecekle ilgili tavrıydı. Kanada'yı boydan boya geçerlerken yaptığı kurlar... dinmişti.

Onu sahiplendikten sonra bile gelecek hakkında konuşmamış, Holly bunu gündeme getirirse de, konuyu dağıtmıştı. İlk başta Holly'nin güvensizlikleri vardı ve onu hayal kırıklığına uğratan veya rahatsız eden bir şey yapıp yapmadığından endişe duymuştu.

Ama bu çok saçmaydı. Birlikte iyiydiler ve ayrı olduklarından daha iyi kişilerdi.

Holly onu istediği kadar, Cadeon'un da kendisini istediğinden emindi.

Bilmece gibi...

Cadeon, "Beni özledin mi, ufaklık?" diye kapıdan sordu.

Holly koşup adamın kollarına atıldı. "Hem de çok."

"Sana bir sürprizim var."

"Dur tahmin edeyim... *balık* mı?"

Cadeon kulağının ucunu dişledi, bu her zaman Holly'nin ürpermesine neden oluyordu. "Aletlerini al ve dışarı gel. Hava çok güzel."

Sürpriz, daldan sarkan karla dolu bez bir çuvaldı.

"Vay be, Cadeon. Ben sana bir şey getirmedim."

"Bu kılıç alıştırması için."

Holly gizliden gizliye bu eğitimden keyif alıyor olsa da, rahatsız olmuş gibi uzun uzun iç geçirerek onun kılıcını getirdi.

Yakaladığı balıkları temizlerken, Holly'ye talimat veriyordu. "Hücum et, savuştur, karşı hücumla geç, engeli aş ve vur. Güzel. İşte böyle, ufaklık."

Kuzey Kutbu'nun kuru havasında bile tere boğulmuştu. Dövüşme tekniği geliyordu. Hatta Cadeon, savaş meydanında karşılaştığı bazı savaşçılardan bile iyi olduğunu söylemişti.

Holly bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu ama artık gülünç bir durumda olmadığını farkındaydı.

"Hileli kılıç mücadele teknikleri," dedi Cadeon. "İki örnek ver."

Holly şiddetli saldırı vuruşlarına devam ederken, "Düşmanımın suratına ceket gibi bir şey ya da gözlerine kum atarak görüşünü engellemek. Ve ikincisi, rakibimin öndeki bacağına yaralamak," dedi.

"Neden?"

"Elimden geldiğince kan akıtmak çünkü kan güce eşittir."

"Çok güzel. Şimdi yeni bir bilgi. Bazen rakibinin neye sahip olduğunu anlamak veya serin zayıf olduğunu düşünmesini sağlamak için bir darbe alabilirsin," diye devam etti. "Kendilerine fazla güveneceklerdir, özellikle de senin gibi ufak tefek bir kız söz konusuysen."

Holly başıyla onayladı.

"Ya da yaralanmış numarası yapabilirsin. Saldırganını sakinleştirmek için bacağına sürüklemek gibi. Böylece biraz verip çok alırsın."

Holly donup kaldı, beyni vızır vızır çalışıyordu. "Ah, aman Tanrım, işte bu!"

"Ne oldu?"

"Kod... dostu düşmandan ayırt etme şekli. Biraz vermek! Kuantum kriptografisinde, iki taraflı diyalogu sistemi bozmadan ölçmek ya da bulmak mümkün değildir, yani onları dinleyen yapı ortaya çıkar..."

"Ah, öyle mi?"

"Eğer hacker'ın orada olduğunu biliyorsan, içeri girmesine izin verirsin! Bilgi almasına izin verirsin! Daha heyecanlanır, sonra *brute force* ile gelir ve sen de hepsini devre dışı bırakırsın. Kırılmaz bir şifreye sahip olman gerekmez. Sadece kendi yerine virtüs bulaştırırsın, elindeki datayı öyle bir tasarlarsın ki, senin sisteminden çıkınca yaşayamaz. Kendini, etrafındaki her şeyle beraber yok eder."

"Git!" diye emir verdi Cadeon. "Gevezeliği kes ve bunu bilgisayarına gir."

Holly kahkaha atarak bilgisayarına koştu.

"Ama unutma," diye seslendi Cadeon. "Seks bariz bir şekilde matematiğe yardımcı oluyor. Dolayısıyla..."

Gecenin ilerleyen saatlerinde küçücük yatakta birbirlerine sarılmış yatıyorlardı. Holly parmaklarını adamın göğsünde bir aşağı bir yukarı gezdirerek, "Groot'a gitmek için ayak diriyorsun," dedi.

"Öncesinde güvenliğini sağlamak için uğraşıyordum. Dolunaydan önce günlerimiz var. Ve oraya varmak sadece bir günlük sıkı araba yolcuğuna mal olur. Artık bir Valkyrie olarak kalmak istediğine göre, daha zamanımız var."

"O zaman benimle konuş. Bana biraz daha kendinden bahset, örneğin, neden ağabeyinin tacını kaybettiğini sandığından."

Holly'nin bu şekilde –sanki inanmıyormuş gibi– dillendirmesi Cade'in hoşuna gitti. "Benden Rothkalina'nın başkenti Tornin'e gitmem ve Rydstrom Yağmacı Vampirlerle yaptığı savaştan dönünceye kadar tahtta durmam bekleniyordu. Gitmedim. Beni büyüten ailemle mutluydum ve bana ihtiyaçları vardı."

Holly inanamaz bir halde, "Suçlanma nedenin *bu* muydu?" diye sordu.

"Omort bunu bir zayıflık işareti olarak gördü ve saldırdı." Cade suçluluk duygusunu reddetmek istemiş ve kendi kendine binlerce faktörün rol oynadığını söylemeye çalışmıştı. Ancak uzun yıllar boyunca sürekli felaketlere en basit seçimlerin ya da hareketlerin sebep olduğunu görmüştü.

"Bir dakika, seni büyüten bir ailen olduğunu mu söyledin? Kardeşlerin var mıydı?"

"Vardı." Yutkundu. "Ama hepsi Omort'un ordusu tarafından öldürüldü."

"Aman Tanrım, Cadeon, çok üzgünüm."

"Çiftliğimize hortlaklar saldırdı."

"Onları okudum. Bir büyücü, cesedi canlandırıyor, değil mi?"

Cade başıyla onayladı. "Yaratık zaten ölü olduğu için öldürülemez."

"Onlarla nasıl savaşırısın?"

"Yalnızca büyücüyü öldürdüğün zaman yok edilebilirler. Omort başının kesilmesi ya da doğaüstü bir ateşle öldürülemeyeceği için bu bir sorun."

Holly, "Kendini, yanında büyüdüğün ailenin ölümü için de suçluyor musun?" diye sordu.

Cadeon kasvetli bir şekilde başıyla onayladı.

Holly konuştuğunda gözlerinde üzüntü ifadesi vardı. "Dokuz yüz yıldır bu suçluluk duygusuyla mı yaşıyorsun? *Zaman tüm yaraları sarar* sözüne ne oldu?"

Cadeon kızın gözlerine baktı. "O bir yalan."

Holly uyuduktan sonra Cade, "Savaşmak istiyorum," dedi Rök'e. "Harekete geçin."

"Emin misin? Bu saldırının kaç yolla alaşağı olabileceğini düşün. Ağabeyinin hayatını ve krallığının özgürlüğünü bir kadın için tehlikeye atıyor olacaksın."

"Sadece bir kadın değil. *Benim* kadını." Bu gece fark ettiği şey, eğer gözetimi altındayken Holly zarar görürse, o zaman binlerce kez kendini suçladığı şeyin –kendi başarısızlığının– aynısını yapmış olacaktı.

"Bana bir gece daha ver," dedi Rök. "Zorda kalırsak bulunduğun yere on dört saat içinde gelebiliriz."

Ölümliyi aramaya devam etmek mi yoksa ilerlemek mi? "Hayır, zamanımız yok," dedi Cade. "Bunu şansa bırakamam. Savaşa gireceğiz."

Cade telefonu kapadıktan sonra tekrar Holly'nin yanına yatarak, huzur içinde uyumasını seyretti.

Holly gayet güvenli bir şekilde ona dönerken, o olağanüstü beyninin içinde neler oluyordu? Rüyasında savaşçı kodlar ve formler mi görüyordu?

Cade'i görüyor olabilir miydi?

Holly, Cade'in kendini koruyacağından emin bir halde derin derin uyuyordu. Cade pençelerinin tersiyle kızın kolunu okşayarak mınıldandı. *"Senin için savaşacağım."*

40. Bölüm

“Oraya gelemiyoruz da ne demek?” diye bağırdı Cade telefona. Anlaşmanın süresi ertesi gün doluyordu. “Sizler lanet olası askerlersiniz; bense savaşa girmeye hazırım.”

“Buz yolu tamamen havaya uçurulmuş,” diyen Rök fırtınaya benzeyen rüzgârın sesini bastırmak için bağırarak zorunda kalmıştı. “Buradan oraya gelmek için sadece o yol var.”

“Peki ya batıya gidip sonra kuzeye çıkmaya ne demeli?” Cade ladin ağaçlarının arasında bir ileri bir geri mekik dokuyordu.

“Yapabiliriz ama asla zamanında gelemeyiz.”

“Aradaki mesafede ışınlanın...”

“Sadece görebildiğimiz yere kadar ışınlanabiliriz bu da şu anda aşağı yukarı iki adımlık mesafe,” dedi Rök. Cade bir kapı çarpma sesi duyduktan sonra arka plandan gelen gürültü dindi. “Kar fırtınası görüş açısını yok ediyor. Bir helikopter olasılığını araştırdım. Buraya gelmesi bile bir gün almış.”

Cade bir ağaca yumruk attı.

“Üzgünüm, dostum ama tek başınasın. O kılıcı almak için kadinını Groot’a götürmek zorundasın. Başka seçeneğin yok.”

Lanet elası bir seçeneğim var. Soyluluk kahrolsun. Özveri kahrolsun. Bu benim hayatım değil. Tıpkı önce yaptığı gibi sırtını çevirecekti. Onunla birlikte kaçmak istiyorum.

Cade, Rydstrom'u Sabine'den kurtarmak için başka bir yol bulabilirdi. Ardından ağabeyi tacı olmadan nasıl yaşayacağını en sonunda öğrenmek zorunda kalacaktı.

Rök, "Aslında Holly'yi teslim etmen gerektiğini ima etmiyorum," dedi.

"Groot'un yanına yaklaştırmam bile hayatını riske sokar. Onu böyle bir tehlikeye atamam. Atmayacağım..."

"Bak, sana bunu söylemek istemiyordum ama sandığından daha çok mesele var. Rydstrom'un ortadan kayboluşu ve senin maceranın haberleri duyuldu. Krallıktaki iblisler sonuçları bekliyor. Cade, onlar tekrar savaşıma hazır."

"Ne demek istiyorsun?" Ulusuna o kadar gaddarca davranılmıştı ki, kimsede devrim yapacak yürek kalmamıştı.

"O kılıca sahip olursan, bunu başkaldırının mümkün olabileceğinin bir işareti olarak görecekler. Kılıç artık bir sembol haline geldi. Woede'lerden biri tehlikeye girerse, eskiden olduğu gibi diğerinin hâlâ işbaşında olacağını görmek istiyorlar."

Sanki yeterince baskı yokmuş gibi...

"Ve şunu söylemek zorundayım ki bu bahiste sürpriz ata oynayan kazanacak. Dolayısıyla strateji şu: Groot'u orada olma nedeninin malı teslim etmek, karşılığında ödemeyi alıp oradan gitmek olduğu konusunda ikna etmek zorunda kalacaksın, yoksa sana kılıcı vermeyecektir. Bu yüzden onu ikna et, sonra kendi silahıyla ona cezasını ver."

"Bu planda ne kadar çok şeyin yanlış gidebileceğini biliyor musun?"

"Tamam, diyelim ki şüphelendi ve korumalarından seni dışarı çıkarmalarını istedi," dedi Rök. "Artık tamamen iblis şeklini alabilecek

ve kadını korumak için değişebileceksin. O durumda bir orduyla çarpışabilirsin. Onu oradan çıkarabilirsin.”

Takas yapıyormuşum gibi davranacağım, kılıcı alacağım ve Groot’u öldüreğim... Kulağa o kadar kolay geliyordu ki. “Ve bunlardan biri ters giderse, bedelini ödeyecek kişi Holly olacak,” diyen Cade eliyle yüzünü ovuşturdu. “Benim yerimde olsan bunu yapar mıydın?”

“Bana sorma. Ona duyduğun hisleri ve onu ağabeyinin hayatı şöyle dursun, krallığa bile tercih etmeni gerçekten anlayamıyorum.”

Cade, onu korumak için doğmuştu ancak onu dosdoğru kötülere teslim etmeyi düşünüyordu. Sonsuz ihaneti tasarlıyordu.

Groot’u bunun sadece birçok iş takasından biri olduğuna ikna etmek için duygusuz bir paralı asker gibi davranmak zorunda kalacaktı. Genç ve saf bir kadını aldatmış biri gibi...

Ki bu da birçok yönden doğruyd.

Rök ekledi: “Sürgünde olduğundan bu yana Rothkalina’ya geri dönmedin ama ben gittim. Orası... iyi değil. Bir sürü kişi sana bel bağlıyor.”

Cade yutkundu. *Nihayet, onca yıldan sonra, artık telafi şansım var.*

“Rydstrom da sana güveniyor. Ağabeyin şu anda bir yerde bir sonuca ulaşman için gizli gizli dua ediyor. Ulaşmayacağından emin olmasına rağmen.”

Cade’in aklına hiç beklemediği bir anda uzun yıllar önceki bir gece geliverdi. O güne kadar hiç bilmediği kederi, suçluluk duyusunu ve acıyı tattığı bir gece...

Cade üvey ailesini gömerken, Rydstrom onu bulmuştu. Tek kelime etmeden başka bir kürek almıştı. Birlikte, omuz omuza çalışmışlardı.

Cade, Rydstrom’un tacını henüz kaybetmişti ama ağabeyi, o zamana kadar yapmak zorunda kaldığı en zor görevde, sessizce ona yardım etmişti...

Cadeon geri döndüğü zaman, Holly'nin arkasına uzandı, sıcacık ve çıplak vücuduyla onunkini sarmaladı.

Her zaman yaptığı gibi onu sımsıkı sardı. Dışarıda Kuzey Kutbu'ndan uğultuyla esen rüzgâr, kulübeyi sarsıyordu ama Holly kendini o kadar güvende ve koca iblisi tarafından koruma altında hissediyordu ki.

O olmaksızın uyumayı asla hayal edemiyordu. Uykuya dalarken, *Cadeon Woede'yi seviyorum*, diye düşündü.

41. Bölüm

Sabahın erken saatlerinde yola çıkmışlardı ve kuzeye doğru yaptıkları zahmetli yolcuğun ilk birkaç saatinde pek az konuşmuşlardı.

Cade en sonunda, "Sorun nedir?" diye sordu. "Sessizsin." Onun bir şeyden şüphe edip etmediğinden endişe duyuyordu. Eskiden Holly'nin onunla ilgili tedirginliğe kapıldığı konular vardı. Ancak artık onun kendisine gözü kapalı bir şekilde güven duymaya karar verdiğini hissediyordu.

Buysa bütün bu olanların onu daha çok yıkıma uğratacağı anlamına geliyordu.

"Ayrıldığımız için buruğum," dedi Holly. "Belki dönüşte buraya bir haftalığına uğrarız. Bana buzda balık avlamayı öğretebilirsin."

Cade gözlerini kaçırdı. "Evet, olabilir. Nix sana onunla iletişim kuracağın bir yol gösterdi mi?"

"Hayır, neden?"

"Biraz fikir danışmaktan zarar gelmezdi." Bunun doğru bir hareket olup olmadığını merak ederken midesine kramp girdi. Doğru bir hareket var mıydı ki? Cade her hamlesinde birini ihmal etmiş olacaktı. Holly'yi aldatıp incitmek kötü hissettiriyordu, ağabeyinin özgürlüğünü tehlikeye atmak kötü hissettiriyordu, bütün krallığın dakilerin isteklerini göz ardı etmek kötü hissettiriyordu.

Daha şimdiden Holly'nin yüzündeki ihanete uğramış ifadeyi görebiliyordu. Onu, bütün hayatı boyunca istediği her şeyden daha çok istediği halde kayıtsız kalma saçmalığına devam edebilecek miydi?..

Başlangıçtaki yol daha dağlık bir bölgeye doğru ilerledikçe ilkel bir patikaya dönüşerek kötüleşmişti. Hemen her kilometre başında Cade yollarının önünden bir ağacı sürüklemek zorunda kalmıştı.

O kadar ucu ucuna gidiyorlardı ki herhangi bir sorun zamanında varmalarını engelleyebilirdi. Bir yanı teslim zamanını kaçırmayı diliyor ve Holly'yi teslim etmesini önleyecek –onu bu sorundan kurtarıp her durumda onun kararı olmaktan çıkaracak– bir şeyin, herhangi bir şeyin olmasını umuyordu.

Holly doğruldu. Saatlerdir işkence gibi geçen dört çekerli arabayla yaptıkları dağ yolculuğundan sonra, patika nihayet düzelmeye başlamıştı.

Gerçek bir yolu andırmaya başladığında yoğun ladin ağaçlarının oluşturduğu orman küçük bir vadiye açıldı.

Saat ikiye yaklaşıyordu ve bu da güneşin henüz batmadığı, dolayısıyla muhteşem manzaranın bir kısmını görebilecekleri anlamına geliyordu. Suyu köpük köpük akan bir nehrin yatağı vadinin içinden geçiyordu. Üzerlerindeki sis bir örtü gibi boylu boyunca uzanıyordu.

Cadeon direksiyona dayandı. "Bu bölgenin çıplak ve nehrin donmuş olması gerekirdi."

Buna karşın huş ağaçlarının yaprakları hâlâ duruyordu ve kardan eser yoktu.

"Nehrin kendi mikro iklimi olabilir mi? Sıcak su kaynaklarının etraflarındaki bölgeleri erittiğini okumuştum."

"Evet, belki de öyle," dedi Cadeon ama dikkati dağılmıştı.

Nehre paralel yolu takip ettiler. "Bak, küçük bir kasaba," diyen Holly kaşlarını çatı. "Bir *hayalet* kasaba." Bu kelimeyi artık düşünmeden kullanmıyordu.

"Eski bir kömür madeni kasabası. Geride tünel girişini gördüm. Groot demirini dövmek için yakıtı olabilsin diye, burada konuşlanmış olmalı."

Gayet iyi korunmuş ürkütücü bir tabelayı geçtiler, üzerinde *Refah, KBB, Kuruluş: 1902, Nüfus: 333* yazıyordu.

Su kıyısı boyunca her biri bin dokuz yüzlerin başından kalmış gibi görünen kırk ya da elli tane terk edilmiş bina vardı. Cephe ve tavan kaplamaları ahşaptı, sade bir stilde inşa edilmişlerdi.

Kar olmamasına rağmen her şeyin üstü cilalanmış gibi parlak, saydam bir buz tabakasıyla kaplanmıştı. "Burası hiç abartısız zamanda donmuş gibi görünüyor. Sakinleri neden terk etti acaba? Maden battı mı?"

"Terk etmediler," diye sakın bir şekilde cevap veren Cade ana caddeye döndü.

Holly o anda, kapıların ardına kadar açık olduğunu ya da esnemiş menteşelerinden garip bir açıyla sarkıklarını fark etti. Antika görünümlü, sanki panik içinde bırakılmış gibi, yan yatmış bir çift bisiklet gördü.

"Cadeon, bu ne?"

"Wendigo. Buraya saldırdılar. Bu dağların onlarla kaynadığını duydum. Groot için doğal sınır oluşturuyorlar."

"Onlarla ilgili bir şeyler okudum. Eskiden insanlarmış ama yamaya dönüşmüşler. Cesetleri yiyorlar. Hatta... canlıları bile yiyorlar."

Cade başını onaylarcasına salladı. "Gulyabanilerin kuzenleri, ete doymazlar ve zehirli... hatta diğer ölümsüzler için bile. Sadece bir ısırığa ya da tırmalamaya bakar."

"Nasıl?"

"Pençelerden ve köpek dişlerinden çıkan bir zehir."

"Dönüşüm ne kadar zaman alıyor?"

‘Üç ya da dört gün,’ diye cevap verdi Cade. ‘Bir kurban için neler olduğunu anlamaya, kabul etmeye ve sonra da ne yapılması gerektiğine karar vermeye yetecek kadar uzun bir süre.’

‘Ne? Ne yapılması gerekiyor?’

Cade cevap olarak caddenin kenarındaki büyük bir ladin ağacını gösterdi. Dallarından lime lime olmuş ilmik yapılmış ipler sarkıyordu.

‘Wendigo’lar bunca şeyden sonra hâlâ burada mı?’

‘Büyük ihtimalle. Zorda kalırlarsa hayvan etiyle hayatta kalabilirler.’

Kasabanın kilisesine yaklaştılar. ‘Şapelin üzerindeki düşündüğüm şey mi?’ Binaya, tuhaf ve ürkütücü bir şekilde dokunulmamıştı. Ön cephede en az beş metre yükseklikteki farklı kemerlerde boylu boyunca kırmızı serpintiler vardı.

Cade başıyla onayladı. ‘Kan.’

‘Aman Tanrım...’

‘Hâlâ hayatta olan ve hastalık bulaşmamış kasabalılar büyük ihtimalle kendilerini bu kiliseye kapatmış. Pencerele içeriden tahta çakmışlar.’

Ön kapılar eğreti duruyordu. Tam önünden geçerlerken Holly kapıya kilise oturaklarının yığılmış olduğunu gördü. Sahneyi o kadar net bir şekilde gözünün önüne getirebiliyordu ki. Ön taraftaki barikat yıkılınca içeridekiler kendi savunmaları tarafından kapana kısılmış olmalıydı. Wendigo’lar büyük olasılıkla çığlık atan kasabalıları dışarı sürüklemiş ve onları, bekleyen sürünün önüne atmıştı...

‘Cadeon, tekrar insan olmakla ilgilenmiyor olsam da, beni buraya getirdiğin için memnunum.’

‘Nasıl memnun olabilirsin ki?’ Sesi neredeyse keskin denecek kadar sert çıkmıştı.

‘Arkanı kollamam gerekirse, kollarım’ dedi ve Cadeon’un direksiyonu tutan parmaklarının eklem yerleri bembeyaz olunca kaşlarını çatı.

Tam sorunun ne olduğunu sormak için ağzını açmıştı ki Cadeon, "İşte Groot'un kalesi," dedi.

Sis dağılmaya başlayınca Holly en az yüz metre yükseklikten akan muhteşem şelaleyi gördü. Tam tepe noktasında... şelalenin kenarına inşa edilmiş bir kale vardı.

Beş kulenin hepsi de merkezdeki iç kaleye bağlanıyordu. Üzerinde duman tüten bir baca vardı. Büyük bir demir dövme ocağı olduğu bu mesafeden bile görülebiliyordu.

"Nehrin donmamasının ve çok sis olmasının nedeni bu," dedi Cadeon. "Suyu ısıtıyor..."

"Cadeon!" Holly yutkundu. "Yan sokağın ilerisinde. Sanırım koşan bir şeyler gördüm!"

42. Bölüm

Onları Cade de fark etmişti. Wendigo'lar sürüler halinde avlanırlardı ve sinsi sinsi onlara doğru geliyorlardı.

"Bizi hâlâ takip ediyorlar mı?" diye soran Holly'nin gözleri fıldır fıldır etrafta geziniyordu.

"Evet."

Kayalık yokuş şeklinde devam eden yol, onları daha yükseğe çıkararak kaleye yaklaşıtıyordu. Şelalenin buğusu yağmur gibi yoğunlaşınca, Cade silecekleri çalıştırdı.

Güneş batmış ve çitlerin olduğu alana geldiklerinde dolunay yükselmeye başlamıştı. Eski kale duvarlarının dışında sivri uçlu metaller vardı ancak Cade onların bir yere sabitlenmiş olduğunu görebiliyordu. Bir temas durumunda onların hareket edeceğinden kuşkulanıyordu.

Ön kapı çok yüksek ve karmaşıktı. Bir bölümü yan tarattaki bir rayın üzerinde kayarken diğeri inip kalkabiliyordu. Kamyonet kapının önüne geldiği zaman, iki bölüm Cade'in tam geçebileceği kadar bir aralık bırakacak şekilde açıldı, sonra arka tamponuna neredeyse değecek bir mesafeyle kapandı.

İçerideydiler. Gösteri zamanına dakikalar kaldı.

“Wendigo’ların o kapıyı geçmesi mümkün değil. Artık rahatlayabilirsin,” derken içten içe irkildi.

Yolculuğun bu bölümü Cade’e sonsuza kadar sürmüş gibi gelmişti. Direksiyonu tutan elleri terden ıslanmıştı ve her an geri dönme isteğiyle yanıp tutuşuyordu.

Ancak dönmedi ve bunun yerine devasa giriş kapısının önüne park etti. Demir kapılar en az iki kat yüksekti ve iki yanı adam boyu meşalelerle kuşatılmıştı.

Cade sırtına takmak için kılıcının kılıfına uzanınca, Holly kaşlarını kaldırdı. “Aceyle yola çıkmak zorunda kalırsak diye.”

Kamyonetten indiklerinde şelalenin sesi sağır edici derecede yüksek çıkıyordu. O kapılar birdenbire kendiliğinden açıldı.

“Hazır mısınız?” diye soran Cade, gürültüyü bastırmak için sesini yükseltmek zorunda kaldı.

“Bir an önce bunu bitirip kurtulmaya hazırım!”

Cade ve Holly boş bir salona girdiklerinde, onları kimse karşılamadı. Kapılar arkalarından yavaşça kapanırken aynı anda kalenin avlusunun karşısında bir başka kapı açıldı. Onları kalenin merkezine götürecek uygun yolu takip etmekten başka şansları yoktu. Ayak sesleri taş zeminde yankılanıyordu.

Cade her ne kadar Groot’tan nefret etse de, beyninin asker tarafı kalenin tasarımıyla etkilenmeden edemiyordu. Tasarımı tam bir savunma rüyasıydı.

Kalenin iç duvarları X şeklinde inşa edilmişti ve hepsi dar yürüme yollarıyla merkezdeki en büyük kuleye bağlanıyordu. Sadece bir duvar karanın üzerindeydi. Diğer dördü suyun içindeki el yapımı iskelelerin ya da doğal alınlıkların üzerine yapılmıştı.

Eğer Groot saldırıya uğrarsa, karadaki duvardan yürüme yolunu imha edebilirdi ve diğerleri ulaşılamaz olurdu.

Düşman sudan yaklaşmaya karar verse bile, en azından iki duvara ulaşılamazdı çünkü tam şelalenin kıyısında duruyorlardı. Akıntının gücü yanaşmayı imkânsızlaştırıyordu.

Havadan bir saldırı başarıya ulaşmazdı. Demirhanenin havalandırmasından çıkan duman o kadar yoğundu ki, kaleyi yukarıdan sarıyordu.

Kapıdan geçtiklerinde suyun üstündeki bir yürüme yoluna çıktılar, bu yol demirhaneye bağlanıyordu. Cade taş korkulukların üzerinden baktı. Aşağılarında su devasa girdaplar oluşturarak ve köpükler saçarak en az yüz metre aşağıya dökölüyordu. O kadar yüksek sesli bir gürültü vardı ki sesini duyurmak isterse bağırarak zorunda kalacaktı.

Ana kulenin içinde demirhanenin geniş kapıları depo girişi gibi görünüyordu. Alan maşa, kerpeten ve bir araba kadar büyük bir örs gibi demirci aletleriyle doluydu. Devasa ocak alev alevdi. Demirhanenin kapısının tam karşısında mazgallarla donatılmış balkon duvarı vardı.

Ana kalenin içinde, uzun ve loş ışıkla aydınlatılmış bir salona girdiler. Cade duvarlar boyunca ışıldayan beyaz gözler gördü, minik ışıklar beyaz bir filmle kaplanmış gibi bir görünüyordu. Çürük, kötü bir koku aldı.

“Onlar nedir?” Holly fısıltıyla sordu.

“Hortlaklar,” dedi Cade dişlerini gıcırdatarak. Imatra onların burada olacağını söylemişti. Çenesi kasıldı. Imatra, onlardan *yücelcesinin* olacağını belirtmeyi ihmal etmişti.

“Sadece kötü büyücülerin onları ölümden döndürdüğünü sanıyordum,” dedi Holly.

“Klasik büyücü takıntısı,” diye cevap verdi Cade. “Hepsi onları kullanır.”

Hortlakların derileri kokuşmuş, vücutları farklı derecelerde çürümüş ve her birinin şakağına iğrenç bir metal çivi sokulmuştu. "O çiviler neyin nesî?"

Cade, "Bilmiyorum," diye mırıldandı. "Daha önce hiç görmedim."

Açılan ve kapanan kapılar en sonunda onları lüks kilimlerin, zengin ahşap döşemelerin ve davetkâr bir ateşin olduğu çalışma odasına götürdü. Konforlu oda, sanki piposunu tüttüren ve sesli sesli klasikleri okuyan bir İngiliz eksikmiş gibi görünüyordu.

Holly yine de, "Buradan hiç hoşlanmadım," dedi.

"Ben de, bebeğim."

Dakikalar sonra altı hortlağın takip ettiği uzun boylu, kaslı bir adam içeri girdi.

Cadeon, "Groot?" diye sordu şüpheli bir tonlamayla.

Holly, Cade'in şaşkınlığını anlıyordu. Groot'u, *Yüzüklerin Efendisi'*nden fırlamış sıksa ve beyaz saçlı bir büyücü olarak gözünün önüne getirmişti.

Oysa adam iri yarıydı ve eski moda pantolonu ile tuniğinin altındaki kasları şişkindi. Demircilik işi fiziğini geliştirmiş olmalıydı.

Sanki yıllardır sadece ateşin ışığını görmüş gibi, teni açık renkli ve soluktu.

"Ve sen de kötü şöhretli Yüce Cadeon'sun," dedi büyücü. Ardından çukurlaşmış soluk gözleri Holly'ye yöneldi. "Evime hoş geldin, Holly. Ben Demirci Groot'um."

Yapmacık bir tavrı vardı, Holly'yi ilgiyle süzüyordu, hatta... *kibirle* süzüyor olabilir miydi? Holly bilinçsizce Cadeon'a yanaştı.

Bu mekân hiç hoşuna gitmemişti ve sinir bozucuydu. Holly bu adamın kötü olduğunu iliklerine kadar hissediyordu.

"Kılıç sende mi?" diye sordu Cadeon.

"Bende."

"Ve o kılıç Omort'u öldürecek mi?"

"İrfan'a yemin ederim ve kılıçla size başarılar dilerim. Başarmanı canı gönülden *istiyorum*." Çıtkırıldım bir şekilde konuşma tarzı böylesi iri bir erkeğe hiç uymuyor gibiydi. "Her asırda bir buradan çıkmak istiyorum." Groot Holly'ye gülümsedi. "Yeni gelinimi dışarı çıkarmak için."

Neden bana bakıyor?

"Cadeon?.." diye mırıldandı. Cadeon cevap vermeyince, gözlerine baktı.

Ve tanımadığı bir adamı gördü.

Artık kibirli değil, *zalim* görünüyordu. "Neler oluyor?" diye soran Holly'nin, korkudan midesine kramp giriyordu.

"Bu bir takas. Üzgünüm, bebeğim. Ben kılıcı istiyorum ve Groot da bir Aracı istiyor."

Holly'nin dudakları aralandı. "Bir Aracı," dedi boş boş. *Böyle bir şey olmuyor. Bu olamaz.*

"Yemesini sağladın mı?" diye sordu Groot.

Cadeon cevapladı. "Günde üç öğün."

Cadeon'un tüm o zamanlarda onu yemeye teşvik edişini hatırladı. Nedenini artık biliyordu.

Kötü büyücü için güzel ve doğurgan olmamı sağlamak için.

Nefes alamıyordu. "Valkyrie olmamın geri dönüşü yok, değil mi?"

"Hayır. Sadece seni işverenime getirmek için benimle işbirliği yapmanı istiyordum."

Aman Tanrım... Aman Tanrım. Nefes al. "Ben... iş takasının bir parçası mıydım?"

"Evet, bu doğru."

Groot lafa karıştı. "Koruman seni sattı. Bir silah için." Eğri büğrü parmaklarını şaklattı ve o kokuşmuş, çürük kokulu askerler Holly'yi kollarından tuttu. "Onu odama götürün."

"Cadeon?" Hortlaklar onu zorla dışarı çıkarırken omzunun üzerinden haykırdı. "Böyle bir şey yaptığına inanamıyorum!"

Cade dişlerini gıcırdatarak, kızın arkasından gitmemek için bütün gücüyle mücadele verdi. Groot'un onu incelediğini hissedince, omuzlarını silkmek için kendini zorladı. "Asla bir iblise güvenme, sevgilim..."

Daha önce Holly'nin kendinden şüphelenip şüphelenmediğini merak etmişti. Kızın yüzündeki ifadeyi biliyordu. *Bana gerçekten inanmıştı.* Holly ona müthiş derecede güvenmişti.

Holly hortlaklara karşı mücadele etmeye başladı ve kollarını tutan ellerini kıpırdatamayınca çok şaşırılmış göründü. Gözyaşlarına boğulduğunda Cade kalbine bıçak saplanmış gibi bir acı duydu.

Beş dakika daha kendini kaybetme. Büyücü, Cadeon'un yanında olduğu sürece Holly'ye zarar vermezdi.

Groot kılıcı bana verecek, onu öldüreceğim ve ardından senin için geleceğim. Birlikte şansımızı deneyeceğiz...

Kapı Holly'nin ardından kapandı. Cade nefes almak için kendini zorladı.

"Kız enfes," dedi Groot iç geçirerek. "Böyle olması bu süreci çok daha keyifli kılacak."

Cade hayatı boyunca hiç kimseyi bu kadar çok öldürmek istememişti. Bu hastalıklı herif Cade'in kadınına sahip olacağını düşünüyordu ve çoktan hayal etmeye başlamıştı.

Ayrıca Groot, Rydstrom'u ele geçirmiş olan büyücü kadının ağabeyiydi. Cade o anda, Groot'un vermek üzere olduğu kılıçla bu ailenin bütün fertlerini öldürmeye karar verdi.

"Hortlaklar öncesinden daha güçlü görünüyorlar," dedi Cade, ses tonunu kasıtlı olarak ilgisizmiş gibi çıkararak.

“Metal çiviler. Onların içine yüz kat daha fazla kuvvet doldurabiliyorum ve hareketlerini çok net bir şekilde takip edebiliyorum. Etrafta olmaları işe yarıyor. Söz gelimi bir iblisten bile daha güçlüler.”

Holly, Cade'den kuşulanmamış olabilirdi ama Groot kuşulanmıyordu. “Burada olma nedenim sorun çıkarmak değil. Ben sadece kılıcı istiyorum. Basit bir takas.”

“Çok iyi. Kılıç burada,” diyen Groot, silahların olduğu dolaba doğru yürüdü.

Işıқта parlayan silah çok güzeldi.

Groot odanın diğer ucundan Cade'e doğru yürümeye başladı, sonra durdu. “Aslında, bir sakıncası yoksa mesafemi koruyacağım.” Kılıcı atmak üzere bir hareket yaptı. Cade elini hazır bir vaziyette havaya kaldırıncaya, Groot kılıcı ona fırlattı.

Cade kabzayı yakaladığında avcunda ufak bir iğnelenme hissetti. Kılıcı diğer eline alıp avcuna baktı ve gümüş bir dikenin derisine batmış olduğunu gördü. Dikeni çekip çıkardı ve bir damla kan aktı. “Lanet olası, bu da ne, Groot?” Oysa ne olduğunu biliyordu...

“Sakin ol, iblis. Uyumanı sağlayacak küçük bir zehir. Buradan birkaç yüz kilometre uzakta zarar görmemiş ve burayı nasıl bulacağını unutmuş bir halde uyanacaksın.”

Müthiş panik... öfke... Cade, büyüciye doğru atılarak bağırdı. “Seni kahrolası piç! Kalbini deşip...”

Dünya birden karardı.

43. Bölüm

Korumalar onu bir başka kuleye götürürken, Holly şoktan Kuyuşmuştu. Kendi kendine akmak üzere olan gözyaşlarına yenilmemeyi diliyordu.

Ağlamaya bir kez başladı mı asla duramayacağını düşünüyordu.

Cadeon onu aldatmıştı. Dönüşümünün geri çevrilebileceğini söyleyerek onu bu tuzağa çekmişti. Ve ardından bir başka erkek için doğurgan olmasını sağlamıştı.

Holly onu sevmişti ve onu buraya getirmek için Cade de öyleymiş gibi davranmıştı. Acaba Cade onu zerre kadar sevmiş miydi?

Korumalar onu zorla bir yatak odasına sokunca, Holly onlara karşı mücadele etti ama yeni gücüne rağmen hiçbir ilerleme kaydedemedi. Kapılar arkalarından sesli bir şekilde kilitlendi.

Odaya hâkim olan geniş yatağın üzerindeki siyah ipek çarşaf, bu delinin ona ne yapmak niyetinde olduğunun aşağılık bir göstergesiydi.

Cadeon, nasıl ona bu şekilde ihanet edebilirdi ki?..

Hayır, kendine gel, Holly! Gömleğinin koluyla gözlerini sildi. Etraftakileri not etmeliydi. Evet, Cadeon'a güvenmekle hata etmişti ama bu verdiği eğitimi önemsemediği ya da bu eğitime ihtiyacı olmayacağı anlamına gelmezdi.

Kaçmak için etrafı inceledi. Ana giriş kapısının dışında iki kapı daha vardı. Biricisine koştu ve kilitli olduğunu gördü. Diğerini denedi. O da kilitliydi. Ama dokununca daha soğuk olduğunu fark etti. Dışarıya açılıyor olmalıydı. Öyle *saniyordu*.

Kalenin planı kafasını karıştırmıştı ve onu buraya getirirlerken o kadar şaşkındı ki, yeterince dikkat etmemişti.

Kaçış yok muydu yani? O halde mücadele ederdi. Silah olarak kullanabileceği bir şey bulmak için etrafa göz gezdirdi. Bakışları şöminenin yukarısına çapraz şekilde asılmış iki savaş baltasını buldu. Tam birini almak için sıçrayacaktı ki Groot içeri girdi.

Kapı otomatik olarak arkasından kilitlendi. Çalacak anahtar yoktu. "Üzgün görünüyorsun."

Sesini sakın tutmaya çalışarak konuştu. "Ben sadece bunun olacağını fark etmedim." Nasıl da hafife almıştı.

Groot ona inanmaz gözlerle baktı. "*Birazcık bile mi?*"

Holly dişlerini gıcırdattı. Başlangıçta iblise tam olarak nasıl güvenmediğini ve sürekli kafasını kurcalayan şüpheleri olduğunu hatırladı. Ancak kendini şüphesini görmezden gelmeye zorlamıştı.

"Güvenini kazanmak için sana çok samimi sözler verdiğinden eminim. Kaderindeki kadın şarkısı ve dansı da bu vaatler arasında mıydı?" Holly gözlerini kaçırınca haykırarak, "Ah, bunu da yaptı demek!" dedi. Sonra iç geçirdi. "Korkarım ki İrfan'daki en eski numaraya kandın."

Bir dakika... Holly çenesini dikleştirerek tekrar onunla yüz yüze geldi. "Gerçekten onun kadını olup olmadığını kanıtlayacak yollar var. Kanıtım vardı."

"Peki, o kanıtın ne olduğu hakkında sana kim bilgi verdi?"

Aman Tanrım. Yüreği paramparça oldu. Cadeon belli ki öfke iblislerinin fizyolojisi hakkında da yalan söylemişti. *Ben tam bir aptalım!* Cadeon, arkasından nasıl da gülüyor olmalıydı.

"Sana söylediği her şey yalan. Onun dilinden yalanlar, doğru-
lardan çok daha kolay dökülür.

"Ama aynı zamanda Nix'in söylediği de..."

"Nix mi? O deli yaratığa mı güvenden? O kaderlerle oynar.
Bu onu eğlendirir. O kadar uzun yaşayınca sanırım kendini nasıl
eğlendireceğini bilemiyor."

Nix tarafından da ihanete uğramışım.

"Şimdi, neden burada olduğunu ikimiz de biliyoruz," dedi Groot.
"Bunu gereğinden daha tatsız bir hale getirecek misin?"

Düşün! Uyumlu ol. Zaman kazan. "Hayır. Kaçmaktan yoruldum.
Peşimden ateş edilmesinden yoruldum. Beni saklayıp hayatta tutan
herkes şu anda benim için gayet iyi."

"Kesinlikle. Seni burada korurum. Cadeon'suz çok daha iyi
olursun."

"Ayrıca ihanete uğramaktan bıktım. En azından başından beri
sana güvenilemeyeceğini biliyorum."

"Akıllı Valkyrie. Şimdi, iblisin gittiğinden emin olmak istiyorum."
Dar kapıya doğru yürüdü ve kapı otomatik olarak açıldı. Adam, iki
sıra TV ekranı ve monitörleri, birçok klavye ve en az dört tane mikro
işlemcisiyle ana kontrol kabinine benzeyen küçük bir odaya girdi.

Onu gafil avla. "Güzel sistem. Çalışkan ineklerin kalbine giden
yolu biliyorsun." Bütün ekranların güvenlik kamerası beslemesi
olduğunu gördü. "Ama biraz fazla paranoyakça değil mi?"

Groot konuştuğunda ses tonu alaycıydı. "Dünyadaki en güçlü
büyücünün senin ölmeni istemesi, kolay bir şey değil."

"Niye teknolojiyi kullanıyorsun? Neden sihir kullanmıyorsun?"

"İkisini de kullanıyorum." İkinci sıradaki monitörlerden birini
gösterdi. "Oradaki dış kapı büyüyle korunuyor. Üzerine tankla
gitsen, yerinden bir milim bile oynamayacaktır. Sadece bu kumanda-
dan açılabilir."

Holly kaşlarını kaldırarak ekrana baktı. “Onlar Wendigo’lar.” Kamyonetlerini takip eden kişiler.

Yüzleri, sanki normal insan halleri macun gibi esnetilmişçesine uzun ve bitkindi. Gri derilerinin üzerindeki dik saçları yama yama uzamıştı. Bir deri bir kemik vücutları vardı ve sırtları kamburdu. Bazıları hâlâ paçavra giysiler içindeydi.

Kırmızı gözleri korkunç bir açlıkla parlıyordu.

“Evet, kapıyı koruyan barbarlarım onlar. Onlar vadiyi acımasızca savunan, harika korumalar,” derken sesinde beğeni dolu bir tonlama vardı. “Taze ete hasret olan bazıları nadiren araçları takip eder. Çoğunluğu kasabada kalır.”

Taze et. Öfkeyle bakmamak için kendini zor tuttu, gittikçe sinirleniyordu. O kilisede mahsur kalan kasabalıları düşünmekten kendini alamıyordu. Gördükleri son şey bu dehşet verici hayvanlar olmuştu...

Ekranlardan birindeki görüntü düşüncelerini böldü. “Bu... kaldığım kulübe mi?”

“Ah, evet.”

Sakın kasma, sakın öğüirme. “Sen bizi mi gözetliyordun?” Şimdiye dek hiç kimseden böylesine çabuk ve böylesine şiddetle nefret etmemişti.

“Bu kadar zararsız bir durağın bir nedeni olmayacağını mı sandın? Öyle kırsal bir görüntüsü var ki, orada kameralar olacağından asla şüphe etmezsin. İkinizin bana karşı bir komplo kurup kurmadığınızdan emin olmak için onları monte ettirdim. Ama sonra, başka türlü... faydalan ortaya çıktı.” Eğri büğrü parmağını ona doğru uzatıp yanağını okşayınca Holly geri çekilmemek için kendini zor tuttu. “İzledikçe seni daha fazla arzuladım.”

Holly o kadar çok aşağılanmışlık ve tiksinti hissi duyuyordu ki...

“Bana teslim edilmeni zor bekleyebildim ama iblis senin keyfini ilk olarak kendisi sürmek istedi.”

Gözleri artık dolmuyordu o yüzden adamın yüzüne odaklandı. "O halde bir iblis bebeğine hamile olma ihtimalim olduğunu biliyorsun."

"Şüphelenmiştim. Muhtemelen o da tıpkı benim gibi kötü döl verir."

"Öyle mi?"

"İrfan'da gaddar bir katil olarak bilinir. Ama bebeğin benim olmasını istiyorum. Eğer hamile kaldıysan, bir çaresine bakacağım."

"Çaresine bakmak mı?" Ne kastettiğini anlamıştı. "Neden çocuk istiyorsun ki?"

"Sonsuz kötülüğün savaşıncısına sahip olmak için. Onu yaratıp şekil vermek istiyorum."

Bakışlarını kaçırın Holly ekranları inceleyerek kalenin planını çözüp bir kaçış yolu bulmaya çalıştı. Kendini bir video oyunundaymış gibi hissediyordu. Birinci seviye; sapıgı yen. İkinci seviye; hortlaklar ordusuyla çarpış. Üçüncü seviye; bir araç çal ve Wendigo'lerden kurtul.

Bir başka ekran dikkatini çekti. Gözlerini kısarak baktı. "Bu bir dişi... hortlak mı? Yalnızca erkeklerin diriltildiğini sanıyordum."

Groot rahatsız edici bir gülümsemeyle ona baktı. "Burada çok yalnız kalıyordum da."

Yok artık. İçten içe öğürdü. "Ne var biliyor musun? Ben bunu yapamam. Bana göre o kadar iğrençsin ki, öyle değilmişsin gibi rol yapamam."

Sevdiğini sandığı iblis onu canlandırılmış cesetlerle yatan bir canavara teslim etmişti.

Tim'in matematik ihaneti şimdi çok komik geliyordu.

"Bu durumda, hoş geldin hediyemi hemen kabul etmen için ısrar etmek zorunda kalacağım." Bir çekmeceyi açtı ve içinden keçe kaplı ince uzun bir kutu çıkardı. Kutunun içinde cilalanmış demiryolu traversine benzeyen parlak bir çivi vardı.

"Bu ne için?" diye sordu Holly.

Adam doğrudu ve ona doğru yürüdü. “Özgür iradeni bana bağlayacak.”

Hortlakların kafalarındaki çiviler. “Onu benim şakağıma soka-
cağını mı sanıyorsun?” Pençeleri hançer gibi sivrildi. Onları, adamın
kalın boynunu kesmek için kullanacaktı. *Asla tereddüt etme.*

“Kafan çivinin etrafını örene kadar yalnızca birkaç ay acı verecek.”

“Ölürüm daha iyi, Groot. Bunun yüzünden seninle ölümüne
mücadele ederim. Ben...”

Birdenbire Holly’nin bugüne dek gördüğü en büyük elmas
ortaya çıkıverdi.

Adam arkasından avcu büyüklüğünde ıslıl ıslıl parlayan bir taş
çıkarmıştı. “Bak nasıl kıvılcımlar saçıyor, Valkyrie.”

Işığın kusursuzluğu, parlaklığın dansı. Holly gözleri o noktaya
perçinlenmiş bir halde bakakaldı. *Bakışlarımı kaçırmak zorundayım.*
Yoksa ölümden daha kötü bir kaderle karşı karşıya kalacağım.

Panik hissi kalbinin deli gibi atmasına neden oldu. *Gözlerini
uzaklaştır. Bunu yapabilirsin...*

“Gözlerin gümüş rengine dönüştü,” diyen adamın sesi kalın-
laşıyordu. Tam karşısına gelince çiviye kaldırdı. “Benim için gevşe,
Valkyrie...”

Holly’nin eli birden adamın bacaklarının arasını kavradı.

Adamın gözleri büyürken Holly de gözlerini elmastan uzaklaş-
tırdı. Büyücü Holly’den kurtulma çabasıyla çiviye ve elması düşürdü.
Holly bütün gücüyle sıkarak tısladı. “Bu sadece bir süreliğine acı
verecek. Benim için gevşe.”

Adam iki büklüm olunca, Holly boşta kalan eliyle yüzünü aşağı
doğru itip diziyle tekme savurdu.

Çatırtı. Adam boğuk bir iniltiyle yere yuvarlandığı zaman,
Holly hızla etrafında döndü ve savaş baltasını almak için sıçramak

üzereydi ki hortlaklar içeri daldı. Groot bir tür sessiz uyarıyla onları çağırması olmalıydı.

"Onu tutun!" diye yerden bağırırken avcuyla kanlı yüzünü siliyordu. Homurdanarak çiviye kaptı ve tekrar ayağa kalktı.

Korumalar Holly'nin üzerine geliyordu. Kılıcı ve zırhı olan yirmi kişi saydı. Birden fazla savaşçı onun için geliyordu. Kaçması gerekiyordu ama ana çıkış kapalıydı. Başlı hızla diğer yöne doğru döndü. Sadece bir seçenek vardı.

O kapıya doğru koştu ve bağırarak omuz vurdu. Kapı açıldı.

Şelalenin kıyısının tam üzerindeki bir balkona daldı. Kapı gerçekten dışarı açılıyordu.

Kapana kısıldım. Hortlaklar içeri giriş yolunu engelliyorlardı. Arkasında... yüz metrelik bir uçurum vardı...

Groot dirseğiyle yararak korumaların arasından çıkıp elinde o çiviyle tepesine dikilince, Holly kaygan taş korkulukların üzerine sıçradı.

"Aşağı in, Valkyrie," diye haykırdı Groot gümbür gümbür çağılayan şelalenin sesini bastırmak için. "Ne yaptığının farkında değilsin."

Kaçmak zorundayım. Ve gideceği tek yol vardı. Aşağısı...

Tümevarım: Şelaleden atlarım, kafamın kopma olasılığı var ki bu da bir ölümsüzlüğü bile öldürecektir. Eğer hayatta kalırsam, canlı canlı yenilmek üzere dosdoğru Wendigo'ların inine yüzerim.

Ya da çiviye kabul et.

Gerçekten kendini bu atlayışı yapmaya zorlayabilir miydi?

"Hayatta kalamazsın," diye bağırды Groot. "Ve bir mucize olur da yaşarsan, tanrılardan bunu yapmamış olmayı dileyeceksin."

44. Bölüm

Holly'nin ılığı zihnindeki karanlığı yırtmış ve Cadeon'un baygınlık halinden kurtulmasını sağlamaya başlamıştı. *Mücadele et...*

Sanki baygın kalmasını kabul etmiyormuş gibi Holly'nin elektriği teninde karncalanıyordu. Birdenbire her yanında gök gürültüsü koptu.

Holly tehlikede. Savaşmak için bana ihtiyacı var...

İğüdüleri canlanmaya başladı ve kendine gelmesini, zehrin etkilerine karşı koymasını sağladı.

İki koruma Cade'i ondan uzaklaştırıyordu. Direnmediği her adım onu Holly'den uzağa taşıyordu.

Bir şekilde gözlerini açtı. Kanı daha hızlı pompalanmaya, kaslarını harekete geçirerek hiddetini beslemeye başladı.

Bağırarak ayağa fırladı ve iki korumayı üzerinden itti. Korumalar kılıçlarını çekip o da sırtındakini kınından çıkarınca bir anlığına kaşları çatıldı.

Bu Groot'un kılıcıydı. Adi herif gerçekten pazarlık şartlarına uymuş ve kılıcını Cade'in kınına koymuştu.

Büyücünün silahını onun korumalarına karşı kaldıran Cade onları ikiye böldü. Korumalar tekrar ayağa kalkamadan, hızla onları geçti ama demirhaneye giden yolda birden durdu.

Bir düzine koruma daracık yolu kesmişti. Ve Cade'in demirhanenin içine girmek dışında Holly'ye ulaşabileceği başka bir yol yoktu.

Zehrin etkisi azalıyor olmasına rağmen yine de dönüşümünün önünü kesiyor ve tamamen değişmesini önlüyordu.

Ve düşmanları yok edilemezdi. Kılıçla onları defalarca bölmesine rağmen her seferinde tekrar kalkıyorlardı. Silah onlara işlemiyordu.

Cade kılıcı bir kez daha sırtındaki kınına soktu. Etrafı inceledi ve ne yapması gerektiğinin farkına vardı. Onlara saldırdı ve hortlakları kaldırıp yürüme yolunun kenarından suya attı. Akıntının onları yakalayıp uzağa sürükleyeceğini düşünüyordu. *Cesetler... ceset yiyicilerle tanışın.*

Korumalar bunun yerine ağır zırhlarıyla suya gömüldüler.

Hepsini aşağı ata ata demirhaneye doğru ilerledi. İçeride farklı kulelere giden üç yol vardı. *Hangisini seçeceğim?* Ortaya daha fazla hortlak çıktı. *Adi herif Holly'yi nereye götürdü?*

Sorusu, Holly'nin görüntüsü gözüne ilişince cevaplanmış oldu.

Bir balkonun korkuluğunda –şelalenin tam kıyısında– duruyordu.

Cade ona ulaşmak için çıldırmışçasına çarpışırken, Holly kayarak kollarını denge kurmak için sallayınca Cade'in nefesini kesti. *"Holly!"* Oysa Holly şelalenin gürültüsünden onu duyamazdı.

Saçları rüzgârda savrulurken düşmanlarına doğru bir bakış attı. *Kapana kısıldı. Onlarla mücadele edemeyeceğinin farkında.*

"Holly, hayır!" diye bağırان Cade ona doğru atıldı. *"Sakin yapma!"*

Holly yutkundu... sonra da korkuluktan adımını attı.

Ah, tanrılar aşkına, hayır! Cade'in yüreği ağzına geldi, kızın hemen arkasından atlamak için koştu. Groot'un kendisine bağırıldığını belli belirsiz duydu. *Neredeyse korkuluklara vardım, atlamak üzereyim...*

Vücudu bir mermi gibi boylu boyunca uçarak demirhanenin duvarına çarptı ve bir düzine kılıç onu oraya mıhladı.

Holly paramparça edecek kadar sert bir kuvvetle suya çarptığında göğsünden bir çılgılık koptu.

Girdaplar onu suyun altında tutuyordu. *Nefes alamıyorum. Çok güçlüydüler.*

Çaresizce tekmeler atarak kollarını görebildiği ama bir türlü ulaşamadığı yüzeye doğru kaldırdı.

Su altı akıntısı onu yakaladı ve tüfeğin namlusundaki bir mermi gibi nehrin aşağısına doğru fırlattı. Holly kuvvetin etkisiyle büyük bir kayaya çarptı; pençeleriyle tutunarak tırmandı.

En sonunda yüzeye çıkıp nefes alsa da, dalgalar kısa süre içinde onu oradan koparıp bir dal parçası gibi attı.

İleride suya düşmüş bir ağaç var. Çılgınca ona doğru yüzdü. Ağacı kaçıramam. Hemen ilerideydi... Neredeyse yetişmişti... Yakaladım!

Kendini çekmek için ağacı kullandı, sonra da elleri ve dizlerinin üzerinde kayalık kıyıya tırmandı.

Başardım. Kesik kesik aldığı her nefeste öksürüyordu ve kaburgasında müthiş bir sancı vardı. Hayatta kaldım. Ben...

Kulakları titreşti. Bakışlarını yukarı kaldırdı. Ve korkunç bir açlıkla parlayan kırmızı gözleri gördü.

Onun için parlıyorlardı.

Cade, "Beni bırakmazsan kız ölecek!" diye bağırdı, Groot ona doğru yaklaşıırken. Cade şimdiye dek hiçbir şeyi o korkuluğun üzerinde olmak kadar istememişti. Bütün gücüyle kıvrandı, derisini kılıçlara sürterek parçalıyor kurtulmak için kendini ısıırıyordu.

Groot burnunu sıkarak, "Büyük ihtimalle şeleden sağ çıkmaz," dedi. "Ama yaşarsa, gerçekten senin kadınla, kılıçla ve gizli adresimle gitmene izin vermemi mi bekliyorsun?"

"Kılıca lanet olsun!" Cade nihayet tamamen dönüşüyordu. "Sende kalsın! Ve İrfan'a yemin ederim ki... burayı kimseye söylemem."

"Valkyrie yaşasa bile, herhangi biri ona ulaşmadan önce ya yenmiş ya da hastalık bulaştırılmış olur. Ayrıca birkaç yüzyıl içinde başka bir Aracı olacak. Ve bende zamandan bol ne var."

Cade hiddetle kükredi, boynuzları düzleşip sivriliyor ve köpek dişleri uzuyordu.

"Ağabeyimi öldürmeni gerçekten dilemiştim ama şimdi senin kontrol edilemez olduğunu görüyorum."

Bu konuda hiçbir fikrin yok.

Groot bir başka kılıcı direkt boynuna doğru fırlattı. Cade, kanlar içinde hızla eğilerek kılıçtan santim farkla kurtuldu. Bir kez daha korkuluklara doğru atıldı ve az kalsın kenara gelmişti... Öfkeli halini aldığı anda düşünceleri bulanıklaşıyordu. *Kadınıma ulaşmak... Onu korumak...*

Groot, Cade'e yük treni gücüyle çarparak onu tuttu. Kalın kolunu Cade'in boğazına sardı. "Sıkı sıkı canını alabilirim, iblis..."

O lanet olası kenardan atlamak istiyorum! Cade'in başı hızla geri döndü ve keskinleşen boynuzları bir engereğin dişleri gibi Groot'un yüzüne gömüldü.

Büyücü yere yığıldı ve aniden felç oldu; aynı anda hortlaklar Cade'in üzerine çöktüler.

Cade bilinçsizce pençelerini, boynuzlarını ve dişlerini onlara doğru sallıyordu. Ancak efendileri yaşadığı sürece onlar katledilemezdi. Cade bakışlarını hızla Groot'a yöneltti, sonra ona doğru gitmek için korumalarla boğuştu.

Büyücü kasları kasılmış bir halde yatıyordu, gözleri büyümüştü ve her şeyi algılıyordu ama kıpırdıyamıyordu.

Adamın devasa bedenini kaldıran Cade, kılıç darbelerini göğüsleyerek ve her vuruşta öfkeyle haykırarak demir ocağına götürmek için mücadele etti. Ocağın kenarında Groot'u başının üstüne doğru kaldırdı.

Adi herif yalvaracak kadar kendine gelmişti. "Lütfen..."

Cade kükreyerek adamı ateşin içine attı.

Alevler Groot'un vücudunu yuttu, ardından birden parlayarak çok büyük bir duman bulutu çıkardı. Bütün kale sarsıldı.

Harçlar çatladı ve taşlar düşmeye başladı. Cade onunla suyun arasında duran hortlaklara döndü. Bir sonraki katlettiği yere düştü. Ama kale durmuyor ve desteklerinin üzerinde sarsılıyordu. Cade her yanını sıcaklığın sardığını hissetti...

Korkuluklara, Holly'ye yaklaşmak ve onu korumak için yılmadan mücadele ediyordu.

Çok yaklaştım...

Fırın püskürdü ve etrafa kaynar metal sıçratarak demir ocağını patlattı. Patlama Cade'i de içine alarak, yanan vücudunu duvara çarptı.

Ayaklarının altındaki zemin yok oluyor, kale yıkılıyordu.

45. Bölüm

Uzaktaki patlama Holly'nin ayağa kalkıp onları geçmesine yetecek kadar bir süre Wendigo'ların dikkatini dağıttı. Kalede ardı ardına patlamalar olurken ve kuleler yıkılırken gökyüzünden kor yağıyordu.

Holly kaburgasını tutarak, kayaların üzerinden atlaya atlaya nehir kıyısında koştu. Wendigo'lar uzun, bıçak gibi pençeleriyle ve hantal, düzensiz adımlarla koşarak peşine düştüler.

Ön tarafındaki karanlığın içinden daha fazlası ortaya çıktı ve Holly'yi kasabaya doğru koşmaya zorladılar. Holly onların kendisini yönlendirdiğini fark etti ama bu konuda hiçbir şey yapamazdı...

Ana caddeye geldiğinde etrafa göz gezdirdi. Binaların köşelerinden, çatılardan, evlerin içinden gözler parlıyordu. Düzinelerce...

Bir silaha ihtiyacım var... Herhangi bir şeye.

Orada. Bir evin arkasında. Holly'nin bakışları kütüğe saplanmış bir baltaya yöneldi. Topallayarak ona doğru gitti ve baltayı yerinden çıkardı. İyice kavradıktan sonra sallayarak elini alıstırdı, bir yandan da düşmanlarını tartıyordu.

Wendigo'lar sessizce yaklaştı.

Çok korkunç. Daha yakından köpek dişlerinden bir şey damladığını gördü ve yaratıklar çürük et gibi kokuyordu.

Baltayla kıyım yapma işi olmayacaktı... silahının onlardan birinin vücuduna saplanıp kalmasını göze alamazdı.

Hayır, baltayı bütün gücüyle sallayacak ve kafalarını tamamen vücutlarından ayıracaktı.

Daha iri yarı olanı üzerine atlamak için gerildiği anda gece gündüze döndü. Büyük kulelerin sonuncusu büyük bir ateş saçarak patlayarak vadiyi ışığa boğdu.

Kuzeyli, gece yaşayan Wendigo'lar gözlerini kapadılar. Salya akıtarak tıslayıp iki büklüm olduklarında, Holly aralarından hızla geçti.

Arkasına doğru bir bakış atma riskini göze aldı. *Onlardan hızlı koşuyorum.* Holly'yi yakalayamazlardı.

Kasabının sınırına geldiği zaman onlara nal toplatmıştı. Serbestti! Yine de koşuyordu, tabelayı geçti.

Ve yavaşladı.

Refah.

Üç yüz otuz üç kasabalı burada bir hayat kurmaya çalışmıştı. Onları bekleyen refah yoktu, sadece korkunç, dehşet verici ve cefalı ölümler vardı.

Onlar, buraya gerçekte uzaktan yakından ilgisi olmayan bir vaade aldanarak gelmişlerdi. Tıpkı Holly gibi.

Daha iyi bir hayat umuduna ya da bir iblise duyulan aşka aldanmak... ne fark ederdi ki?

Durdu, gittikçe artan soğuktan nefesi buhar yapıyordu. Wendigo'lar burada onlara göre bir başka yemek olduğunu düşünüyorlardı. İçini dağlayan bir öfke duydu. Bir kereliğine av olmak hoşlarına gider miydi ki?

Furia'lar yırtıcıdır. Valkrie'ler savaşçıdır. Ben her ikisiyim.

İçinde bir şey... tık etti. Her şey daha netleşiyordu.

Geri döndü, kasabayı inceledi. Ocaktan gelen sıcaklık olmayınca karlar uçuşmaya başlamıştı.

Eski Holly bunun akla yatkın olmadığını haykırırdı. Ama o artık eski Holly değildi.

Kısa bir süreliğine baltasını yere koydu, giysilerini ve saçlarını topladı, sonra da her dem yeşil bir ağacın dalındaki buzu kopardı. İstemeye istemeye bütün vücudunu buzla ovup kokusunu gizledi.

Aynı yoldan geri döndü ve binaların etrafından dolaşarak kiliseye doğru yol aldı. Girişe gelince içeri süzüldü, kurnaz bakışları tahta çakılmış pencerelerde geziniyordu.

Elinde balta, ortaya çıkmış kirişlerden birinin üzerine sıçradı. Orada çömelip soluklarını ve kalp atışlarını yavaşlattı. Bekliyordu.

Birer birer avlanmak için içeri girdiler, onu seziyorlardı. Tıpkı ondan önceki kadın atalarının yaptığı gibi başını yana eğerek serinkanlılıkla avını gözetledi.

Kilise dolunca vadinin üzerinde bir şimşek çaktı. En iri yarı olanı en sonunda başını yukarı kaldırdı.

Holly bir çığlık atarak aşağıya, aralarına ve tek kaçış yollarının üzerine atladı.

Holly yaşıyor.

Cade bir kez daha gözlerini zorla açtı. Holly korkuyla değil, öfkeyle çığlık atmıştı.

Patlama Cade'i vadiye kadar fırlatmıştı. Patlama yüzünden vücudu parçalanmış, bacak ve kol kemikleri dışarı fırlamıştı.

Ama o yaşıyor. Ve yine tehlikedeydi. Dişlerini gıcırdatarak kemiklerini derisinin altına iterken, bakışlarıyla etraftaki düşmanlarını kolaçan ediyordu.

Neden Wendigo'lar ona saldırmamıştı? Neden kanının kokusu onları çekmemişti?

Her ne kadar ayağa kalkamasa da bir şekilde Holly'ye ulaşacaktı. *Bana inanmıştı.*

Eğer zorda kalırsa sürünürdü.

Kalça kemiğini yerine sokmuştu ki birden durdu. *O lanet olası kılıç...*

Hâlâ sırtında duruyordu.

Holly kilise kapılarını arkasından kapatırken, “*Şimdi nereye gideceğim?*” diye fısıldadı. Yankılanan sessizlikten başka hiçbir şey, hiçbir cevap yoktu.

Bu yerin üzerine ölüm saçmıştı. Ancak beklediği tatmin duygusunun çok azını duyuyor ve Cadeon’un ihaneti onu üzüntüye boğuyordu.

O kadar yalnızım ki...

Tekrar kasabanın sınırına geldiğinde giysileri ve saçları donmuştu. Kirpikleri buz tutmuştu.

Holly soğuktan ve geçirdiği şoktan şaşkın bir halde dönüp dururken, yukarıdan gelen bir sıcaklık hissetti. Şaşkınlıkla başını kaldırdı.

Kuzey Işıkları.

O kadar huzurlu bir şekilde süzülüp dalgalanıyorlardı ki kucak açmış gibi onu çağırıyorlardı.

Holly hiç düşünmeden onlara doğru koştu, ışıkları takip etmekten başka hiçbir düşünceye kapılmadan karanlık vahşi doğaya doğru gidiyordu...

46. Bölüm

Holly dört gündür onu atlatıyor olsa da, Cade hızlı bir şekilde Lizini sürüyor ve buzlu bir yoldan kaya kaya bir başka maden ocağı kasabasına doğru yol alıyordu. Hatta ekibinden birkaç kişiyi onu kırsalda aramaları için görevlendirmişti.

Cade o gece, Holly'yi Refah'ta kaybetmişti. Katliamın kokusunu aldıktan sonra neden Wendigo'lar tarafından saldırıya uğramamış olduğunu anlamıştı çünkü Holly Cade'in hayatını kurtardığının farkında olmadan her birini katletmişti.

Bu olaydan sonra onun durumunda olan herkesin yapacağı gibi güneye doğru gitmemişti. O yöne gitmiş olsa, o zaman adamları tarafından ölü kesilmiş bir dar geçitte mahsur kalacaktı.

Nehri takip edip ya da daha kolay bir bölgeye giden yolu seçip doğruya da gitmemişti.

Gayet akıllı bir şekilde kuzeybatıya, dosdoğru dağların içine yönelmişti.

Cade şans eseri onun gittiği yöne doğru gitmiş, ardında bir madenciyi gözü morarmış ve kolu kırılmış halde bırakmıştı. Adam Holly'yi tarif ederken ağzı sıkı davranmıştı.

Belli ki Holly onu epeyce pataklamıştı. *Aferin ona...*

Cade kızın yaptığı işi bitirircesine adamın öbür kolunu da kırmıştı

Holly'nin peşindeyken onun hareketlerini kolayca takip edebilmişti çünkü Kuzeybatı Bölgeleri'ndeki adamlar onu hatırlıyorlardı. Kara kışın ortasında bu kadar güzeli şöyle dursun, ortalıkta pek kadın dolaşmıyordu.

Cade daha önce madencilerin kaldığı yerden kuzeydeki bir başka kasabaya yönelmişti. Holly orada bir öğün yemek ve kar ayakkabısı almak için saatini satmış, sonra yaya olarak bir sonraki kamp yerine gitmişti. Çok kötü bir fırtınanın içinde kalınca, şu anda Cade'in hızla gittiği madenci kasabasına doğru otostop çekmişti.

Cade, onu saat farkıyla takip ettiğini düşünüyordu... onu orada bulurdu. Bu düşünce hızını daha da artırmasını sağladı.

Holly'nin parası ve arayacak kimsesi yoktu. İnsan arkadaşlarını aramayacaktı ve Nix'in telefon numarası onda yoktu. Gerçi teyzesini arayacağından değildi ya. Holly, Nix'in başından beri plana dâhil olduğunu biliyor olmalıydı.

Plan... Cade'in bakışları yolcu koltuğunda, kınında duran kılıcın üzerinde gezindi. Görüntüsünden bile nefret ediyordu, bu kılıç ona sürekli seçim yapmaya mecbur kaldığını hatırlatıyordu.

Daha önce "değersiz zafer" terimini hiç bilmezdi –*kazanmak kazanmaktır, öyleyse bunda hoşlanmayacak ne var?*– ama şimdi anlıyordu.

Şimdiye dek hiç iyi bir şey yapmayan adam, en sonunda iyi bir şey yapmıştı.

Ve kendini hiç bu kadar başarısız hissetmemişti.

Holly, onun yüzünden sürekli tehlikedeydi, kafası karışmış ve korkmuş olduğuna hiç şüphe yoktu. Evet, artık daha güçlüydü ama yine de çok gençti ve kışın ortasında Kuzeybatı Bölgeleri'ni bir uçtan bir uca geçmek şöyle dursun New Orleans'tan bile pek çıkmamıştı.

Onun için duyduğu endişe işkence gibiydi. Cade ömrü boyunca birçok kez işkence görmüştü. Başının kesilmesine ramak kalmıştı.

Bu sıkıntıların hiçbirisi göğsünün içindeki daimi acının yakınından bile geçemezdi...

Cade ona âşık olmuştu. Lanet olsun, ufaklığını geri istiyordu.

Holly yan sokaklardan birinde yere çömelerek kirli bir kar yığının üzerine oturdu. İğrenç ıslaklığa biraz daha batmıştı. Bir daha hiç kar görmese üzülmeyecekti...

Nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Herhalde başka bir çorak maden kasabasımdaydı. Artık birbirlerine karışmaya başlamışlardı.

Son dört gündür uyuyamadığı için zihinsel ve fiziksel olarak bitme noktasına yaklaşıyordu. Haftalardır hissetmediği açlık şimdi iki katına çıkmıştı ve başının dönmesine neden oluyordu.

Parası yoktu, saatini satalı uzun zaman olmuştu ve burada kredi çekmek için bir banka yoktu. Hatta sıradan bir postane bile yoktu. Gerçi yardım için iletişim kuracağı biri olduğundan değildi ya...

Müthiş yalnızım...

Köşedeki ankesörlü telefon çalmaya başladı. Holly teknolojiye tapan bir kız olarak, etrafta hâlâ ankesörlü telefonların olduğu bir yerde olmak istemiyordu. Ankesörlü telefonlar onun asla olmak istemediği bir yerle eş değermişti.

Telefon sonunda sustu.

Peki, şimdi ne yapmalıydı? *Hareket etmeye devam edebilir ya da donuncaya kadar kirli karın üzerinde oturabilirim.*

Gerçekten kirin içinde oturabiliyordu. Bu artık onun elini kolunu bağlayan bir durum değildi. Son zamanlarda kader Holly'yi geniş kapsamlı bir terapiye sokmuştu. Günlerdir duş almamış ve dişlerini fırçalamamıştı. Yıkınamamış çarşaflarda uyuyor, pişmiş soğan ve erkeklerin ayakları gibi kokan depolarda kalıyordu.

Bir sonraki hamlem ne? Başka bir otostop yapmak dilevebildiği tek şeydi...

Telefon tekrar çalmaya başladı ve bu defa sesi Holly'nin yıpranmış sinirlerine dokundu. Titreyerek kalktı, sonra telefona doğru yürüdü, niyeti ahizeyi kaldırıp susturmaktı. Ama ahizeyi alınca merakı onu cevap vermeye zorladı.

"Alo?" Sesi boğuk çıkıyordu.

"Bizi görmek üzeresin!" Nix yüksek sesli müziği bastırmak için bağınyordu. "Bas gitarla titriyoruz." Klık.

Lanet olsun, neler oluyordu? Holly telefonu kapayınca, biraz önce Nix'in nasıl ve neden aradığının cevabı oradaymış gibi uzunca bir süre ahizeye bakakaldı.

Dakikalar sonra büyük bir kırmızı arazi aracı aniden önünde duruverdi. Direksiyonda ışıldayan yüzü ve alaycı ifadesi olan bir Valkyrie vardı. Yolcu koltuğunda oturan Nix binmesi için ona el sallıyordu.

Holly ona orta parmağını göstererek kirli kardan oluşan barınağına geri döndü.

İki kadın onu takip etti.

"Vay canına, bok çuvalı gibi görünüyorsun," dedi ışıldayan.

Nix neşeli bir tonlamayla, "Bu Işıldayan Regin teyzen. Hiçbir dilde kelime kontrolüne sahip olduğuna inanmıyoruz. Şimdi, çabuk ol, sevgilim. Havaalanına gecikiyoruz."

Holly'nin kaşları kalktı. "Sizinle hiçbir yere gitmiyorum."

Nix şaşkın şaşkın gözlerini kırıştırdı. "Nedenmiş?"

Holly bir süre bakakaldı, sonra nihayet söyleyeceği sözcükleri bulabildi. "Bana yalan söylediğin ve kötü bir iblisle gideyim diye beni kandırdığın için olabilir mi? Beni *sonsuz kötülüğe* hamile bırakmayı planlayan bir büyücüye teslim eden biriyle gideyim diye kandırdın!"

Nix eldivenli parmağıyla çenesine birkaç kez vurdu. "Cade'e pek güven olmaz diyorum hep."

Bu kadını parçalayacağım. Yüzünü oradaki sarı karın içine gömeceğim.

Nix ayıplar gibi konuştu. "Sevgilim, bu pek hoş olmaz..."

"Holly'yle yalnız konuşmak istiyorum," dedi Regin.

Nix omuzlarını silkerek dönüp arabaya gitti. Holly'yle yalnız kaldıklarında Regin konuşmaya başladı. "Şimdi benimle birlikte gelmen için dört neden var. Birincisi, arabada yiyecek var ve belli ki hâlâ geviş getiriyorsun. İkincisi, sıcak bir duşa ve temiz bir yatağa iki saatten kısa sürede kavuşabilirsin. Üçüncüsü, Nix zırdelinin tekidir ve sen, onun garip imgelemler görüp hayallerin peşinden gönderdiği tek kişi değilsin. Ve benimle gelmen gerektiğine dair son neden ne mi? Ben sana ihanet etmedim."

Holly bu Regin'den hoşlanmıştı. Karşılaştığı onca ikiyüzlülüktен sonra etrafında açık konuşan biri olması iyi olabilirdi.

Ama öte yandan Regin bile hileye başvurdu. "Pekâlâ. Bunu yapmak istemiyordum, Holly." Derin bir nefes aldı. "Ama bana başka seçenek bırakmıyorsun." Cebinden anti bakteriyel mendil paketi çıkardı ve baştan çıkarıcı bir şekilde salladı. "Bak Reege teyzeciğinde ne var? Dostun kim? En sevdiğin Valkyrie kim?"

Holly bir şekilde direnince Regin iç geçirerek, "Bu boktan numaralara lanet olsun," dedi, sonra da Holly'yi kaldırıp omzuna attı. Holly mücadele etse de Regin onu arazi aracına taşıdı. Nix uzanıp kapıyı açınca, Regin onu arka koltuğa attı.

Kamyonet hareket edip şehre doğru yol aldığıında, Holly hâlâ bir şeyler geveliyor ve darmadağın saçlarını gözünden çekmeye çalışıyordu.

Nix arkaya dönüp ona baktı. "Peki, maceran eğlenceli müdi?"

Deliriyorum. Hissettiğim şey tam bir delirme hali. "Hem de çok "

"Güzel." Nix ona granola kurabiyesi uzattı. Holly kirli eldivenlerini bile çıkarmadan yemeye koyuldu.

"Kısa süre içinde New Orleans'ta olacağız, orada meclisinle tanışabileceksin. Odanı hazırladık... artık bizimle Val Malikânesi'nde yaşarsın."

"New Orleans mı?" diye kekeleyen Holly granoladan tıkanmıştı. "Kendi türümle aynı şehirdeyken beni *kıtanın* öteki ucuna mı gönderdin?"

Nix'in başıyla onaylaması üzerine Holly yüksek sesle tuhaf bir şekilde kıkırdadı. Kahkaha atmaya başladı ve durabilecek gibi görünmüyordu, sonra da ağlamaya başladı.

"Haydi, haydi," dedi Nix. "Eğer seni bu yolculuğa göndermeseydim, o zaman *Savaşçılar Kitabı*'nda sana ait bir sayfa olmayacaktı!"

"İşte geldik," diyen Regin, uçak pistine benzer bir yere saptı.

"Cidden sevgilim, sakinleşmen gerekiyor."

"Neden Nix *teyzeciğim*? Neden *bir şey* yapmam gerekiyor ki?"

"Çünkü dakikalar içinde iblisi helikopter pistinde göreceksin."

Holly'nin sersemlemiş beyni iki şeyi idrak etti. Bir helikoptere binecekti.

Ve Cadeon ağladığını görürse kendini affetmezdi. Kirden kabuk bağlamış gömleğinin koluyla yüzünü sildi.

"Neden buraya geliyor?" diye sordu gösterişli, siyah pencereleri olan gümüş renkli helikopterin yanına park ederlerken.

"Çünkü senin peşinde," diyen Nix arabadan atladı.

Teyzeleri helikoptere doğru koşunca, Holly onları takip ederek, "*Neden benim peşimde?*" diye sordu. Pervaneler yüzünden bağırarak zorunda kalmıştı.

Oraya ilk ulaşan Regin oldu ve kapıyı açtı. "Sabah sabah napalm kokusuna bayılırım!" Nix'e yol verdi ve Holly'yi yukarı ittikten sonra kendisi de içeri girip onun arkasına oturdu. Kadın bir pilot düğmelere basmaya ve anahtarları çevirmeye başladı. Pervaneler hızlandı, ses yükseldi.

Holly, "Nix!" diye haykırdı.

"Ah, evet, tabii. Ben ne düşünüyordum? Holly, bu senin teyzen Adil Cara."

Pilot üstünde *Benimle Güvenle Uçun* yazan kaskına doğru iki parmağını götürerek selam verdi.

Nix devam etti: "Onun da bir tarafı Furia. Bizi sağ salim evimize uçuracak ve sonra gideceği yer..."

Cara, onun sözünü tamamlayarak, "Kolombiya," dedi.

"Nix, kahretsin! Söyle!"

Nix'in kaşları çatıldı. "Ne söyleyeyim, sevgilim?"

"Şimdilik boş ver," dedi Regin. "Onun kafası gitti bile."

Bir kamyonet sert bir şekilde durup Cadeon içinden atladığında henüz havalanmışlardı.

Cadeon simsiyah gözlerle, hız kazanmak için kollarını sallayarak ve hiç görmediği kadar kararlı bir şekilde onlara doğru koşunca Holly kaşlarını çatı. Neden peşindeydi ki? Vicdan azabı mı?

Yoksa daha beteri mi?

Aracı'nın ona bu sefer ne kazandıracağını düşünüyordu? Sihirli bir yay ve ok mu? Afsunlu bir kalkan mı?

Regin dizlerine vurdu. "Ah, tanrılar aşkına, hayatı bizi yakalamasına bağlıymış gibi koşmasına bakın." Kapıyı açtı. "Bu *Müfreze* filminden fırlamış gibi değil mi? Willem!" diye haykırarak bir elini uzattı. "Koş, Willem!" Sonra kahkahalara boğuldu.

"Bunu neden yapıyor ki?" Holly kendi kendine fısıldadı ama pervanelerin gürültüsüne rağmen Regin onu duydu.

"Neden umursuyorsun ki? Tarihsel olarak, ne zaman kallesin biri beni damızlık kısırak gibi kullansın diye iğrenç bir büyücüye sunsa, gerekçelerini analiz etmeyi bırakırım. Tarihsel olarak. Şimdi ona güzel bir hareket çek ve aklından çıkar."

47.

Bölüm

New Orleans Valkyrie meclisinin evi Val Malikânesi bir kâbus gibiydi.

Yırtık pırtık kırmızı pelerinler giymiş tayflar, savaş öncesi yapılmış eski evin çevresinde dönüyordu; avlu paratonerlerle, kömürleşmiş ağaçlarla ve sanki canlıymış gibi rüzgârdan hiç etkilenmeden süzülen yoğun sisle doluydu.

Holly burayı ilk gördüğünde arkasına dönüp tekrar arabaya binerek kar ülkesine gitmek için can atıyordu. Yapamamıştı çünkü Nix onu indirmiş ve Regin cıvı cıvı konuşarak, bir hafta içinde döneceğini ama "dolapta atıştırmalıkların" olduğunu söylemişti.

New Orleans uçuşunda Holly, teyzesinden Cadeon'un eylemleri hakkında biraz bilgi almıştı. Nix'in konudan konuya atlamasından toparlayabildiği tek şey, Cadeon'un yaptığığın geçerli nedenlerinin oluşuydu. O nedenlerin ne olduğunu veya Holly'yi umursamazca nasıl terk ettiğini öğrenememişti. Nix'i sorgulamak zordu. Şimdi kafası önceki kadar karışık haldeydi ve rahatlaması mümkün görünmüyordu.

Regin onu içeriye götürürken Holly bazı Valkyrie'lerin çatıda oturduğunu ve diğerlerinin ikinci kattaki balkonda. önlerinde

televizyon ve ellerinde Wii kumandalarına benzer bir şeyle hasır koltuklarda sallandıklarını gördü.

Malikânenin içinde Regin daha fazla Valkrie'yi itekleyerek yol açtı. "Yol açın. Kız yeri."

Çoğu Holly'yi merakla süzerken bazıları şüpheyle bakıyordu. Ve ardından Regin'i soru yağmuruna tutmaya başladılar:

"Tamamen bizden olduğuna emin misin?"

"Taciz edeceğimiz kişi bu mu? Kıyafetlerine ilk ben dalarım!"

"Bilardo oynayabiliyor mu?"

"Video oyunlarında iyi mi?"

Holly kalabalığa doğru, "Video oyunlarında iyi olmak mı?" diye sordu. Tıpkı sınıfındaki sporcuların ve Kumbar'ın müşterilerinin yaptığı gibi onu tartıyorlardı. Bu yüzden, "Ben video oyunlarını yapabilirim bile," dedi.

Bu belli ki kalabalığa göre büyük bir şeydi.

"Onu duydunuz," dedi Regin. "O, birinin ihanet edemeyeceği türden bir yaratık oldu zaten."

"Nasıl?"

"*Savaşçılar Kitabı*'nda bir sayfaya sahip olacak. Wendigo sürüsünü yok etti ve Demonaeus Tarikatı'nın üye listesinin dörtte birini iskartaya çıkardı. Ayrıca bütün bunlar sadece bu ayda oldu."

İşte sen busun, Holly. Bir katil. Vahşi Valkyrie'ler bile sana hayran.

Holly'nin aklı bunları zor algılıyordu, dudaklarının üstü terlemeye başlamıştı.

"Bu yüzden Holly'ye saygı için küçük bir..." Sesi kesildi, kaşları çatıldı. "Valkyrie adın ne olsun?"

Hepsi o kadar yakındı ki, Holly'nin başının dönmesine ve ayaklarının üzerinde duramamasına neden oluyorlardı. Elini alnına koyarak homurdandı. "Midem bulanıyor. Galiba uzanmam gerekiyor."

"Hey ahbap, sana onun Valkyrie olmadığını söyledim. Biz kusmayız."

Şimdi de Regin çatık kaşlarla onu inceliyordu. "Napiyosun?"

Napiyosun? Holly, Cadeon'u ilk gördüğünde, adam ona böyle demişti. O adi herifi hatırlayan Holly kusup midesindeki her şeyi boşalttı.

Kalabalık hep birlikte nefeslerini tutarak geri çekildi.

"İyi haber şu; lakabım buldum," dedi Regin. "Hoş geldin, Gebe Holly."

Holly'nin Val Malikânesi'ne sığındığından beri beş hafta geçmişti. Cade saniye farkıyla helikopteri kaçırmıştı ve Holly artık Valkyrie'lerin elindeydi. Arazideki yanmış ağaçların arasına uzanmış beklerlerken Rök'e, "Gönderdiğin adamların onu içeriden çıkaramamalarına inanamıyorum," dedi.

"Bu meclis üç bin yaşındaki bir kâhine sahip ve cadılar onların ekibine destek veriyorlar," dedi Rök. "Sinsilik desen onlarda. Büyük ihtimalle bizim göremediğimiz bir portalları var."

"Holly artık ailesine katıldı," diyen Cade iblis içkisinden bir yudum aldı. "Benim durumumu tam olarak tartışmayacaklardır."

"Bunun üzerine çok ince bir noktaya değinmek için söylemiyorum ama Valkyrie'ler engel olsa da olmasa da pek şansın yok. Deneyimlerime göre helikopter havalandığında gördüğümüz parmak hareketi her şeyi açıklıyor."

Cade yüzünü asınca, Rök devam etti: "Çok ince bir noktaya değindim, değil mi?" İçki şişesini almak için parmağını şaklattı. "Eee, söyle bakalım nasıl bir şey?"

"Ne nasıl bir şey?"

"Biliyorsun işte... bu." Elini Cade'in yüzüne sonra da Holly'nin olduğu tarafa doğru salladı.

"İki iblisin Val Malikânesi kuşatması mı?" Rök'ün neden bahsettiğini biliyordu ama bunu kolaylaştırmayacaktı.

"Söylememi sağlayacaksın. değil mi?"

"İtiraf etmek zorunda kalacaksam, o zaman evet."

Rök koca bir yudum aldıktan sonra, "Birini kendinden daha fazla önemsiyor olmak nasıl bir şey? Sorma nedenim sadece bunun benden daha önce yaptığın bir şey olması," dedi.

"Şu anda hissettiğime bakılırsa sana bundan kesinlikle uzak durmanı öneririm."

Rök kaşlarını kaldırıncı Cade açıklama yaptı. "Göğsünün tam ortasına bir mızrak saplandığını hayal et."

Rök başını hüznle salladı. "Birden çok kere oldu."

"Sonra o büyük delik hiç iyileşmezse nasıl hissedeceğini hayal et."

"Hiç iyi değil."

"Kesinlikle değil. Rothkalina'ya gitmek için ayrılmadan önce keşke onunla konuşabilseydim." Durumunun korkunç gerçekliği, Holly'yi bir şekilde kazanabilse bile onu hemen terk etmek zorunda kalacağıydı.

"Ayrılmadan önce onunla konuşmak zorundasın. Kabul et, şu anda bize hiçbir faydan dokunmaz. Ne yiyor ne uyuyorsun. Bir şeyi takıntı yaptın ve bu Omort'a karşı zafer kazanmak değil. Liderler adamlarının ölmesine böyle neden olurlar."

"Holly kodunun üzerinde çalışarak içeride aylarca kalabilir." Elini yüzünde gezdirdi. "Nix'ten yana hâlâ bir şans yok mu?"

"Bütün ekibi onu bulmaları için gönderdim..."

"Kimi arıyoruz?" diye arkalarından fısıltı şeklinde bir ses geldi.

Cade ve Rök apar topar geriye döndüler. Nix hemen arkalarına çömelmiş, onlarla birlikte malikâneyi gözetliyordu.

İkisi de onun yaklaştığını duymamışlardı.

İlk toparlanan Cade oldu. "Seni arıyordum."

"Daha önce bu sözü hiç duymadım." Nix hiç olmadığı kadar deli görünüyordu ama aynı zamanda da... yorgun gibiydi.

"Holly nasıl?"

"Harika. Güzelce yerleşti. Hatta haftaya adı Desh olan biriyle randevusu bile var. O da bir iblis. Tanıyor olabilir misin?"

Bu haber sanki çenesine yumruk yemiş gibi bir his uyandırdı.

"Peki, benden ne istiyordun acaba?"

"Rothkalina'ya gitmek için ayrılmadan önce onu görmek istiyorum. Sadece beş dakikalığına bile olsa razıyım. Bir buluşma ayarlayabilir misin?"

"Nerede?"

"Kahrolası nerede olursa?"

"Daha iyisini yapmak zorunda kalacaksın," dedi Nix. "Önceki gün Holly bana çok büyük bir ev dilediğini söyledi."

"Gerçekten öyle mi dedi?" diye bağırdı Cade. Ona en büyük, en güzel evi alırdı...

"Hayır, tam olarak öyle demedi," diye ekledi Nix iç geçirerek. "Olabilir mi? Kesinlikle! Hatırlayamıyorum. Her neyse, Holly'nin aslında bir şekilde seni affedebileceği gerçeği hâlâ mevcut, peki sonra ne olacak? Yeğenimin karman çorman erkek mağaranda sen ve duman iblisiyle birlikte yaşamasını mı bekliyorsun?" Rök'e doğru elini umursamazca salladı ve Rök de şişesini kaldırarak onu selamladı. "Plansız ve nerede akşam orada sabah günlerin sona erdi. Cade. Bir kadının tamamen sana ait olması büyük bir sorumluluk."

"Buna varım. Hemen bir buluşma ayarla."

"Yardım için bir şartım daha var. Sen ve ekibin Néomi ve vampiri aramaktan vazgeçin."

Néomi gerçekten yaşıyordu. "Nasıl hayatta kaldı?"

"Sen ilkelce onu destikten sonra mı? O artık bir tantom oldu. Uzun hikâye. Ama işin içinde cadılık da var."

Rök bağırarak, "Bir fantom ha! Lanet olsun, onu bulamadığıma şaşmamalı. Hiç şansım yokmuş zaten, değil mi?" dedi.

Nîx hüznle başını iki yana salladı. "Her hareketini ona ispiyonladığım için bir şansın yoktu gerçekten..."

Bu sözler karşısında iki adam da şaşırarak susup kaldılar. Cade en sonunda konuştu. "Onun yaşadığını biliyor muydun? Oysa bize onun öldüğünü söyledin. Yalan söyledin..."

"Evet, yalan söyleyenler *kötüdür*. Ah ama *seni* kastetmedim." Gözleri boş bakmaya başladı. "Ben pembe bir yalan söyledim ama sırf kader seni buraya getirsin, Val Malikânesi'nin etrafında sinsice dolaş diye. Groot ölmüş, sen gizemli kılıca sahip olmuş ve Holly..."

"Holly ne?"

"Hiçbir şey." Zarif bir şekilde kalktı. "Planı uygulamaya koyacağım," diyerek ağır ağır uzaklaştı ve Cade'i Holly'yi tekrar kazanma fikriyle kalbi deli gibi çarpar bir halde bıraktı. "Bu arada," dedi Nîx omzunun üzerinden geriye doğru. "Ağabeyin şehre döndü."

48. Bölüm

“Val Malikânesi’nden hoşlandın mı?” diye sordu Nîx.
“Hoşlandım,” diye cevap veren Holly teyzesinin aklının yerinde olup olmadığını merak etti.

Nîx bilginin menşeydi. Ama bilgiye ulaşmak için öncelikle onu yakalamak gerekiyordu. Ve onu aklı başındayken yakalamak gerekiyordu. Son iki haftadır Holly’nin her iki durum için de pek şansı olmamıştı.

“Yerleşebildin mi?”

Bu soru Holly’yi gerdi. *Nîx ne demek istiyor?* “Evet,” diye usulca cevapladı. Aslında, her şey göz önünde bulundurulduğunda yeni hayatına gayet iyi uyum sağlıyordu.

Dairesine dönemediği için Valkyrie’lerin Val Malikânesi’nde ona önerdiği odayı kabul etmişti. Regin, ona malikânede nasıl hayatta kalacağını–diğerlerinin giysilerini nasıl çalıp kendininkileri nasıl koruyacağını, kuru temizlemeden nasıl geri alınacaklarını, eşek şakalarını nasıl önceden fark edip misilleme yapılacağını– öğretmişti.

Holly’den –özellikle Tahta Çıkış yaklaştığı için– haftanın birkaç günü silahlarla alıştırma yapması bekleniyordu. Regin ona istediği bir kılıcı seçerek deneme yapması için yardım etmişti. Holly’nin tek istediği, “Büyük kılıç haricinde herhangi biri,” olmuştı.

Aynı zamanda Wii alıştırması yapması da bekleniyordu çünkü cadılar sarhoşken bile onu yeniyorlardı ve yetenekleri hakkında fazla kibirli olmaya başlamışlardı.

Holly serbest zamanlarında herkesin video oyunu sandığı için onu yalnız bıraktığı kodunun üzerinde çalışıyordu.

“Peki, okulundan ne haber?” diye sordu Nix.

“Geçen hafta doktoramı buradan bitirebileceğimi öğrendim.” Doktora danışmanını arayıp projesini açıklayınca, kadın ona derecesini tamamlaması için kodun yeterinden fazla olacağını söylemişti. Başka bir ders alıp vermesine gerek yoktu. Mei diğer işi üstlenmişti ve Tim’in etik kurula çıkması ve bursunu kaybetmesiyle zevkle ilgilenmişti.

Holly doktorasını bitirmek için kodunun yeterli olacağını biliyordu. Üniversiteler öğrencilerinin araştırmalarını sahiplenirdi. Kodu okula çok büyük bir servet kazandırabilirdi.

Holly ne kadar zarara uğrayacağını umursamıyordu. Okul ona iyi davranmıştı.

Nix sordu: “Ama istediğin zaman dışarı çıkabileceğini biliyorsun, değil mi?”

Holly başını onaylar gibi salladı. “Bir arkadaşla.” Aslında Cade’in ekibi iki ayrı grubu saf dışı bıraktığı ve Peri Tera ortalığa, Holly’nin dokunulmazlığı olduğunu yaydığı için Holly artık daha az tehlikedeydi.

İlave olarak Holly’nin katliamcı ve mutlu Valkyrie şöhreti düşmanları ona saldırmak konusunda Regin’in dediği gibi *biraz tırsak* yapacaktı.

Yine de yanında bir Valkyrie olmadan hiçbir yere gitmiyordu.

“Regin’in seni kanatlarının altına aldığını görmekten memnun oldum,” dedi Nix. “Gerçi o tam olarak çok verici bir Valkyrie olmadığından, bu konuda şüphelerim var.”

Holly, "Beni dikkat dağıtmak amaçlı kullandığını itiraf etti ve bunu derinlemesine irdelemememi tavsiye etti," dedi. *Dobra Regin her şeyi olduğu gibi söylüyor.*

Hatta Regin –ona eşlik edecek olmasa da– Gülen Kadınlar için bir ruh çıkarıcı bulmasına bile yardım edecekti. Vahşi Regin'in hayaletlerden ödü kopuyordu. Holly bu yüzden kışın Michigan'a gitmek için hâlâ bir arkadaş arıyordu.

Evet, Holly yerleşmişti. Hayat neredeyse kusursuzdu. Kötü bir iblisin çocuğuna hamile olması gerçeği dışında.

Nix aklı başında olduğu ender bir zamanda ona, Cadeon'un iki kat korunabileceğini, Holly'nin doğum kontrol hapsi ve spiral kullanabileceğini ve yine de birinin *kaleciyi atlatacağını* açıklamıştı.

Aracı'lar ilk gebeliklerinde her zaman aşırı doğurgan olurlardı. Kanlı canlı bir erkek bir öpücük yollasa Holly dokuz ay sonra onu aramak zorunda kalabilirdi.

Bildiği iyi olmuştu. *Şimdiyse*, bilgelikten bir parça kâr payı alabilecekken bunu yapmamış olan Nix bir puan daha almıştı.

Holly aslında Cade'in *kötü* olduğuna inanmıyordu. Ancak bir iblis bebeğine sahip olmak konusundaki genel tavrı şuydu: *Eh işte*. Bu konuyu öyle ya da böyle bir sonuca bağlayamamıştı ve her geçen gün hazmetmeyi ve bir tür heyecan duymayı bekliyordu.

Teyzesini birçok yönden affetmişti. Nix karışmamış olsaydı, Holly hâlâ ısrarla eski hayatına bağlı kalacaktı ki bu hayat ona çok daha iyi uymuştu.

Holly, mutlu olmasının tek nedeninin Cadeon'la birlikteliği olmadığını fark etmişti. Ve artık mümkün gibi görünmemesine rağmen –kı onca şeyden sonra bile onu hâlâ müthiş derecede özliyordu– Holly yine de günün birinde tekrar mutlu olabileceğine inanıyordu.

Şimdiye dek istediği tek şey normal hissetmekti. İrfan'da öyle hissediyordu. Geçmek bilmeyen tuhafliklarına ve takıntılarına rağmen Holly buraya uyum sağlamıştı.

Nîx, ona bu yolculukta kendini en sonunda anlayacağını söylemişti ve işin gerçeği Holly kim olduğunu keşfetmişti; Parlak Holly.

Bu onun yeni Valkyrie adıydı. Bu ismi sevmişti. Özellikle meclisinin ilk başta sunduğu; Yumurtlayan Holly, Cesur Bekâr Anne Holly ve Testi Holly, gibi fikirlerle kıyaslayınca...

Nîx, bu ismi seçmelerinde, zekâsı olduğu kadar, tehlikeden uzaklaşmak için kuzey ışıklarını takip etmesinin de etken olduğunu söylemişti.

"Cadeon'u hiç düşünüyor musun?" diye sordu Nîx. "Onu sonsuza dek başından savamazsın."

Cadeon aslında kaderinin Holly olması hakkında yalan söylememişti. Ayrıca Nîx Holly'ye, iblisin kadınını geri isteyeceğini söylemişti.

Cadeon ilk hafta boyunca her gece sürekli Val Malikânesi'ne gelmişti. İlk başta sanki oranın sahibiymiş gibi davranmış ve dos-doğru ön kapıya yürümüştü... en azından buna niyet etmişti. Tayflar onu yakalamış ve devasa bir meşe ağacına o kadar sert bir şekilde fırlatmışlardı ki, çarpmanın etkisiyle ağacın gövdesi ikiye ayrılmıştı.

Verandada Wii oynayan Valkyrie'ler neşeyle kıkırdamışlardı.

Cadeon, onun için bağırsa, teyzeleri telefon kulaklığını kulaklarına takıyor, sonra da tayfları daha da sert bir şekilde Cadeon'un üzerine saldırtıyorlardı.

Oysa sonra, beş gece önce Cadeon gelmekten vazgeçmişti...

Holly'nin artık olan biten şeylerin üzerine düşünecek zamanı olduğundan, Cadeon'un bıkip usanmadan verdiği eğitimleri hatırlamıştı. Cadeon'un, gerçekten onun için bir şey hissedip hissetmediğinden ve onu teslim ettiği zaman Holly'nin kendini kurtarmasına bel bağladığından şüphelenmeye başlamıştı.

Baskın gereksinimleri, Cadeon'u bitirmişti. Bir seçim yapmak zorunda kalmış ve Holly kaybeden taraf olmuştu.

Holly bunu az çok anlayabiliyordu. Ama anlayamadığı şey, onu nasıl Groot'un kollarına atmış olduğuydu. Holly dehşete düşmüş ve geçirdiği şoktan uyuşmuş bir haldeyken, Cadeon acımasız, hissiz bir şekilde kayıtsız kalmıştı.

Holly'yi kesinlikle aptal yerine koymuştu. Holly, onun, "Asla bir iblise güvenme..." dediği zaman yüzündeki ifadeyi hiç unutmayacaktı. Cadeon'un onu kandırırkenki rahatlığı, Holly'yi hâlâ şaşırtıyordu. Yolculukları esnasında Cadeon'un ne kadar yalan söylemiş olduğunu sayamıyordu bile.

Holly ilişkilerini gözden geçirmek için geriye bakamıyordu ve herhangi bir şeyin gerçek olup olmadığını bilemiyordu. *Beni nasıl ardında bırakabildi...*

Nix boğazını temizleyince, Holly tıpkı teyzesinin her zaman yaptığı gibi ne kadar çok uzaklaştığını fark etti.

"Aklında bir şey mi var, sevgilim?"

"Hümm... hayır, her şey harika. Beni kontrol ettiğin için teşekkürler."

"Burayı sevmene gerçekten çok memnunum." Nix boş boş gülmüsedti. "Ama artık taşınmak zorundasın."

49. Bölüm

Rydstrom'un malikânesine yanaştığında huzursuzdu. Ağabeyi neden kaçtığını duyurmak için kimseyi aramamıştı ki? Cade'in aklına bir sürü teori geliyordu.

Rydstrom işkence mi görmüştü? Ona diğerleriyle yüzleşemeyeceği kadar korkunç bir şey mi yapmışlardı?

Cade eski kamyonetini park etti... sudan ve mermilerden hasar görmüş olmasına karşın hâlâ tekleye tekleye çalışıyordu. Öfkeli bir bakışla kılıcı aldı. Ondan nefret ediyordu ve kendinden uzaklaştırma şansı olduğuna seviniyordu.

Eve yaklaşırken bütün panjurların çekilmiş olduğunu fark etti. Ancak yan kapının kilidini açmaya gittiği anda, Rydstrom kapıyı açtı. Üzerinde ne gömleği ne de ayakkabıları vardı ve sanki henüz giymiş gibi kotunun düğmelerini kapatıyordu.

Cade onun bu haline kaşlarını kaldırarak baktı. "Rydstrom?"

Ağabeyi... değişmişti.

Gergin çenesinde daha önce olmayan bir ifade vardı. Boyunun-
daki ve omuzlarındaki sert kasları gerilimle şişmişti. Kısılmış gözleri
çılğın bakıyordu.

Cöğsünden aşağı doğru ve yara izli yanığını boydan boya inen
dört ince çizikten kan sızıyordu... sanki biri tırmıklanmış gibiydi.

Kahrolası ne oluyordu? *Ve bu hale getirmek için ona ne yapıldı?*

"Tüm öğle boyunca beni burada dikecek misin? Kapıyı aç."

Ağabeyi yerinden kıpırdamadı, sadece omzunun üzerinden evin içine doğru baktı.

"Rydstrom, beni endişelendiriyorsun. Bırak gireyim ve neler olduğunu anlat. Son duyduğum Sabine tarafından kaçırıldığını."

Hiçbir tepki yoktu.

"Tornin'e mi götürüldün? Kaçmak için Omort'la savaştın mı?"

Rydstrom en sonunda başını iki yana salladı.

"O halde nasıl oldu da kurtuldun? Tornin'den kimse kaçamaz."

"Cebimde bir as vardı," dedi pürüzlü bir sesle.

"Sesin iyi gelmiyor. Sen iyi misin?"

"Olacağım." Rydstrom tekrar omzunun üzerinden geriye baktı.

"Yakında."

Cade, "Kılıcı aldım," diyerek, ona uzattı. "Groot'u da öldürdüm."

Rydstrom başını onaylar gibi sallayarak ilgisizce ve öylesine bir bakışla silahı aldı.

Cade afallamış bir halde ağır ağır, "Bu Omort'u yenecek kılıç," dedi.

Rydstrom diliyle dişinin arasından, "Baharda savaşa gideceğiz," dedi. "Hazırlan."

"Sadece bunu mu söylüyorsun? Aşağılık bir minnet göstergesi ya da en azından sırt sıvazlama çok mu olur?" Cade'in öfkesi alevlendi. "Bu lanet şeyi almak için neler yaşadığımı ve kadınımı neyin içine attığımı bir bilseydin... Ah, ayrıca henüz fark etmediysen söyleyeyim, Veyron'un kayıp ve lanet olası evine asla dönmeyecek..."

"Dışarıda biri mi var?" diye içeriden ansızın bir kadın cıglığı koptu. "Ah, Tanrım, yardım edin!"

Cade bir kadının bağırdığını net bir şekilde duyuyordu.

Ve zincir tıkırtılarını.

"İsteğim dışında tutuluyorum!"

Cade'in ağzı açık aldı. "Bu... *Sabine* mi?" Rydstrom kaçmak için onu esir alan kişiyi mi kullanmıştı? "Cebindeki as o muydu?"

"*Lütfen bana yardım edin!*" Kadın ciğerleri patlarcasına haykıyordu.

Rydstrom o çılgın gözlerle Cade'e öyle bir baktı ki sanki ona bir şey yapmaya kalkışacakmış gibiydi.

Cade normal bir ses tonuyla konuşmaya çabalayarak, "Peki, kötü bir büyücüyü yatağına bağladın, ya sonra?"

Ayrıca biraz evvel giysileri de yoktu.

"*O benim.*" Rydstrom köpürüyordu. "Ona duyduğum arzu için her şeyi yapacağım. Ayrıca bunun için bana hiçbir şey yapılmadı." Kocaman yumruğunu sıktı.

"Hey, hey, bana vurmana gerek yok, ağabey. Herkesin kararı kendine, değil mi?" Acaba Sabine, asil fikirli, azametli Rydstrom'un *bunun* iyi bir fikir olduğunu düşünmesini sağlayacak bir numara mı yapmıştı? Eğer öyleyse, belki de sırada küçük bir kısasa kısas durumu vardı.

"Onunla işim bitince, seni arayacağım." Rydstrom kapıyı kapatınca, Cade uzunca bir süre kapıya bakakaldı.

Sonunda merdivenlere döndü. Şaşkın şaşkın soluklanarak, "Rica ederim," dedi. *Bunun anlamı artık kötü bir kardeş olmadığım mı?*

Holly, "Beni gerçekten kovuyor musun?" diye sordu Nix'e.

Satılık bir eve, 'Holly ve valis için mükemmel' olacak bir eve, bakmak için yoldaydılar.

"Val Malikânesi'nde bir çocuk büyütemezsin," dedi Nix. "Tek başına yıldırım tehlikesi bile bunu müthiş derecede engeller."

Holly kendini bir kavgayı kaldıramayacak kadar yorgun hissettiğinden onunla birlikte gitmişti. Hatta hâlâ darmadağın olan Nix'in

Bentley'ine binmeyi bile kabul etmişti. Karışıklık onu hâlâ etkiliyor olsa da eskisi kadar rahatsız olmuyordu. "C-4'ten kurtuldun mu?"

"Ah, evet. O da aynı gecede idi." İç geçirdi. "Güzel günler."

"Ev ne kadar uzakta?" diye sordu Holly. Öğlen vakti geçmişti ve kış güneşi bir saat içinde batacakti. "Semtten uzaklaşalı yirmi dakika oldu."

"Ve işte geldik," dedi Nix, yaklaştığında açılan bir giriş kapısına doğru dönerken.

Meşe ve manolya ağaçlarının sıralandığı uzun araba yolu kavisliydi. "Burası kaç dönüm?"

"Bilmiyorum. Aşağı yukarı çok ama çok büyük olduğunu sanıyorum." Araba yolu genişleyince Holly'nin ağzı açık kaldı. Manzara nefes kesiciydi.

Üç katlı krem rengi bir köşkün etrafı göz dolduran bahçeyle çevrelenmişti. Arduaz kaplı dik çatısı ve kemerli pencereleriyle Fransız sömürgesi stilinde inşa edilmiş evin ön ve yan tarafında parlak siyah renginde ferforje demir süslemeli korkulukları olan geçitler vardı. Ön taraftaki girişte üç kat boyunca yükselen Dorik sütunlar vardı.

"Buraya Dokuz Meşeler deniyor." Köşkün her iki yanında üç tane çok eski meşe ağacı vardı ve galiba üçü de arkadaydı. "On iki odası var. Olası çocuklar için."

Çocuklar gibi konular hakkında konuşmak tuhaftı. Daha da tuhafı: Holly'nin aslında birine *ihtiyacı* olduğuydu. *Eh işte.*

"Ne düşünüyorsun?" diye soran Nix, yürüme yolunun önüne park etti.

"Büyüleyici," dedi Holly dürüstçe. Canlı bir rüzgâr esiyor, ıslak muz ve palmye ağaçlarını sallıyordu. "Ama benimle bir çocuk için biraz fazla büyük olduğunu düşünmüyor musun? Bir daire daha iyi olur."

“Burası bir valisi büyütmek için mükemmel bir yer olur gibi, öyle değil mi? Yani, madem buradayız, etrafa bakınabiliriz.”

Holly omuzlarını silkerek tuğla döşenmiş yürüme yolunda onu takip etti. Yol ikiye ayrılıp dokuz fıskiyesi olan bir havuzun etrafından kıvrılıyordu.

Verandaya altı basamaklı bir merdivenden çıktılar ve kapıyı açık bir halde buldular. “İçeri öylece girebilir miyiz?” diye sordu Holly.

“Bekleniyoruz.”

Evin dışı gibi eşyalı iç kısmı da Holly’nin aklını başından almıştı. Nereye baksa eşyalar ya üçerli ya da üçün katları şeklinde ayarlanmış gibiydi.

Altı bar taburesi ve her cephesinde üçerli lambalar vardı. On iki oda ve üç kat vardı... Bütün sayılar Holly’ye göreydi.

Ama yukarıdaki ofis her şeyi tamamlamıştı. Çok geniş ve yüksek tavanlı odanın devasa bir penceresi bir *havuza* bakıyordu...

Holly’nin dikkati doğal olarak bilgisayara gitti ve buranın sahibinin ne yaptığını merak etti. Bilgisayar açıktı ve ekranda yazılar yazıyordu. Holly’nin kaşları çatıldı. “Bu düzlem bir yıl boyunca kalkmaz. Hiçbir sivilin böyle bir sistemi yok. Kimin bu?”

Arkasından gür bir ses duydu. “Senin, ufaklık. Çünkü şifreler kendilerini yazmaz.”

50. Bölüm

“Ah, hadi ama Nix!” Holly öfkeyle bakıyordu. “Beni yine oyuna getirdin. Ona söylediğine inanamıyorum!”

“O konuda hiçbir şey söylemedim.”

“Hangi konuda?” diye sordu Cadeon tedbirli bir şekilde.

“Seni ilgilendirmez!” diye parladı Holly. “Ne istiyorsun?”

“Seni.”

“Uslu olun, çocuklar,” dedi Nix. “Ben arabada olacağım. Burada kalır ya da kalmam.” Ardından Holly’yi orada bırakıp gitti.

Holly Cadeon’a acı bir gülümsemeyle baktı. “Beni kandırmak için Nix’le birlikte çalışıyorsun –ne kadar da orijinal!”

“Başka türlü bana bakmayacaktın ve benim seninle konuşmam gerekiyor.”

Holly onun kilo vermiş olduğunu sonradan fark etti. Yüzü incelmışti ve yorgun görünüyordu. *Sanki umurumda!* “Sanırım söylenmesi gereken her şey söylendi. Satırların, ‘Alışverişin bir parçasıydın’ şeklinde olduğuna inanıyorum.”

“Bunu yapmak zorundaydım. Sanki umurumda değilmiş gibi davranmak zorundaydım, yoksa Groot kılıcı bana vermezdi.”

Holly donup kaldı. "Bana o kılıçtan bahsedecek kadar cesursun demek."

"Seni ondan uzaklaştırmak için geri döndüm..."

"Sahi mi? Biliyor musun, bunu bilemezdim çünkü Groot'un şakağıma demiryolu çivisi çakma girişimi yüzünden orada sıkışıp kalmıştım!"

"Ne yaptı?" Cade ilerleyerek kızın koluna uzandı.

Oysa Holly tıslayarak kolunu geri çekti. "Bana dokunmaya sakın cesaret etme! Groot beni düşünmekten yoksun bir seks kölesi ve damızlık kısarak yapmadan önce *kendimi* oradan uzaklaştırdım... sana da teşekkür etmiyorum."

"Biliyorum. Atladığını gördüm."

Gerçekten onun için geri dönmüştü.

"Groot üzerime yağdırdığı kılıçlarla beni şişlemeden önce, senin arkandan atlamak üzereydim. Çok daha kısa süre içinde orada olacaktım ama Groot kabzasına zehir sürdüğü için kılıcı yakaladığım anda zehirlendim."

"Kale neden patladı?"

"Groot'u kendi ocağının içine attım. Ne yazık ki, patlamaya ben de yakalandım, yoksa Wendigo'lara karşı kavganda yanında olacaktım. Yardıma ihtiyacın olduğu için değil."

"Demek peşimden gelmeyi hep planlamıştın, öyle mi? Yoksa takas sırasında mı fikrin değişti?"

"Plan; kılıcı almak, Groot'u onunla öldürmek, sonra da seni mümkün olduğunca çabuk bir şekilde o cehennemden çıkarmaktı."

"O halde, neden bana bundan bahsetmedin?"

"Yapamazdım. Groot bir zihin okuyucudur. İblislerin engelleyici gücü vardır ama seni bir kitap gibi okuyacaktı. Ve ben de bir şeylerin yanlış gitme durumuna karşı sana savaşmayı öğretmeye çalıştım."

"Beni oraya hiç götürmesen nasıl olurdu? Bana ihanet etmesen nasıl olurdu? Onca zaman bana hep yalan söyledin ve beni tekrar değişebileceğime inandırdın."

"Evet, Holly. Sana bayağı yalan söyledim. Ama başka seçeneğim yoktu. Bak, neden o kılıca ihtiyacım olduğunu biliyordun ama ne kadar çok olduğunu bilmiyorsun."

"Ah, ama biliyorum. Dokuz asırdır Omort'u öldürmenin yollarını araştırdın, Rothkalina krallığının tamamının senin hatan yüzünden düştüğünü sanıyorsun ve seni büyüten ailenin ölümü yüzünden kendini suçluyorsun." Tüm bunları yüksek sesle sıraladığında, her birinin gerçekten nasıl önemli şeyler olduğu Holly'yi bir kez daha sarstı.

"Ve dahası da var. O gece ağabeyimin ortalarda görünmemesi-nin sebebi, Omort'un kız kardeşi tarafından kaçırılmasıymış. Kadın ağabeyimi büyüyle aldatıp zindanına kendisi için kapatmış, yani onu... kullanmak için."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sabine krallığımızı sonsuza dek ele geçirmek için Rydstrom'un çocuğuna sahip olmak istedi. Onun bu durumda kalması..." Cadeon elini yüzünde gezdirdi. "Rydstrom için bu ölümden daha beter bir kader olacaktı. Ve ben, onu kurtarmanın tek yolunun kılıç olacağını sanıyordum."

"Sanıyordun? Geçmiş zaman?"

"Bir şekilde kaçıp buraya geldi. Ama o...farklı. Onun için en-dişeleniyorum."

Holly başını bir yana doğru devirince, Cade, "Benimle yürüyecek misin?" dedi. Böyle düzgün konuşabildiğine şaşırıyordu.

Kadını şimdiye dek gördüğünden çok daha güzeldi. Serbest bıraktığı uzun sarı saçları dalga dalga omuzlarına dökülüyordu. Teni ışıltıyor ve gözleri parlıyordu.

Holly merakına yenilmiş gibi görünerek Cade'in yanında yürüdü.

"Kılıç için neden her şeyi yapmak zorunda olduğunu hissettiğini anlıyorum," dedi Holly. "Bunu anladım, Cadeon... gerçekten. Ancak seni buna iten nedenleri anlamak, bunun zincirleme zararını gördüğüm için kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyor. Sen her zaman bana ihanet etme peşinde koşmuşken aramızda yaşananlara nasıl inanabilirim?"

"Her zaman değil! Bir başka plan yapmıştım. Ve o plan suya düştüğünde, adamlarıma benimle Territories'de buluşmalarını emrettim. Groot'un kalesine hücum etmeyi planlamıştım."

"Ne oldu?"

"Anlaşmanın sona ereceği tarihten bir gün önce, bize ulaşamayacaklarını anladım. Buz yolu havaya uçmuştu ve hava şartları yüzünden helikoptere binemediler."

"Güneye giden fırtınalar..."

Cade başıyla onayladı. "Bu nedenle sürekli onunla telefonda görüşüyordum. Sonuçta yaptığım haricindeki herhangi bir şey için çırpınıyordum. Ama başka bir çıkar yol görmedim. Benim durumunda olsan, sen ne yapardın?"

Holly dudaklarını kemirip gözlerini kaçıncı, Cade onun da aynı şeyi yapacağını düşündüğünü anladı.

"Seni hiç önemsemiyormuşum gibi davranmanın ne kadar zor olduğunu bilmiyorsun. Ya da bunun o zamandan beri bana ne yaptığını."

"Ne yaptı ki?" diye sordu Holly.

"Seni arzulamaktan içim deşiliyordu." Cadeon yavaşça yaklaştı.

"Holly' mi özlemekten."

Holly, adamın sıcaklığını hissedebiliyordu ve bağımlılık yapan kokusu burnunu gıcıkladı. *Arzu.* Tanrım, onu özlemişti.

"Biraz evvel Nix neden bahsediyordu? Bilmemi istemediğin şey neydi?"

Ona söylemekte ne vardı ki? Kısa bir süre sonra her halükarda öğrenecekti. "Sen...baba olacaksın."

Cade aldığı keskin nefesle boğulacak gibi oldu. "Baba mı? Ben mi? Biz..." Bir süre sonra kahkaha atarak Holly'yi kollarında döndürdü.

Verdiği tepki Holly'yi şaşırtmıştı. "Bu kadar mutlu olacağını düşünmedim." Cadeon'un aşırı sevincini görünceye kadar bu anın ne kadar önemli olduğunun farkına asla varmamış mıydı? Adamın heyecanı onunkini de ateşledi. *O kadar da eh işte değil.*

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Artık içinde, bana karşı savunmanı yıpratacak bir müttefikim var. Bu seni geri kazanma şansımı arttırır." Sonra durdu. "Sen mutlu değil misin?"

"Ben... olabildim. Üstesinden gelmek zor." Bir kaşını kaldırdı. "Dostunun sonsuz kötü olacağından endişe etmiyor musun?"

Cade saçının bir tutamını şefkatle kulağının arkasına attı. "Kötü olsaydım, seni bu kadar çok sevemezdim."

Nefes al, Holly.

"Bana bir şans daha verirsen, sana bir daha yalan söylemem."

"Ama sana nasıl güvenebilirim ki? Söyle bana. Daha fazla söz, daha fazla vaatle tekrar hayatımın içine daldığın için..." Sesi kesildi ve kaşlarını çatı. "Cadeon, boynuzların nerede?"

Cade omuzlarını silktilti. "Onlardan kurtuldum. Sen normallik istiyorsun. Ve ben de sana istediğin her şeyi vermek istiyorum. Bu ev gibi. Arkada bir havuzu var. Ve aşırı derecede muntazam ve her şey üçerli. Bunun için etraflıca araştırma yaptım."

Demek bu işin üzerindeydi. "Ama boynuzların," diye haykırdı.

Cade bir koresinde boynuzunu kaybetmenin nasıl ızdırıplı olduğunu anlatmıştı. Ayrıca onlar kimliğinin ve onu iblis yapan şeyin bir parçasıydı.

Cadeon yine de onun için boynuzlarını kesmişti.

"Eğer boynuzların senin için bir sakıncası yoksa birkaç hafta içinde tekrar uzatabilirim."

"Onları kesip duracak mıydın?" diye sorarken, adamın hisse-deceği acıyı düşünüyordu.

"Bu mutlu olmanı sağlayacaksa o zaman elbette yapardım."

Bu sözler Holly'nin savunmasını yerle bir etti. Arzu! Onu çok fazla özlemişti ve ona müthiş derecede ihtiyacı vardı.

"Kıvraniyorsun, değil mi?" Holly'ye o yüreği hop ettiren gülümsemelerinden biriyle baktı. "Bana karşı öfkemi sürdüremezsin çünkü bu kez düzeleceğimi biliyorsun. Ek olarak, bazı hayaletçikleri görmek için seninle birlikte gelecek birine ihtiyacın var."

Holly, onun düzeleceğine bir şekilde inanıyordu, hem de tüm kalbiyle inanıyordu. "Birazcık kıvraniyor olabilirim. Ama bunun tek nedeni Michigan'a gitmek istemem."

"Tanrılar, seni özledim, ufaklık." Kızın yüzünü kavradı. "Ama Holly, sana söylemek zorundayım. Baharda Rothkalina'ya gideceğim. Savaş gidiyoruz."

Holly geri çekildi. "Eğer birlikte olmamızı istiyorsan, o zaman birlikte kalırız. Savaş erkekler gider saçmalığı umurumda değil."

"Hamile kadınımı savaş meydanına götüreceğimi mi sanıyorsun?"

"Eğer onu elinde tutmak istiyorsan götüreceksin. Annem bana hamileyken savaşa gitti."

Cade nefesini üfledi. "Aramıza daha fazla yalan sokmak istemiyorum, bu yüzden seni bundan caydırmak için gücümün yettiği her şeyi yapacağımı söylüyorum."

"Ve ben de yanında olmak için mücadele edeceğim. Gayet açık gibi görünüyor."

Cade'in dudakları kıvrıldı. "Ah, gayet açık." Ama ardından tekrar ciddileşti. "Seni sevdiğimi söylediğim zaman beni duydun mu?" Sesi duygu yükünden kalınlaşmıştı.

"Duydum."

Cade dudaklarını onunkilere doğru götürüp ateşli bir şekilde öpünce Holly'nin bacaklarının dermanı kesildi. Nefes nefese ayrıldıklarında, Cade, "Sen de beni seviyor musun?" diye sordu.

"Belki," diye mırıldandı. "Bu anlaşmayı mühürlemek için benimle sevişecek misin?"

"Ah, evet." Cade inleyerek dudaklarını kızın boynunda gezdirmeye başladı.

Holly tavana doğru gülümserken gözleri zevkle kapandı. "Çünkü bana uyar..."

İRFAN KİTABI'NDAN

İrfan

"...ve insan olmayan o akıllı yaratıklar, aynı zümrede birleşerek yaşayacak ama insanların dünyasından saklanacaklar."

Valkyrie

"Savaşta ölen bir bakire cesaret için haykırdığında, Odin ve Freya çağrısına cevap verdi. İki tanrı yıldırımlarla onu çarpıp konaklarına getirdiler ve cesaretini sonsuza dek ölümsüz kızları Valkyrie'lerin suretinde sakladılar."

- Valkyrie'ler, yeryüzünün elektrik enerjisinden beslenir, bunu kolektif bir enerji olarak paylaşır ve duygularını şimşeklerle ifade ederler.
- Doğaüstü hızları ve güçleri vardır.
- Eğitim almazlarsa, parlayan objeler ve mücevherler karşısında büyülenebilirler.
- Bütün ilk nesil Valkyrie'ler yarı kardeştir.

İblis Soyu

"İblisler, insan kavimleri kadar çeşitlidir..."

- Bir grup iblis hanedanından oluşur. Bazı krallıklar Yağmacılar'la müttefiklerdir.
- Çoğu iblis soyu vampirler gibi *ışınlanabilir*. Bazı türler çağrılara uymak mecburiyetinde bırakılmıştır.
- Köpek dişlerinden, boynuzlarından veya diğerlerinininkine göre daha savunmasız zehir çıkarabilirler.
- Bir iblisin, gerçekten kendine ait olup olmadığını anlamak için olası bir eşle ilişkiye girmesi gerekir ve bu süreç *girişim* olarak adlandırılır.

Öfke İblisleri

"Tornin'i kontrol eden, krallığı kontrol eder..."

- Rothkalina düzleminde yaşayan bir iblis soyudur. Tornin Kalesi, onların ana binasıdır. Kral III. Rydstrom azledilmiş hükümdarlarıdır.
- Öfke iblisleri, Tornin'in içindeki mistik bir kuvvet pınarı olan Ruhların Kaynağı'nın muhafızlarıdır.
- Büyücü Ölümsüz Omort, Tornin'i ve dolayısıyla da Rydstrom'un tahtını ele geçirmiştir.

Aracı

"Seçilen kişi kaderin mahkûmudur..."

- Her bir Tahta Çıkış'ın zirvesinde seçilmiş bir dişi, –babasının kim olduğuna bağlı olarak– ya çok kötü ya da çok iyi bir savaşçı olacak olan bir çocuk peydahlar.
- Son yedi Aracı'nın altısı kötü çocuk doğurmuştur.
- Bazı gruplar herhangi bir doğumu önlemek için Aracılar'ı katletme peşindedir. Diğerleriyse üzerinde egemenlik kurmak ve doğurmasını kontrol etmek için savaş verir.

Vampirler

Yağmacılar ve Çilekeşler olarak iki muhalif gruba ayrılmışlardır.

- Vampirlerin seyahat aracı *ışınlanmadır*, buna iz sürme de denir. Bir vampir sadece daha önce bulunduğu veya görebildiği yerlere ışınlanabilir.
- Bir kurbanın kanunu öldürünceye kadar içen vampirler *Kayıplar'* dır. Kırmızı gözleriyle ayırt edilirler.

Cadılar Evi

"...büyüülü yeteneklerin ölümsüz sahipleri, iyi ve kötünün takipçileri."

- Büyülerini satan mistik tüccarlardır.
- Kişisel menfaatler oluşturmak ya da ölümsüzlük vermeleri kesinlikle yasaktır.

Hortlaklar

"Karanlık bir efendiye hizmet etmeye zorlanan sonsuz istirahattan yoksun ölümler..."

- Genellikle onları kontrol eden bir büyücü tarafından mezardan kaldırılıp tekrar diriltilen ölümlerdir.
- Hükmeden kişi öldürülene kadar katledilemezler.

Tılsım'a Hücum

"Tüm dünya üzerindeki büyülü tılsımlar ve diğer mistik zenginlikler için yapılan tehlikeli ve meşakkatli bir avdır."

- Kurallar finale kadar öldürmeyi yasaklar. Her tür hile veya şiddet desteklenir.
- Her iki yüz elli yılda bir yapılır.

Wendigo

"...ete doymayan, kana susamış ölü yiyiciler. Sürekli yiyip içerler ama asla doyamazlar."

- Soğuk ve kuzey topraklarındaki ormanlarda bulunurlar. Uzun, bıçağa benzeyen pençeleri ve daima sıska olan vücutlarıyla ayırt edilebilirler.
- Et için mezarları kazarlar.

Tahta Çıkış

"Ve öyle bir zaman gelir ki, en güçlü olan Valkyrie'ler, vampir ve Lykæ gruplarından, hayaletlere, biçim değiştirenlere, perilere ve sirenlere kadar... İrfan'daki tüm ölümsüz mahlûklar, savaşmak ve birbirini yok etmek zorunda kalır."

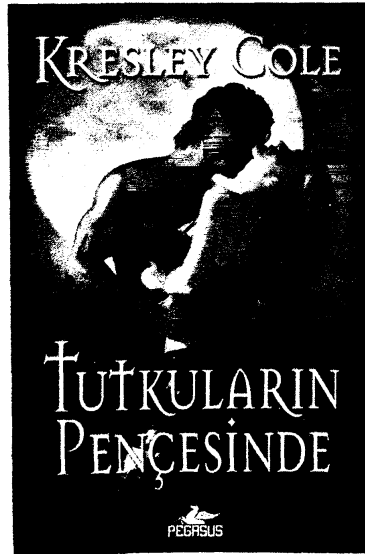
- Gelişen her ölümsüz nüfusun bir tür denetim ve denge sistemidir.
- Her beş yüz yılda bir olur. Ya da hemen şimdi...

ASIRLARIN AYIRDIĞI BİR
KURTADAM İLE VAMPİR...

ÖLÜM İLE YAŞAMIN
SINIRLARINI ZORLAYACAK
KADAR KUVVETLİ BİR TUTKU!

Önüne çıkan engellerle
durdurulamayacak, vahşi bir
kurtadam...
Çılgın bir fantezinin eline düşen,
büyüleyici bir vampir...
İkisini de tüketen bir arzu...

ÖLÜMSÜZLÜKTEN BIKMIŞ
BİR VAMPİR...

ONU ÖLDÜRMEK İÇİN
GÖNDERİLMİŞ BİR
VALKYRIE...

"Cole'un yeni kitabı macera dolu,
fazlasıyla sürükleyici ve ateşli."

—Jill Smith, *Romantic Times*

"Kresley Cole heyecan verici,
serüven ve tutku dolu yeni
kitabıyla karşımızda. Kitabı
hemen almanızı tavsiye
ediyorum."

—Sinclair Reid,
Romance Reviews Today

EZELİ DÜŞMANLAR...

TEHLİKELİ AŞK...

"Büyü ve tutkuyu birleştirme işini
Muhteşem Cole'a bırakın.
Kitaplığınızda yer açın!"
—Romantic Times Magazine

TUTKUNUZ UĞRUNA NELERİ
GÖZE ALIRSINIZ?

Kuzguni Saçlı, Baştan Çıkarıcı Bir
Kadın...
Deliliğe Kapılmış Bir Savaşçı
Vampir...

"Kurtarılması gereken ama
elde edilemeyen bir kadın
ile evcilleştirilmesi gereken,
öfke dolu bir adamın sıradışı
hikâyesi."

—Publishers Weekly